DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET **RÅDET**

Bruxelles, den 20. maj 2019
(OR. en)

2016/0360 (COD)
2016/0360 A (COD)
LEX 1921

PE-CONS 15/1/19
REV 1

EF 17
ECOFIN 61
CCG 2
CODEC 179

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM ÆNDRING AF FORORDNING (EU) NR. 575/2013 FOR SÅ VIDT ANGÅR GEARINGSGRAD, NET STABLE FUNDING RATIO, KRAV TIL KAPITALGRUNDLAG OG NEDSKRIVNINGSRELEVANTE PASSIVER, MODPARTSKREDITRISIKO, MARKEDSRISIKO, EKSPONERINGER MOD CENTRALE MODPARTER, EKSPONERINGER MOD KOLLEKTIVE INVESTERINGSORDNINGER, STORE EKSPONERINGER OG INDBERETNINGS- OG OPLYSNINGSKRAV, OG FORORDNING (EU) NR. 648/2012

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS
FORORDNING (EU) 2019/…

af 20. maj 2019

om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank[1],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[3], og

ud fra følgende betragtninger:

---

1 EUT C 34 af 31.1.2018, s. 5.
2 EUT C 209 af 30.6.2017, s. 36.
3 Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2019.

(1) I kølvandet på finanskrisen, som udviklede sig i 2007-2008, gennemførte Unionen en omfattende reform af regelsættet for finansielle tjenesteydelser med henblik på at forbedre modstandsdygtigheden for sine finansieringsinstitutter. Denne reform var generelt baseret på internationale standarder, der blev vedtaget i 2010 af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS), kendt som Basel III-rammen. Blandt mange foranstaltninger omfattede reformpakken vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[1] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU[2], som styrkede de tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (institutter).

(2) Mens reformen har gjort det finansielle system mere stabilt og modstandsdygtigt over for mange typer mulige fremtidige chok og kriser, omhandlede den ikke alle identificerede problemer. Det skyldes især, at internationale standardiseringsorganisationer som f.eks. BCBS og Rådet for Finansiel Stabilitet (FSB) på daværende tidspunkt endnu ikke havde afsluttet deres arbejde med internationalt vedtagne løsninger på disse problemer. Nu hvor arbejdet med vigtige yderligere reformer er afsluttet, bør de udestående problemer løses.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

(3) I sin meddelelse af 24. november 2015 med titlen "Hen imod fuldførelsen af bankunionen" anerkendte Kommissionen behovet for yderligere risikobegrænsning og gav tilsagn om, at den ville fremlægge et lovgivningsforslag baseret på internationalt vedtagne standarder. Behovet for at træffe yderligere konkrete lovgivningsmæssige foranstaltninger for at begrænse risiciene i den finansielle sektor anerkendes også i Rådets konklusioner af 17. juni 2016 og i Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2016 om Bankunionen – Årsberetning 2015[1].

(4) Risikobegrænsende foranstaltninger burde ikke kun yderligere styrke det europæiske banksystems modstandsdygtighed og markedernes tillid til det, men bør også danne grundlag for yderligere fremskridt i forbindelse med fuldførelsen af bankunionen. Disse foranstaltninger bør også ses på baggrund af de bredere udfordringer, der gør sig gældende for Unionens økonomi, navnlig behovet for at fremme vækst og beskæftigelse i en tid med usikre økonomiske udsigter. I den sammenhæng er forskellige større politiske initiativer, f.eks. investeringsplanen for Europa og kapitalmarkedsunionen, blevet lanceret for at styrke Unionens økonomi. Det er derfor vigtigt, at der er et velfungerede samspil mellem alle risikobegrænsende foranstaltninger og disse politiske initiativer samt med nylige bredere reformer i den finansielle sektor.

(5) Bestemmelserne i denne forordning bør svare til internationalt vedtagne standarder og sikre fortsat ækvivalens mellem direktiv 2013/36/EU, forordning (EU) nr. 575/2013 og Basel III-rammen. De målrettede tilpasninger, der har til formål at afspejle særlige EU-forhold og bredere politiske hensyn, bør begrænses med hensyn til anvendelsesområde eller tid for ikke at påvirke tilsynsrammens overordnede forsvarlighed.

[1] EUT C 50 af 9.2.2018, s. 80.

(6) Eksisterende risikobegrænsende foranstaltninger, og navnlig indberetnings- og oplysningskrav, bør også forbedres med henblik på at sikre, at de kan anvendes på en mere forholdsmæssig måde, og at de ikke medfører en uforholdsmæssig overholdelsesbyrde, især for mindre og mindre komplekse institutter.

(7) For at gennemføre målrettede forenklinger af kravene til anvendelse af proportionalitetsprincippet er der behov for en præcis definition af små og ikkekomplekse institutter. En enkelt absolut tærskel tager ikke i sig selv hensyn til de særlige forhold på de nationale bankmarkeder. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne efter eget skøn kan bringe tærsklen i overensstemmelse med de nationale omstændigheder og eventuelt tilpasse den nedad. Da et instituts størrelse ikke i sig selv er afgørende for dets risikoprofil, er det også nødvendigt at anvende yderligere kvalitative kriterier for at sikre, at et institut kun betragtes som et lille og ikkekomplekst institut og kan drage fordel af mere forholdsmæssige regler, hvis instituttet opfylder alle relevante kriterier.

(8) Gearingsgrader medvirker til at bevare den finansielle stabilitet, idet de fungerer som bagstopper for risikobaserede kapitalkrav og begrænser opbygningen af overdreven gearing i økonomiske opgangstider. BCBS har revideret den internationale standard for gearingsgraden med henblik på at specificere yderligere aspekter af dens udformning. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør tilpasses den reviderede standard for at sikre lige vilkår på internationalt plan for institutter, der er etableret i Unionen, men som driver virksomhed uden for Unionen, og for at sikre, at gearingsgraden forbliver et effektivt supplement til risikobaserede kapitalgrundlagskrav. Der bør derfor indføres et gearingsgradkrav for at supplere det nuværende system for indberetning af og offentliggørelse af gearingsgraden.

(9) For ikke unødigt at indskrænke institutters udlån til virksomheder og private husstande og for at forhindre uberettigede negative indvirkninger på markedets likviditet bør gearingsgradkravet fastsættes på et niveau, hvor det udgør en troværdig bagstopper mod risikoen for overdreven gearing uden at hæmme den økonomiske vækst.

(10) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA)), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010[1], konkluderede i sin rapport om gearingsgradkravet af 3. august 2016, at en gearingsgrad for kernekapital kalibreret til 3 % for enhver type kreditinstitut ville udgøre en troværdig bagstopperordning. Et gearingsgradkrav på 3 % blev også fastlagt på internationalt plan af BCBS. Gearingsgradkravet bør derfor kalibreres til 3 %.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12)

(11) Et gearingsgradkrav på 3 % ville imidlertid indskrænke visse forretningsmodeller og forretningsområder mere end andre. Navnlig offentlige udviklingsbankers offentlige udlån og offentligt støttede eksportkreditter ville blive påvirket i uforholdsmæssig grad. Gearingsgraden bør derfor tilpasses for sådanne eksponeringer. Som hjælp til at fastslå det offentlige mandat for disse kreditinstitutter bør der derfor fastsættes klare kriterier, som skal dække aspekter såsom kreditinstitutternes etablering, aktivitetstyper og mål samt offentlige organers garantiordninger og begrænsninger af modtagelse af indskud. Beslutningen om disse kreditinstitutters etableringsform og -måde bør imidlertid stadig være op til medlemsstatens centralregering eller regionale eller lokale myndigheder og kan bestå af disse offentlige myndigheders etablering af et nyt kreditinstitut, erhvervelse eller overtagelse, herunder gennem koncessioner og i forbindelse med afviklingsprocedurer, af en allerede eksisterende enhed.

(12) En gearingsgrad bør desuden ikke undergrave institutters levering af centrale clearingtjenester til kunder. De initialmargener på centralt clearede derivattransaktioner, som institutterne modtager fra deres kunder, og som de overfører til centrale modparter (CCP'er), bør derfor udelukkes fra det samlede eksponeringsmål.

(13) Under særlige omstændigheder, som berettiger udelukkelsen af visse eksponeringer mod centralbanker fra gearingsgraden, og med henblik på at lette gennemførelsen af pengepolitikker bør de kompetente myndigheder midlertidigt kunne udelukke sådanne eksponeringer fra det samlede eksponeringsmål. Med henblik herpå bør de efter høring af den relevante centralbank offentligt erklære, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder. Gearingsgradkravet bør rekalibreres tilsvarende for at afbøde virkningen af udelukkelsen. Sådan rekalibrering bør sikre, at risici for den finansielle stabilitet, der påvirker de relevante banksektorer, udelukkes, og at den modstandsdygtighed, som gearingsgraden skaber, opretholdes.

(14) Det er hensigtsmæssigt at indføre et gearingsgradbufferkrav for de institutter, der er udpeget som globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU og BCBS's standard for en gearingsgradbuffer for globale systemisk vigtige banker (G-SIB'er), som blev offentliggjort i december 2017. Gearingsgradbufferen blev kalibreret af BCBS med det specifikke formål at reducere de forholdsvis større risici for den finansielle stabilitet, som G-SIB'er udgør, og bør på denne baggrund kun finde anvendelse på G-SII'er på nuværende tidspunkt. Der bør dog foretages yderligere analyse for at fastslå, om det vil være hensigtsmæssigt at anvende gearingsgradbufferkravet på andre systemisk vigtige institutter (O-SII'er) som defineret i direktiv 2013/36/EU, og, hvis dette er tilfældet, på hvilken måde kalibreringen bør tilpasses disse institutters særlige karakteristika.

(15) Den 9. november 2015 offentliggjorde Rådet for Finansiel Stabilitet term sheet for den samlede tabsabsorberingskapacitet ("TLAC-standarden"), som blev vedtaget på G20-topmødet i Tyrkiet i november 2015. I henhold til TLAC-standarden skal G-SIB'er have et tilstrækkeligt beløb i meget tabsabsorberende passiver (der er omfattet af bail-in) for at sikre en smidig og hurtig tabsabsorbering og rekapitalisering i tilfælde af afvikling. TLAC-standarden bør gennemføres i EU-retten.

(16) Ved gennemførelsen af TLAC-standarden i EU-retten skal der tages hensyn til det eksisterende institutspecifikke minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL-kravet), som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU[1]. Eftersom TLAC-standarden og MREL-kravet forfølger det samme mål om at sikre, at institutterne har tilstrækkelig tabsabsorberingskapacitet, bør de to krav være indbyrdes komplementære elementer i en fælles ramme. Operationelt bør det harmoniserede minimumsniveau for TLAC-standarden indføres i forordning (EU) nr. 575/2013 gennem et nyt krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, mens det institutspecifikke tillæg for G-SII'er og det institutspecifikke krav for ikke-G-SII'er bør indføres gennem målrettede ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014[2]. Bestemmelserne om indførelse af TLAC-standarden i forordning (EU) nr. 575/2013 bør sammenholdes med de bestemmelser, der indføres i direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 og med direktiv 2013/36/EU.

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

(17) I overensstemmelse med TLAC-standarden, som kun dækker G-SIB'er, bør det minimumskrav til et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og et tilstrækkeligt beløb i meget tabsabsorberende passiver, der indføres ved denne forordning, kun finde anvendelse på G-SII'er. De regler vedrørende nedskrivningsrelevante passiver, der indføres ved denne forordning, bør imidlertid finde anvendelse på alle institutter i overensstemmelse med de supplerende tilpasninger og krav, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU.

(18) I overensstemmelse med TLAC-standarden bør kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver finde anvendelse på afviklingsenheder, som enten selv er G-II'er eller er en del af en koncern, der er udpeget som et G-SII. Kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver bør finde anvendelse enten på individuelt niveau eller konsolideret niveau, afhængigt af om de pågældende afviklingsenheder er enkeltstående institutter uden datterselskaber eller moderselskaber.

(19) Direktiv 2014/59/EU giver mulighed for, at afviklingsværktøjer ikke kun anvendes i forbindelse med institutter, men også i forbindelse med finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber. Finansielle moderholdingselskaber og blandede finansielle moderholdingselskaber bør derfor have tilstrækkelig tabsabsorberingskapacitet på samme måde som moderinstitutter.

(20) For at sikre effektiviteten af kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver er det afgørende, at instrumenter, der besiddes med henblik på at opfylde dette krav, har en høj tabsabsorberingskapacitet. Passiver, der er udelukket fra bail-in-værktøjet i direktiv 2014/59/EU, har ikke denne kapacitet, og det har andre passiver, som i princippet er omfattet af bail-in, men som i praksis kan være problematiske i forbindelse med bail-in, heller ikke. Disse passiver bør derfor ikke anses for relevante for så vidt angår kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver. Kapitalinstrumenter og efterstillede forpligtelser har på den anden side en høj tabsabsorberingskapacitet. Desuden bør det tabsabsorberende potentiale for passiver, der rangerer på samme niveau som visse udelukkede passiver, anerkendes i en vis udstrækning i overensstemmelse med TLAC-standarden.

(21) For at undgå dobbelttælling af passiver i forbindelse med kravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver bør der indføres regler om fradrag af beholdninger af nedskrivningsrelevante passivposter, som afspejler den tilsvarende fradragsmetode, som allerede er udviklet i forordning (EU) nr. 575/2013 for kapitalinstrumenter. Efter denne metode bør beholdninger af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter først trækkes fra nedskrivningsrelevante passiver og derefter, i det omfang der ikke er tilstrækkelige passiver, fra supplerende kapitalinstrumenter.

(22) TLAC-standarden indeholder en række anerkendelseskriterier for passiver, som er strengere end de nuværende anerkendelseskriterier for kapitalinstrumenter. For at sikre overensstemmelse bør anerkendelseskriterierne for kapitalinstrumenter tilpasses med hensyn til manglende anerkendelse af instrumenter udstedt gennem en enhed med særligt formål fra den 1. januar 2022.

(23) Det er nødvendigt med en klar og gennemsigtig godkendelsesproces for egentlige kernekapitalinstrumenter, der kan bidrage til at opretholde disse instrumenters høje kvalitet. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder have ansvar for at godkende disse instrumenter, før institutterne kan klassificere dem som egentlige kernekapitalinstrumenter. De kompetente myndigheder bør dog ikke behøve at kræve forudgående godkendelse af egentlige kernekapitalinstrumenter, der er udstedt på grundlag af juridisk dokumentation, der allerede er godkendt af den kompetente myndighed og i al væsentlighed er underlagt de samme bestemmelser, som regulerer de kapitalinstrumenter, for hvilke instituttet har fået forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed til at klassificere dem som egentlige kernekapitalinstrumenter. I så fald bør institutter i stedet for at anmode om en forudgående godkendelse have mulighed for at underrette deres kompetente myndigheder om, at de agter at udstede sådanne instrumenter. De bør gøre dette i tilstrækkelig god tid inden instrumenternes klassificering som egentlige kernekapitalinstrumenter, så de kompetente myndigheder har tid til om nødvendigt at gennemgå instrumenterne. I lyset af EBA's rolle med henblik på at skabe yderligere konvergens i tilsynspraksis og øge kvaliteten af kapitalgrundlagsinstrumenter bør de kompetente myndigheder høre EBA inden godkendelse af nye former for egentlige kernekapitalinstrumenter.

(24) Kapitalinstrumenter kan kun anerkendes som hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, i det omfang de opfylder de relevante anerkendelseskriterier. Sådanne kapitalinstrumenter kan bestå af egenkapital eller passiver, herunder efterstillede lån, der opfylder disse kriterier.

(25) Kapitalinstrumenter eller dele af kapitalinstrumenter bør kun kunne betragtes som kapitalgrundlagsinstrumenter, i det omfang de er indbetalt. Så længe dele af et instrument ikke er indbetalt, bør disse dele ikke kunne betragtes som kapitalgrundlagsinstrumenter.

(26) Kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver bør ikke være omfattet af modregnings- eller nettingaftaler, der vil underminere deres tabsabsorberingskapacitet ved afvikling. Dette bør ikke betyde, at de kontraktlige bestemmelser, der regulerer passiverne, bør indeholde en klausul, hvoraf det udtrykkeligt fremgår, at instrumentet ikke er omfattet af modregnings- eller nettingrettigheder.

(27) På grund af udviklingen i banksektoren i et stadig mere digitalt miljø bliver software en vigtigere aktivtype. Forsigtigt værdiansatte softwareaktiver, hvis værdi ikke påvirkes væsentligt af et instituts afvikling, insolvens eller likvidation, bør ikke være omfattet af fradrag af immaterielle aktiver i egentlige kernekapitalposter. Denne specifikation er vigtig, da software er et vidt begreb, der omfatter mange forskellige typer aktiver, som ikke alle bevarer deres værdi i en gone concern-situation. I denne forbindelse bør der tages hensyn til forskelle i værdiansættelse og amortisering af softwareaktiver samt realiserede salg af sådanne aktiver. Der bør endvidere tages hensyn til den internationale udvikling og forskelle i den reguleringsmæssige behandling af investeringer i software, forskellige tilsynsregler, der gælder for institutter og forsikringsselskaber, samt mangfoldigheden i den finansielle sektor i Unionen, herunder ikkeregulerede enheder såsom finansielle teknologivirksomheder.

(28) For at undgå cliff-effekter er det nødvendigt at fritage de eksisterende instrumenter med hensyn til visse anerkendelseskriterier. For passiver udstedt inden den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] bør visse anerkendelseskriterier for kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver frafaldes. En sådan fritagelse bør finde anvendelse for passiver, der medregnes, når det er relevant, i den efterstillede del af TLAC og den efterstillede del af MREL-kravet i henhold til direktiv 2014/59/EU samt for passiver, der medregnes, når det er relevant, i den ikkeefterstillede del af TLAC og den ikkeefterstillede del af MREL-kravet i henhold til direktiv 2014/59/EU. For kapitalgrundlagsinstrumenter bør fritagelsen ophøre den … [seks år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

(29) Nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, herunder dem, der har en restløbetid på under et år, kan kun indfries efter forudgående tilladelse fra afviklingsmyndigheden. En sådan forudgående tilladelse kan også være en generel forhåndstilladelse, i hvilket tilfælde indfrielsen skal ske inden for en begrænset tidsfrist og vedrøre et på forhånd fastsat beløb, der er omfattet af den generelle forhåndstilladelse.

(30) Siden vedtagelsen af forordning (EU) nr. 575/2013 er den internationale standard for den tilsynsmæssige behandling af institutters eksponeringer mod CCP'er blevet ændret med henblik på at forbedre behandlingen af institutters eksponeringer mod kvalificerende CCP'er (QCCP'er). Vigtige revisioner af denne standard omfattede anvendelsen af en fælles metode til fastsættelse af kapitalgrundlagskravet for eksponeringer, der følger af bidrag til misligholdelsesfonde, et eksplicit loft for de samlede kapitalgrundlagskrav for eksponeringer mod QCCP'er og en mere risikofølsom metode til fastsættelse af værdien af derivater ved beregningen af en QCCP's hypotetiske ressourcer. Samtidig forblev behandlingen af eksponeringer mod ikkekvalificerende CCP'er uændret. Eftersom der med de reviderede internationale standarder blev indført en behandling, som er mere hensigtsmæssig for det centrale clearingmiljø, bør EU-retten ændres med henblik på at indarbejde disse standarder.

(31) For at sikre, at institutterne administrerer deres eksponeringer i form af andele eller aktier i kollektive investeringsordninger (CIU'er) på passende vis, bør reglerne om behandlingen af disse eksponeringer være risikofølsomme og fremme gennemsigtighed for så vidt angår CIU'ers underliggende eksponeringer. BCBS har derfor vedtaget en revideret standard, som fastsætter et klart hierarki af metoder til beregning af den risikovægtede eksponeringsværdi for disse eksponeringer. Dette hierarki afspejler graden af gennemsigtighed med hensyn til de underliggende eksponeringer. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør tilpasses disse internationalt vedtagne regler.

(32) For et institut, som giver tilsagn om en minimumsværdi, der i sidste ende er til gavn for detailkunder, vedrørende en investering i en andel eller aktie i en CIU, herunder som led i en statsstøttet privat pensionsordning, kræves der ingen betaling af det institut eller den virksomhed, som indgår i samme konsolidering, medmindre værdien af kundens aktier eller andele i CIU'en falder til under det garanterede beløb på et eller flere tidspunkter, der er fastsat i kontrakten. Sandsynligheden for, at tilsagnet gennemføres, er derfor i praksis lille. Hvis et instituts tilsagn om en minimumsværdi er begrænset til en procentdel af det beløb, som en kunde oprindelig havde investeret i aktier eller andele i en CIU (minimumsværditilsagn for et fast beløb), eller til et beløb, der afhænger af resultatet af finansielle indikatorer eller markedsindeks indtil et bestemt tidspunkt, udgør enhver aktuel positiv forskel mellem værdien af kundens aktier eller andele og nutidsværdien af det garanterede beløb på en given dato en buffer og reducerer risikoen for, at instituttet skal udbetale det garanterede beløb. Alle disse årsager berettiger en reduceret konverteringsfaktor.

(33) Når institutterne skal beregne eksponeringsværdien af derivattransaktioner inden for rammen for modpartskreditrisikoen, kan de i øjeblikket vælge mellem tre forskellige standardmetoder i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013: standardmetoden, markedsværdimetoden og den oprindelige eksponeringsmetode.

(34) Disse standardmetoder anerkender imidlertid ikke i tilstrækkelig grad den risikobegrænsende karakter af sikkerhed i eksponeringerne. Kalibreringerne af dem er forældede, og de afspejler ikke den store grad af volatilitet, der blev konstateret under finanskrisen. De anerkender heller ikke nettingfordele i tilstrækkelig grad. For at afhjælpe disse mangler besluttede BCBS at erstatte standardmetoden og markedsværdimetoden med en ny standardmetode til beregning af eksponeringsværdien af derivateksponeringer, den såkaldte standardmetode for modpartskreditrisiko. Eftersom der med de reviderede internationale standarder blev indført en ny standardmetode, som er mere hensigtsmæssig for det centrale clearingmiljø, bør EU-retten ændres med henblik på at indarbejde disse standarder.

(35) Standardmetoden for modpartskreditrisiko er mere risikofølsom end standardmetoden og markedsværdimetoden og bør derfor føre til kapitalgrundlagskrav, som i højere grad afspejler de risici, der er forbundet med institutters derivattransaktioner. For nogle af de institutter, der i øjeblikket anvender markedsværdimetoden, kan gennemførelsen af standardmetoden for modpartskreditrisiko samtidig vise sig at være for kompleks og byrdefuld. For de institutter, der opfylder forud fastsatte anerkendelseskriterier, og for de institutter, der er en del af en koncern, som på konsolideret niveau opfylder disse kriterier, bør der indføres en forenklet udgave af standardmetoden for modpartskreditrisiko (den forenklede standardmetode for modpartskreditrisiko). Eftersom en sådan forenklet udgave vil være mindre risikofølsom end standardmetoden for modpartskreditrisiko, bør den kalibreres hensigtsmæssigt for at sikre, at den ikke undervurderer eksponeringsværdien af derivattransaktioner.

(36) For institutter, der har begrænsede derivateksponeringer, og som i øjeblikket anvender markedsværdimetoden eller den oprindelige eksponeringsmetode, kan både standardmetoden for modpartskreditrisiko og den forenklede standardmetode for modpartskreditrisiko være for komplekse at gennemføre. Den oprindelige eksponeringsmetode bør derfor som en alternativ metode være forbeholdt de institutter, der opfylder forud fastsatte anerkendelseskriterier, og de institutter, der er en del af en koncern, som på konsolideret niveau opfylder disse kriterier, men bør revideres, så dens væsentligste mangler afhjælpes.

(37) For at hjælpe institutterne med at vælge mellem de tilladte metoder bør der fastsættes klare kriterier. Disse kriterier bør baseres på omfanget af et instituts derivataktiviteter, som angiver den sofistikeringsgrad, som et institut bør kunne håndtere ved beregningen af eksponeringsværdien.

(38) Under finanskrisen led nogle institutter etableret i Unionen betydelige tab i deres handelsbeholdning. For nogle af dem viste det krævede kapitalniveau til dækning af disse tab sig at være utilstrækkeligt, så de måtte anmode om ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige. Disse konstateringer fik BCBS til at fjerne en række svagheder i den tilsynsmæssige behandling af positioner i handelsbeholdningen, som udgør kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko.

(39) I 2009 blev det første sæt reformer afsluttet på internationalt plan og gennemført i EU-retten ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EU[1]. Reformen fra 2009 omhandlede imidlertid ikke de strukturelle svagheder i forbindelse med standarderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko. Den manglende klarhed med hensyn til grænsen mellem positioner i og uden for handelsbeholdningen gav mulighed for tilsynsarbitrage, mens det ikke var muligt at tage højde for alle de risici, som institutterne var eksponeret mod, som følge af den manglende risikofølsomhed i kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og resecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (EUT L 329 af 14.12.2010, s. 3).

(40) BCBS indledte den grundlæggende revision af handelsbeholdningen (FRTB) for at afhjælpe de strukturelle svagheder med hensyn til standarderne for kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko. Dette arbejde førte til offentliggørelsen i januar 2016 af en revideret markedsrisikoramme. I december 2017 nåede Gruppen af Centralbankchefer og Finanstilsynschefer til enighed om at forlænge fristen for gennemførelse af den reviderede markedsrisikoramme for at give institutterne yderligere tid til at udvikle den nødvendige systeminfrastruktur, men også så BCBS kan behandle visse specifikke spørgsmål vedrørende rammen. Dette omfatter en revision af kalibreringerne af standardmetoden og metoden med interne modeller for at sikre overensstemmelse med BCBS's oprindelige forventninger. Ved afslutningen af denne revision, og inden der foretages en konsekvensanalyse for at vurdere indvirkningen af de deraf følgende revisioner af FRTB-rammen på institutter i Unionen, bør alle de institutter, som vil være omfattet af FRTB-rammen i Unionen, begynde at indberette den beregning, der bygger på den reviderede standardmetode. Med henblik herpå bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage en retsakt i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for at gøre beregningerne af disse indberetningskrav fuldt operationelle i overensstemmelse med den internationale udvikling. Kommissionen bør vedtage denne delegerede retsakt senest den 31. december 2019. Institutter bør påbegynde indberetningen af denne beregning senest et år efter vedtagelsen af den pågældende delegerede retsakt. Desuden bør de institutter, der opnår godkendelse til at anvende FRTB-rammens reviderede metode med interne modeller med henblik på indberetning, også indberette beregningen i henhold til metoden med interne modeller tre år efter dens fuldstændige gennemførelse.

(41) Indførelsen af FRTB-metodernes indberetningskrav bør betragtes som et første skridt hen imod fuld gennemførelse af FRTB-rammen i Unionen. Under hensyntagen til de endelige revisioner af FRTB-rammen, som udføres af BCBS, resultaterne af indvirkningen af disse revisioner på institutter i Unionen og de FRTB-metoder, der allerede er fastsat i denne forordning med henblik på indberetningskrav, bør Kommissionen om nødvendigt forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag senest den 30. juni 2020 om, hvordan FRTB-rammen bør gennemføres i Unionen med henblik på at fastsætte kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko.

(42) En forholdsmæssig behandling vedrørende markedsrisiko bør også finde anvendelse på institutter med begrænsede handelsbeholdningsaktiviteter, så flere institutter med mindre handelsbeholdningsaktiviteter får mulighed for at anvende kreditrisikorammen for positioner uden for handelsbeholdningen som fastsat i den reviderede udgave af undtagelsen for institutter med mindre handelsbeholdningsaktiviteter. Proportionalitetsprincippet bør også tages i betragtning, når Kommissionen revurderer, hvordan institutter med mellemstore handelsbeholdningsaktiviteter bør beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko. Navnlig kalibreringen af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for disse institutter med mellemstore handelsbeholdningsaktiviteter bør revideres på baggrund af udviklingen på internationalt plan. I mellemtiden bør institutter med mellemstore handelsbeholdningsaktiviteter og institutter med mindre handelsbeholdningsaktiviteter fritages for indberetningskravene i henhold til FRTB.

(43) Rammen for store eksponeringer bør styrkes for at forbedre institutternes evne til at absorbere tab og til bedre at overholde de internationale standarder. Til dette formål bør kapital af højere kvalitet anvendes som kapitalgrundlag for beregningen af grænsen for store eksponeringer, og eksponeringer mod kreditderivater bør beregnes i overensstemmelse med standardmetoden for modpartskreditrisiko. Grænsen for de eksponeringer, som G-SII'er kan have mod andre G-SII'er, bør endvidere nedsættes for at begrænse de systemiske risici, der er forbundet med store institutters indbyrdes forbindelser, og den virkning, som misligholdelse fra G-SII'ers modpart kan have på den finansielle stabilitet.

(44) Likviditetsdækningsgraden (LCR) sikrer, at institutter vil kunne modstå alvorligt pres på kort sigt, men den sikrer ikke, at disse institutter vil have en stabil finansieringsstruktur på længere sigt. Det stod derfor klart, at der bør udvikles et detaljeret bindende krav vedrørende stabil finansiering på EU-plan, som til enhver tid bør opfyldes for at forhindre overdreven manglende løbetidsmatch mellem aktiver og passiver og for stor afhængighed af kortfristet engrosfinansiering.

(45) I overensstemmelse med BCBS's standard for stabil finansiering bør der derfor vedtages regler, som definerer kravet vedrørende stabil finansiering som et forhold mellem et instituts beløb af tilgængelig stabil finansiering og dets beløb af krævet stabil finansiering over en tidshorisont på et år. Dette bindende krav bør betegnes krav til net stable funding ratio ("NSFR-krav"). Beløbet af tilgængelig stabil finansiering bør beregnes ved at gange instituttets passiver og kapitalgrundlag med relevante faktorer, som afspejler deres pålidelighed over NSFR's tidshorisont på et år. Beløbet af krævet stabil finansiering bør beregnes ved at gange instituttets aktiver og ikkebalanceførte eksponeringer med relevante faktorer, som afspejler deres likviditetskarakteristika og restløbetider over NSFR's tidshorisont på et år.

(46) NSFR bør udtrykkes som en procentdel og fastsættes til mindst 100 %, som angiver, at et institut er i besiddelse af tilstrækkelig stabil finansiering til at opfylde sine finansieringsbehov over en tidshorisont på et år både under normale forhold og under forhold med stress. Hvis NSFR falder til under 100 %, bør instituttet overholde de specifikke krav i forordning (EU) nr. 575/2013 for snarlig tilbagevenden til minimumsniveauet for NSFR. Anvendelse af tilsynsforanstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse af NSFR-kravet bør ikke være automatisk. De kompetente myndigheder bør i stedet vurdere årsagerne til den manglende overholdelse af NSFR-kravet, inden de fastsætter potentielle tilsynsforanstaltninger.

(47) I overensstemmelse med de henstillinger, som EBA fremsatte i sin rapport af 15. december 2015 om krav vedrørende net stable funding i henhold til artikel 510 i forordning (EU) nr. 575/2013, bør reglerne for beregning af NSFR nøje tilpasses BCBS's standarder, herunder nye elementer i disse standarder vedrørende behandlingen af derivattransaktioner. Nødvendigheden af at tage visse særlige europæiske forhold i betragtning for at sikre, at NSFR-kravet ikke hindrer finansieringen af den europæiske realøkonomi, retfærdiggør imidlertid, at der foretages visse tilpasninger af den NSFR, der er udarbejdet af BCBS, ved fastsættelsen af det europæiske NSFR-krav. Disse tilpasninger, der følger af de europæiske forhold, anbefales af EBA og vedrører navnlig den specifikke behandling af pass-through-modeller generelt og udstedelse af dækkede obligationer i særdeleshed, handelsrelaterede finansieringsaktiviteter, centrale regulerede opsparingsprodukter, garanterede boliglån, andelslånekasser samt CCP'er og værdipapircentraler (CSD'er), der ikke foretager nogen væsentlige løbetidsændringer. Disse foreslåede former for specifik behandling afspejler bredt den præferencebehandling, som disse aktiviteter indrømmes i den europæiske LCR sammenlignet med den LCR, som BCBS har udarbejdet. Fordi NSFR supplerer LCR, bør disse to forhold stemme overens med hensyn til definition og kalibrering. Dette gælder navnlig for de faktorer for krævet stabil finansiering, der anvendes på LCR for likvide aktiver af høj kvalitet med henblik på at beregne NSFR, som bør afspejle de definitioner og haircuts, der anvendes i den europæiske LCR, uanset om de generelle og operationelle krav, der er fastsat for beregningen af LCR, og som ikke er hensigtsmæssige inden for NSFR-beregningens tidshorisont på et år, overholdes.

(48) Ud over særlige europæiske forhold kan behandlingen af derivattransaktioner i henhold til den NSFR, som BCBS har udarbejdet, have en vigtig indvirkning på institutters derivataktiviteter og følgelig på de europæiske finansielle markeder og slutbrugeres adgang til bestemte aktiviteter. Derivattransaktioner og visse indbyrdes forbundne transaktioner, herunder clearingaktiviteter, kan blive utilbørligt og uforholdsmæssigt påvirket af indførelsen af den NSFR, som BCBS har udarbejdet, uden at de har været genstand for omfattende kvantitative konsekvensanalyser og offentlig høring. Det yderligere krav om en beholdning af stabil finansiering på mellem 5 % og 20 % i forhold til afledte finansielle bruttoforpligtelser anses i vide kredse for et groft mål til at opfange yderligere finansieringsrisici i tilknytning til den potentielle vækst i afledte finansielle forpligtelser over en tidshorisont på et år og er til revision på BCBS-niveau. Dette krav, der indføres på et niveau på 5 % i overensstemmelse med de skønsbeføjelser, som jurisdiktionerne har fået af BCBS til at nedsætte faktoren for krævet stabil finansiering for afledte finansielle bruttoforpligtelser, kan så ændres for at tage hensyn til udviklingen på BCBS-niveau og undgå eventuelle utilsigtede konsekvenser som at hindre de europæiske finansielle markeders funktion og leveringen af risikoafdækningsværktøjer til institutter og slutbrugere, herunder selskaber, for at sikre deres finansiering som et mål for kapitalmarkedsunionen.

(49) BCBS's asymmetriske behandling af kortsigtet finansiering, f.eks. repoer (finansiering, der ikke anerkendes som stabil), og kortsigtet långivning, f.eks. omvendte repoer (nogen stabil finansiering påkrævet – 10 %, hvis sikret ved likvide aktiver af høj kvalitet (HQLA) på niveau 1 som defineret i LCR, og 15 % for andre transaktioner), i forbindelse med finansielle kunder har til formål at modvirke omfattende kortsigtede finansieringsforbindelser mellem finansielle kunder, eftersom sådanne forbindelser fører til indbyrdes afhængighed og i tilfælde af sammenbrud gør det vanskeligere at afvikle et bestemt institut, uden at risikoen smitter af på resten af det finansielle system. Kalibreringen af denne asymmetri er dog konservativ og kan påvirke likviditeten for værdipapirer, der sædvanligvis anvendes som sikkerhedsstillelse i kortsigtede transaktioner, herunder navnlig statsobligationer, da institutterne med sandsynlighed vil reducere omfanget af deres aktiviteter på genkøbsmarkeder. Det kan også undergrave market making-aktiviteter, eftersom genkøbsmarkeder letter forvaltningen af den nødvendige beholdning og derved strider mod målene for kapitalmarkedsunionen. For at give institutterne tilstrækkelig tid til gradvis at tilpasse sig denne konservative kalibrering bør der indføres en overgangsperiode, hvor faktorerne for krævet stabil finansiering reduceres midlertidigt. Størrelsen af den midlertidige reduktion i faktorerne for krævet stabil finansiering bør afhænge af transaktionstyperne og af den type sikkerhed, der anvendes i disse transaktioner.

(50) Ud over den midlertidige rekalibrering af BCBS's faktor for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse på kortsigtede omvendte repotransaktioner med finansielle kunder sikret ved statsobligationer, har visse andre tilpasninger vist sig at være nødvendige for at sikre, at indførelsen af NSFR-kravet ikke er til hinder for statsobligationsmarkedernes likviditet. BCBS's faktor for krævet stabil finansiering på 5 %, som finder anvendelse på HQLA-niveau 1, herunder statsobligationer, indebærer, at institutterne skal råde over denne procentandel af umiddelbart tilgængelig langsigtet usikret finansiering, uanset hvornår de forventer at besidde de pågældende statsobligationer. Dette kan potentielt give institutterne yderligere incitament til at deponere likvide midler i centralbanken i stedet for at fungere som primære dealere og tilføre likviditet til statsobligationsmarkederne. Det er desuden ikke i overensstemmelse med LCR, som anerkender disse aktivers fulde likviditet selv i tider med alvorlig likviditetsstress (haircut på 0 %). Faktoren for krævet stabil finansiering for HQLA-niveau 1 som defineret i den europæiske LCR, eksklusive dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, bør derfor reduceres fra 5 % til 0 %.

(51) HQLA-niveau 1 som defineret i den europæiske LCR, eksklusive dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, der modtages som variationsmargener i derivatkontrakter, bør desuden modregnes i derivataktiver, mens kun likvide midler, der overholder gearingsreglernes betingelser, kan modregnes i derivataktiver ifølge den NSFR, som BCBS har udarbejdet. Denne bredere anerkendelse af aktiver modtaget som variationsmargener vil bidrage til statsobligationsmarkedernes likviditet, undgå at straffe slutbrugere, som besidder store mængder statsobligationer, men begrænsede likvide midler (f.eks. pensionsfonde), og undgå at skabe yderligere spændinger i forhold til efterspørgslen efter likvide midler på genkøbsmarkeder.

(52) NSFR-kravet bør finde anvendelse på institutterne på både individuelt og konsolideret niveau, medmindre de kompetente myndigheder undlader at anvende NSFR-kravet på individuelt niveau. Hvis der ikke er givet afkald på anvendelse af NSFR-kravet på individuelt niveau, bør transaktioner mellem to institutter, som tilhører den samme koncern eller den samme institutsikringsordning, i princippet pålægges symmetriske faktorer for tilgængelig og krævet stabil finansiering for at undgå tab af finansiering på det indre marked og for ikke at hæmme effektiv likviditetsstyring i europæiske koncerner med central likviditetsstyring. En sådan symmetrisk særbehandling bør kun gives koncerninterne transaktioner, hvor alle nødvendige beskyttelsesforanstaltninger er truffet, på grundlag af yderligere kriterier for grænseoverskridende transaktioner og kun efter de involverede kompetente myndigheders forudgående godkendelse, da det ikke kan antages, at institutter, som har problemer med at opfylde deres betalingsforpligtelser, altid modtager finansiel støtte fra andre virksomheder, som tilhører den samme koncern eller den samme institutsikringsordning.

(53) Små og ikkekomplekse institutter bør have mulighed for at anvende en forenklet udgave af NSFR-kravet. En forenklet og mindre detaljeret udgave af NSFR bør omfatte indsamling af et begrænset antal datapunkter, hvilket vil gøre beregningen mindre kompleks for disse institutter i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, samtidig med at den sikrer, at disse institutter fortsat har en faktor for tilstrækkelig stabil finansiering ved hjælp af en kalibrering, der bør være mindst lige så konservativ som kalibreringen for det fulde NSFR-krav. De kompetente myndigheder bør dog kunne pålægge små og ikkekomplekse institutter at anvende det fulde NSFR-krav i stedet for den forenklede udgave.

(54) Konsolideringen af datterselskaber i tredjelande bør ske under iagttagelse af de krav vedrørende stabil finansiering, der gælder i disse lande. Konsolideringsreglerne i Unionen bør følgelig ikke give tilgængelig og krævet stabil finansiering i tredjelandes datterselskaber en mere favorabel behandling end den, der følger af de pågældende tredjelandes nationale ret.

(55) Institutterne bør forpligtes til at foretage indberetning til deres kompetente myndigheder i indberetningsvalutaen af det bindende detaljerede NSFR for alle poster og særskilt for poster denomineret i hver væsentlig valuta for at sikre en hensigtsmæssig overvågning af mulig valutamismatch. NSFR-kravet bør ikke pålægge institutterne dobbelte indberetningskrav eller indberetningskrav, som ikke er i overensstemmelse med de gældende regler, og institutter bør gives tilstrækkelig tid til at forberede sig på de nye indberetningskravs ikrafttræden.

(56) Eftersom det er en grundlæggende forudsætning for et sundt banksystem at sørge for meningsfulde og sammenlignelige oplysninger til markedet om de fælles vigtige risikoparametre for institutter, er det afgørende at mindske informationsasymmetrien så meget som muligt og at gøre det lettere at sammenligne kreditinstitutters risikoprofiler inden for og mellem jurisdiktioner. BCBS offentliggjorde de reviderede oplysningsstandarder for søjle 3 i januar 2015 med henblik på at forbedre sammenligneligheden, kvaliteten og overensstemmelsen af de administrativt fastlagte oplysninger, som institutterne skal give til markedet. De eksisterende oplysningskrav bør derfor ændres for at gennemføre disse nye internationale standarder.

(57) Respondenterne på Kommissionens opfordring til indsendelse af dokumentation om EU's regelsæt for finansielle tjenesteydelser anførte, at de nuværende oplysningskrav er uforholdsmæssige og byrdefulde for mindre institutter. Uden at det berører den nærmere tilpasning af oplysningskravene til internationale standarder, bør små og ikkekomplekse institutter have pligt til at offentliggøre mindre hyppige og detaljerede oplysninger end større institutter, så deres administrative byrde mindskes.

(58) Bestemmelserne vedrørende oplysninger om aflønning bør præciseres. Oplysningskravene vedrørende aflønning i denne forordning bør være forenelige med aflønningsbestemmelsernes formål, nemlig at fastlægge og opretholde, for de kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indvirkning på institutternes risikoprofil, en aflønningspolitik og -praksis, der er i overensstemmelse med en effektiv risikostyring. Institutter, som er omfattet af en undtagelse fra visse aflønningsbestemmelser, bør desuden have pligt til at fremlægge oplysninger om den pågældende undtagelse.

(59) Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) udgør en af grundpillerne i Unionens økonomi, eftersom de spiller en afgørende rolle for skabelse af økonomisk vækst og beskæftigelse. Da SMV'er bærer en lavere systemisk risiko end større selskaber, bør kapitalkravene til SMV'ers eksponeringer være lavere end til store selskabers eksponeringer for at sikre optimal bankfinansiering af SMV'er. SMV-eksponeringer på op til 1,5 mio. EUR er i øjeblikket genstand for en reduktion i den risikovægtede værdi af eksponeringen på 23,81 %. Eftersom tærsklen på 1,5 mio. EUR for en SMV-eksponering ikke viser, om en SMV's risikoniveau er ændret, bør reduktionen i kapitalkravene udvides til SMV-eksponeringer på op til 2,5 mio. EUR, og den del af en SMV-eksponering, der overstiger 2,5 mio. EUR, bør være genstand for en reduktion i kapitalkravene på 15 %.

(60) Investeringer i infrastruktur er afgørende for at styrke Europas konkurrenceevne og stimulere jobskabelse. Genopretningen af og den fremtidige vækst i Unionens økonomi afhænger i vidt omfang af adgang til kapital til strategiske investeringer af europæisk betydning i infrastruktur, navnlig bredbånds- og energinet samt transportinfrastruktur og elektromobilitetsinfrastruktur, især i industricentre, uddannelse, forskning og innovation samt vedvarende energi og energieffektivitet. Investeringsplanen for Europa har til formål at fremme yderligere finansiering til levedygtige infrastrukturprojekter gennem bl.a. mobilisering af yderligere private finansieringskilder. For en række potentielle investorer er den største bekymring den opfattede mangel på levedygtige projekter og den begrænsede kapacitet til at vurdere risikoen korrekt som følge af deres iboende komplekse karakter.

(61) For at tilskynde til private og offentlige investeringer i infrastrukturprojekter er det essentielt at indføre et regelsæt, som kan fremme infrastrukturprojekter af høj kvalitet og begrænse risikoen for investorer. Navnlig bør kapitalgrundlagskravene i forbindelse med eksponeringer mod infrastrukturprojekter sænkes, såfremt de overholder bestemte kriterier, der kan reducere deres risikoprofil og forbedre forudsigeligheden af pengestrømme. Kommissionen bør revidere bestemmelsen om infrastrukturprojekter af høj kvalitet med henblik på at vurdere: dens virkning på omfanget af institutters infrastrukturinvesteringer og investeringernes kvalitet for så vidt angår EU's mål om at bevæge sig i retning af en kulstoffattig, klimaresistent og cirkulær økonomi, og om den er fyldestgørende fra et tilsynsmæssigt synspunkt. Kommissionen bør også overveje, om disse bestemmelsers anvendelsesområde bør udvides til selskabers infrastrukturinvesteringer.

(62) Som anbefalet af EBA, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010[1] og Den Europæiske Centralbank bør CCP'er på grund af deres særlige forretningsmodel være undtaget fra gearingsgradkravet, da de har pligt til at få en banktilladelse alene af den grund, at de skal have adgang til dag-til-dag-centralbankfaciliteter, og for at udfylde deres rolle som centrale instrumenter til at nå vigtige politiske og reguleringsmæssige mål i den finansielle sektor.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

(63) Desuden bør eksponeringer i CSD'er, der er meddelt tilladelse som kreditinstitutter, og eksponeringer i kreditinstitutter, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014[1], f.eks. likviditetssaldoer som følge af åbningen af kontantkonti for og modtagelse af indskud fra deltagere i et værdipapirafviklingssystem og indehavere af værdipapirkonti, udelukkes fra det samlede eksponeringsmål ved beregning af gearingsgraden, fordi de ikke skaber en risiko for overdreven gearing, da disse likviditetssaldoer udelukkende anvendes med henblik på at afvikle transaktioner i værdipapirafviklingssystemer.

(64) Eftersom vejledningen om supplerende kapitalgrundlag omhandlet i direktiv 2013/36/EU er et kapitalmål, der afspejler tilsynsmæssige forventninger, bør den hverken være omfattet af oplysningspligt eller oplysningsforbud for de kompetente myndigheder i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 eller nævnte direktiv.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

(65) For at sikre en hensigtsmæssig definition af visse specifikke tekniske bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013 og tage højde for eventuelle standardiseringstiltag på internationalt plan bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af listen over produkter og tjenesteydelser, hvis aktiver og passiver kan anses for indbyrdes afhængige, for så vidt angår ændring af listen over multilaterale udviklingsbanker, for så vidt angår ændring af indberetningskravene vedrørende markedsrisiko og for så vidt angår specificering af yderligere likviditetskrav. Inden vedtagelsen af disse retsakter er det navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[1]. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

[1] EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(66) De tekniske standarder bør sikre en konsekvent harmonisering af de krav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013. Da EBA er et organ med højt specialiseret viden, bør det få mandat til at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der ikke indebærer politikbeslutninger, til forelæggelse for Kommissionen. Der bør udarbejdes reguleringsmæssige tekniske standarder på områderne konsolidering, kapitalgrundlag, TLAC, behandling af eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom, kapitalandele i investeringsinstitutter, beregning af tab givet misligholdelse efter den interne ratingbaserede metode for kreditrisiko, markedsrisiko, store eksponeringer og likviditet. Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Kommissionen og EBA bør sikre, at disse standarder og krav kan anvendes af alle de berørte institutter på en måde, som står i et passende forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de pågældende institutter og deres virksomhed.

(67) For at fremme sammenligneligheden mellem oplysninger bør EBA have mandat til at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der fastlægger standardiserede oplysningsskemaer, som omfatter alle væsentlige oplysningskrav i forordning (EU) nr. 575/2013. Ved udarbejdelsen af disse standarder bør EBA tage hensyn til institutternes størrelse og kompleksitet samt karakteren af og risikoniveauet for deres aktiviteter. EBA bør aflægge rapport om mulighederne for at forbedre forholdsmæssigheden af Unionens regelsæt om indberetning med henblik på tilsyn for så vidt angår anvendelsesområde, detaljeringsgrad og hyppighed og som minimum fremsætte konkrete anbefalinger til, hvordan de små institutters gennemsnitlige overholdelsesomkostninger kan reduceres, ideelt set med 20 % eller mere og som minimum med 10 %, gennem en passende forenkling af kravene. EBA bør have mandat til at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der skal ledsage denne rapport. Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

(68) For at fremme institutternes overholdelse af reglerne i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU samt af de reguleringsmæssige tekniske standarder, gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og skemaer, der er vedtaget med henblik på at gennemføre disse regler, bør EBA udvikle et IT-værktøj, der har til formål at vejlede institutterne om de bestemmelser, standarder, retningslinjer og skemaer, der er relevante for deres størrelse og forretningsmodel.

(69) Ud over rapporten om mulige omkostningsbesparelser og senest den .... [12 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] bør EBA – i samarbejde med alle relevante myndigheder, dvs. de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn, afvikling og indskudsgarantiordninger, og navnlig Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) – udarbejde en gennemførlighedsrapport om udviklingen af et sammenhængende og integreret system til indsamling af statistiske data, afviklingsdata og tilsynsmæssige data. Under hensyntagen til ESCB's tidligere arbejde vedrørende integreret dataindsamling bør denne rapport indeholde en cost-benefit-analyse af oprettelsen af et centralt dataindsamlingssted for et integreret dataindberetningssystem for så vidt angår statistiske og reguleringsmæssige data for alle institutter beliggende i Unionen. Et sådant system bør bl.a. anvende ensartede definitioner og standarder for de data, der skal indsamles, garantere en pålidelig og permanent udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og dermed sikre de indsamlede datas strenge fortrolighed, effektiv autentificering og forvaltning af adgangsrettigheder til systemet samt cybersikkerhed. Ved at centralisere og harmonisere den europæiske indberetningsstruktur på en sådan måde er målet at forhindre flere anmodninger om lignende eller identiske data fra forskellige myndigheder og dermed væsentligt mindske den administrative og finansielle byrde både for de kompetente myndigheder og for institutterne. Hvis det er relevant og under hensyntagen til EBA's gennemførlighedsrapport, bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag.

(70) De relevante kompetente eller udpegede myndigheder bør sigte mod at undgå enhver form for overlappende eller inkonsistent anvendelse af de makroprudentielle beføjelser i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU. De relevante kompetente eller udpegede myndigheder bør navnlig tage behørigt hensyn til, om de foranstaltninger, de træffer i henhold til artikel 124, 164 eller 458 i forordning (EU) nr. 575/2013, overlapper eller er i strid med andre eksisterende eller kommende foranstaltninger i henhold til artikel 133 i direktiv 2013/36/EU.

(71) Som følge af de ændringer i behandlingen af eksponeringer mod QCCP'er, specifikt af behandlingen af institutternes bidrag til QCCP'ers misligholdelsesfonde, der fastsættes i denne forordning, bør de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 648/2012[1], som blev indført heri ved forordning (EU) nr. 575/2013, og som specificerer beregningen af en CCP's hypotetiske kapital, som institutterne bruger til at beregne deres kapitalgrundlagskrav, også ændres.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

(72) Målene for denne forordning, nemlig at styrke og justere allerede eksisterende EU-retsakter, der sikrer ensartede tilsynsmæssige krav gældende for institutter i hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(73) For at muliggøre afhændelse på forsvarlig vis af beholdninger i forsikringsselskaber, der ikke er underlagt supplerende tilsyn, bør en ændret version af overgangsbestemmelserne vedrørende undtagelsen fra fradrag af aktiebeholdninger i forsikringsselskaber finde anvendelse med tilbagevirkende kraft den 1. januar 2019.

(74) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013

I forordning (EU) nr. 575/2013 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 og 2 affattes således:

"*Artikel 1*

Anvendelsesområde

I denne forordning fastlægges der ensartede bestemmelser om generelle tilsynsmæssige krav, som institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, der er underkastet tilsyn i henhold til direktiv 2013/36/EU, skal opfylde på følgende områder:

a) kapitalgrundlagskrav i forbindelse med fuldt ud målelige, ensartede og standardiserede elementer af kreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko, afviklingsrisiko og gearing

b) krav, som begrænser store eksponeringer

c) likviditetskrav i forbindelse med fuldt ud målelige, ensartede og standardiserede elementer af likviditetsrisiko

d) indberetningskrav i forbindelse med litra a), b) og c)

e) offentliggørelseskrav.

I denne forordning fastlægges der ensartede bestemmelser om de krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, som afviklingsenheder, der er globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) eller en del af G-SII'er, og væsentlige datterselskaber af tredjelands-G-SII'er skal overholde.

Denne forordning indeholder ikke bestemmelser om offentliggørelseskrav for kompetente myndigheder i forbindelse med regulering af og tilsyn med institutter som omhandlet i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 2
Tilsynsbeføjelser

1. Med henblik på at sikre overholdelse af denne forordning udøver de kompetente myndigheder de beføjelser og følger de procedurer, som er fastsat i direktiv 2013/36/EU og i denne forordning.

2. Med henblik på at sikre overholdelse af denne forordning udøver afviklingsmyndigheder de beføjelser og følger de procedurer, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU* og i denne forordning.

3. Med henblik på at sikre overholdelse af kravene vedrørende kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver samarbejder de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne.

4. Med henblik på at sikre overholdelse inden for deres respektive kompetenceområder sørger Den Fælles Afviklingsinstans, der er oprettet ved artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014[**], og Den Europæiske Centralbank for så vidt angår spørgsmål vedrørende de opgaver, der overdrages til den ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013[***], for regelmæssig og pålidelig udveksling af relevante oplysninger.

---

[*] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

[**] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

[***] Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63)."

2) Artikel 4 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Nr. 7) affattes således:

"7) "kollektiv investeringsordning" eller "CIU": et institut for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS eller investeringsinstitut) som defineret i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF* eller en alternativ investeringsfond (AIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU**

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1)."

ii) Nr. 20) affattes således:

"20) "finansielt holdingselskab": et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er institutter eller finansieringsinstitutter, og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab; datterselskaberne af et finansieringsinstitut er hovedsagelig institutter eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst ét er et institut, og hvor mere end 50 % af finansieringsinstituttets aktiekapital, konsoliderede aktiver, indtjening, medarbejdere eller en anden indikator, som anses for relevant af den kompetente myndighed, er tilknyttet datterselskaber, som er institutter eller finansieringsinstitutter".

iii) Nr. 26) affattes således:

"26) "finansieringsinstitut": en virksomhed, som ikke er et institut eller et rent industrielt holdingselskab, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 15 i bilag I til direktiv 2013/36/EU, herunder et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et betalingsinstitut som defineret i artikel 4, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366* og et porteføljeadministrationsselskab, men ikke forsikringsholdingselskaber eller blandede forsikringsholdingselskaber som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f) og g), i direktiv 2009/138/EF

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35)."

iv) Nr. 28) affattes således:

"28) "moderinstitut i en medlemsstat": et institut i en medlemsstat, der som datterselskab har et institut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, eller som har kapitalinteresser i et institut eller finansieringsinstitut eller en sådan accessorisk servicevirksomhed, og som ikke selv er datterselskab af et andet institut, der er meddelt tilladelse i samme medlemsstat, eller et finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i samme medlemsstat".

v) Følgende numre indsættes:

"29a) "moderinvesteringsselskab i en medlemsstat": et moderinstitut i en medlemsstat, der er et investeringsselskab

29b) "moderinvesteringsselskab i Unionen": et moderinstitut i Unionen, der er et investeringsselskab

29c) "moderkreditinstitut i en medlemsstat": et moderinstitut i en medlemsstat, der er et kreditinstitut

29d) "moderkreditinstitut i Unionen": et moderinstitut i Unionen, der er et kreditinstitut".

vi) I nr. 39) tilføjes følgende afsnit:

"To eller flere fysiske eller juridiske personer, der opfylder betingelserne i litra a) eller b) på grund af deres direkte eksponering mod den samme CCP for så vidt angår clearingaktiviteter, anses ikke for en gruppe af indbyrdes forbundne kunder".

vii) Nr. 41) affattes således:

"41) "konsoliderende tilsynsmyndighed": en kompetent myndighed med ansvar for gennemførelse af tilsyn på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med artikel 111 i direktiv 2013/36/EU".

viii) I nr. 71), litra b), affattes indledningen således:

"b) med henblik på artikel 97, summen af følgende:".

ix) Nr. 72, litra a), affattes således:

"a) Den er et reguleret marked eller et tredjelandsmarked, der anses for at svare til et reguleret marked efter proceduren i artikel 25, stk. 4, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU*

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349)."

x) Nr. 86) affattes således:

"86) "handelsbeholdning": alle positioner i finansielle instrumenter og råvarer, som instituttet besidder med henblik på videresalg eller for at afdække positioner, der besiddes med handelshensigt, jf. artikel 104 ".

xi) Nr. 91) affattes således:

"91) "handelseksponering": et clearingmedlems eller en kundes nuværende eksponering, herunder variationsmargen, som clearingmedlemmet har til gode, men endnu ikke har modtaget, og enhver potentiel fremtidig eksponering mod en CCP som følge af kontrakter og transaktioner som anført i artikel 301, stk. 1, litra a), b) og c), samt initialmargen".

xii) Nr. 96) affattes således:

"96) "intern afdækning": en position, der i væsentlig udstrækning dækker komponentrisikoelementerne mellem en position i handelsbeholdningen og én eller flere positioner uden for handelsbeholdningen eller mellem to handelsenheder".

xiii) Nr. 127, litra a), affattes således:

"a) Institutterne er omfattet af samme institutsikringsordning som omhandlet i artikel 113, stk. 7, eller er fast tilknyttet med et net til et centralt organ".

xiv) Nr. 128) affattes således:

"128) "elementer, der kan udloddes": resultatet for det sidst afsluttede regnskabsår med tillæg af overført overskud samt af anvendelige reserver til dette formål inden udlodninger til indehavere af kapitalgrundlagsinstrumenter og med fradrag af overført underskud, af overskud, der i henhold til EU-retten eller national ret eller instituttets vedtægtsmæssige bestemmelser ikke kan udloddes, samt af beløb henlagt til reserver, som ikke kan udloddes i overensstemmelse med national lovgivning eller instituttets vedtægter, i hvert tilfælde med hensyn til den specifikke kategori af kapitalgrundlagsinstrumenter, som EU-retten, national ret, institutternes vedtægtsmæssige bestemmelser eller vedtægterne vedrører, idet disse overskud, underskud og reserver fastsættes på grundlag af instituttets særskilte regnskab og ikke på grundlag af det konsoliderede regnskab".

xv) Følgende numre tilføjes:

"130) "afviklingsmyndighed": en afviklingsmyndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 18), i direktiv 2014/59/EU

131) "afviklingsenhed": en afviklingsenhed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 83a), i direktiv 2014/59/EU

132) "afviklingskoncern": en afviklingskoncern som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 83b), i direktiv 2014/59/EU

133) "globalt systemisk vigtigt institut" eller "G-SII": et G-SII, der er udpeget i henhold til artikel 131, stk. 1 og 2, i direktiv 2013/36/EU

134) "globalt systemisk vigtigt tredjelandsinstitut" eller "tredjelands-G-SII": en global systemisk vigtig bankkoncern eller bank (G-SIB'er), som ikke er et G-SII, og som er opført på den regelmæssigt ajourførte liste over G-SIB'er, der offentliggøres af Rådet for Finansiel Stabilitet

135) "væsentligt datterselskab": et datterselskab, som på individuelt eller konsolideret niveau opfylder en af følgende betingelser:

a) datterselskabet besidder mere end 5 % af de konsoliderede risikovægtede aktiver i det oprindelige moderselskab

b) datterselskabet genererer mere end 5 % af det oprindelige moderselskabs samlede driftsindtægter

c) datterselskabets samlede eksponeringsmål, jf. nærværende forordnings artikel 429, stk. 4, udgør mere end 5 % af det konsoliderede samlede eksponeringsmål for det oprindelige moderselskab;

med henblik på fastlæggelse af det væsentlige datterselskab, hvor artikel 21b, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU finder anvendelse, tæller de to mellemliggende moderselskaber i Unionen som et enkelt datterselskab på grundlag af deres konsoliderede situation

136) "G-SII-enhed": en enhed med status som juridisk person, som er et G-SII eller en del af et G-SII eller et tredjelands-G-SII

137) "bail-in-værktøj": bail-in-værktøj som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 57), i direktiv 2014/59/EU

138) "koncern": en gruppe af selskaber, hvoraf mindst ét er et institut, og som består af et moderselskab og dets datterselskaber eller af selskaber, som er indbyrdes forbundet, jf. artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU*

139) "værdipapirfinansieringstransaktion": en genkøbstransaktion, en udlåns- eller indlånstransaktion i værdipapirer eller råvarer eller en margenudlånstransaktion

140) "initialmargen" eller "IM": sikkerhedsstillelse, bortset fra variationsmargen, fra eller til en enhed med henblik på at dække den nuværende og potentielle fremtidige eksponering som følge af en transaktion eller en portefølje af transaktioner i den periode, der er nødvendig for at afvikle disse transaktioner eller igen afdække deres markedsrisiko efter modpartens misligholdelse af transaktionen eller porteføljen af transaktioner

141) "markedsrisiko": risiko for tab på grund af udsving i markedspriser, herunder i valutakurser eller råvarepriser

142) "valutakursrisiko": risiko for tab på grund af udsving i valutakurser

143) "råvarerisiko": risiko for tab på grund af udsving i råvarepriser

144) "handelsenhed": en velidentificeret gruppe af dealere, som instituttet har etableret til i fællesskab at forvalte en portefølje af positioner i handelsbeholdningen i overensstemmelse med en veldefineret og konsistent forretningsstrategi og under den samme risikostyringsstruktur

145) "lille og ikkekomplekst institut": et institut, der opfylder alle følgende betingelser:

a) det er ikke et stort institut

b) den samlede værdi af dets aktiver på individuelt niveau eller, hvis det er relevant, på konsolideret niveau i overensstemmelse med denne forordning og direktiv 2013/36/EU er i gennemsnit lig med eller lavere end en tærskel på 5 mia. EUR i perioden på fire år umiddelbart forud for den indeværende årlige indberetningsperiode. Medlemsstaterne kan sænke denne tærskel

c) det er ikke underlagt forpligtelser eller er underlagt forenklede forpligtelser med hensyn til genopretnings- og afviklingsplanlægning i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU

d) dets handelsbeholdningsaktiviteter er klassificeret som mindre i henhold til artikel 94, stk. 1

e) den samlede værdi af dets derivatpositioner, der besiddes med handelshensigt, overstiger ikke 2 % af dets samlede balanceførte og ikkebalanceførte aktiver, og den samlede værdi af dets samlede derivatpositioner overstiger ikke 5 %, idet begge værdier beregnes i henhold til artikel 273a, stk. 3

f) mere end 75 % af både instituttets konsoliderede samlede aktiver og passiver, i begge tilfælde eksklusive koncerninterne eksponeringer, vedrører aktiviteter med modparter beliggende i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde

g) instituttet anvender ikke interne modeller til at opfylde de tilsynsmæssige krav i henhold til denne forordning, bortset fra datterselskaber, der anvender interne modeller udarbejdet på koncernniveau, såfremt koncernen er omfattet af oplysningskravene i artikel 433a eller 433c på konsolideret niveau

h) instituttet har ikke over for den kompetente myndighed gjort indsigelse mod at blive klassificeret som et lille og ikkekomplekst institut

i) den kompetente myndighed har på grundlag af en analyse af instituttets størrelse, forbundethed, kompleksitet eller risikoprofil ikke besluttet, at det ikke kan anses for et lille og ikkekomplekst institut

146) "stort institut": et institut, der opfylder en af følgende betingelser:

a) det er et G-SII

b) det er blevet udpeget som et andet systemisk vigtigt institut ("O-SII") i henhold til artikel 131, stk. 1 og 3, i direktiv 2013/36/EU

c) det er i den medlemsstat, hvor det er etableret, et af de tre største institutter målt på den samlede værdi af dets aktiver

d) den samlede værdi af dets aktiver på individuelt niveau eller, hvis det er relevant, på grundlag af dets konsoliderede situation i overensstemmelse med denne forordning og direktiv 2013/36/EU er lig med eller større end 30 mia. EUR

147) "stort datterselskab": et datterselskab, der klassificeres som et stort institut

148) "ikkebørsnoteret institut": et institut, som ikke har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU

149) "rapport": med henblik på ottende del en rapport som omhandlet i artikel 4 og 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF**.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38)."

b) Følgende stykke tilføjes:

"4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som angiver de omstændigheder, hvorunder betingelserne i stk. 1, nr. 39), er opfyldt.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [et år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

3) Artikel 6 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Institutterne overholder bestemmelserne i anden, tredje, fjerde og syvende del, del syv A, og ottende del i nærværende forordning samt i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402 på individuelt niveau, bortset fra nærværende forordnings artikel 430, stk. 1, litra d)."

b) Følgende stykke indsættes:

"1a. Uanset denne artikels stk. 1 skal kun institutter udpeget som afviklingsenheder, som også er G-SII'er, eller som er en del af et G-SII, og som ikke har datterselskaber, overholde kravet i artikel 92a på individuelt niveau.

Væsentlige datterselskaber af et tredjelands-G-SII skal overholde artikel 92b på individuelt niveau, såfremt de opfylder alle følgende betingelser:

a) de er ikke afviklingsenheder

b) de har ikke datterselskaber

c) de er ikke datterselskaber af et moderinstitut i Unionen."

c) Stk. 3, 4 og 5 affattes således:

"3. Et institut, der enten er et moderselskab eller et datterselskab, og et institut, der indgår i konsolideringen i henhold til artikel 18, er ikke forpligtet til at overholde de bestemmelser, der er fastsat i ottende del, på individuelt niveau.

Uanset dette stykkes første afsnit skal de institutter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1a, overholde artikel 437a og artikel 447, litra h), på individuelt niveau.

4. Kreditinstitutter og investeringsselskaber, som er meddelt tilladelse til at levere de investeringsservices og -aktiviteter, der er nævnt i afsnit A, nr. 3) og 6), i bilag I til direktiv 2014/65/EU overholder bestemmelserne i nærværende forordnings sjette del og i artikel 430, stk. 1, litra d), på individuelt niveau.

Følgende institutter er ikke forpligtet til at overholde nærværende forordnings artikel 413, stk. 1, og tilhørende indberetningskrav vedrørende likviditet fastsat i nærværende forordnings del syv A:

a) institutter, der også er meddelt tilladelse i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012

b) institutter, der også er meddelt tilladelse i henhold til artikel 16 og artikel 54, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014*, forudsat at de ikke foretager nogen væsentlige løbetidsændringer og

c) institutter, der er udpeget i henhold til artikel 54, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 909/2014, forudsat at:

   i) deres aktiviteter er begrænset til levering af bankmæssige tjenesteydelser, der er anført i afsnit C, litra a)-e), i bilaget til nævnte forordning, til værdipapircentraler, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 16 i nævnte forordning og

   ii) de ikke foretager nogen væsentlige løbetidsændringer.

Indtil Kommissionens rapport i henhold til artikel 508, stk. 3, foreligger, kan de kompetente myndigheder fritage investeringsselskaber fra at overholde de bestemmelser, der er fastsat i sjette del og i artikel 430, stk. 1, litra d), under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter.

5. De investeringsselskaber, der er omhandlet i denne forordnings artikel 95, stk. 1, og artikel 96, stk. 1, de institutter, for hvilke de kompetente myndigheder har gjort brug af undtagelsen i denne forordnings artikel 7, stk. 1 eller 3, og de institutter, der også er meddelt tilladelse i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, er ikke forpligtet til at overholde bestemmelserne i syvende del og de tilhørende indberetningskrav vedrørende gearingsgrad i del syv A på individuelt niveau.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1)."

4) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

"b) Moderinstituttet på konsolideret niveau eller datterinstituttet på delkonsolideret niveau overvåger og kontrollerer til enhver tid likviditetspositionerne i alle gruppens eller undergruppens institutter, som er omfattet af undtagelsen, kontrollerer til enhver tid finansieringspositionerne i alle gruppens eller undergruppens institutter, såfremt der undtages fra kravet til net stable funding ratio (NSFR) som fastsat i sjette del, afsnit IV, og sikrer, at alle disse institutter råder over tilstrækkelig likviditet og stabil finansiering, såfremt der undtages fra NSFR-kravet som fastsat i sjette del, afsnit IV".

b) Stk. 3, litra b) og c), affattes således:

"b) fordelingen og placeringen af og ejerforholdet til de krævede likvide aktiver, som den enkelte likviditetsundergruppe skal besidde, såfremt der undtages fra kravet til likviditetsdækningsgrad (LCR) som defineret i den delegerede retsakt som omhandlet i artikel 460, stk. 1, og fordelingen og placeringen af tilgængelig stabil finansiering i den pågældende likviditetsundergruppe, såfremt der undtages fra NSFR-kravet som fastsat i sjette del, afsnit IV

c) fastsættelsen af mindstebeholdningerne af likvide aktiver, som skal besiddes af de institutter, der undtages fra LCR-kravet som defineret i den delegerede retsakt som omhandlet i artikel 460, stk. 1, og fastsættelsen af mindstebeholdningerne af tilgængelig stabil finansiering, som skal besiddes af de institutter, der undtages fra NSFR-kravet som fastsat i sjette del, afsnit IV".

c) Følgende stykke tilføjes:

"6. Undlader en kompetent myndighed i overensstemmelse med denne artikel helt eller delvis at anvende sjette del på et institut, kan den også undlade at anvende de tilhørende indberetningskrav vedrørende likviditet efter artikel 430, stk. 1, litra d), på dette institut."

5) Artikel 10, stk. 1, første afsnit, indledningen, affattes således:

"1. De kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med national lovgivning helt eller delvis undtage et eller flere institutter, der er beliggende i samme medlemsstat, og som er fast tilknyttet et centralt organ, der kontrollerer dem, og som er etableret i samme medlemsstat, fra kravene i denne forordnings anden til ottende del og i kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402, hvis følgende betingelser er opfyldt:"

6) Artikel 11 ændres som følger:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Moderinstitutter i en medlemsstat opfylder i det omfang og på den måde, der er fastsat i artikel 18, kravene i anden, tredje, fjerde og syvende del og del syv A på grundlag af deres konsoliderede situation, bortset fra artikel 430, stk. 1, litra d). Moderselskaber og deres datterselskaber, der er omfattet af denne forordning, etablerer en passende organisatorisk struktur og egnede interne kontrolordninger for at sikre, at de data, der er nødvendige til konsolidering, behandles og fremsendes på behørig vis. De sikrer navnlig, at de datterselskaber, der ikke er omfattet af denne forordning, indfører ordninger, processer og mekanismer med henblik på korrekt konsolidering.

2. For at sikre, at kravene i denne forordning anvendes på konsolideret niveau, finder udtrykkene "institut", "moderinstitut i en medlemsstat", "moderinstitut i Unionen" og "moderselskab" alt efter tilfældet også anvendelse på:

a) et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som er godkendt i henhold til artikel 21a i direktiv 2013/36/EU

b) et udpeget institut, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab, såfremt et sådant moderselskab ikke kræver godkendelse i henhold til artikel 21a, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU

c) et finansielt holdingselskab, blandet finansielt holdingselskab eller institut, der er udpeget i henhold til artikel 21a, stk. 6, litra d), i direktiv 2013/36/EU.

Den konsoliderede situation for et selskab, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra b), er den konsoliderede situation for det finansielle moderholdingselskab eller det blandede finansielle moderholdingselskab, der ikke kræver godkendelse i henhold til artikel 21a, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU. Den konsoliderede situation for et selskab, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, litra c), er den konsoliderede situation for dets finansielle moderholdingselskab eller blandede finansielle moderholdingselskab.

b) Stk. 3 udgår.

c) Der indsættes følgende stykke:

"3a. Uanset denne artikels stk. 1 skal kun moderinstitutter udpeget som afviklingsenheder, som også er G-SII'er eller en del af et G-SII eller et tredjelands-G-SII, overholde denne forordnings artikel 92a på konsolideret niveau i det omfang og på den måde, der er fastsat i denne forordnings artikel 18.

Kun moderselskaber i Unionen, der er væsentlige datterselskaber af tredjelands-G-SII'er og ikke er afviklingsenheder, skal overholde nærværende forordnings artikel 92b på konsolideret niveau i det omfang og på den måde, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 18. Finder artikel 21b, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU anvendelse, overholder de to mellemliggende moderselskaber i Unionen, der i fællesskab er udpeget som et væsentligt datterselskab, hver især artikel 92b i nærværende forordning på grundlag af deres konsoliderede situation."

d) Stk. 4 og 5 affattes således:

"4. Moderinstitutter i Unionen overholder nærværende forordnings sjette del og artikel 430, stk. 1, litra d), på grundlag af deres konsoliderede situation, såfremt koncernen omfatter et eller flere kreditinstitutter eller investeringsselskaber, som er meddelt tilladelse til at levere de investeringsservices og -aktiviteter, der er nævnt i afsnit A, nr. 3) og 6), i bilag I til direktiv 2014/65/EU. Indtil Kommissionens rapport i henhold til nærværende forordnings artikel 508, stk. 2, foreligger, og hvis koncernen kun omfatter investeringsselskaber, kan de kompetente myndigheder fritage moderinstitutter i Unionen fra nærværende forordnings sjette del og artikel 430, stk. 1, litra d), på konsolideret niveau under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af investeringsselskabets aktiviteter.

Er der indrømmet en undtagelse i henhold til artikel 8, stk. 1-5, overholder institutterne og efter omstændighederne de finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, som er del af en likviditetsundergruppe, sjette del og artikel 430, stk. 1, litra d), på konsolideret niveau eller på delkonsolideret niveau for likviditetsundergruppen.

5. Finder denne forordnings artikel 10 anvendelse, opfylder det i nævnte artikel omtalte centrale organ kravene i denne forordnings anden til ottende del og kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402 på grundlag af den konsoliderede situation for det centrale organ og dets tilknyttede institutter som helhed.

6. Ud over kravene fastsat i denne artikels stk. 1-5 og med forbehold af andre bestemmelser i denne forordning og direktiv 2013/36/EU kan de kompetente myndigheder, hvis det i tilsynsøjemed er berettiget på grund af særlige risikomæssige forhold eller et instituts særlige kapitalstruktur, eller når en medlemsstat vedtager national lovgivning, der kræver strukturel adskillelse inden for en bankkoncern, kræve, at et institut opfylder forpligtelserne i anden til ottende del i denne forordning og i afsnit VII i direktiv 2013/36/EU på delkonsolideret niveau.

   Anvendelse af den i første afsnit omhandlede fremgangsmåde berører ikke det effektive tilsyn på konsolideret niveau og må hverken få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed og ej heller udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds funktion."

7) Artikel 12 udgår.

8) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 12a*

Konsolideret beregning for G-SII'er med flere afviklingsenheder

Hvis mindst to G-SII-enheder, der tilhører det samme G-SII, er afviklingsenheder, beregner dette G-SII's moderinstitut i Unionen værdien af kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver, jf. denne forordnings artikel 92a, stk. 1, litra a). Denne beregning foretages på grundlag af EU-moderinstituttets konsoliderede situation, som om det var G-SII'ets eneste afviklingsenhed.

Hvis den værdi, der beregnes i henhold til denne artikels første afsnit, er lavere end summen af værdierne af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, jf. denne forordnings artikel 92a, stk. 1, litra a), for alle afviklingsenheder, der tilhører dette G-SII, handler afviklingsmyndighederne i overensstemmelse med artikel 45d, stk. 3, og artikel 45h, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU.

Hvis den værdi, der beregnes i henhold til denne artikels første afsnit, er højere end summen af værdierne af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, jf. denne forordnings artikel 92a, stk. 1, litra a), for alle afviklingsenheder, der tilhører dette G-SII, kan afviklingsmyndighederne handle i overensstemmelse med artikel 45d, stk. 3, og artikel 45h, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU."

9) Artikel 13 og 14 affattes således:

"*Artikel 13*

Anvendelse af oplysningskravene på konsolideret niveau

1. Moderinstitutter i Unionen overholder ottende del på grundlag af deres konsoliderede situation.

   Store datterselskaber af moderinstitutter i Unionen offentliggør oplysningerne i artikel 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a og 453 på individuelt niveau eller, hvis det er relevant i henhold til denne forordning og direktiv 2013/36/EU, på delkonsolideret niveau.

2. Institutter, der er udpeget som afviklingsenheder, og som er G-SII'er, eller som er en del af et G-SII, overholder artikel 437a og artikel 447, litra h), på grundlag af deres afviklingskoncerns konsoliderede situation.

3. Stk. 1, første afsnit, finder hverken anvendelse på moderinstitutter i Unionen, finansielle moderholdingselskaber i Unionen, blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen eller afviklingsenheder, hvis de er omfattet af tilsvarende oplysninger, som et moderselskab etableret i et tredjeland har givet på konsolideret niveau.

   Stk. 1, andet afsnit, finder ikke anvendelse på datterselskaber af moderselskaber, der er etableret i et tredjeland, hvis disse datterselskaber anses for store datterselskaber.

4. Finder artikel 10 anvendelse, overholder det i nævnte artikel omtalte centrale organ ottende del på grundlag af det centrale organs konsoliderede situation. Artikel 18, stk. 1, finder anvendelse på det centrale organ, og de tilknyttede institutter betragtes som datterselskaber af det centrale organ.

Artikel 14

Anvendelse af kravene i artikel 5 i forordning (EU) 2017/2402 på konsolideret niveau

1. Moderselskaber og deres datterselskaber, der er omfattet af denne forordning, skal kræves at opfylde de i artikel 5 i forordning (EU) 2017/2402 fastsatte krav på konsolideret eller delkonsolideret niveau for at sikre, at de ordninger, processer og mekanismer, som kræves i disse bestemmelser, er ensartede og velintegrerede, og at alle relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn kan fremlægges. De sikrer navnlig, at de datterselskaber, der ikke er omfattet af denne forordning, indfører ordninger, processer og mekanismer med henblik på overholdelse af disse bestemmelser.

2. Institutter anvender en supplerende risikovægt i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 270a, når nærværende forordnings artikel 92 anvendes på konsolideret eller delkonsolideret niveau, hvis bestemmelserne i artikel 5 i forordning (EU) 2017/2402 overtrædes af en enhed, der er etableret i et tredjeland, og som indgår i konsolideringen i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 18, såfremt overtrædelsen er væsentlig i forhold til koncernens generelle risikoprofil."

10) Artikel 15, stk. 1, første afsnit, indledningen, affattes således:

"1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan i enkelttilfælde undlade at anvende tredje del, de tilhørende indberetningskrav i del syv A i denne forordning og afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU, bortset fra denne forordnings artikel 430, stk. 1, litra d), på konsolideret niveau, såfremt følgende betingelser er opfyldt:"

11) Artikel 16 affattes således:

"*Artikel 16*
Undtagelse fra anvendelsen af gearingsgradkravene på konsolideret niveau for koncerner af investeringsselskaber

Hvis alle enhederne i en koncern af investeringsselskaber, herunder moderenheden, er investeringsselskaber, der er undtaget fra anvendelsen af kravene i syvende del på individuelt niveau i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5, kan moderinvesteringsselskabet vælge ikke at anvende kravene i syvende del og de tilhørende indberetningskrav vedrørende gearingsgrad i del syv A på konsolideret niveau."

12) Artikel 18 affattes således:

"*Artikel 18*

Konsolideringsmetoder

1. De institutter, finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som skal opfylde kravene i afdeling 1 i dette kapitel på grundlag af deres konsoliderede situation, foretager fuld konsolidering af alle institutter og finansieringsinstitutter, som er deres datterselskaber. Denne artikels stk. 3-6 og stk. 9 finder ikke anvendelse, når sjette del og artikel 430, stk. 1, litra d), finder anvendelse på grundlag af et instituts, et finansielt holdingselskabs eller et blandet finansielt holdingselskabs konsoliderede situation eller på grundlag af en likviditetsundergruppes delkonsoliderede situation, jf. artikel 8 og 10.

   Institutter, der skal opfylde kravene i artikel 92a eller 92b på konsolideret niveau, foretager med henblik på artikel 11, stk. 3a, fuld konsolidering af alle institutter og finansieringsinstitutter, som er deres datterselskaber i de relevante afviklingskoncerner.

2. Accessoriske servicevirksomheder medtages i konsolideringen i de tilfælde og efter de metoder, der er foreskrevet i nærværende artikel.

3. Såfremt der mellem virksomheder består en forbindelse som omhandlet i artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU, træffer de kompetente myndigheder afgørelse om, hvordan konsolideringen skal foretages.

4. Den konsoliderende tilsynsmyndighed stiller krav om pro rata-konsolidering i forhold til kapitalandelen i institutter og finansieringsinstitutter, der forvaltes af en virksomhed, som indgår i konsolideringen, sammen med en eller flere virksomheder, der ikke indgår i konsolideringen, når disse virksomheders ansvar er begrænset til den kapitalandel, som de besidder.

5. I tilfælde af andre kapitalinteresser eller andre former for kapitaltilknytning end de i stk. 1 og 4 nævnte bestemmer de kompetente myndigheder, om og hvordan der foretages konsolidering. De kan navnlig tillade eller foreskrive brug af den indre værdis metode. Denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af tilsyn på konsolideret niveau.

6. De kompetente myndigheder bestemmer, om og hvordan der foretages konsolidering i følgende tilfælde:

   a) når et institut efter de kompetente myndigheders opfattelse udøver betydelig indflydelse på et eller flere institutter eller finansieringsinstitutter, men ikke besidder kapitalinteresser eller har anden kapitaltilknytning til de pågældende institutter, og

b) når to eller flere institutter eller finansieringsinstitutter er underlagt fælles ledelse, uden at dette er fastlagt i en aftale eller i vedtægtsbestemmelser.

De kompetente myndigheder kan navnlig tillade eller foreskrive anvendelse af den metode, der er fastsat i artikel 22, stk. 7, 8 og 9, i direktiv 2013/34/EU. Anvendelsen af denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det konsoliderede tilsyn.

7. Hvis et institut har et datterselskab, som er en anden virksomhed end et institut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, eller har kapitalinteresser i en sådan virksomhed, anvender den for dette datterselskab eller disse kapitalinteresser den indre værdis metode. Denne metode er dog ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder omfattes af det tilsyn på konsolideret niveau.

Uanset første afsnit kan de kompetente myndigheder tillade eller kræve, at institutter anvender en anden metode for sådanne datterselskaber eller kapitalinteresser, herunder den metode, der kræves i henhold til de gældende regnskabsregler, forudsat at:

a) instituttet ikke allerede anvender den indre værdis metode den … [18 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]

b) det vil være en uforholdsmæssig stor byrde at anvende den indre værdis metode, eller den indre værdis metode ikke i tilstrækkelig grad afspejler de risici, som den i første afsnit omhandlede virksomhed udgør for instituttet, og

c) den anvendte metode ikke fører til fuld konsolidering eller pro rata-konsolidering af denne virksomhed.

8. De kompetente myndigheder kan kræve fuld konsolidering eller pro rata-konsolidering af et datterselskab eller en virksomhed, hvori et institut har kapitalinteresser, når dette datterselskab eller denne virksomhed ikke er et institut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk servicevirksomhed, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Virksomheden er ikke et forsikringsselskab, et tredjelandsforsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et tredjelandsgenforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller en virksomhed, som ikke er omfattet af direktiv 2009/138/EF, jf. artikel 4 i nævnte direktiv.

b) Der er en betydelig risiko for, at instituttet beslutter at yde finansiel støtte til denne virksomhed i stresssituationer, i mangel af eller ud over eventuelle kontraktlige forpligtelser til at yde en sådan støtte.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de betingelser, hvorefter konsolideringen foretages i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3-6 og stk. 8.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

13) Artikel 22 affattes således:

"*Artikel 22*
Delkonsolidering i forbindelse med enheder i tredjelande

1. Institutter, der er datterselskaber, anvender bestemmelserne i artikel 89, 90 og 91 samt tredje, fjerde og syvende del og de tilhørende indberetningskrav i del syv A på grundlag af deres delkonsoliderede situation, hvis disse institutter har et institut eller et finansieringsinstitut som datterselskab i et tredjeland eller har kapitalinteresser i en sådan virksomhed.

2. Uanset nærværende artikels stk. 1 kan institutter, der er datterselskaber, vælge ikke at anvende bestemmelserne i artikel 89, 90 og 91 samt tredje, fjerde og syvende del og de tilhørende indberetningskrav i del syv A på grundlag af deres delkonsoliderede situation, hvis de samlede aktiver og ikkebalanceførte poster tilhørende deres datterselskaber og kapitalinteresser i tredjelande udgør mindre end 10 % af datterselskabets samlede aktiver og ikkebalanceførte poster."

14) Titlen på anden del affattes således:

"KAPITALGRUNDLAG OG NEDSKRIVNINGSRELEVANTE PASSIVER"

15) Artikel 26, stk. 3, affattes således:

"3. De kompetente myndigheder vurderer, hvorvidt udstedelser af kapitalinstrumenter opfylder kriterierne i artikel 28 eller artikel 29, alt efter hvad der er relevant. Institutterne må kun klassificere udstedelser af kapitalinstrumenter som egentlige kernekapitalinstrumenter, når der er givet tilladelse hertil af de kompetente myndigheder.

Uanset første afsnit kan institutterne klassificere efterfølgende udstedelser af en form for egentlige kernekapitalinstrumenter, for hvilke de allerede har modtaget denne tilladelse, som egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

a) de bestemmelser, der regulerer disse efterfølgende udstedelser, er i det væsentlige de samme som de bestemmelser, der regulerer de udstedelser, for hvilke institutterne allerede har modtaget tilladelse

b) institutterne har meddelt disse efterfølgende udstedelser til de kompetente myndigheder i tilstrækkelig god tid inden deres klassificering som egentlige kernekapitalinstrumenter.

De kompetente myndigheder hører EBA, inden der gives tilladelse til nye former for kapitalinstrumenter, der skal klassificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter. De kompetente myndigheder tager behørigt hensyn til EBA's udtalelse og, hvis de beslutter at afvige fra den, skal de henvende sig til EBA senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af EBA's udtalelse med begrundelsen for at afvige fra den relevante udtalelse. Dette afsnit finder ikke anvendelse på de kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 31.

EBA opstiller, ajourfører og offentliggør på grundlag af oplysninger indsamlet hos de kompetente myndigheder en liste over alle de former for kapitalinstrumenter i hver medlemsstat, der kvalificerer som egentlige kernekapitalinstrumenter. I overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010 kan EBA indsamle alle de oplysninger i forbindelse med egentlige kernekapitalinstrumenter, som den anser for nødvendige for at fastslå, at kriterierne i artikel 28 eller efter omstændighederne artikel 29 i nærværende forordning i forbindelse med vedligeholdelse og ajourføring af den i dette afsnit omhandlede liste er overholdt.

EBA kan efter kontrollen i artikel 80, og hvis der foreligger tilstrækkelige beviser på, at de relevante kapitalinstrumenter ikke opfylder eller er ophørt med at opfylde kriterierne i artikel 28 eller efter omstændighederne artikel 29, beslutte ikke at tilføje disse instrumenter på den i fjerde afsnit omhandlede liste eller lade dem udgå af denne liste. EBA bekendtgør dette og henviser også til den relevante kompetente myndigheds holdning til sagen. Dette afsnit finder ikke anvendelse på de kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 31."

16) Artikel 28 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra b) affattes således:

"b) instrumenterne er fuldt indbetalt, og erhvervelsen af ejendomsretten til disse instrumenter er ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Kun den del af et kapitalinstrument, der er fuldt indbetalt, kan med henblik på litra b) i første afsnit betragtes som et kernekapitalinstrument."

b) I stk. 3 tilføjes følgende numre:

"Den betingelse, der er fastsat i stk. 1, første afsnit, litra h), nr. v), anses for at være opfyldt, uanset om et datterselskab er omfattet af en aftale om overførsel af overskud og tab med sit moderselskab, ifølge hvilken datterselskabet er forpligtet til efter udarbejdelsen af sit årsregnskab at overføre sit årsresultat til moderselskabet, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) moderselskabet ejer 90 % eller mere af stemmerettighederne og kapitalen i datterselskabet

b) moderselskabet og datterselskabet er beliggende i samme medlemsstat

c) aftalen blev indgået med lovlige skattemæssige formål

d) ved udarbejdelsen af årsregnskabet kan datterselskabet efter eget valg mindske udlodningsbeløbet ved at henlægge en del af eller hele sit overskud til sine egne reserver eller midler til dækning af generelle kreditinstitutrisici, inden det foretager betalinger til sit moderselskab

e) moderselskabet er i henhold til aftalen forpligtet til fuldt ud at kompensere datterselskabet for alle datterselskabets tab

f) aftalen er omfattet af en opsigelsesfrist, ifølge hvilken aftalen kun kan bringes til ophør ved udgangen af et regnskabsår med virkning tidligst fra begyndelsen af det følgende regnskabsår, idet moderselskabet fortsat er forpligtet til fuldt ud at kompensere datterselskabet for alle tab, der opstår i løbet af indeværende regnskabsår.

Når et institut har indgået en aftale om overførsel af overskud og tab, underretter den uden unødig forsinkelse den kompetente myndighed herom og giver den kompetente myndighed en kopi af aftalen. Instituttet underretter desuden uden forsinkelse den kompetente myndighed om eventuelle ændringer af aftalen om overførsel af overskud og tab og om ophør af aftalen. Et institut må ikke indgå mere end én aftale om overførsel af overskud og tab."

17) Artikel 33, stk. 1, litra c), affattes således:

"c) gevinster og tab, der skyldes ændringer i instituttets egen kreditrisiko, værdiansat til dagsværdi i forbindelse med instituttets afledte finansielle forpligtelser."

18) Artikel 36 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra b) affattes således:

"b) immaterielle aktiver med undtagelse af forsigtigt værdiansatte softwareaktiver, hvis værdi ikke påvirkes negativt af instituttets afvikling, insolvens eller likvidation"

ii) Følgende litra tilføjes:

"n) for så vidt angår et minimumsværditilsagn, jf. artikel 132c, stk. 2, ethvert beløb, der fremkommer, hvis den aktuelle markedsværdi af de andele eller aktier i CIU'er, der er omfattet af minimumsværditilsagnet, er lavere end nutidsværdien af minimumsværditilsagnet, og for hvilket instituttet ikke allerede har indregnet en reduktion af egentlige kernekapitalposter."

b) Følgende stykke tilføjes:

"4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere reglerne for anvendelse af de fradrag, der er omhandlet i stk. 1, litra b), herunder væsentligheden af de negative virkninger på værdien, som ikke giver anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest ... [12 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

19) I artikel 37 tilføjes følgende litra:

"c) Det beløb, som skal fratrækkes, reduceres med værdien af den regnskabsmæssige revaluering af datterselskabernes immaterielle aktiver som følge af konsolideringen af datterselskaber, der henføres til andre personer end de virksomheder, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2."

20) I artikel 39, stk. 2, første afsnit, affattes indledningen således:

"Udskudte skatteaktiver, som ikke afhænger af fremtidig rentabilitet, er begrænset til udskudte skatteaktiver, der er opstået inden den 23. november 2016, og som skyldes midlertidige forskelle, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:"

21) Artikel 45, litra a), nr. i) affattes således:

"i) Den korte positions forfaldstidspunkt er enten sammenfaldende med eller senere end forfaldstidspunktet for den lange position, eller den korte positions restløbetid er mindst et år."

22) Artikel 49 ændres således:

a) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Dette stykke finder ikke anvendelse ved beregning af kapitalgrundlaget med henblik på kravene fastsat i artikel 92a og 92b, som beregnes i overensstemmelse med den fradragsramme, der er fastsat i artikel 72e, stk. 4."

b) Stk. 3 ændres således:

i) litra a), nr. iv), sidste punktum, affattes således:

"Den konsoliderede balance eller den udvidede aggregerede beregning indberettes til de kompetente myndigheder med den hyppighed, der er fastsat i de gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 430, stk. 7."

ii) litra a), nr. v), første punktum, affattes således:

"v) De institutter, der indgår i en institutsikringsordning, opfylder sammen på konsolideret eller udvidet aggregeret niveau de krav, der er fastsat i artikel 92, og foretager indberetning af opfyldelsen af disse krav i henhold til artikel 430."

23) Artikel 52, stk. 1, ændres således:

a) Litra a) affattes således:

"a) Instrumenterne er udstedt direkte af et institut og fuldt indbetalt."

b) I litra b) affattes indledningen således:

"b) Ingen af følgende ejer instrumenterne:"

c) Litra c) affattes således:

"c) Erhvervelsen af ejendomsretten til instrumenterne er ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet."

d) Litra h) affattes således:

"h) Hvis instrumenterne indeholder en eller flere optioner på førtidig indfrielse, herunder call-optioner, kan optionerne kun udnyttes efter udstederens eget valg."

e) Litra j) affattes således:

"j) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne, angiver ikke eksplicit eller implicit, at instrumenterne, efter omstændighederne, bliver førtidsindfriet, indfriet ved udløb eller genkøbt af instituttet i andre tilfælde end i forbindelse med instituttets insolvens eller likvidation, og instituttet tilkendegiver ikke dette på anden måde."

f) Litra p) affattes således:

"p) Hvis udstederen er etableret i et tredjeland og er udpeget i henhold til artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del af en afviklingskoncern, hvis afviklingsenhed er etableret i Unionen, eller hvis udstederen er etableret i en medlemsstat, skal instrumenternes hovedstol i henhold til den lov eller de kontraktlige bestemmelser, som regulerer instrumenterne, efter afviklingsmyndighedens afgørelse om at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne omhandlet i artikel 59 i nævnte direktiv nedskrives permanent, eller instrumenterne skal konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter;

hvis udstederen er etableret i et tredjeland og ikke er udpeget i henhold til artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del af en afviklingskoncern, hvis afviklingsenhed er etableret i Unionen, skal instrumenternes hovedstol i henhold til den lov eller de kontraktlige bestemmelser, som regulerer instrumenterne, efter den relevante tredjelandsmyndigheds afgørelse nedskrives permanent eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter."

g) Følgende litraer tilføjes:

"q) Hvis udstederen er etableret i et tredjeland og er udpeget i henhold til artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del af en afviklingskoncern, hvis afviklingsenhed er etableret i Unionen, eller hvis udstederen er etableret i en medlemsstat, må instrumenterne kun udstedes i henhold til eller på anden måde være omfattet af et tredjelands lovgivning, såfremt udøvelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne, jf. artikel 59 i nævnte direktiv, i henhold til dette tredjelands lovgivning er effektiv og kan håndhæves på grundlag af lovbestemmelser eller juridisk bindende kontraktlige bestemmelser, der anerkender afviklings- eller andre nedskrivnings- eller konverteringshandlinger.

r) Instrumenterne er ikke omfattet af modregnings- eller nettingaftaler, der ville underminere deres tabsabsorberingskapacitet."

h) Følgende afsnit tilføjes:

"Kun den del af et kapitalinstrument, der er fuldt indbetalt, kan med henblik på første afsnit, litra a), betragtes som et hybridt kernekapitalinstrument."

24) I artikel 54, stk. 1, tilføjes følgende litra:

"e) Hvis hybride kernekapitalinstrumenter er udstedt af et datterselskab etableret i et tredjeland, beregnes udløseren på 5,125 % eller derover omhandlet i litra a) i overensstemmelse med det pågældende tredjelands nationale ret eller de kontraktlige bestemmelser, som regulerer instrumenterne, forudsat at den kompetente myndighed efter høring af EBA finder det godtgjort, at disse bestemmelser mindst svarer til de krav, der er fastsat i denne artikel."

25) Artikel 59, litra a), nr. i), affattes således:

"i) Den korte positions forfaldstidspunkt er enten sammenfaldende med eller senere end forfaldstidspunktet for den lange position, eller den korte positions restløbetid er mindst et år."

26) Artikel 62, litra a), affattes således:

"a) kapitalinstrumenter, når betingelserne i artikel 63 er opfyldt, og i det omfang, der er anført i artikel 64".

27) Artikel 63 ændres således:

a) Indledningen affattes således:

"Kapitalinstrumenterne betragtes som supplerende kapitalinstrumenter, hvis følgende betingelser er opfyldt:".

b) Litra a) affattes således:

"a) Instrumenterne er udstedt direkte af et institut og fuldt indbetalt."

c) I litra b) affattes indledningen således:

"b) Ingen af følgende ejer instrumenterne:"

d) Litra c) og d) affattes således:

"c) Erhvervelsen af ejendomsretten til instrumenterne er ikke direkte eller indirekte finansieret af instituttet.

d) Fordringen på instrumenternes hovedstol i henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, er efterstillet alle fordringer fra nedskrivningsrelevante passivinstrumenter."

e) I litra e) affattes indledningen således:

"e) Ingen af følgende har stillet sikkerhed for instrumenterne eller underlagt dem en garanti, som forbedrer fordringens rangorden:"

f) Litra f)-n) affattes således:

"f) Instrumenterne er ikke omfattet af ordninger, som på anden måde forbedrer fordringens rangorden.

g) Instrumenterne har en oprindelig løbetid på mindst fem år.

h) De bestemmelser, der regulerer instrumenterne, indeholder ikke et incitament til, at instituttet henholdsvis indfrier eller tilbagebetaler deres hovedstol, før de udløber.

i) Hvis instrumenterne indeholder en eller flere optioner på førtidig indfrielse, herunder call-optioner, kan optionerne kun udnyttes efter udstederens eget valg.

j) Instrumenterne kan kun opkræves, indfries, tilbagebetales eller genkøbes før udløb, når betingelserne i artikel 77 er opfyldt, og først fem år efter udstedelsesdatoen, undtagen i de tilfælde, hvor betingelserne i artikel 78, stk. 4, er opfyldt.

k) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne, angiver ikke eksplicit eller implicit, at instrumenterne bliver opkrævet, indfriet, tilbagebetalt eller genkøbt før udløb af instituttet i andre tilfælde end i forbindelse med instituttets insolvens eller likvidation, og instituttet tilkendegiver ikke dette på anden måde.

l) De bestemmelser, som regulerer instrumenterne, giver ikke indehaveren ret til at fremskynde de planlagte betalinger af renter og afdrag, undtagen i tilfælde af instituttets insolvens eller likvidation.

m) Størrelsen af de forfaldne renter eller udbytter af instrumenterne vil ikke blive ændret på baggrund af kreditsituationen for instituttet eller dets moderselskab.

n) Hvis udstederen er etableret i et tredjeland og er udpeget i henhold til artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del af en afviklingskoncern, hvis afviklingsenhed er etableret i Unionen, eller hvis udstederen er etableret i en medlemsstat, skal instrumenternes hovedstol i henhold til den lov eller de kontraktlige bestemmelser, som regulerer instrumenterne, efter afviklingsmyndighedens afgørelse om at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne omhandlet i artikel 59 i nævnte direktiv nedskrives permanent, eller instrumenterne skal konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter;

hvis udstederen er etableret i et tredjeland og ikke er udpeget i henhold til artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del af en afviklingskoncern, hvis afviklingsenhed er etableret i Unionen, skal instrumenternes hovedstol i henhold til den lov eller de kontraktlige bestemmelser, som regulerer instrumenterne, efter den relevante tredjelandsmyndigheds afgørelse nedskrives permanent eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter."

g) Følgende litraer tilføjes:

"o) Hvis udstederen er etableret i et tredjeland og er udpeget i henhold til artikel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del af en afviklingskoncern, hvis afviklingsenhed er etableret i Unionen, eller hvis udstederen er etableret i en medlemsstat, må instrumenterne kun udstedes i henhold til eller på anden måde være omfattet af et tredjelands lovgivning, såfremt udøvelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne, jf. artikel 59 i nævnte direktiv, i henhold til dette tredjelands lovgivning er effektiv og kan håndhæves på grundlag af lovbestemmelser eller juridisk bindende kontraktlige bestemmelser, der anerkender afviklings- eller andre nedskrivnings- eller konverteringshandlinger.

p) Instrumenterne er ikke omfattet af modregnings- eller nettingaftaler, der ville underminere deres tabsabsorberingskapacitet."

h) Følgende stykke tilføjes:

"Kun den del af et kapitalinstrument, der er fuldt indbetalt, kan med henblik på første afsnit, litra a), betragtes som et supplerende kapitalinstrument."

28) Artikel 64 affattes således:

"*Artikel 64*
Amortisering af supplerende kapitalinstrumenter

1. Den fulde værdi af supplerende kapitalinstrumenter med en restløbetid på mere end fem år betragtes som supplerende kapitalposter.

2. I hvilket omfang supplerende kapitalinstrumenter kan betragtes som supplerende kapitalposter i løbet af de sidste fem år af instrumenternes løbetid, beregnes ved at gange det resultat, der fremkommer ved beregningen i litra a), med det beløb, der er omhandlet i litra b):

   a) den regnskabsmæssige værdi af instrumenterne på førstedagen af de resterende fem år af deres kontraktlige løbetid divideret med antallet af dage i denne periode

   b) de resterende dage i instrumenternes kontraktlige løbetid "

29) I artikel 66 tilføjes følgende litra:

"e) det beløb af poster, der i henhold til artikel 72e skal fradrages i de nedskrivningsrelevante passivposter, og som overstiger instituttets nedskrivningsrelevante passivposter."

30) Artikel 69, litra a), nr. i), affattes således:

"i) Den korte positions forfaldstidspunkt er enten sammenfaldende med eller senere end forfaldstidspunktet for den lange position, eller den korte positions restløbetid er mindst et år."

31) Følgende kapitel indsættes efter artikel 72:

"KAPITEL 5a
Nedskrivningsrelevante passiver

Afdeling 1
Nedskrivningsrelevante passivposter og -instrumenter

Artikel 72a
Nedskrivningsrelevante passivposter

1. Nedskrivningsrelevante passivposter består af følgende, medmindre de falder ind under en af de kategorier af udelukkede passiver, der er anført i denne artikels stk. 2, og i det omfang, der er anført i artikel 72c:

a) nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, når betingelserne i artikel 72b er opfyldt, for så vidt som de ikke kan betragtes som egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter eller supplerende kapitalposter

b) supplerende kapitalinstrumenter med en restløbetid på mindst ét år, for så vidt som de ikke kan betragtes som supplerende kapitalposter i henhold til artikel 64.

2. Følgende passiver er udelukket fra nedskrivningsrelevante passivposter:

a) dækkede indskud

b) anfordringsindskud og kortfristede indskud med en oprindelig løbetid på mindre end et år

c) den del af berettigede indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder og små- og mellemstore virksomheder, som overstiger dækningsniveauet som omhandlet i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU*

d) indskud, der ville være berettigede indskud fra fysiske personer, mikrovirksomheder og små- og mellemstore virksomheder, hvis de ikke var blevet foretaget gennem filialer beliggende uden for Unionen af institutter, der er etableret i Unionen

e) sikrede passiver, herunder dækkede obligationer og passiver i form af finansielle instrumenter, der anvendes til risikoafdækning, og som udgør en integreret del af dækningspuljen, og som i henhold til national ret er sikret på samme måde som dækkede obligationer, såfremt alle sikrede aktiver i tilknytning til en sikkerhedspulje for dækkede obligationer er uberørte, holdes adskilt og finansieres i tilstrækkeligt omfang, og eksklusive en hvilken som helst del af et sikret passiv eller et passiv, for hvilket der er stillet sikkerhed, og som overstiger værdien af de aktiver, det pant, den tilbageholdelsesret eller den kaution, der stilles som sikkerhed

f) ethvert passiv, der opstår som følge af besiddelse af kunders aktiver eller penge, herunder kunders aktiver eller penge, der besiddes på vegne af kollektive investeringsordninger, under forudsætning af at disse kunder er beskyttede i henhold til gældende insolvensret

g) ethvert passiv, der opstår som følge af et forvaltningsforhold mellem afviklingsenheden eller et af dens datterselskaber (som forvalter) og en anden person (som begunstiget), under forudsætning af at en sådan begunstiget er beskyttet i henhold til gældende insolvens- eller civilret

h) passiver i forhold til institutter, undtagen passiver i forhold til enheder, der indgår i samme koncern, med en oprindelig løbetid på mindre end syv dage

i) passiver med en resterende løbetid på mindre end syv dage, over for:

   i) systemer eller systemansvarlige, der er udpeget i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF**

   ii) deltagere i et system, der er udpeget i overensstemmelse med direktiv 98/26/EF, og som følge af deltagelse i et sådant system eller

   iii) tredjelandes CCP'er, der er anerkendt i overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012.

j) et passiv over for følgende:

i) en medarbejder som følge af et løntilgodehavende, pensionsydelser eller anden fast godtgørelse, undtagen den variable del af lønnen, som ikke er reguleret ved kollektive overenskomster, og undtagen den variable del af lønnen for væsentlige risikotagere som omhandlet i artikel 92, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU

ii) en kommerciel eller handelsmæssig kreditor som følge af levering til instituttet eller moderselskabet af varer eller tjenesteydelser, der er afgørende for den daglige drift af instituttets eller moderselskabets aktiviteter, herunder IT-tjenester, forsyninger og leje, servicering og vedligeholdelse af lokaler

iii) skatte- og socialsikringsmyndigheder, såfremt disse passiver har fortrinsret i henhold til gældende ret

iv) indskudsgarantiordninger, hvor passivet følger af forfaldne bidrag i overensstemmelse med direktiv 2014/49/EU

k) passiver hidrørende fra derivater

l) passiver hidrørende fra gældsinstrumenter med indbyggede derivater.

Med henblik på første afsnit, litra l), anses gældsinstrumenter med optioner på førtidig indfrielse, der kan udnyttes efter udstederens eller indehaverens valg, og gældsinstrumenter med variabel rente, der er afledt af en bredt anvendt referencerente, som f.eks. Euribor eller Libor, ikke for at være gældsinstrumenter med indbyggede derivater alene på grund af disse træk.

Artikel 72b

Nedskrivningsrelevante passivinstrumenter

1. Passiver betragtes som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, såfremt de opfylder betingelserne i denne artikel, og kun i det omfang, der er anført i denne artikel.

2. Passiver betragtes som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) Passiverne er udstedt eller optaget direkte af et institut og er fuldt indbetalt.

   b) Ingen af følgende ejer passiverne:

      i) instituttet eller en enhed i den samme afviklingskoncern

      ii) en virksomhed, hvori instituttet har direkte eller indirekte kapitalinteresser i form af besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller kapitalen i virksomheden, enten direkte eller gennem kontrol.

c) Erhvervelsen af ejendomsretten til passiverne er ikke direkte eller indirekte finansieret af afviklingsenheden.

d) Fordringen på passivernes hovedstol i henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, er efterstillet alle fordringer, der følger af de udelukkede passiver omhandlet i artikel 72a, stk. 2; dette krav om efterstillelse anses for opfyldt i følgende situationer:

i) de kontraktlige bestemmelser, som regulerer passiverne, fastsætter, at fordringen på instrumenternes hovedstol i tilfælde af almindelig insolvensbehandling, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 47), i direktiv 2014/59/EU, er efterstillet fordringer, der følger af de udelukkede passiver omhandlet i denne forordnings artikel 72a, stk. 2

ii) gældende ret fastsætter, at fordringen på instrumenternes hovedstol i tilfælde af almindelig insolvensbehandling, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 47), i direktiv 2014/59/EU, er efterstillet fordringer, der følger af de udelukkede passiver omhandlet i denne forordnings artikel 72a, stk. 2

iii) instrumenterne er udstedt af en afviklingsenhed, der ikke har medtaget udelukkede passiver, jf. denne forordnings artikel 72a, stk. 2, i balancen, som er sidestillet med eller efterstillet nedskrivningsrelevante passivinstrumenter.

e) Ingen af følgende har stillet sikkerhed for passiverne eller underlagt dem en garanti eller nogen anden ordning, som forbedrer fordringens rangorden:

i) instituttet eller dets datterselskaber

ii) moderselskabet for instituttet eller dets datterselskaber

iii) enhver virksomhed, som har snævre forbindelser med de i nr. i) og ii) nævnte enheder.

f) Passiverne er ikke omfattet af modregnings- eller nettingaftaler, der ville underminere deres tabsabsorberingskapacitet ved afvikling.

g) De bestemmelser, som regulerer passiverne, indeholder ikke et incitament til, at hovedstolen bliver opkrævet, indfriet eller genkøbt før udløb eller førtidsindfriet af instituttet, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 72c, stk. 3.

h) Passiverne kan ikke indfries af indehaverne af instrumenterne før udløb, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 72c, stk. 2

i) Hvis passiverne indeholder en eller flere optioner på førtidig indfrielse, herunder call-optioner, kan optionerne kun udnyttes efter udstederens eget valg, undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 72c, stk. 2, jf. dog artikel 72c, stk. 3 og 4.

j) Passiverne kan kun opkræves, indfries, tilbagebetales eller genkøbes før udløb, når betingelserne i artikel 77 og 78a er opfyldt.

k) De bestemmelser, som regulerer passiverne, angiver ikke eksplicit eller implicit, at passiverne bliver opkrævet, indfriet, tilbagebetalt eller genkøbt før udløb af afviklingsenheden på anden måde end i forbindelse med instituttets insolvens eller likvidation, og instituttet tilkendegiver ikke dette på anden måde.

l) De bestemmelser, som regulerer passiverne, giver ikke indehaveren ret til at fremskynde de planlagte betalinger af renter og afdrag, undtagen i forbindelse med afviklingsenhedens insolvens eller likvidation.

m) Størrelsen af de forfaldne renter eller udlodninger på passiverne vil ikke blive ændret på baggrund af kreditsituationen for afviklingsenheden eller dens moderselskab.

n) For instrumenter, der udstedes efter den ... [to år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], henviser den relevante kontraktmæssige dokumentation og, hvor det er relevant, prospektet for udstedelsen udtrykkeligt til muligheden for at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i overensstemmelse med artikel 48 direktiv 2014/59/EU.

Kun de dele af passiver, der er fuldt indbetalt, kan med henblik på første afsnit, litra a), betragtes som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter.

Hvis nogle af de udelukkede passiver omhandlet i artikel 72a, stk. 2, i henhold til national lovgivning om insolvens er efterstillet almindelige usikrede fordringer, bl.a. på grund af at de besiddes af en kreditor, der har snævre forbindelser til skyldneren, at kreditor er eller har været aktionær, i et kontrol- eller koncernforhold, medlem af ledelsesorganet eller beslægtet med nogen af disse personer, må efterstillelsen med henblik på nærværende artikels første afsnit, litra d), ikke vurderes med henvisning til fordringer, der følger af sådanne udelukkede passiver.

3. Ud over passiverne, jf. nærværende artikels stk. 2, kan afviklingsmyndigheden tillade, at passiver betragtes som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter op til et samlet beløb, som ikke overstiger 3,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3 og 4, såfremt:

   a) Alle betingelserne i stk. 2 med undtagelse af betingelsen i stk. 2, første afsnit, litra d), er opfyldt.

   b) Passiverne er sidestillet med de udelukkede passiver omhandlet i artikel 72a, stk. 2, som har den laveste prioritet; undtaget herfra er de i nærværende artikels stk. 2, tredje afsnit, anførte udelukkede passiver, der i henhold til national lovgivning om insolvens er efterstillet almindelige usikrede fordringer, og

   c) Medtagelsen af disse passiver i nedskrivningsrelevante passivposter ikke giver anledning til væsentlig risiko for en vellykket retssag eller gyldige erstatningskrav ifølge en vurdering fra afviklingsmyndigheden i henhold til principperne i artikel 34, stk. 1, litra g), og artikel 75 i direktiv 2014/59/EU.

4. Afviklingsmyndigheden kan tillade, at passiver betragtes som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i tillæg til de passiver, der er omhandlet i stk. 2, såfremt:

a) Instituttet ikke har tilladelse til at medtage de passiver, der er omhandlet i stk. 3, i de nedskrivningsrelevante passivposter.

b) Alle betingelserne i stk. 2 med undtagelse af betingelsen i stk. 2, første afsnit, litra d), er opfyldt.

c) Passiverne er sidestillet med eller foranstillet de udelukkede passiver omhandlet i artikel 72a, stk. 2, som har den laveste prioritet; undtaget herfra er de i nærværende artikels stk. 2, tredje afsnit, anførte udelukkede passiver, der i henhold til national lovgivning om insolvens er efterstillet almindelige usikrede fordringer.

d) I instituttets balance overstiger beløbet af de udelukkede passiver omhandlet i artikel 72a, stk. 2, som er sidestillet med eller efterstillet disse passiver ved insolvens, ikke 5 % af instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver.

e) Medtagelsen af disse passiver i nedskrivningsrelevante passivposter ikke giver anledning til en væsentlig risiko for en vellykket retssag eller gyldige erstatningskrav ifølge en vurdering fra afviklingsmyndigheden i henhold til principperne i artikel 34, stk. 1, litra g), og artikel 75 i direktiv 2014/59/EU.

5. Afviklingsmyndigheden må kun tillade et institut at medtage passiver omhandlet i enten stk. 3 eller 4 som nedskrivningsrelevante passivposter.

6. Afviklingsmyndigheden hører den kompetente myndighed, når den undersøger, om denne artikels betingelser er opfyldt.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

   a) de relevante former for indirekte finansiering af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter

   b) formen og arten af indfrielsesincitamenter med henblik på betingelsen i nærværende artikels stk. 2, første afsnit, litra g), og artikel 72c, stk. 3.

   Disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder skal være i fuld overensstemmelse med den i artikel 28, stk. 5, og artikel 52, stk. 2, litra a), omhandlede delegerede retsakt.

   EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest ... [seks måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 72c

Amortisering af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter

1. Nedskrivningsrelevante passivinstrumenter med en restløbetid på mindst ét år betragtes fuldt ud som nedskrivningsrelevante passivposter.

   Nedskrivningsrelevante passivinstrumenter med en restløbetid på mindre end et år betragtes ikke som nedskrivningsrelevante passivposter.

2. Såfremt et nedskrivningsrelevant passivinstrument omfatter en option på indfrielse, som indehaveren kan udøve inden udløbet af instrumentets oprindelige løbetid, defineres instrumentets løbetid med henblik på stk. 1 som den tidligst mulige dato, hvor indehaveren kan udøve optionen på indfrielse og anmode om indfrielse eller tilbagebetaling af instrumentet.

3. Såfremt et nedskrivningsrelevant passivinstrument omfatter et incitament for udstederen til at opkræve, indfri, tilbagebetale eller genkøbe instrumentet inden udløbet af instrumentets oprindelige løbetid, defineres instrumentets løbetid med henblik på stk. 1 som den tidligst mulige dato, hvor udstederen kan udøve optionen og anmode om indfrielse eller tilbagebetaling af instrumentet.

4. Såfremt et nedskrivningsrelevant passivinstrument omfatter optioner på førtidig indfrielse, der kun kan udnyttes efter udstederens valg inden udløbet af instrumentets oprindelige løbetid, men hvor de bestemmelser, der regulerer instrumenterne, ikke indeholder et incitament til, at instrumentet opkræves, indfries, tilbagebetales eller genkøbes før dets udløb, og ikke indeholder optioner på indfrielse eller tilbagebetaling, der kan udnyttes efter indehavernes valg, defineres instrumentets løbetid med henblik på stk. 1 som den oprindelige løbetid.

Artikel 72d

Følger af manglende opfyldelse af anerkendelsesbetingelserne

Hvis de gældende betingelser i artikel 72b i forbindelse med et nedskrivningsrelevant passivinstrument ikke længere opfyldes, betragtes passiverne med øjeblikkelig virkning ikke længere som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter.

Passiver omhandlet i artikel 72b, stk. 2, kan fortsat betragtes som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, så længe de betragtes som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i henhold til artikel 72b, stk. 3 eller 4.

Afdeling 2

Fradrag i nedskrivningsrelevante passivposter

Artikel 72e

Fradrag i nedskrivningsrelevante passivposter

1. Institutter, der er omfattet af artikel 92a, fradrager i de nedskrivningsrelevante passivposter følgende:

   a) instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egne nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, herunder egne passiver, som instituttet kan være forpligtet til at erhverve i medfør af eksisterende kontraktlige forpligtelser

   b) instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, med hvilke instituttet har besiddelser i krydsejerskab, som efter de kompetente myndigheders opfattelse har til formål kunstigt at øge afviklingsenhedens tabsabsorberingskapacitet og rekapitaliseringsevne

   c) den relevante værdi opgjort i henhold til artikel 72i af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, når instituttet ikke har væsentlige investeringer i disse enheder

d) instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, når instituttet har væsentlige investeringer i disse enheder, undtagen emissionspositioner, der besiddes i fem arbejdsdage eller derunder.

2. Med henblik på denne afdeling behandles alle instrumenter, der er sidestillet med nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter med undtagelse af instrumenter, der er sidestillet med instrumenter, der anerkendes som nedskrivningsrelevante passiver i henhold til artikel 72b, stk. 3 og 4.

3. Med henblik på denne afdeling kan institutterne beregne værdien af besiddelserne af de nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der er omhandlet i artikel 72b, stk. 3, på følgende måde:

$$h = \sum_{i} \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

hvor:

h = værdien af besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter omhandlet i artikel 72b, stk. 3

i = indekset for det udstedende institut

H_i = den samlede værdi af det udstedende instituts i besiddelser af nedskrivningsrelevante passiver omhandlet i artikel 72b, stk. 3

l_i = værdien af passiver medtaget i nedskrivningsrelevante passivposter af det udstedende institut i inden for de grænser, der er anført i artikel 72b, stk. 3, ifølge det udstedende instituts seneste oplysninger, og

L_i = den samlede værdi af de udestående passiver for det udstedende institut i omhandlet i artikel 72b, stk. 3, ifølge det udstedende instituts seneste oplysninger.

4. Såfremt et moderinstitut i Unionen eller et moderinstitut i en medlemsstat, som er omfattet af artikel 92a, har direkte, indirekte eller syntetiske besiddelser af kapitalgrundlagsinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i et eller flere datterselskaber, som ikke tilhører den samme afviklingskoncern som det pågældende moderinstitut, kan moderinstituttets afviklingsmyndighed under passende hensyn til udtalelsen fra eventuelt berørte datterselskabers afviklingsmyndigheder tillade, at moderinstituttet fradrager sådanne besiddelser ved at fratrække en lavere værdi fastsat af moderinstituttets afviklingsmyndighed. Den tilpassede værdi skal mindst være lig med værdien (m) beregnet på følgende måde:

$$m_i = \max\{0; OP_i + LP_i - \max\{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\}\}$$

hvor:

i = indekset for datterselskabet

OP_i = værdien af kapitalgrundlagsinstrumenter udstedt af datterselskabet i, som er i moderinstituttets besiddelse

LP_i = værdien af nedskrivningsrelevante passivposter udstedt af datterselskabet i, som er i moderinstituttets besiddelse

β = procentdel af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivposter udstedt af datterselskabet i, som er i moderselskabets besiddelse

O_i = værdien af kapitalgrundlaget i datterselskabet i uden hensyntagen til fradraget beregnet i henhold til dette stykke

L_i = værdien af nedskrivningsrelevante passiver i datterselskabet i uden hensyntagen til fradraget beregnet i henhold til dette stykke

r_i = det forhold, der gælder for datterselskab i på afviklingskoncernniveau i henhold til artikel 92a, stk. 1, litra a), og artikel 45d i direktiv 2014/59/EU, og

$aRWA_i$ = det samlede risikoeksponeringsbeløb for G-SII-enheden i beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3 og 4, under hensyntagen til justeringerne i artikel 12a.

Såfremt det tillades moderinstituttet at fradrage den tilpassede værdi i henhold til første afsnit, skal forskellen mellem værdien af besiddelserne af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der er omhandlet i første afsnit, og denne tilpassede værdi fradrages af datterselskabet.

Artikel 72f

Fradrag af besiddelser af egne nedskrivningsrelevante passivinstrumenter

Med henblik på artikel 72e, stk. 1, litra a), opgør institutterne besiddelserne på grundlag af lange bruttopositioner med følgende undtagelser:

a) Institutterne kan opgøre værdien af besiddelserne på grundlag af lange nettopositioner, såfremt begge følgende betingelser er opfyldt:

   i) De lange og korte positioner er i samme underliggende eksponering, og der er med de korte positioner ikke forbundet nogen modpartsrisiko.

   ii) Enten indgår både de lange og korte positioner i handelsbeholdningen, eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

b) Institutterne opgør den værdi, der skal fratrækkes for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for egne nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i disse indeks.

c) Institutterne kan modregne lange bruttopositioner i egne nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som er fremkommet ved besiddelser af indekspapirer, mod korte positioner i egne nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der er fremkommet ved korte positioner i de underliggende indeks, herunder når der med disse korte positioner er forbundet en modpartsrisiko, såfremt begge følgende betingelser er opfyldt:

   i) De lange og korte positioner er i samme underliggende indeks

ii) Enten indgår både de lange og de korte positioner i handelsbeholdningen, eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

Artikel 72g

Fradragsgrundlag for nedskrivningsrelevante passivposter

Med henblik på artikel 72e, stk. 1, litra b), c) og d), fradrager institutter lange bruttopositioner med de undtagelser, der er fastsat i artikel 72h og 72i.

Artikel 72h

Fradrag af besiddelser af nedskrivningsrelevante passiver i andre G-SII-enheder

Institutter, der ikke benytter undtagelsen i artikel 72j, foretager fradragene omhandlet i artikel 72e, stk. 1, litra c) og d), i overensstemmelse med følgende:

a) De kan opgøre direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter på grundlag af lange nettopositioner i samme underliggende eksponering, såfremt begge følgende betingelser er opfyldt:

   i) Den korte positions forfaldstidspunkt er enten sammenfaldende med eller senere end forfaldstidspunktet for den lange position, eller den korte positions restløbetid er mindst et år.

   ii) Enten indgår både den lange position og den korte position i handelsbeholdningen eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

b) De opgør den værdi, der skal fradrages for direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af indekspapirer, ved at beregne den underliggende eksponering for egne nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i disse indeks.

Artikel 72i

Fradrag af nedskrivningsrelevante passiver i de tilfælde, hvor instituttet ikke har væsentlige investeringer i G-SII-enheder

1. Med henblik på artikel 72e, stk. 1, litra c), beregner institutterne det relevante beløb, der skal fradrages, ved at multiplicere det i litra a) i nærværende stykke omhandlede beløb med den faktor, der fremkommer ved den i litra b) i nærværende stykke omhandlede beregning:

   a) det samlede beløb, hvormed instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, hvori instituttet ikke har væsentlige investeringer, overstiger 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter beregnet efter anvendelse af følgende:

      i) artikel 32-35

      ii) artikel 36, stk. 1, litra a)-g), litra k), nr. ii)-v), og litra l), undtagen det beløb, der skal fradrages for udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet, og som skyldes midlertidige forskelle

      iii) artikel 44 og 45

b) værdien af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, hvori instituttet ikke har væsentlige investeringer, divideret med den samlede værdi af instituttets direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, hvori afviklingsenheden ikke har væsentlige investeringer.

2. Institutterne udelukker emissionspositioner, der besiddes i fem arbejdsdage eller derunder, fra de i stk. 1, litra a), omhandlede beløb og fra beregningen af faktoren i henhold til stk. 1, litra b).

3. Det beløb, der skal fradrages i henhold til stk. 1, fordeles på hvert nedskrivningsrelevant passivinstrument i en G-SII-enhed, der besiddes af instituttet. Institutterne beregner den del af hvert nedskrivningsrelevant passivinstrument, som fradrages i henhold til stk. 1, ved at multiplicere det i litra a) omhandlede beløb med den i litra b) omhandlede andel:

a) værdien af de besiddelser, som skal fradrages i henhold til stk. 1

b) den andel af instituttets samlede direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i G-SII-enheder, hvori instituttet ikke har væsentlige investeringer, der udgøres af de enkelte nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som instituttet besidder.

4. Værdien af de i artikel 72e, stk. 1, litra c), nævnte besiddelser, som er lig med eller udgør mindre end 10 % af instituttets egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af bestemmelserne i nærværende artikels stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iii), fradrages ikke og tildeles de relevante risikovægte i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3 og, hvor det er relevant, kravene i tredje del, afsnit IV.

5. Institutterne beregner den del af hvert nedskrivningsrelevant passivinstrument, som risikovægtes i henhold til stk. 4, ved at multiplicere værdien af de besiddelser, der skal risikovægtes i henhold til stk. 4, med den andel, der følger af beregningen i stk. 3, litra b).

Artikel 72j

Handelsbeholdning, der fritages for fradrag i nedskrivningsrelevante passivposter

1. Institutterne kan beslutte ikke at fradrage en udpeget del af deres direkte, indirekte og syntetiske besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som samlet og målt på lang bruttobasis er lig med eller mindre end 5 % af instituttets egentlige kernekapitalposter efter anvendelse af bestemmelserne i artikel 32-36, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) besiddelserne er i handelsbeholdningen

   b) de nedskrivningsrelevante passivinstrumenter besiddes i højst 30 arbejdsdage.

2. Beløb for poster, som ikke fradrages i henhold til stk. 1, er omfattet af kapitalgrundlagskrav vedrørende poster i handelsbeholdningen.

3. Såfremt betingelserne i stk. 1 ikke længere opfyldes for besiddelser, som ikke fradrages i henhold til nævnte stykke, fradrages besiddelserne i henhold til artikel 72g uden anvendelse af undtagelserne i artikel 72h og 72i.

Afdeling 3
Kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Artikel 72k
Nedskrivningsrelevante passiver

Et instituts nedskrivningsrelevante passiver består af instituttets nedskrivningsrelevante passivposter efter fradragene omhandlet i artikel 72e.

Artikel 72l
Kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Et instituts kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver består af summen af dets kapitalgrundlag og dets nedskrivningsrelevante passiver.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

"32) I anden del, afsnit I, affattes overskriften på kapitel 6 således:

"Generelle krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver"

33) Artikel 73 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

"UDLODNINGER PÅ INSTRUMENTER".

b) Stk. 1-4 affattes således:

"1. Kapitalinstrumenter og passiver, med hensyn til hvilke et institut efter eget valg kan foretage udlodninger i en anden form end likvide midler eller kapitalgrundlagsinstrumenter, betragtes ikke som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, medmindre instituttet har fået den kompetente myndigheds forudgående tilladelse.

2. De kompetente myndigheder giver kun den i stk. 1 omhandlede forudgående tilladelse, hvis de anser alle følgende betingelser for at være opfyldt:

a) Instituttets mulighed for at annullere udbetalinger i forbindelse med instrumentet vil ikke blive påvirket negativt af det i stk. 1 omhandlede valg eller af den form, i hvilken udlodningerne kan foretages.

b) Kapitalinstrumentets eller passivets evne til at absorbere tab vil ikke blive påvirket negativt af det i stk. 1 omhandlede valg eller af den form, i hvilken udlodningerne kan foretages.

c) Kvaliteten af kapitalinstrumentet eller passivet vil ikke i øvrigt blive forringet af det i stk. 1 omhandlede valg eller af den form, i hvilken udlodningerne kan foretages.

Den kompetente myndighed hører afviklingsmyndigheden med hensyn til et instituts opfyldelse af disse betingelser, inden den forudgående tilladelse, jf. stk. 1, indrømmes.

3. Kapitalinstrumenter og passiver, med hensyn til hvilke en anden juridisk person end det udstedende institut efter eget valg kan beslutte eller kræve, at udbetalingen af udlodninger på disse instrumenter eller passiver foretages i en anden form end likvide midler eller kapitalgrundlagsinstrumenter, betragtes ikke som egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passivinstrumenter.

4. Institutterne kan anvende et bredt markedsindeks som et af grundlagene for fastsættelsen af udlodningernes størrelse på hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter."

c) Stk. 6 affattes således:

"6. Institutterne indberetter og offentliggør de brede markedsindeks, som deres kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter afhænger af."

34) I artikel 75 affattes indledningen således:

"Løbetidskravene for de korte positioner, der er omhandlet i artikel 45, litra a), artikel 59, litra a), artikel 69, litra a), og artikel 72h, litra a), anses for at være opfyldt med hensyn til de positioner, der besiddes, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:"

35) Artikel 76, stk. 1, 2 og 3, affattes således:

"1. Med henblik på artikel 42, litra a), artikel 45, litra a), artikel 57, litra a), artikel 59, litra a), artikel 67, litra a), artikel 69, litra a), og artikel 72h, litra a), kan institutterne reducere værdien af en lang position i et kapitalinstrument med den del af indekset, der består af samme underliggende eksponering, som afdækkes, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) Enten indgår både den lange position, der afdækkes, og den korte position i et indeks, der anvendes til afdækning af den lange position, i handelsbeholdningen, eller de indgår begge uden for handelsbeholdningen.

b) De i litra a) omhandlede positioner opgøres til dagsværdi i instituttets balance.

c) Den i litra a) omhandlede korte position betragtes som en effektiv afdækning i henhold til instituttets interne kontrolprocesser.

d) De kompetente myndigheder vurderer mindst én gang om året, at de i litra c) omhandlede interne kontrolprocesser er tilstrækkelige og finder det godtgjort, at de fortsat er hensigtsmæssige.

2. Hvis de kompetente myndigheder har givet forudgående tilladelse, kan et institut anvende et konservativt skøn over sin underliggende eksponering mod de instrumenter, der indgår i indeksene, som et alternativ til, at det beregner sin eksponering mod instrumenterne i et eller flere af følgende litraer:

   a) egne egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som indgår i indeksene

   b) egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter i enheder i den finansielle sektor, som indgår i indeksene

   c) nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i institutter, som indgår i indeksene.

3. De kompetente myndigheder giver kun den i stk. 2 omhandlede forudgående tilladelse, såfremt instituttet over for dem har godtgjort, at det vil være en stor administrativ byrde for instituttet at overvåge sin underliggende eksponering mod instrumenterne i et eller flere af litraerne i stk. 2, alt efter hvad der er relevant."

36) Artikel 77 affattes således:

"*Artikel 77*
Betingelser for reduktion af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. Et institut skal have den kompetente myndigheds forudgående tilladelse til at gøre følgende:

   a) reducere, indfri eller genkøbe egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet på en måde, som er tilladt i henhold til gældende national ret

b) reducere, distribuere eller omklassificere overkurs ved emission i tilknytning til kapitalgrundlagsinstrumenter til en anden kapitalgrundlagspost

c) opkræve, indfri, tilbagebetale eller genkøbe hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter før det kontraktlige udløbstidspunkt.

2. Et institut skal indhente forudgående tilladelse fra afviklingsmyndigheden til at opkræve, indfri, tilbagebetale eller genkøbe nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, som ikke er omfattet af stk. 1, før det kontraktlige udløbstidspunkt."

37) Artikel 78 affattes således:

"*Artikel 78*
Tilsynsmyndighedens tilladelse til at reducere kapitalgrundlaget

1. Den kompetente myndighed giver tilladelse til, at et institut reducerer, opkræver, indfrier, tilbagebetaler eller genkøber egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, eller til, at det reducerer, distribuerer eller omklassificerer overkurs ved emission i tilknytning hertil, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Før eller samtidig med enhver af de i artikel 77, stk. 1, omhandlede foranstaltninger erstatter instituttet de i artikel 77, stk. 1, omhandlede instrumenter eller overkurs ved emission i tilknytning hertil med kapitalgrundlagsinstrumenter af samme eller højere kvalitet på betingelser, som er forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningsevne.

b) Instituttet har over for den kompetente myndighed godtgjort, at instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver efter den i denne forordnings artikel 77, stk. 1, omhandlede foranstaltning vil overstige de krav, der er fastlagt i denne forordning, i direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, med en margen, som den kompetente myndighed anser for nødvendig.

Hvis et institut træffer tilstrækkelige foranstaltninger med hensyn til sin evne til at drive virksomhed med et kapitalgrundlag, der overstiger de beløb, der er fastlagt i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU, kan den kompetente myndighed give dette institut en generel forhåndstilladelse til at træffe enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 77, stk. 1, med forbehold af kriterier, der sikrer, at sådanne fremtidige foranstaltninger vil være i overensstemmelse med betingelserne i litra a) og b) i dette stykke. Denne generelle forhåndstilladelse gives kun for en nærmere fastsat periode på højst et år, hvorefter den kan forlænges. Den generelle forhåndstilladelse gives kun for et bestemt på forhånd fastsat beløb, som fastsættes af den kompetente myndighed. For egentlige kernekapitalinstrumenter må dette på forhånd fastsatte beløb ikke overstige 3 % af den relevante udstedelse, og det må ikke overstige 10 % af det beløb, hvormed den egentlige kernekapital overstiger summen af egentlige kernekapitalkrav fastlagt i denne forordning, i direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, med en margen, som den kompetente myndighed anser for nødvendig. For hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter må dette på forhånd fastsatte beløb ikke overstige 10 % af den relevante udstedelse, og det må ikke overstige 3 % af den samlede værdi af udestående hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, alt efter hvad der er relevant.

De kompetente myndigheder trækker den generelle forhåndstilladelse tilbage, hvis et institut overtræder et af de kriterier, der ligger til grund for tilladelsen.

2. Ved vurderingen af erstatningsinstrumenternes forsvarlighed i forhold til instituttets indtjeningsevne i henhold til stk. 1, litra a), tager de kompetente myndigheder hensyn til, i hvilket omfang disse erstatningskapitalinstrumenter vil være mere omkostningsfulde for instituttet end de kapitalinstrumenter eller den overkurs ved emission, som de skal erstatte.

3. Såfremt et institut træffer en foranstaltning som omhandlet i artikel 77, stk. 1, litra a), og det i henhold til gældende national ret er forbudt at nægte indfrielse af egentlige kernekapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 27, kan den kompetente myndighed fravige betingelserne i stk. 1, forudsat at den kompetente myndighed kræver, at instituttet i passende omfang begrænser indfrielsen af sådanne instrumenter.

4. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til, at et institut opkræver, indfrier, tilbagebetaler eller genkøber hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter eller overkurs ved emission i tilknytning hertil i en periode på fem år efter deres udstedelsesdato, såfremt betingelserne i stk. 1 og en af følgende betingelser er opfyldt:

a) Der sker en ændring i den forskriftsmæssige klassificering af disse instrumenter, som sandsynligvis vil medføre, at de udelukkes fra kapitalgrundlaget eller omklassificeres til kapitalgrundlag af lavere kvalitet, og begge følgende betingelser er opfyldt:

i) Den kompetente myndighed anser denne ændring for at være tilstrækkelig sikker.

ii) Instituttet godtgør over for den kompetente myndighed, at den forskriftsmæssige omklassificering af disse instrumenter ikke med rimelighed kunne forudses på tidspunktet for deres udstedelse.

b) Der sker en ændring i den gældende skattebehandling af disse instrumenter, som instituttet over for den kompetente myndighed godtgør er væsentlig og ikke med rimelighed kunne forudses på tidspunktet for deres udstedelse.

c) Instrumenterne og overkurs ved emission i tilknytning hertil er omfattet af overgangsbestemmelserne i artikel 494b.

d) Før eller samtidig med den i artikel 77, stk. 1, omhandlede foranstaltning erstatter instituttet de i artikel 77, stk. 1, omhandlede instrumenter eller overkurs ved emission i tilknytning hertil med kapitalgrundlagsinstrumenter af samme eller højere kvalitet på betingelser, som er forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningsevne, og den kompetente myndighed har tilladt denne foranstaltning med den begrundelse, at den vil være gavnlig ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv og begrundet i særlige omstændigheder.

e) De hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter genkøbes med henblik på market making.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) betydningen af "forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningsevne"

b) det passende omfang af begrænsningen af indfrielsen omhandlet i stk. 3

c) proceduren, herunder grænserne og procedurerne for de kompetente myndigheders forhåndsgodkendelse af en foranstaltning som omhandlet i artikel 77, stk. 1, og datakravene i forbindelse med et instituts ansøgning om at få den kompetente myndigheds tilladelse til at træffe en foranstaltning som omhandlet deri, herunder den procedure, der skal anvendes i tilfælde af indfrielse af andele udstedt til medlemmer af andelsselskaber, og fristen for behandling af en sådan ansøgning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 28. juli 2013.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

38) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 78a*
Tilladelse til reduktion af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter

1. Afviklingsmyndigheden giver tilladelse til, at et institut opkræver, indfrier, tilbagebetaler eller genkøber nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

   a) Før eller samtidig med enhver af de i artikel 77, stk. 2, omhandlede foranstaltninger erstatter instituttet de nedskrivningsrelevante passivinstrumenter med kapitalgrundlagsinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passivinstrumenter af samme eller højere kvalitet på betingelser, som er forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningsevne.

   b) Instituttet har over for afviklingsmyndigheden godtgjort, at instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver efter den i denne forordnings artikel 77, stk. 2, omhandlede foranstaltning vil overstige de krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastlagt i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, med en margen, som afviklingsmyndigheden i enighed med den kompetente myndighed anser for nødvendig.

c) Instituttet har over for afviklingsmyndigheden godtgjort, at den delvise eller fuldstændige erstatning af nedskrivningsrelevante passiver med kapitalgrundlagsinstrumenter er nødvendig for at sikre overholdelse af de kapitalgrundlagskrav, der er fastlagt i denne forordning og direktiv 2013/36/EU for fortsat tilladelse.

Hvis et institut træffer tilstrækkelige foranstaltninger med hensyn til sin evne til at drive virksomhed med et kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der overstiger værdien af de krav, der er fastlagt i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, kan afviklingsmyndigheden efter at have hørt den kompetente myndighed give dette institut en generel forhåndstilladelse til at opkræve, indfri, tilbagebetale eller genkøbe nedskrivningsrelevante passivinstrumenter med forbehold af kriterier, der sikrer, at sådanne fremtidige foranstaltninger vil være i overensstemmelse med betingelserne i litra a) og b). Denne generelle forhåndstilladelse gives kun for en nærmere fastsat periode på højst et år, hvorefter den kan forlænges. Den generelle forhåndstilladelse gives for et bestemt på forhånd fastsat beløb, som fastsættes af afviklingsmyndigheden. Afviklingsmyndighederne underretter de kompetente myndigheder om generelle forhåndstilladelser, som de giver.

Afviklingsmyndigheden trækker den generelle forhåndstilladelse tilbage, hvis et institut overtræder et af de kriterier, der ligger til grund for tilladelsen.

2. Ved vurderingen af erstatningsinstrumenternes forsvarlighed i forhold til instituttets indtjeningsevne i henhold til stk. 1, litra a), tager afviklingsmyndighederne hensyn til, i hvilket omfang disse erstatningskapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante erstatningspassiver vil være mere omkostningsfulde for instituttet end dem, som de skal erstatte.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

   a) proceduren for samarbejde mellem den kompetente myndighed og afviklingsmyndigheden

   b) proceduren, herunder frister og informationskrav, for tilladelse i henhold til stk. 1, første afsnit

   c) proceduren, herunder frister og informationskrav, for den generelle forhåndstilladelse i henhold til stk. 1, andet afsnit

   d) betydningen af "forsvarlige i forhold til instituttets indtjeningsevne".

   Med hensyn til nærværende stykkes første afsnit, litra d), skal udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard være i fuld overensstemmelse med den i artikel 78 omhandlede delegerede retsakt.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest ... [seks måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

39) Artikel 79 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

"Midlertidig fravigelse af bestemmelserne om fradrag i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante passiver".

b) Stk. 1 affattes således:

"1. Såfremt et institut besidder kapitalinstrumenter eller passiver, der betragtes som kapitalgrundlagsinstrumenter i en enhed i den finansielle sektor eller som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i et institut, og den kompetente myndighed skønner, at hensigten med disse besiddelser er at anvende dem som led i en finansiel bistandsoperation med henblik på at reorganisere og genoprette denne enheds eller dette instituts rentabilitet, kan den kompetente myndighed midlertidigt fravige de bestemmelser om fradrag, som ellers ville finde anvendelse på disse instrumenter."

40) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 79a*
Vurdering af overholdelse af betingelser for kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter

Ved vurderingen af overholdelsen af kravene i del II tager institutterne højde for instrumenternes væsentlige egenskaber og ikke alene deres retlige form. Ved vurderingen af et instruments væsentlige egenskaber tages der højde for alle ordninger vedrørende instrumenterne, selv hvis disse ikke er udtrykkeligt fastsat i selve instrumenternes vilkår og betingelser, med henblik på at fastslå, at de kombinerede økonomiske virkninger af sådanne ordninger er i overensstemmelse med de relevante bestemmelsers mål."

41) Artikel 80 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

"Løbende kontrol med kvaliteten af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter".

b) Stk. 1 affattes således:

"1. EBA overvåger kvaliteten af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter udstedt af institutter i hele Unionen og underretter straks Kommissionen, hvis der foreligger væsentligt bevis for, at de pågældende instrumenter ikke opfylder kriterierne i denne forordning.

De kompetente myndigheder skal efter anmodning fra EBA omgående fremsende alle de oplysninger, som EBA anser for relevante vedrørende nye kapitalinstrumenter eller nye typer passiver, der udstedes, for at EBA kan overvåge kvaliteten af kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der udstedes af institutter i hele Unionen."

c) I stk. 3 affattes indledningen således:

"3. EBA yder teknisk rådgivning til Kommissionen om alle væsentlige ændringer, som den finder det nødvendigt at foretage af definitionen af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som følge af:".

42) Artikel 81, stk. 1, affattes således:

"1. Minoritetsinteresser omfatter summen af et datterselskabs egentlige kernekapitalposter, når følgende betingelser er opfyldt:

a) Datterselskabet antager en af følgende former:

i) et institut

ii) en virksomhed, som i medfør af gældende national ret er omfattet af kravene i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU

iii) et mellemliggende finansielt holdingselskab i et tredjeland, der er omfattet af tilsynsmæssige krav, der er lige så strenge som dem, der anvendes på kreditinstitutter i dette tredjeland, og hvor Kommissionen i henhold til artikel 107, stk. 4, har truffet afgørelse om, at disse tilsynsmæssige krav som minimum svarer til reglerne i denne forordning.

b) Datterselskabet indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

c) De i indledningen til dette stykke omhandlede egentlige kernekapitalposter ejes af andre personer end de virksomheder, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2."

43) Artikel 82 affattes således:

"*Artikel 82*
Kvalificerende hybrid kernekapital, kernekapital, supplerende kapital og kvalificerende kapitalgrundlag

Kvalificerende hybrid kernekapital, kernekapital, supplerende kapital og kvalificerende kapitalgrundlag omfatter et datterselskabs minoritetsinteresser, hybride kernekapital- eller supplerende kapitalinstrumenter plus overført resultat og overkurs ved emission i tilknytning hertil, når følgende betingelser er opfyldt:

a) Datterselskabet antager en af følgende former:

i) et institut

ii) en virksomhed, som i medfør af gældende national ret er omfattet af kravene i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU

iii) et mellemliggende finansielt holdingselskab i et tredjeland, der er omfattet af tilsynsmæssige krav, der er lige så strenge som dem, der anvendes på kreditinstitutter i dette tredjeland, og hvor Kommissionen i henhold til artikel 107, stk. 4, har truffet afgørelse om, at disse tilsynsmæssige krav som minimum svarer til reglerne i denne forordning.

b) Datterselskabet indgår fuldt ud i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2.

c) Instrumenterne ejes af andre personer end de virksomheder, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2."

44) I artikel 83, stk. 1, affattes indledningen således:

"1. Hybride kernekapital- og supplerende kapitalinstrumenter udstedt af en SPE og overkurs ved emission i tilknytning hertil kan kun indregnes i kvalificerende hybrid kernekapital, kernekapital eller supplerende kapital eller, efter omstændighederne, kvalificerende kapitalgrundlag indtil den 31. december 2021, hvis følgende betingelser er opfyldt:"

45) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 88a*
Kvalificerende nedskrivningsrelevante passivinstrumenter

"Passiver udstedt af et datterselskab, der er etableret i Unionen, og som tilhører samme afviklingskoncern som afviklingsenheden, opfylder betingelserne for indregning i de konsoliderede nedskrivningsrelevante passivinstrumenter i et institut, der er underlagt artikel 92a, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) De er udstedt i overensstemmelse med artikel 45f, stk. 2, litra a), i direktiv 2014/59/EU.

b) De er købt af en eksisterende aktionær, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, så længe udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne i overensstemmelse med artikel 59-62 i direktiv 2014/59/EU ikke berører afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet.

c) De overstiger ikke det beløb, der beregnes ved at trække beløbet i nr. i) fra beløbet i nr. ii):

   i) summen af de passiver, der er udstedt til og købt af afviklingsenheden enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, og størrelsen af de kapitalgrundlagsinstrumenter, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 45f, stk. 2, litra b), i direktiv 2014/59/EU

ii) det krævede beløb i henhold til artikel 45f, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU."

46) Artikel 92 ændres således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

"d) en gearingsgrad på 3 %"

b) Følgende stykke indsættes:

"1a. Ud over det krav, der er fastsat i denne artikels stk. 1, litra d), skal et G-SII opretholde en gearingsgradbuffer svarende til G-SII´ets samlede eksponeringsmål, jf. denne forordnings artikel 429, stk. 4, ganget med 50 % af den G-SII-buffersats, der finder anvendelse på G-SII´et i henhold til artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

Et G-SII må kun opfylde gearingsgradbufferkravet med kernekapital. Kernekapital, som anvendes til at opfylde gearingsgradbufferkravet, må ikke anvendes til at opfylde de gearingsbaserede krav i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU, medmindre det udtrykkelig er fastsat deri.

Hvis et G-SII ikke opfylder gearingsgradbufferkravet, er det omfattet af kapitalbevaringskravet i overensstemmelse med artikel 141b i direktiv 2013/36/EU.

Hvis et G-SII ikke samtidig opfylder gearingsgradbufferkravet og det kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, nr. 6), i direktiv 2013/36/EU, er det omfattet af det højeste af kapitalbevaringskravene i overensstemmelse med artikel 141 og 141b i nævnte direktiv."

c) Stk. 3 ændres således:

i) Litra b) og c) affattes således:

"b) kapitalgrundlagskravene vedrørende et instituts handelsbeholdningsaktiviteter for så vidt angår følgende:

i) markedsrisiko opgjort efter bestemmelserne i afsnit IV i nærværende del, bortset fra de i nævnte afsnits kapitel 1a og 1b fastsatte metoder

ii) store eksponeringer, der overstiger de i artikel 395-401 fastsatte grænser, i det omfang et institut har fået tilladelse til at overskride disse grænser, som fastsat i henhold til fjerde del

c) kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko som fastsat i afsnit IV i nærværende del, bortset fra de i nævnte afsnits kapitel 1a og 1b fastsatte metoder, for alle forretningsaktiviteter, der er genstand for valutakursrisici eller råvarerisici."

ii) Følgende litra indsættes:

"ca) kapitalgrundlagskravene beregnet i henhold til afsnit V i nærværende del med undtagelse af artikel 379 for så vidt angår afviklingsrisiko."

47) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 92a*

Krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for G-SII'er

1. Med forbehold af artikel 93 og 94 og undtagelserne, jf. nærværende artikels stk. 2, skal institutter, der er udpeget som afviklingsenheder, og som er G-SII'er eller er en del af et G-SII, til enhver tid overholde følgende krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver:

a) en risikobaseret sats på 18 %, som repræsenterer instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3 og 4

b) en ikkerisikobaseret sats på 6,75 %, som repræsenterer instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål omhandlet i artikel 429, stk. 4.

2. Kravene, jf. stk. 1, finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

a) inden for tre år efter den dato, hvor instituttet eller den koncern, som instituttet tilhører, er blevet udpeget som et G-SII

b) inden for to år efter den dato, hvor afviklingsmyndigheden har anvendt bail-in-værktøjet i henhold til direktiv 2014/59/EU

c) inden for to år efter den dato, hvor afviklingsmyndigheden har indført en anden foranstaltning iværksat af den private sektor, jf. artikel 32, stk. 1, litra b), i direktiv 2014/59/EU, hvorved kapitalinstrumenter og andre passiver er blevet nedskrevet eller konverteret til egentlige kernekapitalposter med henblik på at rekapitalisere afviklingsenheden uden anvendelse af afviklingsværktøjer.

3. Når den sum, der følger af anvendelsen af kravet i nærværende artikels stk. 1, litra a), på hver afviklingsenhed inden for det samme G-SII, overstiger det krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er beregnet i henhold til artikel 12a i denne forordning, kan afviklingsmyndigheden for moderinstituttet i Unionen efter at have hørt de øvrige relevante afviklingsmyndigheder træffe foranstaltninger i henhold til artikel 45d, stk. 3, eller artikel 45h, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 92b

Krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver for tredjelands-G-SII'er

1. Institutter, som er væsentlige datterselskaber af tredjelands-G-SII'er, og som ikke er afviklingsenheder, skal til enhver tid opfylde krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver svarende til 90 % af de krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der er fastsat i artikel 92a.

2. Med henblik på at opfylde stk. 1 tages hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter kun i betragtning, hvis disse instrumenter ejes af tredjelands-G-SII'ets øverste moderselskab og er udstedt direkte eller indirekte gennem andre enheder inden for samme koncern, forudsat at alle sådanne enheder er etableret i samme tredjeland som det øverste moderselskab eller i en medlemsstat.

3. Et nedskrivningsrelevant passivinstrument tages kun i betragtning med henblik på overholdelse af stk. 1, hvis det opfylder alle følgende supplerende betingelser:

   a) i tilfælde af almindelig insolvensbehandling som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 47), i direktiv 2014/59/EU, er krav som følge af passivet efterstillet fordringer hidrørende fra passiver, der ikke opfylder betingelserne i nærværende artikels stk. 2, og som ikke betragtes som kapitalgrundlag

   b) det er genstand for nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i henhold til artikel 59-62 i direktiv 2014/59/EU."

48) Artikel 94 affattes således:

"*Artikel 94*

Undtagelser for mindre handelsbeholdningsaktiviteter

1. Uanset artikel 92, stk. 3, litra b), kan institutterne beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende deres handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til nærværende artikels stk. 2, såfremt omfanget af deres balanceførte og ikkebalanceførte handelsbeholdningsaktiviteter er lig med eller under begge følgende tærskler på grundlag af en månedlig vurdering med anvendelse af data fra den sidste dag i måneden:

   a) 5 % af instituttets samlede aktiver

   b) 50 mio. EUR.

2. Når begge betingelser i stk. 1, litra a) og b), er opfyldt, kan institutterne beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende deres handelsbeholdningsaktiviteter på følgende måde:

   a) for kontrakter nævnt i bilag II, punkt 1, kontrakter vedrørende aktier omhandlet i nævnte bilag, punkt 3, og kreditderivater kan institutterne fritage disse positioner for kapitalgrundlagskravet omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra b)

b) for positioner i handelsbeholdningen, som ikke er omhandlet i litra a) i nærværende stykke, kan institutterne erstatte kapitalgrundlagskravet omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra b), med det krav, der beregnes i henhold til artikel 92, stk. 3, litra a).

3. Institutterne beregner omfanget af deres balanceførte og ikkebalanceførte handelsbeholdningsaktiviteter på grundlag af data fra den sidste dag i hver måned med henblik på stk. 1 i overensstemmelse med følgende krav:

a) alle positioner, som indgår i handelsbeholdningen i henhold til artikel 104, medtages i beregningen med undtagelse af:

i) positioner vedrørende valuta og råvarer

ii) positioner i kreditderivater, der anses for interne afdækninger af eksponeringer mod kreditrisici uden for handelsbeholdningen eller eksponeringer mod modpartsrisici, og de kreditderivattransaktioner, der dækker hele markedsrisikoen forbundet med disse interne afdækninger som omhandlet i artikel 106, stk. 3

b) alle positioner, der medtages i beregningen i henhold til litra a), ansættes til deres markedsværdi på denne bestemte dato; hvis markedsværdien for en position ikke er tilgængelig på en given dato, værdiansættes positionen til dagsværdien på denne dato; hvis markedsværdien og dagsværdien for en position ikke er tilgængelig på en given dato, værdiansættes positionen til den seneste markedsværdi eller dagsværdi

c) lange positioners absolutte værdi og korte positioners absolutte værdi adderes.

4. Når begge betingelser i denne artikels stk. 1, litra a) og b), er opfyldt, finder artikel 102, stk. 3 og 4, artikel 103 og 104b, i denne forordning ikke anvendelse, uanset betingelserne i artikel 74 og 83 i direktiv 2013/36/EU.

5. Institutterne underretter de kompetente myndigheder, hvis de beregner eller ophører med at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende deres handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til stk. 2.

6. Et institut, der ikke længere opfylder en eller flere af betingelserne i stk. 1, underretter straks den kompetente myndighed herom.

7. Et institut ophører med at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende sine handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til stk. 2 inden for tre måneder fra, at et af følgende indtræffer:

a) Instituttet opfylder ikke betingelserne i stk. 1, litra a) eller b), i tre på hinanden følgende måneder.

b) Instituttet opfylder ikke betingelserne i stk. 1, litra a) eller b), i mere end seks ud af de sidste 12 måneder.

8. Hvis et institut er ophørt med at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende sine handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til denne artikel, må det kun beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende sine handelsbeholdningsaktiviteter i henhold til denne artikel, når det over for den kompetente myndighed har godtgjort, at alle betingelserne i stk. 1 er blevet opfyldt i en uafbrudt periode på et år.

9. Institutterne må ikke indgå, købe eller sælge en position i handelsbeholdningen alene for at overholde en af betingelserne i stk. 1 ved den månedlige vurdering."

49) Kapitel 2 udgår af tredje del, afsnit I.

50) Artikel 102 ændres således:

a) Stk. 2, 3 og 4 affattes således:

"2. En handelshensigt skal fremgå af de strategier, politikker og procedurer, som instituttet har fastlagt til at forvalte positionen eller porteføljen i overensstemmelse med artikel 103, 104 og 104a.

3. Institutterne opretter og vedligeholder systemer og kontroller til at forvaltning af deres handelsbeholdning i overensstemmelse med artikel 103.

4. Med henblik på indberetningskravene i artikel 430b, stk. 3, indgår positioner i handelsbeholdningen i handelsenheder, som er etableret i henhold til artikel 104b. "

b) Følgende stykker tilføjes:

"5. Positioner i handelsbeholdningen er omfattet af kravene til forsigtig værdiansættelse i artikel 105.

6. Institutterne behandler interne afdækninger i henhold til artikel 106."

51) Artikel 103 affattes således:

"*Artikel 103*
Forvaltning af handelsbeholdningen

1. Institutterne har klart definerede politikker og procedurer for den generelle forvaltning af handelsbeholdningen. Disse politikker og procedurer omhandler som minimum:

a) de aktiviteter, som instituttet betragter som handelsaktiviteter, og som indgår i handelsbeholdningen med henblik på kapitalgrundlagskravet

b) i hvilket omfang en position på dagsbasis kan opgøres til markedsværdi med udgangspunkt i et aktivt, likvidt marked for køb og salg

c) for positioner, der opgøres til modelværdi, i hvilket omfang instituttet kan:

i) afgrænse alle væsentlige risici i forbindelse med positionen

ii) afdække alle væsentlige risici i forbindelse med positionen med instrumenter, for hvilke der findes et aktivt, likvidt marked for køb og salg

iii) udarbejde pålidelige estimater for vigtige forudsætninger og parametre, som anvendes i modellen

d) i hvilket omfang instituttet kan og skal foretage værdiansættelser af positionen, som kan valideres eksternt på en konsistent måde

e) i hvilket omfang retlige begrænsninger eller andre operationelle krav vil hæmme instituttets evne til at afvikle eller risikoafdække en position på kort sigt

f) i hvilket omfang instituttet kan og skal foretage aktiv risikostyring af positioner som led i sine handelsaktiviteter

g) i hvilket omfang instituttet kan omklassificere risici eller positioner, der ligger uden for handelsbeholdningen, til handelsbeholdningen og omvendt samt kravene for sådanne omklassificeringer som omhandlet i artikel 104a.

2. Instituttet skal ved forvaltningen af sine positioner eller porteføljer af positioner i handelsbeholdningen opfylde alle følgende krav:

a) instituttet har en klart dokumenteret handelsstrategi for positionerne eller porteføljerne i handelsbeholdningen, som er godkendt af den øverste ledelse, og hvoraf fremgår den forventede besiddelsesperiode

b) instituttet har klart definerede politikker og procedurer for aktiv forvaltning af positionerne eller porteføljerne i handelsbeholdningen. Disse politikker og procedurer omfatter følgende:

i) hvilke positioner eller porteføljer af positioner hver handelsenhed eller, efter omstændighederne, udpegede dealere kan indgå

ii) fastsættelse af grænser for positionerne og overvågning af, om de er passende

iii) sikring af, at dealerne kan indgå og forvalte positionen inden for de aftalte rammer og i henhold til den godkendte strategi

iv) sikring af, at positionerne indberettes til den øverste ledelse som led i instituttets risikostyringsproces

v) sikring af, at positionerne overvåges aktivt i sammenhæng med markedsinformationskilder, og at der foretages en vurdering af muligheden for at omsætte eller afdække en position eller de risici, der er knyttet til positionen, herunder vurdering, kvalitet og tilgængelighed af input fra markedet til værdiansættelsesprocessen, markedets omsætningsniveau og størrelsen af de positioner, der handles på markedet

vi) aktive procedurer og kontrolforanstaltninger til bekæmpelse af svig

c) Instituttet har klart definerede politikker og procedurer for overvågning af positionerne i forhold til instituttets handelsstrategi, herunder overvågning af omsætningen og de positioner, for hvilke den oprindeligt påtænkte besiddelsesperiode er overskredet."

52) Artikel 104, stk. 2, udgår.

53) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 104a*
Omklassificering af en position

1. Institutterne skal have klart definerede politikker til fastlæggelse af de særlige omstændigheder, der kan begrunde, at en position i handelsbeholdningen omklassificeres til en position uden for handelsbeholdningen, eller omvendt at en position uden for handelsbeholdningen omklassificeres til en position i handelsbeholdningen, med henblik på beregningen af deres kapitalgrundlagskrav på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde. Institutterne reviderer disse politikker mindst en gang om året.

EBA overvåger omfanget af tilsynspraksis og udsteder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 senest den ... [fem år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] for betydningen af særlige omstændigheder med henblik på nærværende stykkes første afsnit. Indtil EBA udsteder disse retningslinjer, underretter de kompetente myndigheder EBA om og begrunder deres afgørelser om, hvorvidt et institut tillades at omklassificere en position, jf. nærværende artikels stk. 2.

2. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse til, at en position i handelsbeholdningen omklassificeres til en position uden for handelsbeholdningen, eller omvendt at en position uden for handelsbeholdningen omklassificeres til en position i handelsbeholdningen, med henblik på beregningen af et instituts kapitalgrundlagskrav, såfremt instituttet har forelagt de kompetente myndigheder skriftlig dokumentation for, at beslutningen om at omklassificere den pågældende position følger af særlige omstændigheder, som er i overensstemmelse med de politikker, som instituttet har fastlagt i henhold til nærværende artikels stk. 1. Til dette formål fremlægger instituttet tilstrækkelig dokumentation for, at positionen ikke længere opfylder betingelsen for at blive klassificeret som en position i handelsbeholdningen eller en position uden for handelsbeholdningen, jf. artikel 104.

   Beslutningen omhandlet i første afsnit skal være godkendt af ledelsen.

3. Hvis den kompetente myndighed har givet tilladelse til omklassificering af en position i overensstemmelse med stk. 2, skal det institut, som har modtaget denne tilladelse:

   a) straks offentliggøre:

      i) oplysning om, at dets position er blevet omklassificeret, og

      ii) hvis virkningen af denne omklassificering er en reduktion i instituttets kapitalgrundlagskrav, størrelsen af denne reduktion og

b) hvis virkningen af denne omklassificering er en reduktion af instituttets kapitalgrundlagskrav, undlade at indregne denne virkning indtil positionen udløber, medmindre instituttets kompetente myndighed tillader instituttet at indregne denne virkning på et tidligere tidspunkt.

4. Instituttet beregner nettoændringen i værdien af dets kapitalgrundlagskrav som følge af omklassificering af positionen som forskellen mellem kapitalgrundlagskravene umiddelbart efter omklassificeringen og kapitalgrundlagskravene umiddelbart før omklassificeringen, hver især beregnet i overensstemmelse med artikel 92. Ved beregningen tages der ikke hensyn til virkningerne af andre faktorer end omklassificeringen.

5. Omklassificeringen af en position i henhold til denne artikel er uigenkaldelig.

Artikel 104b
Krav til handelsenheder

1. Med henblik på indberetningskravene i artikel 430b etablerer institutterne handelsenheder og henregner hver af deres positioner i handelsbeholdningen til en af disse handelsenheder. Positioner i handelsbeholdningen henføres kun til samme handelsenhed, hvis de opfylder den fastlagte forretningsstrategi for handelsenheden og løbende forvaltes og overvåges i henhold til nærværende artikels stk. 2.

2. Institutters handelsenheder skal til enhver tid opfylde alle følgende krav:

a) hver handelsenhed skal have en veldefineret og særegen forretningsstrategi og en risikostyringsstruktur, der passer til dens forretningsstrategi

b) hver handelsenhed skal have en klar organisationsstruktur, og positioner i en handelsenhed skal forvaltes af udpegede dealere inden for instituttet; hver dealer skal have udpegede funktioner i handelsenheden, og hver dealer tilknyttes kun én handelsenhed

c) positionsgrænser fastsættes inden for hver handelsenhed i overensstemmelse med handelsenhedens forretningsstrategi

d) rapporter om aktiviteter, rentabilitet, risikostyring og lovkrav på handelsenhedsniveau udarbejdes mindst en gang om ugen og forelægges regelmæssigt ledelsen

e) hver handelsenhed skal have en klar årlig forretningsplan, herunder en veldefineret aflønningspolitik på grundlag af sunde kriterier for resultatmåling

f) der udarbejdes for hver handelsenhed en gang om måneden en rapport om positioner, der udløber, om overskridelser af handelsbegrænsninger fra dag til dag, overskridelser af handelsbegrænsninger inden for samme dag og de foranstaltninger, som instituttet har truffet for at afhjælpe disse overskridelser, samt vurderinger af markedslikviditeten, som gøres tilgængelig for de kompetente myndigheder.

3. Uanset stk. 2, litra b), kan et institut tilknytte en dealer til mere end én handelsenhed, forudsat at instituttet godtgør over for den kompetente myndighed, at tilknytningen har fundet sted på grund af forretnings- eller ressourcemæssige hensyn, og at tilknytningen bevarer de øvrige kvalitative krav, der er fastsat i denne artikel, og som gælder for dealere og handelsenheder.

4. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om, hvordan de efterlever stk. 2. De kompetente myndigheder kan kræve, at et institut ændrer sine handelsenheders struktur eller organisation med henblik på overholdelse af denne artikel."

54) Artikel 105 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Alle positioner i handelsbeholdningen og alle positioner uden for handelsbeholdningen opgjort til dagsværdi skal opfylde standarderne for forsigtig værdiansættelse som fastsat i denne artikel. Institutterne sikrer navnlig, at den forsigtige værdiansættelse af deres positioner i handelsbeholdningen har en passende grad af sikkerhed i forhold til den dynamiske karakter af positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen opgjort til dagsværdi, kravene om tilsynsmæssig soliditet og kapitalkravenes funktion og formål for så vidt angår positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen opgjort til dagsværdi."

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

"3. Institutterne skal mindst dagligt værdiansætte positionerne i handelsbeholdningen til dagsværdi. Ændringer i disse positioners værdi angives i instituttets resultatopgørelse.

4. Institutterne opgør deres positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen opgjort til dagsværdi til markedsværdi, når det er muligt, også når de opgør det relevante kapitalkrav for disse positioner."

c) Stk. 6 affattes således:

"6. Hvis det ikke er muligt at foretage opgørelse til markedsværdi, skal institutterne konservativt opgøre deres positioner og porteføljer til modelværdi, herunder når de opgør kapitalgrundlagskravene for positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen opgjort til dagsværdi."

d) Stk. 7, andet afsnit, affattes således:

"Med henblik på første afsnit, litra d), skal modellen udvikles eller godkendes uafhængigt af handelsenhederne og testes på uafhængig vis, herunder validering af det matematiske grundlag, forudsætningerne og softwareimplementeringen."

e) Stk. 11, litra a), affattes således:

"a) den yderligere tid, der vil medgå til at afdække positionen eller risiciene inden for positionen ud over de likviditetshorisonter, som er tildelt risikofaktorerne for positionen i henhold til artikel 325bd."

55) Artikel 106 ændres således:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Kravene i stk. 1 finder anvendelse, uden at dette berører kravene til den afdækkede position uden for handelsbeholdningen eller i handelsbeholdningen, hvor dette er relevant.

3. Hvis et institut afdækker en kreditrisikoeksponering eller en modpartsrisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med et kreditderivat, der indgår i handelsbeholdningen, anses denne kreditderivatposition for at være en intern afdækning af kreditrisikoeksponeringen eller modpartsrisikoeksponeringen uden for handelsbeholdningen med henblik på beregningen af de risikovægtede eksponeringer omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra a), når instituttet med en anerkendt ekstern udbyder af risikoafdækning indgår en anden kreditderivattransaktion, der opfylder kravene til ufinansieret kreditrisikoafdækning uden for handelsbeholdningen og dækker hele markedsrisikoen forbundet med den interne afdækning.

Både en intern afdækning anerkendt i henhold til første afsnit og kreditderivatet indgået med den eksterne udbyder medtages i handelsbeholdningen med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko."

b) Følgende stykker tilføjes:

"4. Hvis et institut afdækker en aktierisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med et aktiederivat, der indgår i handelsbeholdningen, anses denne aktiederivatposition for at være en intern afdækning af aktierisikoeksponeringen uden for handelsbeholdningen med henblik på beregning af de risikovægtede eksponeringer omhandlet i artikel 92, stk. 3, litra a), når instituttet med en anerkendt ekstern udbyder af risikoafdækning indgår en anden aktiederivattransaktion, der opfylder kravene til ufinansieret kreditrisikoafdækning uden for handelsbeholdningen og dækker hele markedsrisikoen forbundet med den interne afdækning.

Både en intern afdækning anerkendt i henhold til første afsnit og aktiederivatet indgået med den anerkendte eksterne udbyder af risikoafdækning medtages i handelsbeholdningen med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko.

5. Hvis et institut afdækker en renterisikoeksponering, der ligger uden for handelsbeholdningen, med en renterisikoposition, der indgår i handelsbeholdningen, anses denne renterisikoposition for at være en intern afdækning med henblik på vurdering af den renterisiko, der følger af positioner uden for handelsbeholdningen i henhold til artikel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU, hvis følgende betingelser er opfyldt:

   a) positionen er henregnet en separat portefølje fra den anden position i handelsbeholdningen, hvis forretningsstrategi alene vedrører forvaltning og afbødning af markedsrisikoen forbundet med interne afdækninger af renterisikoeksponering; med henblik herpå kan instituttet henregne andre renterisikopositioner indgået med eksterne udbydere eller sin egen handelsbeholdning til denne portefølje, såfremt instituttet dækker hele markedsrisikoen forbundet med disse renterisikopositioner, der er indgået med dets egen handelsbeholdning, ved at indgå modsatrettede renterisikopositioner med eksterne udbydere

b) med henblik på indberetningskravene i artikel 430b, stk. 3, er positionen henregnet til en handelsenhed, som er etableret i henhold til artikel 104b, hvis forretningsstrategi alene vedrører forvaltning og afbødning af markedsrisikoen forbundet med interne afdækninger af renterisikoeksponering; til dette formål kan denne handelsenhed indgå andre renterisikopositioner med eksterne udbydere eller instituttets øvrige handelsenheder, såfremt disse handelsenheder dækker hele markedsrisikoen forbundet med disse andre renterisikopositioner ved at indgå modsatrettede renterisikopositioner med eksterne udbydere

c) instituttet har udførligt dokumenteret, hvordan positionen afbøder den renterisiko, der følger af positioner uden for handelsbeholdningen, med henblik på kravene i artikel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU.

6. Kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for alle de positioner, der er henført til en separat porteføljе, jf. stk. 5, litra a), beregnes særskilt og som tillæg til kapitalgrundlagskravene vedrørende de øvrige positioner i handelsbeholdningen.

7. Med henblik på indberetningskravene i artikel 430b foretages beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for alle de positioner, der er henført til den separate portefølje, jf. nærværende artikels stk. 5, litra a), eller til handelsenheden, eller som er indgået af handelsenheden, jf. nærværende artikels stk. 5, litra b), hvis det er relevant, særskilt som en separat portefølje og som tillæg til beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende de øvrige positioner i handelsbeholdningen."

56) Artikel 107, stk. 3, affattes således:

"3. Med henblik på denne forordning behandles eksponeringer mod et investeringsselskab i et tredjeland, mod et kreditinstitut i et tredjeland og mod en børs i et tredjeland kun som eksponeringer mod et institut, hvis tredjelandet anvender tilsynsmæssige krav til en sådan enhed, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen."

57) Artikel 117, stk. 2, ændres således:

a) Følgende litraer tilføjes:

"o) Den Internationale Udviklingssammenslutning

p) Den Asiatiske Infrastrukturinvesteringsbank."

b) Følgende afsnit tilføjes:

"Kommissionen tillægges beføjelse til at ændre denne forordning ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 for i overensstemmelse med internationale standarder at ændre listen over multilaterale udviklingsbanker, jf. første afsnit."

58) Artikel 118, litra a), affattes således:

"a) Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab"

59) I artikel 123 tilføjes følgende stykke:

"Eksponeringer som følge af lån, der ydes af et kreditinstitut til pensionister eller arbejdstagere med en tidsubegrænset kontrakt mod ubetinget overførsel af en del af låntagerens pension eller løn til det pågældende kreditinstitut, tildeles en risikovægt på 35 %, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) for at tilbagebetale lånet giver låntageren pensionskassen eller arbejdsgiveren ubetinget beføjelse til at foretage direkte betalinger til kreditinstituttet ved at trække de månedlige afdrag på lånet fra låntagers månedlige pension eller løn

b) låntagerens risici for død, uarbejdsdygtighed, arbejdsløshed eller reduktion af den månedlige nettopension eller nettoløn er tilstrækkeligt dækket via en forsikringspolice, som tegnes af låntageren til fordel for kreditinstituttet

c) de månedlige betalinger, som låntageren skal foretage på alle lån, der opfylder betingelserne i litra a) og b), overstiger ikke tilsammen 20 % af låntagerens månedlige nettopension eller nettoløn

d) lånets maksimale oprindelige løbetid er lig med eller mindre end ti år."

60) Artikel 124 affattes således:

"*Artikel 124*
Eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom

1. En eksponering eller en del af en eksponering, som er fuldt sikret ved pant i fast ejendom, tildeles en risikovægt på 100 %, hvis betingelserne i artikel 125 eller 126 ikke er opfyldt, med undtagelse af dele af eksponeringen, som tildeles en anden eksponeringsklasse. Den del af eksponeringen, som overstiger låneværdien af den faste ejendom, tildeles den risikovægt, der finder anvendelse på den involverede modparts usikrede eksponeringer.

Den del af en eksponering, der betragtes som fuldt ud sikret ved fast ejendom, må ikke være større end den pantsatte del af markedsværdien eller af belåningsværdien af den pågældende faste ejendom i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurdering af belåningsværdien.

1a. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, som skal være ansvarlig for anvendelsen af stk. 2. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.

Hvis den myndighed, der er udpeget af en medlemsstat med henblik på anvendelse af denne artikel, er den kompetente myndighed, sørger den for, at de relevante nationale organer og myndigheder, der har et makroprudentielt mandat, underrettes behørigt om, at den kompetente myndighed har til hensigt at gøre brug af denne artikel, og inddrages på passende vis i vurderingen af bekymringer om den finansielle stabilitet i dens medlemsstat, jf. stk. 2.

Hvis den myndighed, der er udpeget af en medlemsstat med henblik på anvendelse af denne artikel, ikke er den kompetente myndighed, vedtager medlemsstaten de nødvendige bestemmelser for at sikre passende koordinering og udveksling af oplysninger mellem den kompetente myndighed og den udpegede myndighed med henblik på korrekt anvendelse af denne artikel. Myndighederne skal navnlig pålægges at arbejde tæt sammen og udveksle alle de oplysninger, der kan være nødvendige for en fyldestgørende udførelse af de opgaver, der er pålagt den udpegede myndighed i henhold til denne artikel. Dette samarbejde skal sigte mod at undgå enhver form for overlappende eller inkonsistente handlinger mellem den kompetente myndighed og den udpegede myndighed samt at sikre, at samspillet med andre foranstaltninger, navnlig foranstaltninger, som er truffet i henhold til artikel 458 i denne forordning og artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, tages behørigt i betragtning.

2. På grundlag af de data, som er indsamlet i henhold til artikel 430a, og andre relevante indikatorer vurderer den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1a, med regelmæssige mellemrum og mindst hvert år, om risikovægten på 35 % for eksponeringer over for et eller flere ejendomssegmenter, der er sikret ved pant i beboelsesejendom som omhandlet i artikel 125 beliggende i en eller flere dele af den relevante myndigheds medlemsstats område, og risikovægten på 50 % for eksponeringer sikret ved pant i erhvervsejendom som omhandlet i artikel 126 beliggende i en eller flere dele af den relevante myndigheds medlemsstats område er passende ud fra:

a) tabserfaringer for eksponeringer sikret ved fast ejendom

b) fremadrettet markedsudvikling for fast ejendom.

Hvis den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med denne artikels stk. 1a, på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit, konkluderer, at de risikovægte, der er omhandlet i artikel 125, stk. 2, eller artikel 126, stk. 2, ikke i tilstrækkelig grad afspejler den reelle risiko, der er forbundet med et eller flere ejendomssegmenter af eksponeringer, som er fuldt ud sikret ved pant i beboelsesejendom eller i erhvervsejendom beliggende i en eller flere dele af den relevante myndigheds medlemsstats område, og hvis den mener, at utilstrækkeligheden af risikovægtene kan indvirke negativt på den nuværende eller fremtidige finansielle stabilitet i dens medlemsstat, kan den øge risikovægtene for disse eksponeringer inden for de intervaller, der er fastsat i nærværende stykkes fjerde afsnit, eller indføre strengere kriterier end dem, der er fastsat i artikel 125, stk. 2, eller artikel 126, stk. 2.

Den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med denne artikels stk. 1a, underretter EBA og ESRB om eventuelle tilpasninger af de risikovægte og kriterier, der anvendes i henhold til dette stykke. Inden for en måned fra modtagelsen af denne underretning afgiver EBA og ESRB udtalelse til den pågældende medlemsstat. EBA og ESRB offentliggør risikovægtene og kriterierne for de eksponeringer, der er omhandlet i artikel 125 og 126 og artikel 199, stk. 1, litra a), som gennemført af den relevante myndighed.

Med henblik på nærværende stykkes andet afsnit kan den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 1a, fastsætte risikovægtene inden for følgende intervaller:

a) 35 til 150 % for eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom

b) 50 til 150 % for eksponeringer sikret ved pant i erhvervsejendom.

3. Hvis den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 1a, fastsætter højere risikovægte eller strengere kriterier i henhold til stk. 2, andet afsnit, har institutterne en overgangsperiode på seks måneder til at anvende dem.

4. EBA udarbejder i tæt samarbejde med ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at fastsætte de strenge kriterier for vurdering af den belåningsværdi, der er omhandlet i stk. 1, og de typer faktorer, der skal tages hensyn til ved vurdering af hensigtsmæssigheden af de risikovægte, der er omhandlet i stk. 2, første afsnit.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2019.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. ESRB kan i form af henstillinger i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i tæt samarbejde med EBA give de myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med denne artikels stk. 1a, vejledning om følgende:

   a) faktorer der kan "indvirke negativt på den nuværende eller fremtidige finansielle stabilitet", jf. stk. 2, andet afsnit, og

   b) vejledende benchmarks, som den myndighed, der er udpeget i henhold til stk. 1a, skal tage hensyn til ved fastsættelsen af højere risikovægte.

6. Institutterne i en medlemsstat anvender de risikovægte og kriterier, som en anden medlemsstats myndigheder har fastsat i overensstemmelse med stk. 2, på alle deres hertil svarende eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom eller erhvervsejendom og beliggende i en eller flere dele af denne medlemsstat."

61) Artikel 128, stk. 1 og 2, affattes således:

"1. Institutterne tildeler eksponeringer, som er forbundet med særlig høje risici, en risikovægt på 150 %.

2. Med henblik på denne artikel behandler institutter alle følgende eksponeringer som eksponeringer, der er forbundet med særlig høje risici:

a) investeringer i venturekapitalselskaber, medmindre disse investeringer behandles i overensstemmelse med artikel 132

b) private equity-investeringer, medmindre disse investeringer behandles i overensstemmelse med artikel 132

c) spekulativ finansiering af fast ejendom."

62) Artikel 132 affattes således:

"*Artikel 132*
Kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er

1. Institutterne beregner den risikovægtede værdi af deres eksponeringer i form af andele eller aktier i en CIU ved at multiplicere den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer beregnet efter de metoder, der er omhandlet i stk. 2, første afsnit, med den procentdel af andele eller aktier, som disse institutter besidder.

2. Når betingelserne i denne artikels stk. 3 er opfyldt, kan institutterne anvende transparensmetoden omhandlet i artikel 132a, stk. 1, eller mandatmetoden omhandlet i artikel 132a, stk. 2.

Med forbehold af artikel 132b, stk. 2, skal institutter, som ikke anvender transparensmetoden eller mandatmetoden, tildele en risikovægt på 1 250 % ("fallbackmetoden") til deres eksponeringer i form af andele eller aktier i en CIU.

Institutterne kan beregne den risikovægtede værdi af deres eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er ved at kombinere de metoder, der er omhandlet i dette stykke, såfremt betingelserne for anvendelsen af disse metoder er opfyldt.

3. Institutterne kan fastlægge den risikovægtede værdi af en CIU's eksponeringer ved hjælp af de i artikel 132a omhandlede metoder, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) CIU'en er en af følgende:

i) et institut for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS eller investeringsinstitutter) omfattet af direktiv 2009/65/EF

ii) en AIF, der forvaltes af en EU-FAIF, som er registreret i henhold til artikel 3, stk. 3, i direktiv 2011/61/EU

iii) en AIF, der forvaltes af en EU-FAIF, som har erhvervet tilladelse i henhold til artikel 6 i direktiv 2011/61/EU

iv) en AIF, der forvaltes af en ikke-EU-FAIF, som har erhvervet tilladelse i henhold til artikel 37 i direktiv 2011/61/EU

v) en ikke-EU-AIF, der forvaltes af en ikke-EU-FAIF og markedsføres i henhold til artikel 42 i direktiv 2011/61/EU

vi) en ikke-EU-AIF, der ikke markedsføres i Unionen, og som forvaltes af en ikke-EU-FAIF, der er etableret i et tredjeland, som er omfattet af en delegeret retsakt, jf. artikel 67, stk. 6, i direktiv 2011/61/EU

b) CIU'ens prospekt eller tilsvarende dokument indeholder følgende:

i) de aktivkategorier, som CIU'en har tilladelse til at investere i

ii) hvis der gælder investeringsgrænser: relative grænser og metoder til at beregne disse

c) CIU'ens eller CIU-administrationsselskabets indberetning til instituttet opfylder følgende krav:

i) CIU'en indberetter sine eksponeringer mindst lige så hyppigt som instituttet.

ii) Regnskabsdataene er tilstrækkelig detaljerede til, at instituttet kan beregne den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer ved hjælp af den metode, som instituttet har valgt.

iii) Hvis instituttet anvender transparensmetoden, bekræftes oplysninger om de underliggende eksponeringer af en uafhængig tredjepart.

Uanset nærværende stykkes første afsnit, litra a), kan multilaterale og bilaterale udviklingsbanker og andre institutter, der sammen med multilaterale eller bilaterale udviklingsbanker investerer i en CIU, fastlægge den risikovægtede værdi af denne CIU's eksponeringer ved hjælp af de i artikel 132a omhandlede metoder, forudsat at betingelserne i nærværende stykkes første afsnit, litra b) og c), er opfyldt, og at CIU'ens investeringsmandat begrænser den type aktiver, som CIU'en kan investere i, til aktiver, der fremmer bæredygtig udvikling i udviklingslandene.

Institutterne underretter deres kompetente myndighed om, hvilke CIU'er, de anvender den i andet afsnit omhandlede behandling på.

Hvis et institut fastlægger den risikovægtede værdi af en CIU's eksponeringer i overensstemmelse med mandatmetoden, kan CIU'ens eller CIU-administrationsselskabets indberetning til instituttet uanset første afsnit, litra c), nr. i), begrænses til CIU'ens investeringsmandat og eventuelle ændringer heraf og kan kun foretages, når instituttet påtager sig eksponering mod CIU'en for første gang, og når der er en ændring i CIU'ens investeringsmandat.

4. Institutter, som ikke har tilstrækkelige data eller oplysninger til at beregne den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer ved hjælp af metoderne omhandlet i artikel 132a, kan benytte beregninger udført af en tredjepart, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) tredjeparten er en af følgende:

      i) depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos dette depotinstitut eller depotfinansieringsinstitut

      ii) for CIU'er, som ikke er omfattet af nærværende litras nr. i), CIU-administrationsselskabet, forudsat at dette selskab opfylder kriterierne i stk. 3, litra a)

b) tredjeparten udfører beregningen ved hjælp af metoderne omhandlet i artikel 132a, stk. 1, 2 eller 3, alt efter hvad der er relevant

c) en ekstern revisor har bekræftet rigtigheden af tredjepartens beregning.

Institutter, som benytter tredjeparters beregninger, skal multiplicere den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer, der fås ved disse beregninger, med en faktor på 1,2.

Uanset andet afsnit finder faktoren på 1,2 ikke anvendelse, hvis instituttet har uindskrænket adgang til de detaljerede beregninger foretaget af tredjepart. Instituttet fremlægger efter anmodning disse beregninger for den kompetente myndighed.

5. Hvis et institut anvender metoderne omhandlet i artikel 132a til at beregne den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer ("niveau 1-CIU"), og en eller flere af niveau 1-CIU'ens underliggende eksponeringer er en eksponering i form af andele eller aktier i en anden CIU ("niveau 2-CIU"), kan den risikovægtede værdi af niveau 2-CIU'ens eksponeringer beregnes ved hjælp af enhver af de tre metoder omhandlet i denne artikels stk. 2. Instituttet kan kun bruge transparensmetoden til at beregne de risikovægtede værdier af CIU'ers eksponeringer på niveau 3 og efterfølgende niveauer, hvis det anvendte denne metode til beregningen på det foregående niveau. I alle andre scenarier skal det anvende fallbackmetoden.

6. Den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer beregnet ved hjælp af transparensmetoden og mandatmetoden, der er fastsat i artikel 132a, stk. 1 og 2, kan ikke overstige den risikovægtede værdi af denne CIU's eksponeringer beregnet ved hjælp af fallbackmetoden.

7. Uanset denne artikels stk. 1 kan institutter, der anvender transparensmetoden i henhold til artikel 132a, stk. 1, beregne den risikovægtede værdi af deres eksponeringer i form af andele eller aktier i en CIU ved at multiplicere eksponeringsværdien af disse eksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 111 med risikovægten (RWi^*) beregnet efter den formel, der er fastsat i artikel 132c, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

   a) Institutterne måler værdien af deres beholdning af andele eller aktier i en CIU til anskaffelsesværdi, men måler værdien af CIU'ens underliggende aktiver til dagsværdi, hvis de anvender transparensmetoden.

   b) En ændring i markedsværdien af de andele eller aktier, for hvilke institutterne måler værdien til anskaffelsesværdi, ændrer hverken værdien af disse institutters kapitalgrundlag eller den eksponeringsværdi, der er forbundet med disse beholdninger."

63) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 132a*

Metoder til beregning af den risikovægtede værdi af CIU'ers eksponeringer

1. Hvis betingelserne i artikel 132, stk. 3, er opfyldt, gennemgår institutter, der har tilstrækkelige oplysninger om en CIU's enkelte underliggende eksponeringer, disse eksponeringer med henblik på at beregne den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer, idet alle CIU'ens underliggende eksponeringer risikovægtes, som om de var disse institutters direkte besiddelser.

2. Hvis betingelserne i artikel 132, stk. 3, er opfyldt, kan institutter, der ikke har tilstrækkelige oplysninger om en CIU's enkelte underliggende eksponeringer til at anvende transparensmetoden, beregne den risikovægtede værdi af disse eksponeringer i overensstemmelse med de grænser, der er fastsat i CIU'ens mandat og relevant lovgivning.

   Institutterne foretager beregningerne omhandlet i første afsnit ud fra den antagelse, at CIU'en først påtager sig eksponeringer i det maksimale omfang, der er tilladt ifølge dens mandat eller relevant lovgivning, i form af de eksponeringer, der medfører de højeste kapitalgrundlagskrav, og derefter fortsætter med at påtage sig eksponeringer i faldende orden, indtil den maksimale samlede eksponeringsgrænse er nået, og at CIU'en anvender gearing i det maksimale omfang, der er tilladt ifølge dens mandat eller relevant lovgivning, hvis det er relevant.

Institutterne foretager beregningerne omhandlet i første afsnit ved hjælp af de metoder, der er fastsat i dette kapitel, i kapitel 5, og i dette afsnits kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5.

3. Uanset artikel 92, stk. 3, litra d), kan institutter, der beregner den risikovægtede værdi af en CIU's eksponeringer i overensstemmelse med stk. 1 og 2, beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende kreditværdijusteringsrisikoen for derivateksponeringer for denne CIU som et beløb svarende til 50 % af kapitalgrundlagskravet for disse derivateksponeringer beregnet i henhold til kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5.

Uanset første afsnit kan et institut fra beregningen af kapitalgrundlagskravet for kreditværdijusteringsrisiko udelukke derivateksponeringer, som ikke ville være underlagt dette krav, hvis instituttet havde påtaget sig disse direkte.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan institutterne skal beregne den risikovægtede værdi af eksponeringer omhandlet i stk. 2, hvis et eller flere input, der kræves til denne beregning, ikke er tilgængelige.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [ni måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 132b

Undtagelser fra metoderne til beregning af den risikovægtede værdi af CIU'ers eksponeringer

1. Fra beregningerne omhandlet i artikel 132 kan institutterne udelukke egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter, der besiddes af en CIU, som institutterne fradrager i henhold til henholdsvis artikel 36, stk. 1, artikel 56, 66 og 72e.

2. Fra beregningerne omhandlet i artikel 132 kan institutterne udelukke eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er, jf. artikel 150, stk. 1, litra g) og h), og i stedet behandle disse eksponeringer som fastsat i artikel 133.

Artikel 132c

Behandling af ikkebalanceførte eksponeringer mod CIU'er

1. Institutterne beregner den risikovægtede eksponeringsværdi for deres ikkebalanceførte poster, der har potentiale til at blive konverteret til eksponeringer i form af andele eller aktier i en CIU, ved at multiplicere eksponeringsværdien af disse eksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 111 med følgende risikovægt:

   a) for alle eksponeringer, for hvilke institutterne anvender en af metoderne i artikel 132a

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

hvor

RW_{i*} = risikovægten

i = indekset for CIU'en

$RWAE_i$= beløbet beregnet i overensstemmelse med artikel 132a for en CIU_i

E_i^*= eksponeringsværdien af eksponeringerne i CIU_i

A_i= regnskabsværdien af aktiverne i CIU_i, og

EQ_i = regnskabsværdien af aktierne i CIU_i

b) for alle andre eksponeringer, $RW_i *= 1250\ \%$.

2. Institutterne beregner eksponeringsværdien af et minimumsværditilsagn, der opfylder betingelserne i denne artikels stk. 3, som den diskonterede nutidsværdi af det garanterede beløb ved hjælp af en misligholdelsesrisikofri diskonteringsfaktor. Institutterne kan reducere eksponeringsværdien af minimumsværditilsagnet med ethvert indregnet tab vedrørende minimumsværditilsagnet i henhold til den gældende regnskabsstandard.

Institutterne beregner den risikovægtede eksponeringsværdi for ikkebalanceførte eksponeringer, der hidrører fra minimumsværditilsagn, og som opfylder alle betingelserne i denne artikels stk. 3, ved at multiplicere eksponeringsværdien af disse eksponeringer med en konverteringsfaktor på 20 % og den risikovægt, der fremkommer i henhold til artikel 132 eller 152.

3. Institutterne beregner den risikovægtede eksponeringsværdi for ikkebalanceførte eksponeringer, der hidrører fra minimumsværditilsagn i overensstemmelse med stk. 2, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) instituttets ikkebalanceførte eksponering er et minimumsværditilsagn for en investering i andele eller aktier i et eller flere CIU'er, hvor instituttet kun er forpligtet til at udbetale i henhold til minimumsværditilsagnet, når markedsværdien af de underliggende eksponeringer i CIU'en eller CIU'erne på et eller flere tidspunkter ligger under en på forhånd fastlagt tærskel som anført i kontrakten

b) CIU'en er en af følgende:

i) et investeringsinstitut som defineret i direktiv 2009/65/EF eller

ii) en AIF som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/61/EU, der udelukkende investerer i værdipapirer eller i andre likvide finansielle aktiver som omhandlet i artikel 50, stk. 1, i direktiv 2009/65/EF, såfremt AIF'ens mandat ikke tillader en højere gearing end den, der er tilladt i henhold til artikel 51, stk. 3, i direktiv 2009/65/EF

c) den aktuelle markedsværdi af de underliggende eksponeringer i CIU'en, der ligger til grund for minimumsværditilsagnet uden hensyntagen til virkningen af ikkebalanceførte minimumsværditilsagn dækker eller overstiger nutidsværdien af den tærskelværdi, der er angivet i minimumsværditilsagnet

d) når den overskydende markedsværdi af de underliggende eksponeringer i CIU'en eller CIU'erne i forhold til nutidsværdien af minimumsværditilsagnet falder, kan instituttet eller en anden virksomhed, for så vidt som den er omfattet af det tilsyn på konsolideret niveau, som instituttet selv er underlagt i overensstemmelse med nærværende forordning og direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2002/87/EF, påvirke sammensætningen af de underliggende eksponeringer i CIU'en eller CIU'erne eller begrænse muligheden for en yderligere reduktion af den overskydende markedsværdi på andre måder,

e) den endelige direkte eller indirekte modtager af minimumsværditilsagnet er typisk en detailkunde som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 11), i direktiv 2014/65/EU."

64) Artikel 144, stk. 1, litra g), affattes således:

"g) instituttet har ved hjælp af IRB-metoden beregnet kapitalgrundlagskravene som følge af dets risikoparameterestimater og kan foretage indberetningen som krævet i artikel 430"

65) Artikel 152 affattes således:

"*Artikel 152*

Behandling af eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er

1. Institutterne beregner de risikovægtede værdier af deres eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er ved at multiplicere den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer beregnet efter de metoder, der er omhandlet i stk. 2 og 5, med den procentdel af andele eller aktier, som disse institutter besidder.

2. Hvis betingelserne i artikel 132, stk. 3, er opfyldt, gennemgår institutter, der har tilstrækkelige oplysninger om en CIU's enkelte underliggende eksponeringer, disse underliggende eksponeringer med henblik på at beregne den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer, idet alle CIU'ens underliggende eksponeringer risikovægtes, som om de var disse institutters direkte besiddelser.

3. Uanset artikel 92, stk. 3, litra d), kan institutter, der beregner den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer i overensstemmelse med stk. 1 og 2, beregne kapitalgrundlagskravet vedrørende kreditværdijusteringsrisikoen for derivateksponeringer for denne CIU som et beløb svarende til 50 % af kapitalgrundlagskravet for disse derivateksponeringer beregnet i henhold til kapitel 6, afdeling 3, 4 eller 5.

Uanset første afsnit kan et institut fra beregningen af kapitalgrundlagskravet for kreditværdijusteringsrisiko udelukke derivateksponeringer, som ikke ville være underlagt dette krav, hvis instituttet havde påtaget sig disse direkte.

4. Institutter, der anvender transparensmetoden i henhold til denne artikels stk. 2 og 3, og som opfylder betingelserne for delvis anvendelse på permanent basis anvendelse i henhold til artikel 150, eller som ikke opfylder betingelserne for at anvende metoderne omhandlet i dette kapitel eller en eller flere af metoderne i kapitel 5 for alle eller dele af CIU'ens underliggende eksponeringer, beregner de risikovægtede værdier af deres eksponeringer og forventede tab i overensstemmelse med følgende principper:

   a) for eksponeringer, som er henført til aktieeksponeringsklassen i artikel 147, stk. 2, litra e), anvender institutterne den forenklede risikovægtningsmetode, som er omhandlet i artikel 155, stk. 2

   b) for eksponeringer, som er henført til poster, der repræsenterer securitiseringspositioner, jf. artikel 147, stk. 2, litra f), anvender institutterne den behandling, der er fastsat i artikel 254, som om disse eksponeringer var disse institutters direkte besiddelser

   c) for alle andre underliggende eksponeringer anvender institutterne standardmetoden omhandlet i dette afsnits kapitel 2.

Hvis instituttet med henblik på anvendelse af første afsnit, litra a), ikke kan sondre mellem private equity-eksponeringer, børsnoterede eksponeringer og andre aktieeksponeringer, skal det behandle de pågældende eksponeringer som andre aktieeksponeringer.

5. Hvis betingelserne i artikel 132, stk. 3, er opfyldt, kan institutter, der ikke har tilstrækkelige oplysninger om en CIU's enkelte underliggende eksponeringer, beregne den risikovægtede værdi af disse eksponeringer ved hjælp af mandatmetoden omhandlet i artikel 132a, stk. 2. For eksponeringerne nævnt i denne artikels stk. 4, litra a), b) og c), anvender institutterne imidlertid de der anførte metoder.

6. Med forbehold af artikel 132b, stk. 2, anvender institutter, som ikke anvender transparensmetoden i henhold til denne artikels stk. 2 og 3 eller mandatmetoden i henhold til denne artikels stk. 5, fallbackmetoden omhandlet i artikel 132, stk. 2.

7. Institutterne kan beregne den risikovægtede værdi af deres eksponeringer i form af andele eller aktier i CIU'er ved at kombinere de metoder, der er omhandlet i denne artikel, såfremt betingelserne for anvendelsen af disse metoder er opfyldt.

8. Institutter, som ikke har tilstrækkelige data eller oplysninger til at beregne den risikovægtede værdi af en CIU's eksponeringer ved hjælp af metoderne omhandlet i stk. 2, 3, 4 og 5, kan benytte beregninger udført af en tredjepart, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) tredjeparten er en af følgende:

i) depotinstituttet eller depotfinansieringsinstituttet for CIU'en, forudsat at CIU'en udelukkende investerer i værdipapirer og deponerer samtlige værdipapirer hos dette depotinstitut eller depotfinansieringsinstitut

ii) for CIU'er, som ikke er omfattet af dette litras nr. i), CIU-administrationsselskabet, forudsat at CIU-administrationsselskabet opfylder kriterierne i artikel 132, stk. 3, litra a)

b) for andre eksponeringer end dem, der er anført i nærværende artikels stk. 4, litra a), b) og c), foretager tredjeparten beregningen ved hjælp af transparensmetoden omhandlet i artikel 132a, stk. 1

c) for eksponeringer, der er anført i stk. 4, litra a), b) og c), foretager tredjeparten beregningen ved hjælp af de deri omhandlede metoder

d) en ekstern revisor har bekræftet rigtigheden af tredjepartens beregning.

Institutter, som benytter tredjeparters beregninger, skal multiplicere den risikovægtede værdi af CIU'ens eksponeringer, der fås ved disse beregninger, med en faktor på 1,2.

Uanset andet afsnit finder faktoren på 1,2 ikke anvendelse, hvis instituttet har uindskrænket adgang til de detaljerede beregninger foretaget af tredjepart. Instituttet skal efter anmodning fremlægge disse beregninger for den kompetente myndighed.

9. Med henblik på denne artikel finder artikel 132, stk. 5 og 6, og artikel 132b anvendelse. Med henblik på denne artikel finder artikel 132c anvendelse med de risikovægte, der beregnes i overensstemmelse med kapitel 3 i dette afsnit."

66) I artikel 158 tilføjes følgende stykke:

"9a. Det forventede tab vedrørende et minimumsværditilsagn, der opfylder alle betingelserne i artikel 132c, stk. 3, er nul."

67) Artikel 164 affattes således:

"*Artikel 164*

Tab givet misligholdelse (LGD)

1. Institutterne skal foretage deres egne estimater af tab givet misligholdelse (LGD), forudsat at kravene i afdeling 6 i dette kapitel er opfyldt, og der er opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder, jf. artikel 143. For udvandingsrisici vedrørende erhvervede fordringer fastsættes en LGD-værdi på 75 %. Hvis et institut er i stand til at foretage en pålidelig opdeling af sine estimater af det forventede tab vedrørende udvandingsrisici for erhvervede fordringer i sandsynligheden for misligholdelse (PD) og tab givet misligholdelse (LGD), kan instituttet anvende sit eget LGD-estimat.

2. Ufinansieret kreditrisikoafdækning kan anerkendes ved justering af sandsynlighed for misligholdelse (PD)- eller tab givet misligholdelse (LGD)-estimaterne, forudsat at kravene i artikel 183, stk. 1, 2 og 3, er opfyldt, og der er opnået tilladelse fra de kompetente myndigheder, enten for at støtte en enkelt eksponering eller en pulje af eksponeringer. Et institut må ikke for garanterede eksponeringer anvende en justeret PD eller LGD, som medfører, at den justerede risikovægt bliver lavere end risikovægten for en sammenlignelig direkte eksponering mod garantistilleren.

3. Med henblik på artikel 154, stk. 2, fastsættes tab givet misligholdelse (LGD) for den i artikel 153, stk. 3, nævnte sammenlignelige direkte eksponering mod udbyderen af kreditafdækningen til enten et tab givet misligholdelse (LGD) vedrørende en ikkeafdækket facilitet i relation til garantistilleren eller låntagers ikkeafdækkede facilitet afhængigt af, om der, såfremt både garantistilleren og låntageren misligholder deres forpligtelser i den afdækkede transaktions levetid, foreligger dokumentation for, og garantiens struktur indikerer, at størrelsen af det beløb, der inddrives, vil afhænge af henholdsvis garantistillerens eller låntagerens finansielle situation.

4. De eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab givet misligholdelse for alle detaileksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom, og som ikke drager fordel af garantier fra centralregeringer, må ikke være lavere end 10 %.

   De eksponeringsvægtede gennemsnitlige tab givet misligholdelse for alle detaileksponeringer, for hvilke der er stillet sikkerhed i erhvervsejendom, og som ikke drager fordel af garantier fra centralregeringer, må ikke være lavere end 15 %.

5. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, som skal være ansvarlig for anvendelsen af stk. 6. Denne myndighed er den kompetente myndighed eller den udpegede myndighed.

Hvis den myndighed, der er udpeget af en medlemsstat med henblik på anvendelse af denne artikel, er den kompetente myndighed, sørger den for, at de relevante nationale organer og myndigheder, der har et makroprudentielt mandat, underrettes behørigt om, at den kompetente myndighed har til hensigt at gøre brug af denne artikel, og inddrages på passende vis i vurderingen af bekymringer om den finansielle stabilitet i dens medlemsstat, jf. stk. 6.

Hvis den myndighed, der er udpeget af en medlemsstat med henblik på anvendelse af denne artikel, ikke er den kompetente myndighed, vedtager medlemsstaten de nødvendige bestemmelser for at sikre passende koordinering og udveksling af oplysninger mellem den kompetente myndighed og den udpegede myndighed med henblik på korrekt anvendelse af denne artikel. Myndighederne skal navnlig pålægges at arbejde tæt sammen og udveksle alle de oplysninger, der kan være nødvendige for en fyldestgørende udførelse af de opgaver, der er pålagt den udpegede myndighed i henhold til denne artikel. Dette samarbejde skal sigte mod at undgå enhver form for overlappende eller inkonsistente handlinger mellem den kompetente myndighed og den udpegede myndighed samt at sikre, at samspillet med andre foranstaltninger, navnlig foranstaltninger, som er truffet i henhold til artikel 458 i denne forordning og artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, tages behørigt i betragtning.

6. På grundlag af de data, som er indsamlet i henhold til artikel 430a, og andre relevante indikatorer og under hensyntagen til den fremadrettede markedsudvikling for fast ejendom skal den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 5, med regelmæssige mellemrum og mindst hvert år vurdere, om LGD-mindsteværdierne i nærværende artikels stk. 4 er passende for eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom eller erhvervsejendom, der er beliggende i en eller flere dele af den relevante myndigheds medlemsstats område.

Hvis den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 5, på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i første afsnit i dette stykke, konkluderer, at de LGD-mindsteværdier, der er omhandlet i stk. 4, ikke er tilstrækkelige, og hvis den mener, at utilstrækkeligheden af LGD-værdierne kan indvirke negativt på den nuværende eller fremtidige finansielle stabilitet i dens medlemsstat, kan den fastsætte højere LGD-mindsteværdier for disse eksponeringer beliggende i en eller flere dele af den relevante myndigheds medlemsstats område. Disse højere mindsteværdier kan også anvendes for et eller flere ejendomssegmenter af sådanne eksponeringer.

Den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 5, underretter EBA og ESRB, inden den træffer den afgørelse, der er omhandlet i dette stykke. Inden for en måned fra modtagelsen af denne underretning afgiver EBA og ESRB udtalelse til den pågældende medlemsstat. EBA og ESRB offentliggør LGD-værdierne.

7. Hvis den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 5, fastsætter højere LGD-mindsteværdier i henhold til stk. 6, har institutter en overgangsperiode på seks måneder til at anvende dem.

8. EBA udarbejder i tæt samarbejde med ESRB udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de betingelser, som den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 5, skal tage i betragtning ved vurdering af hensigtsmæssigheden af LGD-værdier som en del af den vurdering, der er omhandlet i stk. 6.

   EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2019.

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. ESRB kan i form af henstillinger i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i tæt samarbejde med EBA give de myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med denne artikels stk. 5, vejledning om følgende:

   a) faktorer, der kan "indvirke negativt på den nuværende eller fremtidige finansielle stabilitet", jf. stk. 6 og

b) vejledende benchmarks, som den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 5, skal tage hensyn til ved fastsættelsen af højere LGD-mindsteværdier.

10. Institutterne i en medlemsstat anvender de højere LGD-mindsteværdier, som en anden medlemsstats myndigheder har fastsat i overensstemmelse med stk. 6, på alle deres hertil svarende eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom eller erhvervsejendom beliggende i en eller flere dele af denne medlemsstat."

68) Artikel 201, stk. 1, litra h), affattes således:

"h) kvalificerende centrale modparter."

69) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 204a*
Anerkendte typer aktiederivater

1. Institutterne kan kun anvende aktiederivater, som er total return swaps eller i økonomisk henseende kan sidestilles hermed, som anerkendt kreditrisikoafdækning med henblik på intern afdækning.

Hvis et institut køber kreditrisikoafdækning i form af en total return swap og registrerer de modtagne nettobetalinger fra denne swap som nettoindkomst, men ikke registrerer modsvarende fald i værdien af det aktiv, der afdækkes, enten gennem nedsættelse af dagsværdien eller ved tillæg til reserverne, betragtes nævnte kreditrisikoafdækning ikke som anerkendt kreditrisikoafdækning.

2. Hvis et institut benytter et aktiederivat til intern afdækning, skal den kreditrisiko, der lægges over på handelsbeholdningen, overføres til en eller flere tredjeparter, for at den interne afdækning kan betragtes som anerkendt kreditrisikoafdækning med henblik på dette kapitel.

Hvis intern afdækning foretages i overensstemmelse med første afsnit, og kravene i dette kapitel er opfyldt, anvender institutterne reglerne i afdeling 4-6 i dette kapitel til beregning af den risikovægtede værdi af eksponeringerne og forventede tab i forbindelse med erhvervelse af ufinansieret kreditrisikoafdækning."

70) Artikel 223 ændres således:

a) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

"For transaktioner i OTC-derivater beregner institutter, som anvender den metode, der er omhandlet i kapitel 6, afdeling 6, E_{VA} som følger:

$$E_{VA} = E."$$

b) I stk. 5 tilføjes følgende afsnit:

"For transaktioner i OTC-derivater skal institutter, som anvender de metoder, der er omhandlet i kapitel 6, afdeling 3, 4 og 5, tage hensyn til de risikobegrænsende virkninger af sikkerheden i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i kapitel 6, afdeling 3, 4 og 5."

71) Artikel 272 ændres således:

a) Nr. 6) affattes således:

"6) "risikoafdækningsgruppe": en gruppe transaktioner tilhørende samme nettinggruppe, for hvilken fuld eller delvis modregning tillades med henblik på at fastsætte den potentielle fremtidige eksponering ifølge de metoder, der er omhandlet i afdeling 3 eller 4"

b) Følgende nummer indsættes:

"7a) "envejsmargenaftale": en margenaftale, hvorefter et institut skal stille variationsmargener over for en modpart, men ikke har ret til at modtage variationsmargen fra denne modpart, eller omvendt"

c) Nr. 12) affattes således:

"12) "aktuel markedsværdi" ("CMV"): nettomarkedsværdien af alle transaktioner i en nettinggruppe uden indregning af eventuel modtaget eller stillet sikkerhed, hvor CMV beregnes ud fra såvel positive som negative markedsværdier"

d) Følgende nummer indsættes:

"12a) "NICA" eller "net independent collateral amount": summen af den volatilitetsjusterede værdi af modtaget eller stillet nettosikkerhed vedrørende nettinggruppen, alt efter hvad der er relevant, bortset fra variationsmargen"

72) Artikel 273 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Institutterne beregner eksponeringsværdien af de kontrakter, der er opført i bilag II, på baggrund af en af de metoder, der er omhandlet i afdeling 3-6 i overensstemmelse med denne artikel.

Et institut, der ikke opfylder betingelserne i artikel 273a, stk. 1, må ikke anvende den metode, der er omhandlet i afdeling 4. Et institut, der ikke opfylder betingelserne i artikel 273a, stk. 2, må ikke anvende den metode, der er omhandlet i afdeling 5.

Institutterne må permanent anvende de metoder, der er beskrevet i afdeling 3-6, sideløbende inden for en koncern. Et enkeltstående institut må ikke permanent anvende metoderne i afdeling 3-6 sideløbende."

b) Stk. 6, 7 og 8 affattes således:

"6. Eksponeringsværdien for en given modpart svarer i metoderne i afdeling 3-6 til summen af de eksponeringsværdier, der beregnes for hver nettinggruppe med den pågældende modpart.

Uanset første afsnit beregnes eksponeringsværdien, når en margenaftale gælder for flere nettinggrupper med den pågældende modpart, og instituttet anvender en af metoderne fastsat i afdeling 3-6 til at beregne eksponeringsværdien for disse nettinggrupper, i overensstemmelse med den relevante afdeling.

For en given modpart svarer eksponeringsværdien for en given nettinggruppe af OTC-derivatinstrumenter i bilag II beregnet i overensstemmelse med dette kapitel til den største af nul og differencen mellem summen af eksponeringsværdier for alle nettinggrupper med modparten og summen af kreditværdijusteringer for den pågældende modpart, som instituttet har indregnet som en nedskrivning. Kreditværdijusteringerne beregnes uden hensyntagen til en eventuel modsvarende debetværdijustering, der kan henføres til firmaets egen kreditrisiko, og som allerede er udeladt af kapitalgrundlaget i henhold til artikel 33, stk. 1, litra c).

7. Ved beregningen af eksponeringsværdien ved hjælp af metoderne i afdeling 3, 4 og 5 kan institutterne behandle to OTC-derivatkontrakter, der indgår i samme nettingaftale, og som er fuldt overensstemmende, som om de var én kontrakt med en nominel hovedstol lig nul.

   Med henblik på første afsnit er to OTC-derivatkontrakter fuldt overensstemmende, hvis de opfylder alle følgende betingelser:

   a) deres risikopositioner er modsatrettede

   b) deres egenskaber, bortset fra handelsdatoen, er identiske

   c) deres pengestrømme udligner hinanden fuldt ud.

8. Institutterne fastsætter eksponeringsværdien for eksponeringer, der skyldes terminsforretninger, ved hjælp af en af metoderne i afdeling 3-6, uanset hvilken metode instituttet har valgt til at beregne OTC-derivater og genkøbstransaktioner, transaktioner vedrørende ud- eller indlån af værdipapirer eller råvarer og margenlån. Ved beregning af kapitalgrundlagskrav for terminsforretninger kan et institut, der anvender metoden omhandlet i kapitel 3, anvende risikovægtene i henhold til metoden omhandlet i kapitel 2 permanent og uanset disse positioners væsentlighed."

c) Følgende stykke tilføjes:

"9. For så vidt angår metoderne i afdeling 3-6 i dette kapitel behandler institutterne transaktioner, hvor der er konstateret specifikke wrong way-risici, i henhold til artikel 291, stk. 2, 4, 5 og 6.";

73) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 273a*
Betingelser for anvendelse af forenklede metoder til beregning af eksponeringsværdien

1. Et institut kan beregne eksponeringsværdien af sine derivatpositioner i overensstemmelse med metoden i afdeling 4, såfremt omfanget af dets balanceførte og ikkebalanceførte derivataktiviteter er lig med eller under begge følgende tærskler på grundlag af en månedlig vurdering med anvendelse af data fra den sidste dag i måneden:

a) 10 % af instituttets samlede aktiver

b) 300 mio. EUR.

2. Et institut kan beregne eksponeringsværdien af sine derivatpositioner i overensstemmelse med metoden i afdeling 5, såfremt omfanget af dets balanceførte og ikkebalanceførte derivataktiviteter er lig med eller under begge følgende tærskler på grundlag af en månedlig vurdering med anvendelse af data fra den sidste dag i måneden:

   a) 5 % af instituttets samlede aktiver

   b) 100 mio. EUR.

3. Med henblik på stk. 1 og 2 beregner institutterne omfanget af deres balanceførte og ikkebalanceførte derivataktiviteter på grundlag af data fra den sidste dag i hver måned i overensstemmelse med følgende krav:

   a) Derivatpositioner ansættes til deres markedsværdi på denne bestemte dato. Hvis markedsværdien for en position ikke er tilgængelig på en given dato, værdiansættes positionen til dagsværdien på denne dato; hvis markedsværdien og dagsværdien for en position ikke er tilgængelig på en given dato, værdiansættes positionen til den seneste markedsværdi eller dagsværdi

   b) Lange derivatpositioners absolutte værdi og korte derivatpositioners absolutte værdi adderes

c) Alle derivatpositioner medtages, bortset fra kreditderivater, der anses for at være interne afdækninger af eksponeringer mod kreditrisici uden for handelsbeholdningen.

4. Uanset stk. 1 eller 2, alt efter hvad der er relevant, og hvis derivataktiviteterne på konsolideret niveau ikke overstiger tærsklerne i stk. 1 eller 2, alt efter hvad der er relevant, kan et institut, der er medtaget i konsolideringen, og som ville skulle anvende metoden i afdeling 3 eller 4, fordi det overstiger disse tærskler på individuelt niveau, med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse i stedet vælge at anvende den metode, der ville finde anvendelse på konsolideret niveau.

5. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om de metoder omhandlet i afdeling 4 eller 5, som de anvender eller ophører med at anvende til at beregne eksponeringsværdien af deres derivatpositioner.

6. Institutterne må ikke indgå en derivattransaktion eller købe eller sælge et derivatinstrument alene for at overholde en af betingelserne i stk. 1 og 2 ved den månedlige vurdering.

Artikel 273b

Manglende overholdelse af betingelserne for anvendelse af forenklede metoder til beregning af eksponeringsværdien af derivater

1. Et institut, der ikke længere opfylder en eller flere af betingelserne i artikel 273a, stk. 1 eller 2, underretter straks den kompetente myndighed herom.

2. Et institut ophører med at beregne eksponeringsværdierne af sine derivatpositioner i overensstemmelse med afdeling 4 eller 5, alt efter hvad der er relevant, senest tre måneder efter en af følgende:

a) Instituttet opfylder ikke betingelserne i artikel 273a, stk. 1, litra a), eller artikel 273a, stk. 2, litra a), alt efter hvad der er relevant, eller betingelserne i artikel 273a, stk. 1, litra b), eller artikel 273a, stk. 2, litra b), alt efter hvad der er relevant, i tre på hinanden følgende måneder

b) Instituttet opfylder ikke betingelserne i artikel 273a, stk. 1, litra a), eller artikel 273a, stk. 2, litra a), alt efter hvad der er relevant, eller betingelserne i artikel 273a, stk. 1, litra b), eller artikel 273a, stk. 2, litra b), alt efter hvad der er relevant, i mere end seks ud af de foregående12 måneder.

3. Når et institut er ophørt med at beregne eksponeringsværdierne af sine derivatpositioner i overensstemmelse med afdeling 4 eller 5, alt efter hvad der er relevant, kan det kun genoptage beregningen af eksponeringsværdierne af sine derivatpositioner som fastsat i afdeling 4 eller 5, når det over for den kompetente myndighed har godtgjort, at alle betingelserne i artikel 273a, stk. 1 eller 2, er blevet opfyldt i en uafbrudt periode på et år."

74) Tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 og 5, affattes således:

"Afdeling 3
Standardmetoden for modpartskreditrisiko

Artikel 274
Eksponeringsværdi

1. Et institut kan beregne en enkelt eksponeringsværdi på nettinggruppeniveau for alle de transaktioner, der er omfattet af en kontraktlig nettingaftale, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) nettingaftalen tilhører en af de typer kontraktlige nettingaftaler, der er omhandlet i artikel 295

   b) nettingaftalen er anerkendt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 296

   c) instituttet har opfyldt forpligtelserne i artikel 297 for så vidt angår nettingaftalen.

   Hvis en af betingelserne i første afsnit ikke er opfyldt, behandler instituttet hver transaktion, som om den var en separat nettinggruppe.

2. Institutterne beregner eksponeringsværdien af en nettinggruppe ved hjælp af standardmetoden for modpartskreditrisiko på følgende måde:

$$\text{Eksponeringsværdi} = \alpha \cdot (\text{RC} + \text{PFE})$$

hvor

RC = genanskaffelsesomkostninger beregnet i henhold til artikel 275, og

PFE = den potentielle fremtidige eksponering beregnet i henhold til artikel 278

α = 1,4.

3. Eksponeringsværdien af en nettinggruppe, der er omfattet af en kontraktlig margenaftale, kan ikke overstige eksponeringsværdien af den samme nettinggruppe, som ikke er omfattet af nogen form for margenaftale.

4. Hvis flere margenaftaler finder anvendelse på den samme nettinggruppe, henfører institutterne hver margenaftale til den gruppe af transaktioner i nettinggruppen, som denne margenaftale kontraktligt finder anvendelse på, og beregner en eksponeringsværdi særskilt for hver af disse grupperede transaktioner.

5. Institutterne kan fastsætte eksponeringsværdien af en nettinggruppe, der opfylder alle følgende betingelser, til nul:

   a) nettinggruppen består alene af solgte optioner

   b) nettinggruppens aktuelle markedsværdi er altid negativ

c) instituttet har på forhånd modtaget præmien for alle optioner, der indgår i nettinggruppen, som garanti for opfyldelsen af kontrakterne

d) nettinggruppen er ikke omfattet af en margenaftale.

6. I en nettinggruppe erstatter institutterne en transaktion, som er en finit lineær kombination af købte eller solgte call- eller put-optioner, med alle de enkelte optioner, der udgør denne lineære kombination, betragtet som en enkelt transaktion, med henblik på beregning af eksponeringsværdien af nettinggruppen i overensstemmelse med denne afdeling. Enhver sådan kombination af optioner behandles som en individuel transaktion i den nettinggruppe, som kombinationen indgår i, med henblik på beregning af eksponeringsværdien.

7. Eksponeringsværdien af en kreditderivattransaktion, der udgør en lang position i det underliggende instrument, kan begrænses til størrelsen af den udestående ubetalte præmie, såfremt den behandles som sin egen nettinggruppe, som ikke er omfattet af en margenaftale.

Artikel 275
Genanskaffelsesomkostninger

1. Institutterne beregner genanskaffelsesomkostningerne for nettinggrupper, som ikke er omfattet af en margenaftale, efter følgende formel:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV} - \mathrm{NICA}, 0\}$$

2. Institutterne beregner genanskaffelsesomkostningerne for enkelte nettinggrupper, som er omfattet af en margenaftale, efter følgende formel:

$$\mathrm{RC} = \max\{\mathrm{CMV} - \mathrm{VM} - \mathrm{NICA}, \mathrm{TH} + \mathrm{MTA} - \mathrm{NICA}, 0\}$$

hvor

RC = genanskaffelsesomkostningerne

VM = den volatilitetsjusterede værdi af nettovariationsmargenen, der regelmæssigt modtages eller stilles for nettinggruppen med henblik på at begrænse ændringer i nettinggruppens CMV

TH = den margentærskelværdi, der gælder for nettinggruppen i henhold til margenaftalen, og under hvilken instituttet ikke kan kræve sikkerhedsstillelse, og

MTA = det mindste overførselsbeløb, der gælder for nettinggruppen i henhold til margenaftalen.

3. Institutterne beregner genanskaffelsesomkostningerne for flere nettinggrupper, som er omfattet af samme margenaftale, efter følgende formel:

$$\mathrm{RC} = \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \max\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \max\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\} + \max\left\{\sum_{\mathrm{i}} \min\{\mathrm{CMV_i}, 0\} - \min\{\mathrm{VM_{MA}} + \mathrm{NICA_{MA}}, 0\}, 0\right\}$$

hvor

RC = genanskaffelsesomkostningerne

i = indekset for de nettinggrupper, der er omfattet af den enkelte margenaftale

CMV_i = CMV for nettinggruppen "i"

VM_{MA} = summen af den volatilitetsjusterede værdi af sikkerhed, der regelmæssigt modtages eller stilles for flere nettinggrupper med henblik på at begrænse ændringer af deres CMV, og

$NICA_{MA}$ = summen af den volatilitetsjusterede værdi af sikkerhed, der modtages eller stilles for flere nettinggrupper, bortset fra VM_{MA}.

Med henblik på første afsnit kan $NICA_{MA}$ beregnes på handelsniveau, på nettinggruppeniveau eller på niveauet for alle de nettinggrupper, der er omfattet af margenaftalen, afhængigt af hvilket niveau margenaftalen finder anvendelse på.

Artikel 276

Anerkendelse og behandling af sikkerhed

1. Med henblik på denne afdeling beregner institutterne størrelsen af sikkerheden for VM, VM_{MA}, NICA og $NICA_{MA}$ ud fra alle følgende krav:

   a) når alle transaktioner i en nettinggruppe indgår i handelsbeholdningen, anerkendes kun sikkerhed, der er anerkendt i henhold til artikel 197 og 299

   b) hvis en nettinggruppe indeholder mindst én transaktion, der er uden for handelsbeholdningen, indregnes kun sikkerhed, der er anerkendt i henhold til artikel 197

   c) sikkerhed fra en modpart indregnes med et plus, og sikkerhed til en modpart indregnes med et minus

   d) den volatilitetsjusterede værdi af enhver type modtaget eller stillet sikkerhed beregnes i overensstemmelse med artikel 223; med henblik på denne beregning anvender institutterne ikke den metode, der er omhandlet i artikel 225

   e) den samme sikkerhedspost medtages ikke samtidig i både VM og NICA

   f) den samme sikkerhedspost medtages ikke samtidig i både VM_{MA} og $NICA_{MA}$

g) sikkerhed til en modpart, der er adskilt fra denne modparts aktiver, og der som følge af denne adskillelse er konkursbeskyttet i tilfælde af denne modparts misligholdelse eller insolvens, medtages ikke i beregningen af NICA og $NICA_{MA}$.

2. Ved beregningen af den volatilitetsjusterede værdi af stillet sikkerhed omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra d), erstatter institutterne formlen i artikel 223, stk. 2, med følgende formel:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

hvor

C_{VA} = den volatilitetsjusterede værdi af stillet sikkerhed, og

C = den stillede sikkerhed

H_c og H_{fx} er defineret i henhold til artikel 223, stk. 2.

3. Med henblik på stk. 1, litra d), fastsætter institutterne den likvidationsperiode, der er relevant for beregningen af den volatilitetsjusterede værdi af modtaget eller stillet sikkerhed i overensstemmelse med en af følgende tidshorisonter:

a) et år for nettinggrupper omhandlet i artikel 275, stk. 1

b) margenrisikoperioden, jf. artikel 279c, stk. 1, litra b), for nettinggrupper omhandlet i artikel 275, stk. 2 og 3.

Artikel 277

Henførelse af transaktioner til risikokategorier

1. Institutterne henfører hver transaktion i en nettinggruppe til en af følgende risikokategorier med henblik på at fastlægge nettinggruppens potentielle fremtidige eksponering som omhandlet i artikel 278:

   a) renterisiko

   b) valutakursrisiko

   c) kreditrisiko

   d) aktierisiko

   e) råvarerisiko

   f) andre risici.

2. Institutterne foretager henførelsen omhandlet i stk. 1 på grundlag af den primære risikofaktor for en derivattransaktion. Den primære risikofaktor er den eneste væsentlige risikofaktor for en derivattransaktion.

3. Uanset stk. 2 henfører institutterne derivattransaktioner, som har mere end én væsentlig risikofaktor, til mere end én risikokategori. Hvis alle de væsentlige risikofaktorer for en af disse transaktioner tilhører den samme risikokategori, skal institutterne kun henføre denne transaktion til denne risikokategori én gang på grundlag af den væsentligste af disse risikofaktorer. Hvis de væsentlige risikofaktorer for en af disse transaktioner tilhører forskellige risikokategorier, henfører institutterne denne transaktion én gang til hver risikokategori, for hvilken transaktionen har mindst én væsentlig risikofaktor, på grundlag af de væsentligste risikofaktorer i denne risikokategori.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 anvender institutterne følgende krav, når de henfører transaktioner til de risikokategorier, der er anført i stk. 1:

   a) når den primære risikofaktor for en transaktion, eller den væsentligste risikofaktor i en given risikokategori for transaktioner omhandlet i stk. 3, er inflationsbestemt, henfører institutterne transaktionen til kategorien for renterisiko

   b) når den primære risikofaktor for en transaktion, eller den væsentligste risikofaktor i en given risikokategori for transaktioner omhandlet i stk. 3, er klimabestemt, henfører institutterne transaktionen til kategorien for råvarerisiko.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) metoden til at identificere transaktioner, der kun har én væsentlig risikofaktor

b) metoden til at identificere transaktioner, der har mere end én væsentlig risikofaktor, og til at identificere den væsentligste af disse risikofaktorer med henblik på stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest en ... [seks måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 277a
Risikoafdækningsgrupper

1. Institutterne fastlægger de relevante risikoafdækningsgrupper for hver risikokategori tilknyttet en nettinggruppe og henregner hver transaktion til disse risikoafdækningsgrupper på følgende måde:

a) transaktioner, der er henført til kategorien for renterisiko, henregnes kun til den samme risikoafdækningsgruppe, hvis deres primære risikofaktor, eller den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori for transaktioner omhandlet i artikel 277, stk. 3, er denomineret i den samme valuta

b) transaktioner, der er henført til kategorien for valutakursrisiko, henregnes kun til den samme risikoafdækningsgruppe, hvis deres primære risikofaktor, eller den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori for transaktioner omhandlet i artikel 277, stk. 3, er baseret på det samme valutapar

c) alle transaktioner, der er henført til kategorien for kreditrisiko, henregnes til den samme risikoafdækningsgruppe

d) alle transaktioner, der er henført til kategorien for aktierisiko, henregnes til den samme risikoafdækningsgruppe

e) transaktioner, der er henført til kategorien for råvarerisiko, henregnes til en af følgende risikoafdækningsgrupper på grundlag af karakteren af deres primære risikofaktor, eller den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori for transaktioner omhandlet i artikel 277, stk. 3:

   i) energi

   ii) metaller

   iii) landbrugsvarer

   iv) andre råvarer

   v) klimaforhold

f) transaktioner, der er henført til kategorien for andre risici, henregnes kun til den samme risikoafdækningsgruppe, hvis deres primære risikofaktor, eller den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori for transaktioner omhandlet i artikel 277, stk. 3, er identisk.

Med henblik på nærværende stykkes første afsnit, litra a), henregnes transaktioner, der er henført til kategorien for renterisiko, og hvis primære risikofaktor er inflationsbestemt, til andre separate risikoafdækningsgrupper end de risikoafdækningsgrupper, som er fastlagt for transaktioner, der er henført til kategorien for renterisiko, og hvis primære risikofaktor ikke er inflationsbestemt. Disse transaktioner tildeles kun den samme risikoafdækningsgruppe, hvis deres primære risikofaktor, eller den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori for transaktioner omhandlet i artikel 277, stk. 3, er denomineret i den samme valuta.

2. Uanset nærværende artikels stk. 1 fastlægger institutterne særskilte individuelle risikoafdækningsgrupper i hver risikokategori for følgende transaktioner:

a) transaktioner, for hvilke den primære risikofaktor, eller den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori for transaktioner omhandlet i artikel 277, stk. 3, enten er en risikofaktors markedsbestemte volatilitet eller realiserede volatilitet eller korrelationen mellem to risikofaktorer

b) transaktioner, for hvilke den primære risikofaktor, eller den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori for transaktioner omhandlet i artikel 277, stk. 3, er forskellen mellem to risikofaktorer henført til den samme risikokategori, eller transaktioner, som består af to betalingselementer denomineret i den samme valuta, og for hvilke en risikofaktor fra den samme risikokategori for den primære risikofaktor er indeholdt i det andet betalingselement end det, der indeholder den primære risikofaktor.

Med henblik på nærværende stykkes første afsnit, litra a), henregner institutterne kun transaktioner til den samme risikoafdækningsgruppe i den relevante risikokategori, hvis deres primære risikofaktor, eller den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori for transaktioner omhandlet i artikel 277, stk. 3, er identisk.

Med henblik på litra b) i første afsnit henregner institutterne kun transaktioner til den samme risikoafdækningsgruppe i den relevante risikokategori, hvis risikofaktorparret i disse transaktioner som omhandlet deri er identisk, og der er positiv korrelation mellem de to risikofaktorer, der er indeholdt i parret. Ellers henregner institutterne transaktioner omhandlet i litra b) i første afsnit til en af de risikoafdækningsgrupper, der er etableret i henhold til stk. 1, på grundlag af kun en af de to risikofaktorer, der er omhandlet i litra b) i første afsnit.

3. Institutterne meddeler efter anmodning fra de kompetente myndigheder det antal risikoafdækningsgrupper, der er etableret i henhold til nærværende artikels stk. 2 for hver risikokategori, den primære risikofaktor, eller den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori for transaktioner omhandlet i artikel 277, stk. 3, eller risikofaktorparret for hver af disse risikoafdækningsgrupper og antallet af transaktioner i hver af disse risikoafdækningsgrupper.

Artikel 278

Potentiel fremtidig eksponering

1. Institutterne beregner en nettinggruppes potentielle fremtidige eksponering på følgende måde:

$$\text{PFE} = \text{multiplikator} \cdot \sum_{a} \text{AddOn}^{(a)}$$

hvor

PFE = den potentielle fremtidige eksponering

a = indekset for de risikokategorier, der er medtaget i beregningen af nettinggruppens potentielle fremtidige eksponering

$\text{AddOn}^{(a)}$ = tillægget for risikokategorien "a" beregnet i henhold til artikel 280a-280f, alt efter hvad der er relevant, og

multiplikator = multiplikatorfaktoren beregnet efter formlen omhandlet i stk. 3.

Med henblik på denne beregning medtager institutterne tillægget for en bestemt risikokategori i beregningen af en nettinggruppes potentielle fremtidige eksponering, hvis mindst én af nettinggruppens transaktioner er blevet henført til denne risikokategori.

2. Den potentielle fremtidige eksponering for flere nettinggrupper, der er omfattet af en margenaftale, jf. artikel 275, stk. 3, beregnes som summen af de potentielle fremtidige eksponeringer for alle de individuelle nettinggrupper, som om de ikke var omfattet af nogen form for margenaftale.

3. Med henblik på stk. 1 beregnes multiplikatorfaktoren på følgende måde:

$$\text{multiplikator} = \begin{cases} 1 \text{ hvis } z \geq 0 \\ \min\left\{1, \text{Floor}_m + (1 - \text{Floor}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\right\} \text{ hvis } z < 0 \end{cases}$$

hvor

$\text{Floor}_m = 5\ \%$

$y = 2 \cdot (1 - \text{Floor}_m) \cdot \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$

$$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA for nettinggrupperne omhandlet i artikel 275, stk. 1} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA for nettinggrupperne omhandlet i artikel 275, stk. 2} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i \text{ for nettinggrupperne omhandlet i artikel 275, stk. 3} \end{cases}$$

NICA_i = NICA beregnet kun for transaktioner i nettinggruppen "i". NICA_i beregnes på handelsniveau eller nettinggruppeniveau afhængigt af margenaftalen.

Artikel 279

Beregning af risikopositionen

Med henblik på beregning af de tillæg for risikokategori, der er omhandlet i artikel 280a-280f, beregner institutterne risikopositionen for hver transaktion i en nettinggruppe på følgende måde:

$$\text{Risikoposition} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

hvor

δ = tilsynsdelta for transaktionen beregnet efter formlen i artikel 279a

AdjNot = transaktionens justerede nominelle værdi beregnet i henhold til artikel 279b, og

MF = løbetidsfaktoren for transaktionen beregnet efter formlen i artikel 279c.

Artikel 279a

Tilsynsdelta

1. Institutterne beregner tilsynsdelta på følgende måde:

a) For call- og put-optioner, der giver optionskøberen ret til at købe eller sælge et underliggende instrument til en positiv pris på en enkelt eller flere datoer i fremtiden, benytter institutterne, såfremt disse optioner ikke er henført til kategorien for renterisiko, følgende formel:

$$\delta = \text{fortegn} \cdot N\left(\text{type} \cdot \frac{\ln\left({}^{P}/_{K}\right) + 0{,}5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

hvor

δ = tilsynsdelta

fortegn = -1, hvor transaktionen er en solgt call-option eller en købt put-option

fortegn = +1, hvor transaktionen er en købt call-option eller en solgt put-option

type=-1, hvor transaktionen er en put-option

type=+1, hvor transaktionen er en call-option

N(x) = den kumulative fordelingsfunktion for en standardiseret normalfordelt stokastisk variabel (dvs. sandsynligheden for, at en normalfordelt stokastisk variabel med middelværdi 0 og varians 1 er mindre end eller lig med "x")

P = spot- eller terminsprisen for optionens underliggende instrument; for optioner, hvis pengestrømme afhænger af en gennemsnitlig værdi af prisen på det underliggende instrument, er P lig med den gennemsnitlige værdi på beregningsdatoen.

K = strikeprisen for optionen

T = udløbsdatoen for optionen; for optioner, som udelukkende kan udøves på en fremtidig dato, er udløbsdatoen lig med den pågældende dato; for optioner, som kan udøves på flere fremtidige datoer, er udløbsdatoen lig med den seneste af disse datoer; udløbsdatoen udtrykkes i år ved hjælp af den relevante bankdagskonvention, og

σ = optionens tilsynsbaserede volatilitet fastlagt i overensstemmelse med tabel 1 på grundlag af risikokategorien for transaktionen og karakteren af optionens underliggende instrument.

Tabel 1

Risikokategori	Underliggende instrument	Tilsynsbaseret volatilitet
Valutakurs	Alle	15 %
Kredit	Single name-instrument	100 %
	Multi name-instrument	80 %
Aktiekapital	Single name-instrument	120 %
	Multi name-instrument	75 %
Råvare	Elektricitet	150 %
	Andre råvarer (ekskl. elektricitet)	70 %
Andre	Alle	150 %

Institutter, der anvender terminsprisen for en options underliggende instrument, sikrer, at:

i) terminsprisen er i overensstemmelse med optionens karakteristika

ii) terminsprisen er beregnet med en relevant rente, som er gældende på indberetningsdatoen

iii) terminsprisen integrerer det underliggende instruments forventede pengestrømme inden optionens udløb.

b) For trancher af en syntetisk securitisering og et "nth to default"-kreditderivat benytter institutterne følgende formel:

$$\delta = \text{fortegn} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot \text{A}) \cdot (1 + 14 \cdot \text{D})}$$

hvor

$$\text{fortegn} = \begin{cases} +1 \text{ hvis kreditrisikoafdækning er modtaget ved transaktionen} \\ -1 \text{ hvis kreditrisikoafdækning er givet ved transaktionen} \end{cases}$$

A = tranchens attachment point; for en "nth to default"-kreditderivattransaktion baseret på referenceenhederne k, A = (n-1)/k", og

D = tranchens detachment point; for en "nth to default"-kreditderivattransaktion baseret på referenceenhederne k, D = n/k".

c) For transaktioner, der ikke er omhandlet i litra a) eller b), benytter institutterne følgende tilsynsdelta:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ hvis transaktionen er en lang position i den primære risikofaktor eller i den væsentligste risikofaktor i en given risikokategori} \\ -1 \text{ hvis transaktionen er en kort position i den primære risikofaktor eller i den væsentligste risikofaktor i en given risikokategori} \end{cases}$$

2. Med henblik på denne afdeling indebærer en lang position i den primære risikofaktor, eller i den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori for transaktioner omhandlet i artikel 277, stk. 3, at transaktionens markedsværdi stiger, når værdien af denne risikofaktor stiger, og en kort position i den primære risikofaktor, eller i den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori for transaktioner omhandlet i artikel 277, stk. 3, indebærer, at transaktionens markedsværdi falder, når værdien af denne risikofaktor stiger.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på:

   a) i overensstemmelse med den internationale lovgivningsmæssige udvikling at præcisere den formel, som institutterne skal anvende til beregning af tilsynsdelta for call- og put-optioner henført til kategorien for renterisiko, som er forenelig med markedsbetingelser, hvor renterne kan være negative, og den tilsynsbaserede volatilitet, der er hensigtsmæssig til denne formel,

   b) at angive metoden til at afgøre, om en transaktion er en lang eller kort position i den primære risikofaktor eller i den væsentligste risikofaktor i den givne risikokategori for transaktioner omhandlet i artikel 277, stk. 3,.

   EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den ... [seks måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 279b

Justeret nominel værdi

1. Institutterne beregner den justerede nominelle værdi på følgende måde:

   a) For transaktioner, der er henført til kategorien for renterisiko eller kreditrisiko, beregner institutterne den justerede nominelle værdi som produktet af derivatkontraktens nominelle værdi og den tilsynsmæssige varighedsfaktor, der beregnes på følgende måde:

$$\text{den tilsynsmæssige varighedsfaktor} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

   hvor

   R = den tilsynsbaserede diskonteringssats; R = 5 %

   S = perioden mellem en transaktions startdato og indberetningsdatoen, som udtrykkes i år ved hjælp af den relevante bankdagskonvention, og

   E = perioden mellem en transaktions udløbsdato og indberetningsdatoen, som udtrykkes i år ved hjælp af den relevante bankdagskonvention.

Startdatoen for en transaktion er den tidligste dato, hvor der som led i transaktionen som minimum enten fastsættes eller foretages en kontraktlig betaling til eller fra instituttet, bortset fra betalinger vedrørende udveksling af sikkerhed i henhold til en margenaftale. Hvis transaktionen allerede har fastsat eller foretaget betalinger på indberetningsdatoen, er startdatoen for en transaktion lig 0.

Hvis en transaktion omfatter en eller flere kontraktlige fremtidige datoer, hvor instituttet eller modparten kan beslutte at bringe transaktionen til ophør inden dens kontraktlige udløb, er startdatoen for en transaktion lig med den tidligste af følgende:

i) den dato eller den tidligste af flere fremtidige datoer, hvor instituttet eller modparten kan beslutte at bringe transaktionen til ophør inden dens kontraktlige udløb

ii) den dato, hvor en transaktion begynder at fastsætte eller foretage betalinger bortset fra betalinger vedrørende udveksling af sikkerhed i henhold til en margenaftale.

Hvis en transaktion har et finansielt instrument som det underliggende instrument, der kan give anledning til kontraktlige forpligtelser ud over de forpligtelser, der følger af transaktionen, fastsættes startdatoen for en transaktion på grundlag af den tidligste dato, hvor det underliggende instrument begynder at fastsætte eller foretage betalinger.

Udløbsdatoen for en transaktion er den seneste dato, hvor en kontraktlig betaling som led i en transaktion til eller fra instituttet foretages eller kan foretages.

Hvis en transaktion har et finansielt instrument som et underliggende instrument, der kan give anledning til kontraktlige forpligtelser ud over de forpligtelser, der følger af transaktionen, fastsættes udløbsdatoen for en transaktion på grundlag af den sidste kontraktlige betaling fra transaktionens underliggende instrument.

Hvis en transaktion er struktureret med henblik på at afvikle en udestående eksponering på bestemte betalingsdatoer, og hvor vilkårene justeres, således at transaktionens markedsværdi er nul på disse bestemte datoer, betragtes afviklingen af den udestående eksponering på disse bestemte datoer som en kontraktlig betaling som led i samme transaktion.

b) For transaktioner, der er henført til kategorien for valutakursrisiko, beregner institutterne den justerede nominelle værdi på følgende måde:

i) hvis transaktionen består af ét betalingselement, er den justerede nominelle værdi derivatkontraktens nominelle værdi

ii) hvis transaktionen består af to betalingselementer, og det ene betalingselements nominelle værdi er denomineret i instituttets indberetningsvaluta, er den justerede nominelle værdi det andet betalingselements nominelle værdi

iii) hvis transaktionen består af to betalingselementer, og begge betalingselementers nominelle værdi er denomineret i en anden valuta end instituttets indberetningsvaluta, er den justerede nominelle værdi den største af de to betalingselementers nominelle værdier, efter at disse værdier er konverteret til instituttets indberetningsvaluta til den gældende spotkurs.

c) For transaktioner, der er henført til kategorien for aktierisiko eller råvarerisiko, beregner institutterne den justerede nominelle værdi som produktet af markedsprisen for en enhed af transaktionens underliggende instrument og antallet af enheder i det underliggende instrument, som transaktionen refererer til;

hvis en transaktion, der er henført til kategorien for aktierisiko eller råvarerisiko, kontraktligt udtrykkes som en nominel værdi, anvender institutterne transaktionens nominelle værdi og ikke antallet af enheder i det underliggende instrument som den justerede nominelle værdi.

d) For transaktioner, der er henført til kategorien for andre risici, beregner institutterne den justerede nominelle værdi på grundlag af den bedst egnede metode af de metoder, der er omhandlet i litra a), b) og c), afhængigt af transaktionens underliggende instruments karakter og egenskaber.

2. Institutterne fastlægger den nominelle værdi af eller antallet af enheder i det underliggende instrument med henblik på beregning af den justerede nominelle værdi af en transaktion, jf. stk. 1, på følgende måde:

a) hvis den nominelle værdi af eller antallet af enheder i en transaktions underliggende instrument først fastsættes ved dens kontraktlige udløb:

i) for deterministiske nominelle værdier af eller antal enheder i det underliggende instrument er den nominelle værdi det vægtede gennemsnit af alle deterministiske beløb af nominelle værdier af eller antal enheder i det underliggende instrument, alt efter hvad der er relevant, indtil transaktionens kontraktlige udløb, hvor vægten er den del af perioden, hvor hvert beløb af den nominelle værdi finder anvendelse

ii) for stokastiske nominelle værdier af og antal enheder i det underliggende instrument er den nominelle værdi den værdi, der fås ved at fastsætte den aktuelle markedsværdi i formlen til beregning af de fremtidige markedsværdier

b) for kontrakter, der indebærer flere udvekslinger af den nominelle værdi, multipliceres den nominelle værdi med antallet af resterende betalinger, der mangler at blive effektueret ifølge kontrakterne

c) for kontrakter, der indebærer multiplikation af pengestrømsbetalinger eller multiplikation af derivatkontraktens underliggende instrument, justerer instituttet den nominelle værdi, så der tages hensyn til multiplikationens virkninger på disse kontrakters risikostruktur.

3. Institutterne konverterer en transaktions justerede nominelle værdi til deres indberetningsvaluta til den gældende spotkurs, hvis den justerede nominelle værdi beregnes i henhold til denne artikel ud fra en kontraktlig nominel værdi af eller en markedspris på antallet af enheder i det underliggende instrument denomineret i en anden valuta.

Artikel 279c
Løbetidsfaktor

1. Institutterne beregner løbetidsfaktoren på følgende måde:

a) For transaktioner, der indgår i nettinggrupperne som omhandlet i artikel 275, stk. 1, anvender institutterne følgende formel:

$$\mathrm{MF} = \sqrt{\min\{\max\{\mathrm{M}, 10/\mathrm{OneBusinessYear}\}, 1\}}$$

hvor

MF = løbetidsfaktoren

M = transaktionens restløbetid, som er lig med det tidsrum, der medgår til at opfylde alle kontraktlige forpligtelser i forbindelse med transaktionen; enhver optionalitet i en derivatkontrakt anses i den henseende for en kontraktlig forpligtelse; restløbetiden udtrykkes i år ved hjælp af den relevante bankdagskonvention

hvis en transaktion har en anden derivatkontrakt som underliggende instrument, der kan give anledning til yderligere kontraktlige forpligtelser ud over de kontraktlige forpligtelser, der følger af transaktionen, er restløbetiden for transaktionen det tidsrum, der medgår til at opfylde alle kontraktlige forpligtelser i forbindelse med det underliggende instrument

hvis en transaktion er struktureret med henblik på at afvikle en udestående eksponering på bestemte betalingsdatoer, og hvor vilkårene justeres, således at transaktionens markedsværdi er nul på disse bestemte datoer, er restløbetiden for transaktionen lig med tidsrummet indtil den næste justeringsdato, og

"OneBusinessYear" = et år udtrykt i arbejdsdage ved hjælp af den relevante bankdagskonvention.

b) For transaktioner, der indgår i nettinggrupperne, jf. artikel 275, stk. 2 og 3, defineres løbetidsfaktoren som:

$$\mathrm{MF} = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{\mathrm{MPOR}}{\mathrm{OneBusinessYear}}}$$

hvor

MF = løbetidsfaktoren

MPOR = margenrisikoperioden for nettinggruppen fastsat i overensstemmelse med artikel 285, stk. 2-5, og

"OneBusinessYear" = et år udtrykt i arbejdsdage ved hjælp af den relevante bankdagskonvention.

Når margenrisikoperioden fastsættes for transaktioner mellem en kunde og et clearingmedlem, erstatter et institut, der fungerer som kunde eller clearingmedlem, den minimumsperiode, der er fastsat i artikel 285, stk. 2, litra b), med fem arbejdsdage.

2. Med henblik på stk. 1 er restløbetiden lig med tidsrummet indtil den næste justeringsdato for transaktioner, der er struktureret med henblik på at afvikle en udestående eksponering på bestemte betalingsdatoer, og hvor vilkårene justeres, således at kontraktens markedsværdi er nul på disse bestemte betalingsdatoer.

Artikel 280

Tilsynsfaktorkoefficient for risikoafdækningsgrupper

Med henblik på at beregne tillægget for en risikoafdækningsgruppe som omhandlet i artikel 280a-280f er tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgrupper "ϵ" fastsat til følgende:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 \text{ for risikoafdækningsgrupperne fastlagt i overensstemmelse med artikel 277a, stk.1} \\ 5 \text{ for risikoafdækningsgrupperne fastlagt i overensstemmelse med artikel 277a, stk.2, litra a)} \\ 0{,}5 \text{ for risikoafdækningsgrupperne fastlagt i overensstemmelse med artikel 277a, stk.2, litra b)} \end{cases}$$

Artikel 280a

Tillæg for kategorien for renterisiko

1. Med henblik på artikel 278 beregner institutterne tillægget for kategorien for renterisiko for en given nettinggruppe på følgende måde:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$$

hvor

AddOn^{IR} = tillægget for kategorien for renterisiko

j = indekset for alle de renterisikoafdækningsgrupper, der er etableret i overensstemmelse med artikel 277a, stk. 1, litra a), og med artikel 277a, stk. 2, for nettinggruppen, og

$\text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for renterisiko beregnet i overensstemmelse med stk. 2.

2. Institutterne beregner tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for renterisiko:

$$\mathrm{AddOn}_j^{IR} = \epsilon_j \cdot \mathrm{SF}^{IR} \cdot \mathrm{EffNot}_j^{IR}$$

hvor

ϵ_j = tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgruppen "j" fastsat i overensstemmelse med den gældende værdi, jf. artikel 280

SF^{IR} = tilsynsfaktoren for kategorien for renterisiko med en værdi svarende til 0,5 %, og

EffNot_j^{IR} = den faktiske nominelle værdi af risikoafdækningsgruppen "j" beregnet i overensstemmelse med stk. 3.

3. Med henblik på at beregne den faktiske nominelle værdi af risikoafdækningsgruppen "j" henfører institutterne først hver transaktion i risikoafdækningsgruppen til den relevante undergruppe i tabel 2. Dette gøres på grundlag af udløbsdatoen for hver transaktion som fastsat i henhold til artikel 279b, stk. 1, litra a):

Tabel 2

Undergruppe	Udløbsdato (i år)
1	>0 og <=1
2	>1 og <= 5
3	> 5

Institutterne beregner derefter den faktiske nominelle værdi af risikoafdækningsgruppen "j" efter følgende formel:

$$\mathrm{EffNot}_j^{IR} = \sqrt{\left[\left(D_{j,1}\right)^2 + \left(D_{j,2}\right)^2 + \left(D_{j,3}\right)^2 + 1{,}4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$

hvor

EffNot_j^{IR} = den faktiske nominelle værdi af risikoafdækningsgruppen "j", og

$D_{j,k}$ = den faktiske nominelle værdi af undergruppen "k" i risikoafdækningsgruppen "j" beregnet på følgende måde:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \mathrm{Bucket\ k}} \mathrm{RiskPosition}_l$$

hvor

l = indekset for risikopositionen.

Artikel 280b

Tillæg for kategorien for valutakursrisiko

1. Med henblik på artikel 278 beregner institutterne tillægget for kategorien for valutakursrisiko for en given nettinggruppe på følgende måde:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{FX}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{FX}}$$

hvor

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{FX}}$ = tillægget for kategorien for valutakursrisiko

j = indekset for de valutakursrisikoafdækningsgrupper, der er etableret i overensstemmelse med artikel 277a, stk. 1, litra b), og med artikel 277a, stk. 2, for nettinggruppen, og

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{FX}}$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for valutakursrisiko beregnet i overensstemmelse med stk. 2.

2. Institutterne beregner tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for valutakursrisiko på følgende måde:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{FX}} = \epsilon_{j} \cdot \mathrm{SF}^{\mathrm{FX}} \cdot \left|\mathrm{EffNot}_{j}^{\mathrm{FX}}\right|$$

hvor

ϵ_j = tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgruppen "j" fastsat i overensstemmelse med artikel 280

SF^{FX} = tilsynsfaktoren for kategorien for valutakursrisiko med en værdi svarende til 4 %

$EffNot_j^{FX}$ = den faktiske nominelle værdi af risikoafdækningsgruppen "j" beregnet på følgende måde:

$$EffNot_j^{FX} = \sum_{l \in \text{Hedging set j}} RiskPosition_l$$

hvor

l = indekset for risikopositionen.

Artikel 280c

Tillæg for kategorien for kreditrisiko

1. Med henblik på stk. 2 etablerer institutterne de relevante kreditreferenceenheder for nettinggruppen i overensstemmelse med følgende:

   a) Der skal være én kreditreferenceenhed for hver udsteder af et referencegældsinstrument, som ligger til grund for en single name-transaktion, der henføres til kategorien for kreditrisiko; single name-transaktioner henregnes kun til den samme kreditreferenceenhed, hvis disse transaktioners underliggende referencegældsinstrument er udstedt af den samme udsteder.

b) Der skal være én kreditreferenceenhed for hver gruppe af referencegældsinstrumenter eller single name-kreditderivater, som ligger til grund for en multi name-transaktion, der henføres til kategorien for kreditrisiko; multi name-transaktioner henregnes kun til den samme kreditreferenceenhed, hvis gruppen af underliggende referencegældsinstrumenter eller single name-kreditderivater vedrørende disse transaktioner består af de samme dele.

2. Med henblik på artikel 278 beregner institutterne tillægget for kategorien for kreditrisiko for en given nettinggruppe på følgende måde:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$$

hvor

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}}$ = tillægget for kategorien for kreditrisiko

j = indekset for alle de kreditrisikoafdækningsgrupper, der er etableret i overensstemmelse med artikel 277a, stk. 1, litra c), og med artikel 277a, stk. 2, for nettinggruppen, og

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for kreditrisiko beregnet i overensstemmelse med stk. 3.

3. Institutterne beregner tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for kreditrisiko på følgende måde:

$$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Credit}} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\mathrm{Credit}} \cdot \mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - \left(\rho_k^{\mathrm{Credit}}\right)^2\right) \cdot \left(\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_k)\right)^2}$$

hvor

$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Credit}}$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for kreditrisiko

ϵ_j = tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgruppen "j" fastsat i overensstemmelse med artikel 280

k = indekset for kreditreferenceenhederne for nettinggruppen, der er etableret i overensstemmelse med stk. 1

ρ_k^{Credit} = korrelationsfaktoren for kreditreferenceenheden "k"; når kreditreferenceenheden "k" er blevet etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra a), er ρ_k^{Credit} = 50 %; når kreditreferenceenheden "k" er blevet etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra b), er ρ_k^{Credit} = 80 %, og

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_k)$ = tillægget for kreditreferenceenheden "k" fastsat i overensstemmelse med stk. 4.

4. Institutterne beregner tillægget for kreditreferenceenheden "k" på følgende måde:

$$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity_k}) = \mathrm{EffNot_k^{Credit}}$$

hvor

$\mathrm{EffNot_k^{Credit}}$ = den faktiske nominelle værdi af kreditreferenceenheden "k" beregnet på følgende måde:

$$\mathrm{EffNot_k^{Credit}} = \sum_{\mathrm{l} \in \text{Credit reference entity k}} \mathrm{SF_{k,l}^{Credit}} \cdot \mathrm{RiskPosition_l}$$

hvor

l = indekset for risikopositionen, og

$\mathrm{SF_{k,l}^{Credit}}$ = den tilsynsfaktor, der finder anvendelse på kreditreferenceenheden "k", beregnet i overensstemmelse med stk. 5.

5. Institutterne beregner den tilsynsfaktor, der finder anvendelse på kreditreferenceenheden "k", på følgende måde:

a) For kreditreferenceenheden "k", der er etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra a), henføres $SF_{k,l}^{Credit}$ til en af de seks tilsynsfaktorer, som er anført i dette stykkes tabel 3, på grundlag af en ekstern kreditvurdering fra et udpeget ECAI af den tilsvarende individuelle udsteder; for en individuel udsteder, for hvilken der ikke foreligger en kreditvurdering foretaget af et udpeget ECAI, gælder følgende:

i) et institut, der anvender metoden i kapitel 3, henfører den interne vurdering af den individuelle udsteder til en af de eksterne kreditvurderinger

ii) et institut, der anvender metoden i kapitel 2, henregner $SF_{k,l}^{Credit}$ = 0,54 % til denne kreditreferenceenhed; hvis et institut anvender artikel 128 til at risikovægte modpartskreditrisikoeksponeringer mod denne individuelle udsteder, henregnes $SF_{k,l}^{Credit}$ = 1,6 % til denne kreditreferenceenhed.

b) For kreditreferenceenheden "k", der er etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra b):

i) hvis en risikoposition "l", der er henregnet til kreditreferenceenheden "k", er et kreditindeks, som er noteret på en anerkendt børs, henføres $SF_{k,l}^{Credit}$ til en af de to tilsynsfaktorer i dette stykkes tabel 4 på grundlag af kreditkvaliteten af størstedelen af de enkelte dele

ii) hvis en risikoposition "l", der er henregnet til kreditreferenceenheden "k", ikke er omhandlet i litra b), nr. i), er $SF_{k,l}^{Credit}$ det vægtede gennemsnit af de tilsynsfaktorer, der henregnes til hver del i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i litra a), såfremt vægtene er defineret ved andelen af nominelle dele i denne position.

Tabel 3

Kreditkvalitetstrin	Tilsynsfaktor for single name-transaktioner
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabel 4

Dominerende kreditkvalitet	Tilsynsfaktor for noterede indekser
"Investment grade"	0,38 %
Ikke "investment grade"	1,06 %

Artikel 280d

Tillæg for kategorien for aktierisiko

1. Med henblik på stk. 2 etablerer institutterne de relevante aktiereferenceenheder for nettinggruppen i overensstemmelse med følgende:

   a) Der skal være én aktiereferenceenhed for hver udsteder af et referenceaktieinstrument, som ligger til grund for en single name-transaktion, der henføres til kategorien for aktierisiko; single name-transaktioner henregnes kun til den samme aktiereferenceenhed, hvis disse transaktioners underliggende referenceaktieinstrument er udstedt af den samme udsteder.

b) Der skal være én aktiereferenceenhed for hver gruppe af referenceaktieinstrumenter eller single name-aktiederivater, som ligger til grund for en multi name-transaktion, der henføres til kategorien for aktierisiko; multi name-transaktioner henregnes kun til den samme aktiereferenceenhed, hvis gruppen af underliggende referenceaktieinstrumenter eller single name-aktiederivater vedrørende disse transaktioner består af de samme dele.

2. Med henblik på artikel 278 beregner institutterne tillægget for kategorien for aktierisiko for en given nettinggruppe på følgende måde:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Equity}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$$

hvor

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Equity}}$ = tillægget for kategorien for aktierisiko

j = indekset for alle de aktierisikoafdækningsgrupper, der er etableret i overensstemmelse med artikel 277a, stk. 1, litra d), og artikel 277a, stk. 2, for nettinggruppen, og

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for aktierisiko beregnet i overensstemmelse med stk. 3.

3. Institutterne beregner tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for aktierisiko på følgende måde:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}} = \epsilon_{j} \cdot \sqrt{\left(\sum_{k} \rho_{k}^{\mathrm{Equity}} \cdot \mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})\right)^{2} + \sum_{k} \left(1 - \left(\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}\right)^{2}\right) \cdot \left(\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})\right)^{2}}$$

hvor

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for aktierisiko

ϵ_j = tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgruppen "j" fastsat i overensstemmelse med artikel 280

k =indekset for aktiereferenceenhederne for nettinggruppen, der er etableret i overensstemmelse med stk. 1

$\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}$= korrelationsfaktoren for aktiereferenceenheden k; når aktiereferenceenheden k er blevet etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra a), er $\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}$ = 50 %; når aktiereferenceenheden k er blevet etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra b), er $\rho_{k}^{\mathrm{Equity}}$ = 80 %, og

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_k)$ = tillægget for aktiereferenceenheden "k" fastsat i overensstemmelse med stk. 4.

4. Institutterne beregner tillægget for aktiereferenceenheden "k" på følgende måde:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{SF}_k^{\text{Equity}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$$

hvor

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = tillægget for aktiereferenceenheden "k"

$\text{SF}_k^{\text{Equity}}$ = den tilsynsfaktor, der finder anvendelse på aktiereferenceenheden "k"; når aktiereferenceenheden "k" er blevet etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra a), er $\text{SF}_k^{\text{Equity}}$ = 32 %; når aktiereferenceenheden "k" er blevet etableret i overensstemmelse med stk. 1, litra b), er $\text{SF}_k^{\text{Equity}}$ = 20 %, og

$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$ = den faktiske nominelle værdi af aktiereferenceenheden "k" beregnet på følgende måde:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}} = \sum_{l \in \text{Equity reference entity k}} \text{RiskPosition}_l$$

hvor:

l = indekset for risikopositionen.

Artikel 280e

Tillæg for kategorien for råvarerisiko

1. Med henblik på artikel 278 beregner institutterne tillægget for kategorien for råvarerisiko for en given nettinggruppe på følgende måde:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Com}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$$

hvor

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Com}}$ = tillægget for kategorien for råvarerisiko

j = indekset for de råvarerisikoafdækningsgrupper, der er etableret i overensstemmelse med artikel 277a, stk. 1, litra e), og med artikel 277a, stk. 2, for nettinggruppen, og

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for råvarerisiko beregnet i overensstemmelse med stk. 4.

2. Med henblik på at beregne tillægget for en råvarerisikoafdækningsgruppe for en given nettinggruppe i overensstemmelse med stk. 4 etablerer institutterne de relevante råvarereferencetyper for hver risikoafdækningsgruppe. Råvarederivattransaktioner henregnes kun til den samme råvarereferencetype, hvis disse transaktioners underliggende råvareinstrument er af samme art, uanset råvareinstrumentets leveringssted og kvalitet.

3. Uanset stk. 2 kan de kompetente myndigheder kræve, at et institut, der i høj grad er eksponeret over for basisrisikoen ved forskellige positioner af samme art som omhandlet i stk. 2, etablerer råvarereferencetyper for disse positioner ved at anvende flere karakteristika end blot arten af det underliggende råvareinstrument. I et sådant tilfælde henregnes råvarederivattransaktioner kun til den samme råvarereferencetype, hvis de har disse karakteristika.

4. Institutterne beregner tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for råvarerisiko på følgende måde:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}} = \epsilon_{j} \cdot \sqrt{\left(\rho^{\mathrm{Com}} \cdot \sum_{k} \mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)\right)^{2} + \left(1 - (\rho^{\mathrm{Com}})^{2}\right) \cdot \sum_{k} \left(\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)\right)^{2}}$$

hvor

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for råvarerisiko

ϵ_{j} = tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgruppen "j" fastsat i overensstemmelse med artikel 280

ρ^{Com} = korrelationsfaktoren for kategorien for råvarerisiko med en værdi svarende til 40 %.

k = indekset for råvarereferencetyperne for nettinggruppen, der er etableret i overensstemmelse med stk. 2, og

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right)$ = tillægget for råvarereferencetypen "k" beregnet i overensstemmelse med stk. 5

5. Institutterne beregner tillægget for råvarereferencetypen "k" på følgende måde:

$$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right) = \mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}} \cdot \mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}}$$

hvor

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_k^j\right)$ = tillægget for råvarereferencetypen "k"

$\mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}}$ = den tilsynsfaktor, der finder anvendelse på råvarereferencetypen "k"; hvis råvarereferencetypen "k" svarer til transaktioner, der henføres til den risikoafdækningsgruppe, der er omhandlet i artikel 277a, stk. 1, litra e), nr. i), bortset fra transaktioner vedrørende elektricitet, er $\mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}}$ = 18 %; for transaktioner vedrørende elektricitet er $\mathrm{SF}_k^{\mathrm{Com}}$ = 40 %, og

$\mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}}$ = den faktiske nominelle værdi af råvarereferencetypen "k" beregnet på følgende måde:

$$\mathrm{EffNot}_k^{\mathrm{Com}} = \sum_{l \in \text{Commodity reference type k}} \mathrm{RiskPosition}_l$$

hvor:

l = indekset for risikopositionen.

Artikel 280f

Tillæg for kategorien for andre risici

1. Med henblik på artikel 278 beregner institutterne tillægget for kategorien for andre risici for en given nettinggruppe på følgende måde:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Other}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Other}}$$

hvor

j = indekset for de risikoafdækningsgrupper for andre risici, der er etableret i overensstemmelse med artikel 277a, stk. 1, litra f), og artikel 277a, stk. 2, for nettinggruppen, og

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Other}}$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for andre risici beregnet i overensstemmelse med stk. 2.

2. Institutterne beregner tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for andre risici på følgende måde:

$$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Other}} = \epsilon_j \cdot \mathrm{SF}^{\mathrm{Other}} \cdot \left|\mathrm{EffNot}_j^{\mathrm{Other}}\right|$$

hvor

$\mathrm{AddOn}_j^{\mathrm{Other}}$ = tillægget for risikoafdækningsgruppen "j" i kategorien for andre risici

ϵ_j = tilsynsfaktorkoefficienten for risikoafdækningsgruppen "j" fastsat i overensstemmelse med artikel 280, og

$\mathrm{SF}^{\mathrm{Other}}$ = tilsynsfaktoren for kategorien for andre risici med en værdi svarende til 8 %

$\mathrm{EffNot}_j^{\mathrm{Other}}$ = den faktiske nominelle værdi af risikoafdækningsgruppen "j" beregnet på følgende måde:

$$\mathrm{EffNot}_j^{\mathrm{Other}} = \sum_{l \in \text{Hedging set } j} \mathrm{RiskPosition}_l$$

hvor

l = indekset for risikopositionen."

Afdeling 4

Forenklet standardmetode for modpartskreditrisiko

Artikel 281

Beregning af eksponeringsværdien

1. Institutter beregner en fælles eksponeringsværdi på nettinggruppeniveau i overensstemmelse med afdeling 3, jf. dog denne artikels stk. 2.

2. Eksponeringsværdien af en nettinggruppe beregnes i overensstemmelse med følgende krav:

   a) institutterne må ikke anvende behandlingen i artikel 274, stk. 6

   b) uanset artikel 275, stk. 1, beregner institutterne for nettinggrupper, der ikke er omhandlet i artikel 275, stk. 2, genanskaffelsesomkostningerne efter følgende formel:

   $$RC = \max\{CMV, 0\}$$

   hvor

   RC = genanskaffelsesomkostningerne, og

   CMV = den aktuelle markedsværdi.

c) uanset denne forordnings artikel 275, stk. 2, beregner institutterne for nettinggrupper af transaktioner: som handles på en anerkendt børs; som cleares centralt af en central modpart, der er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller som er anerkendt i overensstemmelse med artikel 25 i nævnte forordning; eller for hvilke sikkerhedsstillelse udveksles bilateralt med modparten i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, genanskaffelsesomkostningerne efter følgende formel:

$$RC = TH + MTA$$

hvor

RC = genanskaffelsesomkostningerne

TH = den margentærskelværdi, der gælder for nettinggruppen i henhold til margenaftalen, og under hvilken instituttet ikke kan kræve sikkerhedsstillelse

MTA = det mindste overførselsbeløb, der gælder for nettinggruppen i henhold til margenaftalen

d) uanset artikel 275, stk. 3, beregner institutterne for nettinggrupper, der er omfattet af en margenaftale, som gælder for flere nettinggrupper, genanskaffelsesomkostningerne som summen af genanskaffelsesomkostningerne for hver enkelt nettinggruppe beregnet i overensstemmelse med stk. 1, som om de ikke var omfattet af en margenaftale

e) alle risikoafdækningsgrupper etableres i overensstemmelse med artikel 277a, stk. 1

f) institutterne anvender værdien 1 som multiplikator i formlen til at beregne den potentielle fremtidige eksponering i artikel 278, stk. 1, således:

$$\text{PFE} = \sum_{a} \text{AddOn}^{(a)}$$

hvor

PFE = den potentielle fremtidige eksponering, og

$\text{AddOn}^{(a)}$ = tillægget for risikokategori a

g) uanset artikel 279a, stk. 1, beregner institutterne tilsynsdelta for alle transaktioner således:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ hvis transaktionen er en lang position i den primære risikofaktor} \\ -1 \text{ hvis transaktionen er en kort position i den primære risikofaktor} \end{cases}$$

h) den formel, som er omhandlet i artikel 279b, stk. 1, litra a), og som anvendes til at beregne den tilsynsmæssige varighedsfaktor, læses således:

$$\text{tilsynsmæssig varighedsfaktor} = \text{E} - \text{S}$$

hvor

E = perioden mellem en transaktions udløbsdato og indberetningsdatoen, og

S = perioden mellem en transaktions startdato og indberetningsdatoen

i) løbetidsfaktoren i artikel 279c, stk. 1, beregnes således:

i) for transaktioner i nettinggrupper i artikel 275, stk. 1, MF = 1

ii) for transaktioner i nettinggrupper i artikel 275, stk. 2 og 3, MF = 0,42

j) den formel, som er omhandlet i artikel 280a, stk. 3, og som anvendes til at beregne den faktiske nominelle værdi af risikoafdækningsgruppe j i artikel 280a, stk. 3, læses således:

$$\mathrm{EffNot}_j^{\mathrm{IR}} = \left|\mathrm{D}_{j,1}\right| + \left|\mathrm{D}_{j,2}\right| + \left|\mathrm{D}_{j,3}\right|$$

hvor

$\mathrm{EffNot}_j^{\mathrm{IR}}$ = den faktiske nominelle værdi af risikoafdækningsgruppe j, og

$\mathrm{D}_{j,k}$ = den faktiske nominelle værdi af undergruppe k i risikoafdækningsgruppe j

k) den formel, som er omhandlet i artikel 280c, stk. 3, og som anvendes til at beregne tillægget for kategorien for kreditrisiko for risikoafdækningsgruppe j, læses således:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}} = \sum_{k} |\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})|$$

hvor

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = tillægget for kategorien for kreditrisiko for risikoafdækningsgruppe j, og

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})$ = tillægget for kreditreferenceenheden k

"l) den formel, som er omhandlet i artikel 280d, stk. 3, og som anvendes til at beregne tillægget for kategorien for aktierisiko for risikoafdækningsgruppe "j", læses således:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}} = \sum_{k} |\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})|$$

hvor

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$ = tillægget for kategorien for aktierisiko for risikoafdækningsgruppe j, og

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})$ = tillægget for kreditreferenceenheden k

m) den formel, som er omhandlet i artikel 280e, stk. 4, og som anvendes til at beregne tillægget for råvarerisiko for risikoafdækningsgruppe j, læses således:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{Com} = \sum_{k} \left|\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)\right|$$

hvor

AddOn_{j}^{Com} = tillægget for råvarerisiko for risikoafdækningsgruppe j, og

$\mathrm{AddOn}\left(\mathrm{Type}_{k}^{j}\right)$ = tillægget for råvarereferenceenheden k

Afdeling 5

Den oprindelige eksponeringsmetode

Artikel 282

Beregning af eksponeringsværdien

1. Institutterne kan beregne en fælles eksponeringsværdi for alle transaktioner, der er omfattet af en kontraktlig nettingaftale, såfremt alle betingelserne i artikel 274, stk. 1, er opfyldt. Ellers beregner institutterne en eksponeringsværdi særskilt for hver transaktion, der behandles som sin egen nettinggruppe.

2. Eksponeringsværdien af en nettinggruppe eller en transaktion er produktet af 1,4 gange summen af de aktuelle genanskaffelsesomkostninger og den potentielle fremtidige eksponering.

3. De aktuelle genanskaffelsesomkostninger i stk. 2 beregnes således:

a) for nettinggrupper af transaktioner, som handles på en anerkendt børs, der cleares centralt af en central modpart, der er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller som er anerkendt i overensstemmelse med artikel 25 i nævnte forordning, eller for hvilke sikkerhedsstillelse udveksles bilateralt med modparten i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, anvender institutterne følgende formel:

$$RC = TH + MTA$$

hvor

RC = genanskaffelsesomkostningerne

TH = den margentærskelværdi, der gælder for nettinggruppen i henhold til margenaftalen, og under hvilken instituttet ikke kan kræve sikkerhedsstillelse, og

MTA = det mindste overførselsbeløb, der gælder for nettinggruppen i henhold til margenaftalen

b) for alle andre nettinggrupper eller individuelle transaktioner anvender institutterne følgende formel:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

hvor

RC = genanskaffelsesomkostningerne, og

CMV = den aktuelle markedsværdi

For at beregne de aktuelle genanskaffelsesomkostninger ajourfører institutterne de aktuelle markedsværdier mindst hver måned.

4. Institutterne beregner den potentielle fremtidige eksponering i stk. 2 således:

a) en nettinggruppes potentielle fremtidige eksponering er summen af den potentielle fremtidige eksponering for alle transaktioner i nettinggruppen beregnet i overensstemmelse med litra b)

b) den potentielle fremtidige eksponering for en enkelt transaktion er dens nominelle værdi multipliceret med:

i) produktet af 0,5 % og transaktionens restløbetid udtrykt i år i forbindelse med rentederivatkontrakter

ii) produktet af 6 % og transaktionens restløbetid udtrykt i år i forbindelse med kreditderivatkontrakter

iii) 4 % for valutaderivater

iv) 18 % for andre guld- og råvarederivater end elderivater

v) 40 % for elderivater

vi) 32 % for aktiederivater

c) den nominelle værdi i litra b) fastsættes i overensstemmelse med artikel 279b, stk. 2 og 3, for alle derivater, der er opført i nævnte litra; desuden fastsættes den nominelle værdi af de derivater, der er nævnt i litra b), nr. iii)-vi), i overensstemmelse med artikel 279b, stk. 1, litra b) og c)

d) nettinggruppers potentielle fremtidige eksponering i stk. 3, litra a), multipliceres med 0,42.

Med henblik på at beregne den potentielle eksponering i forbindelse med rentederivater og kreditderivater i overensstemmelse med litra b), nr. i) og ii), kan et institut vælge at anvende den oprindelige løbetid i stedet for kontrakternes restløbetid."

75) Artikel 283, stk. 4, affattes således:

"4. For alle transaktioner med OTC-derivater og terminsforretninger, som et institut ikke har modtaget tilladelse i henhold til stk. 1 til at anvende metoden med interne modeller på, anvender instituttet metoderne i afdeling 3. Disse metoder kan permanent anvendes sideløbende inden for en koncern."

76) Artikel 298 affattes således:

"*Artikel 298*
Virkninger af anerkendelse af aftaler om netting som risikoreducerende

For så vidt angår afdeling 3-6 anerkendes netting som fastlagt heri."

77) I artikel 299, stk. 2, udgår litra a).

78) Artikel 300 ændres således:

a) Indledningen affattes således:

"I denne afdeling og syvende del forstås ved:".

b) Følgende numre indsættes:

"5) "kontanttransaktion": en transaktion i kontanter, gældsinstrumenter eller aktier, en spotvalutatransaktion eller en spotråvaretransaktion, idet genkøbstransaktioner, udlåns- eller indlånstransaktioner i værdipapirer eller råvarer dog ikke er kontanttransaktioner

6) "indirekte clearingordning": en ordning, der opfylder betingelserne fastsat i artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 648/2012

7) "kunde på højere niveau": en enhed, der leverer clearingydelser til en kunde på lavere niveau

8) "kunde på lavere niveau": en enhed, der får adgang til en CCP's ydelser gennem en kunde på højere niveau

9) "kundestruktur med flere niveauer": en indirekte clearingordning, hvor clearingydelser leveres til et institut af en enhed, som ikke er et clearingmedlem, men som selv er kunde hos et clearingmedlem eller hos en kunde på højere niveau

10) "ikkeindbetalt bidrag til misligholdelsesfond": et bidrag, som et institut, der fungerer som clearingmedlem, ved kontrakt har forpligtet sig til at yde til en CCP, efter at CCP'en har opbrugt misligholdelsesfonden til at dække tab, der er opstået som følge af en eller flere af dens clearingmedlemmers misligholdelse

11) "fuldt garanteret udlåns- eller indlånstransaktion i indskud": en pengemarkedstransaktion med fuld sikkerhedsstillelse, hvor to modparter udveksler indskud, og en CCP stiller sig mellem dem for at sikre, at disse modparters betalingsforpligtelser opfyldes."

79) Artikel 301 affattes således:

"*Artikel 301*
Materielt anvendelsesområde

1. Denne afdeling finder anvendelse på følgende kontrakter og transaktioner, forudsat at de er udestående eksponeringer med en CCP:

a) de derivatkontrakter, der er opført i bilag II, og kreditderivater

b) værdipapirfinansieringstransaktioner og fuldt garanterede udlåns- eller indlånstransaktioner i indskud og

c) terminsforretninger.

Denne afdeling finder ikke anvendelse på eksponeringer, der følger af afvikling af kontanttransaktioner. Institutterne anvender behandlingen i afsnit V på handelseksponeringer, der følger af disse transaktioner, og en risikovægt på 0 % på bidrag til misligholdelsesfonde, som kun dækker disse transaktioner. Institutterne anvender behandlingen i artikel 307 på bidrag til misligholdelsesfonde, som dækker kontrakter anført i dette stykkes første afsnit ud over kontanttransaktioner.

2. I denne afdeling gælder følgende krav:

a) initialmargenen omfatter ikke bidrag til en CCP vedrørende gensidige tabsdelingsordninger

b) initialmargenen omfatter sikkerhedsstillelse fra et institut, der fungerer som clearingmedlem, eller fra en kunde ud over det minimumsbeløb, der kræves af henholdsvis CCP'en eller det institut, der fungerer som clearingmedlem, såfremt CCP'en eller det institut, der fungerer som clearingmedlem, i påkommende tilfælde kan forhindre, at det institut, der fungerer som clearingmedlem, eller kunden trækker den pågældende overskydende sikkerhed tilbage

c) hvis en CCP anvender initialmargenen til at gensidiggøre tab blandt sine clearingmedlemmer, behandler institutter, der fungerer som clearingmedlemmer, denne initialmargen som et bidrag til misligholdelsesfonde."

80) Artikel 302, stk. 2, affattes således:

"2. Institutterne vurderer gennem passende scenarieanalyser og stresstest, om kapitalgrundlaget sammenholdt med eksponeringer mod en CCP, herunder potentielle fremtidige krediteksponeringer eller eventuelle krediteksponeringer, eksponeringer fra misligholdelsesfonde og, hvis instituttet fungerer som clearingmedlem, eksponeringer, der følger af ved kontrakt indgåede arrangementer som fastsat i artikel 304, på passende vis vedrører de risici, der er forbundet med disse eksponeringer."

81) Artikel 303 affattes således:

"*Artikel 303*
Behandling af clearingmedlemmers eksponeringer mod CCP'er

1. Et institut, der fungerer som clearingmedlem, enten til egne formål eller som finansiel formidler mellem en kunde og en CCP, beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende sine eksponeringer mod en CCP således:

a) det anvender behandlingen i artikel 306 på sine handelseksponeringer mod CCP'en

b) det anvender behandlingen i artikel 307 på sine bidrag til misligholdelsesfonden i forbindelse med CCP'en.

2. Med henblik på stk. 1 må summen af et instituts kapitalgrundlagskrav vedrørende dets eksponeringer mod en QCCP som følge af handelseksponeringer og bidrag til misligholdelsesfonde ikke overstige en øvre grænse på summen af de kapitalgrundlagskrav, der ville finde anvendelse på de samme eksponeringer, hvis CCP'en var en ikkekvalificerende CCP."

82) Artikel 304 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Et institut, der fungerer som clearingmedlem og i den kapacitet fungerer som finansiel formidler mellem en kunde og en CCP, beregner kapitalgrundlagskravene for sine CCP-relaterede transaktioner med denne kunde i overensstemmelse med afdeling 1-8 i dette kapitel, med afdeling 4 i kapitel 4 i dette afsnit og med afsnit VI, alt efter hvad der er relevant."

b) Stk. 3, 4 og 5 affattes således:

"3. Hvis et institut, der fungerer som clearingmedlem, anvender metoderne i afdeling 3 eller 6 i dette kapitel til at beregne kapitalgrundlagskravet for sine eksponeringer, gælder følgende bestemmelser:

a) uanset artikel 285, stk. 2, kan instituttet anvende en margenrisikoperiode på mindst fem arbejdsdage i forbindelse med sine eksponeringer mod en kunde

b) instituttet anvender en margenrisikoperiode på mindst ti arbejdsdage i forbindelse med sine eksponeringer mod en CCP

c) uanset artikel 285, stk. 3, kan instituttet, såfremt en nettinggruppe, som indgår i beregningen, opfylder betingelsen i litra a) i nævnte stykke, tilsidesætte den grænse, der er fastsat i nævnte litra, såfremt nettinggruppen ikke opfylder betingelsen i litra b) i nævnte stykke og ikke indeholder omtvistede handler eller eksotiske optioner

d) hvis en CCP fastholder en variationsmargen mod en transaktion, og instituttets sikkerhedsstillelse ikke er beskyttet mod CCP'ens insolvens, anvender instituttet en margenrisikoperiode, som er den korteste af ét år og transaktionens restløbetid, dog mindst ti arbejdsdage.

4. Uanset artikel 281, stk. 2, litra i), kan et institut, der fungerer som clearingmedlem og anvender metoden i afdeling 4 til at beregne kapitalgrundlagskravet for sine eksponeringer mod en kunde, anvende en løbetidsfaktor på 0,21 ved denne beregning.

5. Uanset artikel 282, stk. 4, litra d), kan et institut, der fungerer som clearingmedlem og anvender metoden i afdeling 5 til at beregne kapitalgrundlagskravet for sine eksponeringer mod en kunde, anvende en løbetidsfaktor på 0,21 ved denne beregning."

c) Følgende stykker indsættes:

"6. Et institut, der fungerer som clearingmedlem, kan anvende den reducerede eksponeringsværdi ved misligholdelse, der følger af beregningerne i stk. 3, 4 og 5, med henblik på at beregne kapitalgrundlagskravene for kreditværdijusteringsrisikoen i overensstemmelse med afsnit VI.

7. Et institut, der fungerer som et clearingmedlem, der modtager sikkerhedsstillelse fra en kunde for en CCP-relateret transaktion og videregiver sikkerhedsstillelsen til CCP'en, kan bogføre denne sikkerhedsstillelse med henblik på at reducere sin eksponering mod kunden i forbindelse med den pågældende CCP-relaterede transaktion.

For en kundestruktur med flere niveauer kan behandlingen i første afsnit anvendes på hvert niveau i denne struktur."

83) Artikel 305 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Et institut, der er kunde, beregner kapitalgrundlagskravene for sine CCP-relaterede transaktioner med sit clearingmedlem i overensstemmelse med afdeling 1-8 i dette kapitel, med afdeling 4 i kapitel 4 i dette afsnit og med afsnit VI, alt efter hvad der er relevant."

b) Stk. 2 ændres således:

i) Litra c) affattes således:

"c) Kunden har foretaget en tilstrækkeligt grundig juridisk gennemgang, som den har ajourført, og som dokumenterer, at de ordninger, der sikrer, at betingelsen i litra b) er opfyldt, er lovlige, gyldige, bindende og kan fuldbyrdes i henhold til relevant lovgivning i den eller de relevante jurisdiktioner."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Et institut kan ved dets vurdering af, om det overholder betingelsen i første afsnit, litra b), tage hensyn til tidligere klare overførsler af kundepositioner og af tilsvarende sikkerhedsstillelse for en CCP og branchens eventuelle planer om at videreføre denne praksis."

c) Stk. 3 og 4 affattes således:

3. Uanset stk. 2 kan et institut, der er kunde, hvis det ikke opfylder betingelsen i nævnte stykkes litra a), fordi dette institut ikke er beskyttet mod tab, i tilfælde af at clearingmedlemmet og en anden af clearingmedlemmets kunder i fællesskab misligholder deres forpligtelser, forudsat at alle de andre betingelser i nævnte stykkes litra a)-d) er opfyldt, beregne kapitalgrundlagskravene for sine handelseksponeringer i CCP-relaterede transaktioner med clearingmedlemmet i overensstemmelse med artikel 306 med forbehold af erstatning af 2 % risikovægt i artikel 306, stk. 1, litra a), med en risikovægt på 4 %.

4. I tilfælde af en kundestruktur med flere niveauer kan et institut, der er kunde på lavere niveau, som får adgang til en CCP's tjenesteydelser gennem en kunde på højere niveau, kun anvende behandlingen i stk. 2 eller 3, når betingelserne fastsat i disse stykker er opfyldt på hvert niveau i denne struktur."

84) Artikel 306 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra c) affattes således

"c) når et institut, der fungerer som finansiel formidler mellem en kunde og en CCP, og betingelserne for den CCP-relaterede transaktion foreskriver, at instituttet ikke er forpligtet til at yde godtgørelse til kunden for tab, der skyldes ændringer i værdien af transaktionen, i tilfælde af at CCP'en misligholder sine forpligtelser, kan dette institut sætte eksponeringsværdien af den handelseksponering mod CCP'en, der svarer til den CCP-relaterede transaktion, til nul".

ii) Følgende litra tilføjes:

"d) når et institut, der fungerer som finansiel formidler mellem en kunde og en CCP, og betingelserne for den CCP-relaterede transaktion foreskriver, at instituttet er forpligtet til at yde godtgørelse til kunden for tab, der skyldes ændringer i værdien af transaktionen, i tilfælde af at CCP'en misligholder sine forpligtelser, anvender instituttet behandlingen i litra a) eller b), alt efter hvad der er relevant, på den handelseksponering mod CCP'en, der svarer til den CCP-relaterede transaktion."

b) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Uanset stk. 1 kan instituttet, når aktiver posteret som sikkerhedsstillelse til en CCP eller et clearingmedlem er konkursbeskyttede, i tilfælde af at CCP'en, clearingmedlemmet eller et eller flere af clearingmedlemmets andre kunder bliver insolvente, tildele modpartskreditrisikoeksponeringer over for nævnte aktiver en eksponeringsværdi på nul.

3. Et institut beregner eksponeringsværdien af sine handelseksponeringer mod en CCP i overensstemmelse med afdeling 1-8 i dette kapitel og med afdeling 4 i kapitel 4, alt efter hvad der er relevant."

85) Artikel 307 affattes således:

"*Artikel 307*
Kapitalgrundlagskrav for bidrag til misligholdelsesfonden for en CCP

Et institut, der fungerer som clearingmedlem, skal anvende følgende behandling på de eksponeringer, som opstår i forbindelse med dets bidrag til misligholdelsesfonden for en CCP:

a) Det beregner kapitalgrundlagskravet for sine indbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 308.

b) Det beregner kapitalgrundlagskravet for sine indbetalte og ikkeindbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 309.

c) Det beregner kapitalgrundlagskravet for sine ikkeindbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond i overensstemmelse med behandlingen i artikel 310."

86) Artikel 308 ændres således:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Instituttet beregner kapitalgrundlagskravet til dækning af den eksponering, der opstår i forbindelse med det indbetalte bidrag, som følger:

$$K_i = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot DF_i\right\}$$

hvor

K_i = kapitalgrundlagskravet

i = indekset for clearingmedlemmet

K_{CCP} = QCCP'ens hypotetiske kapital, som QCCP'en har meddelt instituttet i overensstemmelse med artikel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012

DF_i = det indbetalte bidrag

DF_{CCP} = CCP'ens indbetalte finansielle ressourcer, som CCP'en har meddelt instituttet i overensstemmelse med artikel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012, og

DF_{CM} = summen af indbetalte bidrag fra alle QCCP'ens clearingmedlemmer, som QCCP'en har meddelt instituttet i overensstemmelse med artikel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012.

3. Med henblik på artikel 92, stk. 3, beregner instituttet de risikovægtede eksponeringer, der opstår i forbindelse med instituttets indbetalte bidrag til misligholdelsesfonden for en QCCP, som kapitalgrundlagskravet beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 multipliceret med 12,5."

b) Stk. 4 og 5 udgår.

87) Artikel 309, 310 og 311 affattes således:

"*Artikel 309*
Kapitalgrundlagskrav for indbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond og for ikkeindbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP

1. Et institut anvender følgende formel til at beregne kapitalgrundlagskravet for de eksponeringer, der opstår i forbindelse med dets indbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond og fra ikkeindbetalte bidrag (UC) til en sådan CCP:

$$K=DF+UC$$

hvor

K = kapitalgrundlagskravet

DF = indbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond, og

UC = ikkeindbetalte bidrag til en ikkekvalificerende CCP's misligholdelsesfond.

2. Med henblik på artikel 92, stk. 3, beregner instituttet de risikovægtede eksponeringer, der opstår i forbindelse med instituttets indbetalte bidrag til misligholdelsesfonden for en ikkekvalificerende CCP, som kapitalgrundlagskravet beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 multipliceret med 12,5.

Artikel 310

Kapitalgrundlagskrav for ikkeindbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond

Et institut anvender en risikovægt på 0 % på sine ikkeindbetalte bidrag til en QCCP's misligholdelsesfond.

Artikel 311

Kapitalgrundlagskrav for eksponeringer for CCP'er, der ophører med at opfylde visse betingelser

1. Institutterne anvender den behandling, der er beskrevet i denne artikel, når de efter en offentlig meddelelse eller underretning fra den kompetente myndighed for en CCP, som institutterne anvender, eller fra CCP'en selv er blevet bekendt med, at CCP'en ikke længere vil opfylde betingelserne for tilladelse eller anerkendelse, alt efter hvad der er relevant.

2. Når betingelsen i stk. 1 er opfyldt, skal institutterne senest tre måneder fra den dato, hvor de er blevet bekendt med den deri omhandlede omstændighed, eller på et tidligere tidspunkt, hvis de pågældende institutters kompetente myndigheder kræver det, gøre følgende med hensyn til deres eksponeringer mod den pågældende CCP:

   a) anvende behandlingen i artikel 306, stk. 1, litra b), på deres handelseksponeringer mod CCP'en

   b) anvende behandlingen i artikel 309 på deres indbetalte bidrag til CCP'ens misligholdelsesfond og på deres ikkeindbetalte bidrag til CCP'en

c) behandle andre eksponeringer end dem i litra a) og b) mod CCP'en som eksponeringer mod en virksomhed i overensstemmelse med standardmetoden for kreditrisiko fastsat i kapitel 2."

88) I artikel 316, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

"Uanset dette stykkes første afsnit kan institutter vælge ikke at anvende posterne i resultatopgørelsen, jf. artikel 27 i direktiv 86/635/EØF, på finansiel og operationel leasing med henblik på beregning af den relevante indikator og kan i stedet:

a) medtage renteindtægter fra finansiel og operationel leasing og overskud fra leasede aktiver i den post, der er omhandlet i punkt 1 i tabel 1

b) medtage renteudgifter fra finansiel og operationel leasing, tab, afskrivning og værdiforringelse af operationelt leasede aktiver i den post, der er omhandlet i punkt 2 i tabel 1."

89) Tredje del, afsnit IV, kapitel 1, affattes således:

"Kapitel 1
Almindelige bestemmelser

Artikel 325
Metoder til beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko

1. Et institut beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for alle positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, ved hjælp af følgende metoder:

   a) den standardmetode, der er omhandlet i stk. 2

   b) den metode med interne modeller, som er beskrevet i kapitel 5 i dette afsnit, for de risikokategorier, for hvilke instituttet har fået tilladelse i overensstemmelse med artikel 363 til at anvende denne metode.

2. Kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko beregnet i overensstemmelse med den standardmetode, som er omhandlet i stk. 1, litra a), skal være lig med summen af følgende kapitalgrundlagskrav, alt efter hvad der er relevant:

   a) kapitalgrundlagskravene vedrørende positionsrisiko i kapitel 2

   b) kapitalgrundlagskravene vedrørende valutakursrisiko i kapitel 3

   c) kapitalgrundlagskravene vedrørende råvarerisiko i kapitel 4.

3. Et institut, der ikke er fritaget for de indberetningskrav, der er beskrevet i artikel 430b i henhold til artikel 325a, indberetter beregningen i henhold til artikel 430b for alle positioner i handelsbeholdningen og alle positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, ved hjælp af følgende metoder:

   a) den alternative standardmetode, der er beskrevet i kapitel 1a

   b) den alternative metode med interne modeller, der er beskrevet i kapitel 1b.

4. Et institut må permanent anvende de metoder, der er beskrevet i denne artikels stk. 1, litra a) og b), sideløbende inden for en koncern i overensstemmelse med artikel 363.

5. Institutterne må ikke anvende den metode, som er beskrevet i stk. 3, litra b), for instrumenter i deres handelsbeholdning, der er securitiseringspositioner eller positioner i den alternative korrelationshandelsporteføljе (ACTP'en) som fastsat i stk. 6, 7 og 8.

6. Securitiseringspositioner og "nth-to-default"-kreditderivater, der opfylder alle følgende kriterier, indgår i ACTP'en:

   a) positionerne er hverken resecuritiseringspositioner eller optioner på en securitiseringstranche eller andre derivater af securitiseringseksponeringer, der ikke giver en pro rata-andel i afkastet af en securitiseringstranche

b) alle deres underliggende instrumenter er:

i) single name-instrumenter, herunder single name-kreditderivater, for hvilke der findes et likvidt marked for både køb og salg

ii) almindeligt handlede indeks, som er baseret på de i nr. i) omhandlede instrumenter.

Det vurderes, at der findes et marked for både køb og salg, hvis der foreligger uafhængige tilbud baseret på god tro om at købe og sælge, således at der inden for en dag kan fastsættes en pris, som står i rimeligt forhold til den seneste salgspris eller aktuelle konkurrencedygtige noteringer for køb og salg baseret på god tro, og der kan ske afvikling til en sådan pris i løbet af relativt kort tid i overensstemmelse med normal handelskutyme.

7. Positioner i et af følgende underliggende instrumenter kan ikke indgå i ACTP'en:

a) underliggende instrumenter, som som kan henføres til de eksponeringsklasser, der er omhandlet i artikel 112, litra h) eller i)

b) en fordring på en SPE med direkte eller indirekte sikkerhed i en position, der i henhold til stk. 6 ikke selv opfylder betingelserne for indregning i ACTP'en.

8. Institutterne kan i ACTP'en indregne positioner, der hverken er securitiseringspositioner eller "nth-to-default"-kreditderivater, men som afdækker andre positioner i denne portefølje, forudsat at der eksisterer et likvidt marked for både køb og salg som beskrevet i stk. 6, andet afsnit, for det pågældende instrument eller dets underliggende instrumenter.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan institutterne skal beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, efter de metoder, der er beskrevet i stk. 3, litra a) og b).

   EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [15 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325a

Fritagelser for specifikke indberetningskrav vedrørende markedsrisiko

1. Et institut fritages for indberetningskravet i artikel 430b, såfremt omfanget af instituttets balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter, der er udsat for markedsrisiko, er lig med eller under begge følgende tærskler på grundlag af en månedlig vurdering ved anvendelse af oplysninger fra den sidste dag i måneden:

   a) 10 % af instituttets samlede aktiver

   b) 500 mio. EUR.

2. Institutterne beregner omfanget af deres balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter, der er udsat for markedsrisiko, ved anvendelse af oplysninger fra den sidste dag i hver måned i overensstemmelse med følgende krav:

   a) alle positioner, som er opført i handelsbeholdningen, medtages, bortset fra kreditderivater, der anses for interne afdækninger af eksponeringer mod kreditrisiko uden for handelsbeholdningen, og kreditderivattransaktioner, der dækker hele markedsrisikoen forbundet med de interne afdækninger som omhandlet i artikel 106, stk. 3

   b) alle positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, medtages

c) alle positioner ansættes til deres markedsværdi på denne dato, bortset fra positioner i litra b); hvis markedsværdien for en position ikke er tilgængelig på en given dato, værdiansætter institutterne positionen til dagsværdien på denne dato; hvis dagsværdien og markedsværdien for en position ikke er tilgængelig på en given dato, værdiansætter institutterne positionen til den seneste markedsværdi eller dagsværdi

d) alle de positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko, anses for at være en samlet nettovalutaposition og værdiansættes i overensstemmelse med artikel 352

e) alle de positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for råvarerisiko, værdiansættes i overensstemmelse med artikel 357 og 358

f) lange positioners absolutte værdi og korte positioners absolutte værdi adderes.

3. Institutterne underretter de kompetente myndigheder, hvis de beregner eller ophører med at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i overensstemmelse med denne artikel.

4. Et institut, der ikke længere opfylder en eller flere af betingelserne i stk. 1, underretter straks den kompetente myndighed herom.

5. Fritagelsen for indberetningskravene i artikel 430b ophører med at finde anvendelse inden for tre måneder i et af følgende tilfælde:

   a) instituttet opfylder ikke betingelsen i stk. 1, litra a) eller b), i tre på hinanden følgende måneder, eller

   b) instituttet opfylder ikke betingelsen i stk. 1, litra a) eller b), i mere end seks ud af de sidste 12 måneder.

6. Hvis et institut er blevet omfattet af indberetningskravene i artikel 430b i henhold til nærværende artikels stk. 5, må det kun fritages for de pågældende indberetningskrav, når instituttet over for den kompetente myndighed har godtgjort, at alle betingelserne i nærværende artikels stk. 1 er blevet opfyldt i en uafbrudt periode på et år.

7. Institutterne må ikke indgå, købe eller sælge en position alene for at overholde en af betingelserne i stk. 1 ved den månedlige vurdering.

8. Et institut, der er omfattet af den behandling, der er beskrevet i artikel 94, fritages for indberetningskravet i artikel 430b.

Artikel 325b

Tilladelse for konsoliderede kapitalkrav

1. Kun med henblik på beregning af nettopositioner og kapitalgrundlagskrav i henhold til dette afsnit på konsolideret niveau kan institutterne anvende positioner i et institut eller en virksomhed til at modregne positioner i et andet institut eller en anden virksomhed, jf. dog stk. 2.

2. Institutterne kan kun anvende stk. 1, hvis de har fået tilladelse hertil af de kompetente myndigheder, som giver tilladelsen, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) Der skal være en tilfredsstillende fordeling af kapitalgrundlaget inden for koncernen.

   b) De forskrifter, love eller kontraktmæssige bestemmelser, der gælder for institutterne, sikrer gensidig økonomisk støtte inden for koncernen.

3. Hvis der er virksomheder hjemmehørende i tredjelande, skal samtlige følgende betingelser være opfyldt ud over betingelserne i stk. 2:

   a) Sådanne virksomheder skal være godkendt i et tredjeland og enten opfylde definitionen af et kreditinstitut eller være anerkendte investeringsselskaber fra tredjelande.

   b) Sådanne virksomheder skal på individuel basis opfylde kapitalgrundlagskrav svarende til dem, der er fastsat i denne forordning.

c) Der findes ikke i de pågældende tredjelande bestemmelser, der i væsentlig grad kan have indflydelse på overførsel af midler inden for koncernen."

90) I tredje del, afsnit IV, indsættes følgende kapitler:

"Kapitel 1a
Den alternative standardmetode

Afdeling 1
Generelle bestemmelser

Artikel 325c
Den alternative standardmetodes anvendelsesområde og struktur

1. Den alternative standardmetode, der er beskrevet i dette kapitel, anvendes kun med henblik på det i artikel 430b, stk. 1, fastsatte indberetningskrav.

2. Institutterne beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko i overensstemmelse med den alternative standardmetode for en portefølje af positioner i handelsbeholdningen eller positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko og råvarerisiko, som summen af følgende tre komponenter:

a) kapitalgrundlagskravet efter følsomhedsmetoden, som er beskrevet i afdeling 2

b) kapitalgrundlagskravet for misligholdelsesrisiko, som er beskrevet i afdeling 5, som kun finder anvendelse på positioner i handelsbeholdningen omhandlet i denne afdeling

c) kapitalgrundlagskravet vedrørende resterende risici, som er beskrevet i afdeling 4, som kun finder anvendelse på de positioner i handelsbeholdningen, der er omhandlet i denne afdeling.

Afdeling 2
Beregning af kapitalgrundlagskrav efter følsomhedsmetoden

Artikel 325d
Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

1) "risikoklasse: en af følgende syv kategorier:

i) generel renterisiko

ii) kreditspændsrisiko (CSR) for ikkesecuritiseringer

iii) kreditspændsrisiko for securitiseringer, der ikke indgår i den alternative korrelationshandelsportefølje (CSR uden for ACTP)

iv) kreditspændsrisiko for securitiseringer, der indgår i den alternative korrelationshandelsportefølje (CSR i ACTP)

v) aktierisiko

vi) råvarerisiko

vii) valutakursrisiko.

2) "følsomhed": den relative ændring i en positions værdi som følge af en ændring i værdien af en af de relevante risikofaktorer for positionen, beregnet efter instituttets værdiansættelsesmodel i overensstemmelse med afdeling 3, underafdeling 2

3) "undergruppe": en underkategori af positioner i en risikoklasse med en tilsvarende risikoprofil, som er tildelt en risikovægt, jf. afdeling 3, underafdeling 1.

Artikel 325e

Følsomhedsmetodens komponenter

1. Institutterne beregner kapitalgrundlagskravet i relation til markedsrisiko efter følsomhedsmetoden ved at aggregere følgende tre kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 325h:

a) kapitalgrundlagskrav vedrørende deltarisiko, som omfatter risikoen for ændringer af et instruments værdi som følge af bevægelser i dets ikkevolatilitetsrelaterede risikofaktorer

b) kapitalgrundlagskrav vedrørende vegarisiko, som omfatter risikoen for ændringer af et instruments værdi som følge af bevægelser i dets volatilitetsrelaterede risikofaktorer

c) kapitalgrundlagskrav vedrørende curvaturerisiko, som omfatter risikoen for ændringer af et instruments værdi som følge af bevægelser i dets væsentligste ikkevolatilitetsrelaterede risikofaktorer, der ikke er omfattet af kapitalgrundlagskrav vedrørende deltarisiko.

2. Med henblik på beregningen i stk. 1:

a) er alle positioner af instrumenter med optionalitet omfattet af kapitalgrundlagskravene i stk. 1, litra a), b) og c)

b) er alle positioner af instrumenter uden optionalitet omfattet af kapitalgrundlagskravene i stk. 1, litra a).

Med henblik på dette kapitel omfatter instrumenter med optionalitet bl.a. call-optioner, put-optioner, optioner med øvre (caps) eller nedre grænse (floors), swaptioner, barriereoptioner og eksotiske optioner. Indbyggede optioner, som f.eks. optioner på førtidig indfrielse eller adfærdsmæssige optioner, anses for at være separate positioner i optioner med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko.

Med henblik på dette kapitel anses instrumenter, hvis pengestrømme kan angives som en lineær funktion af det underliggende instruments nominelle værdi, for at være instrumenter uden optionalitet.

Artikel 325f

Kapitalgrundlagskrav vedrørende delta- og vegarisici

1. Institutterne anvender de delta- og vegarisikofaktorer, som er beskrevet i afdeling 3, underafdeling 1, til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende delta- og vegarisici.

2. Institutterne anvender den procedure, der er beskrevet i stk. 3-8, til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende delta- og vegarisici.

3. For hver risikoklasse beregnes følsomheden af alle instrumenter, der er omfattet af kapitalgrundlagskravene vedrørende delta- eller vegarisici, for hver af de gældende delta- eller vegarisikofaktorer, som er omfattet af den pågældende risikoklasse efter de tilsvarende formler i afdeling 3, underafdeling 2. Hvis et instruments værdi afhænger af flere risikofaktorer, fastlægges følsomheden særskilt for hver risikofaktor.

4. Følsomheder henregnes til en af undergrupperne "b" inden for hver risikoklasse.

5. I hver undergruppe "b" modregnes de positive og negative følsomheder for samme risikofaktor for at få nettofølsomheden (s_k) for hver risikofaktor k i en undergruppe.

6. Nettofølsomhederne for hver risikofaktor i hver undergruppe multipliceres med de tilsvarende risikovægte, som er fastsat i afdeling 6, for at få de vægtede følsomheder for hver risikofaktor i denne undergruppe efter følgende formel:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

hvor

WS_k= de vægtede følsomheder

RW_k = risikovægtene, og

s_k = risikofaktoren

7. De vægtede følsomheder for de forskellige risikofaktorer i hver undergruppe aggregeres efter formlen nedenfor, hvor antallet i kvadratrodsfunktionen har en nedre grænse på nul, for at få den undergruppespecifikke følsomhed. De tilsvarende korrelationer for vægtede følsomheder i den samme undergruppe, som er fastsat i afdeling 6, anvendes.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

hvor

K_b = den undergruppespecifikke følsomhed, og

WS = de vægtede følsomheder.

8. Den undergruppespecifikke følsomhed (Kb) beregnes for hver undergruppe i en risikoklasse i overensstemmelse med stk. 5, 6 og 7. Når den undergruppespecifikke følsomhed er blevet beregnet for alle undergrupper, aggregeres vægtede følsomheder for alle risikofaktorer på tværs af undergrupper efter formlen nedenfor ved hjælp af de tilsvarende korrelationer γbc for vægtede følsomheder i forskellige undergrupper, som er fastsat i afdeling 6, for at få de risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav for delta- eller vegarisiko:

$$\text{risikoklassespecifikt kapitalgrundlagskrav for delta} - \text{ eller vegarisiko} = \sqrt{\sum_{b} K_b^2 + \sum_{b} \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

hvor

$S_b = \sum_k WS_k$ for alle risikofaktorer i undergruppe b og $S_c = \sum_k WS_k$ i undergruppe c; når disse værdier for S_b og S_c giver et negativt tal for den samlede sum af $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$, beregner instituttet det risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav for delta- eller vegarisiko ved hjælp af en alternativ specifikation, hvor

$S_b = \max [\min (\sum_k WS_k , K_b), -K_b]$ for alle risikofaktorer i undergruppe b og

$S_c = \max [\min (\sum_k WS_k , K_c), -K_c]$ for alle risikofaktorer i undergruppe c.

De risikoklassespecifikke delta- eller vegakapitalgrundlagskrav beregnes for hver risikoklasse i overensstemmelse med stk. 1-8.

Artikel 325g

Kapitalgrundlagskrav vedrørende curvaturerisiko

Institutter beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende curvaturerisiko i overensstemmelse med den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 461a.

Artikel 325h

Aggregering af risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav vedrørende delta-, vega- og curvaturerisici

1. Institutterne aggregerer risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav vedrørende delta-, vega- og curvaturerisici efter den procedure, der er beskrevet i stk. 2, 3 og 4.

2. Den procedure for beregning af de risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav vedrørende delta-, vega- og curvaturerisiko, som er beskrevet i artikel 325f og 325g, udføres tre gange for hver risikoklasse, hvor der hver gang anvendes et forskelligt sæt korrelationsparametre ρ_{kl} (korrelation mellem risikofaktorer i en undergruppe) og γ_{bc} (korrelation mellem undergrupper i en risikoklasse). Hvert af disse tre sæt svarer til et forskelligt scenarie som følger:

   a) scenariet "mellemhøj korrelation", hvor korrelationsparametrene ρ_{kl} og γ_{bc} forbliver uændrede i forhold til de i afdeling 6 angivne

b) scenariet "høj korrelation", hvor korrelationsparametrene ρ_{kl} og γ_{bc}, som er angivet i afdeling 6, alle multipliceres med 1,25, idet ρ_{kl} og γ_{bc} har en øvre grænse på 100 %.

c) scenariet "lav korrelation" præciseres i den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 461a.

3. Institutterne beregner summen af de risikoklassespecifikke kapitalgrundlagskrav vedrørende delta-, vega- og curvaturerisiko for hvert scenarie for at opgøre tre scenariespecifikke kapitalgrundlagskrav.

4. Kapitalgrundlagskravet efter følsomhedsmetoden er det højeste af de tre scenariespecifikke kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i stk. 3.

Artikel 325i

Behandling af indeksinstrumenter og optioner med flere underliggende instrumenter

Institutter behandler indeksinstrumenter og optioner med flere underliggende instrumenter i overensstemmelse med den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 461a.

Artikel 325j

Behandling af kollektive investeringsordninger

Institutter behandler de kollektive investeringsordninger i overensstemmelse med den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 461a.

Artikel 325k

Emissionspositioner

1. Institutterne kan anvende den procedure, der er beskrevet i denne artikel, til at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for emissionspositioner i gælds- eller aktieinstrumenter.

2. Institutterne anvender en af de relevante multiplikationsfaktorer i tabel 1 på nettofølsomhederne for alle emissionspositioner i hver enkelt udsteder, bortset fra emissionspositioner, som tredjemænd har tegnet sig for eller forpligtet sig til at aftage på grundlag af en formel aftale, og beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko efter den metode, der er beskrevet i dette kapitel, på grundlag af de justerede nettofølsomheder.

Tabel 1

0. arbejdsdag	0 %
1. arbejdsdag	10 %
2. og 3. arbejdsdag	25 %
4. arbejdsdag	50 %
5. arbejdsdag	75 %
efter 5. arbejdsdag	100 %

I denne artikel er "0. arbejdsdag" den arbejdsdag, hvor instituttet uden yderligere betingelser har forpligtet sig til at aftage en kendt mængde værdipapirer til en aftalt pris.

3. Institutterne underretter de kompetente myndigheder om deres brug af den procedure, der er beskrevet i denne artikel.

Afdeling 3

Definitioner af risikofaktorer og følsomheder

Underafdeling 1

Definitioner af risikofaktorer

Artikel 325l

Almindelige renterisikofaktorer

1. For alle almindelige renterisikofaktorer, herunder inflationsrisiko og valutabasisrisiko, er der én undergruppe pr. valuta, som hver især indeholder forskellige typer risikofaktorer.

   De almindelige deltarenterisikofaktorer, som finder anvendelse på rentefølsomme instrumenter, er de relevante risikofrie satser for hver valuta og for hver af følgende løbetider: 0,25 år, 0,5 år, et år, to år, tre år, fem år, ti år, 15 år, 20 år og 30 år. Institutterne tildeler risikofaktorer til de angivne toppunkter ved lineær interpolation eller ved hjælp af en metode, der stemmer bedst overens med de værdiansættelsesfunktioner, som instituttets uafhængige risikokontrolfunktion anvender til at rapportere markedsrisiko eller overskud og tab til den øverste ledelse.

2. Institutterne indhenter de risikofrie satser for hver valuta fra pengemarkedsinstrumenter i instituttets handelsbeholdning, som har den laveste kreditrisiko, f.eks. overnight index swaps.

3. Kan institutterne ikke anvende metoden i stk. 2, baseres de risikofrie satser på en eller flere markedsbestemte swapkurver, som institutterne anvender til at opgøre positioner til markedsværdi, f.eks. swapkurverne for interbankrenten.

   Foreligger der ikke tilstrækkelige data om de markedsbestemte swapkurver, der er beskrevet i stk. 2 og første afsnit i dette stykke, kan de risikofrie satser udledes af den mest hensigtsmæssige statsobligationskurve for en given valuta.

   Anvender institutterne de almindelige renterisikofaktorer, der er udledt efter proceduren i andet afsnit, for statsobligationsinstrumenter, fritages statsobligationsinstrumentet ikke fra kapitalgrundlagskravet vedrørende kreditspændsrisiko. Er det i disse tilfælde ikke muligt at isolere den risikofrie sats fra kreditspændskomponenten, henføres følsomheden for risikofaktoren både til klassen for almindelig renterisiko og til klassen for kreditspændsrisiko.

4. For risikofaktorer vedrørende almindelig renterisiko udgør hver valuta en særskilt undergruppe. Institutterne tildeler forskellige risikovægte til risikofaktorer i den samme undergruppe, men med forskellige løbetider i overensstemmelse med afdeling 6.

Institutterne anvender yderligere risikofaktorer for inflationsrisiko på gældsinstrumenter, hvis pengestrømme funktionelt afhænger af inflationsraten. Disse yderligere risikofaktorer består af en vektor af de markedsbestemte inflationsrater for forskellige løbetider for hver valuta. For hvert instrument indeholder vektoren lige så mange komponenter, som der er inflationsrater, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument.

5. Institutterne beregner instrumentets følsomhed over for den yderligere risikofaktor for inflationsrisiko i stk. 4 som ændringen i instrumentets værdi ifølge dets værdiansættelsesmodel som et resultat af en ændring i hver af vektorens komponenter på ét basispoint. Hver valuta udgør en særskilt undergruppe. I hver undergruppe behandler institutterne inflation som en enkelt risikofaktor, uanset antallet af komponenter i hver vektor. Institutterne modregner alle følsomheder over for inflation i en undergruppe, der er beregnet som beskrevet i dette stykke, for at få en enkelt nettofølsomhed for hver undergruppe.

6. Gældsinstrumenter, der omfatter betalinger i forskellige valutaer, er også udsat for valutabasisrisiko mellem disse valutaer. Med henblik på følsomhedsmetoden skal de risikofaktorer, som institutterne anvender, være valutabasisrisikoen for hver valuta i forhold til US-dollar eller euro. Institutterne beregner en valutabasis, der hverken vedrører basis i forhold til USD eller basis i forhold til euro, som enten "basis i forhold til US-dollar" eller "basis i forhold til euro".

Hver valutabasisrisikofaktor består af en vektor af valutabasis med forskellige løbetider for hver valuta. For hvert gældsinstrument indeholder vektoren lige så mange komponenter, som der er valutabaser, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument. Hver valuta udgør en særskilt undergruppe.

Institutterne beregner instrumentets følsomhed over for valutabasisrisikofaktoren som ændringen i instrumentets værdi ifølge dets værdiansættelsesmodel som et resultat af en ændring i hver af vektorens komponenter på ét basispoint. Hver valuta udgør en særskilt undergruppe. I hver undergruppe er der to mulige særskilte risikofaktorer: basis i forhold til euro og basis i forhold til US-dollar, uanset antallet af komponenter i hver valutabasisvektor. Det maksimale antal nettofølsomheder for hver undergruppe er to.

7. De almindelige vegarenterisikofaktorer, som finder anvendelse på optioner med underliggende instrumenter, der er følsomme over for den almindelige rente, er de implicitte volatiliteter af de relevante risikofrie satser som beskrevet i stk. 2 og 3, som henregnes til undergrupper afhængigt af valutaen og henføres til følgende løbetider i hver undergruppe: 0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år. Der er en undergruppe for hver valuta.

   Med henblik på netting anser institutterne implicitte volatiliteter, som er tilknyttet de samme risikofrie satser og henført til de samme løbetider, for at udgøre den samme risikofaktor.

Når institutterne henfører implicitte volatiliteter til løbetiderne som omhandlet i dette stykke, gælder følgende krav:

a) hvis optionens løbetid er tilpasset det underliggende instruments løbetid, tages en enkelt risikofaktor, som henføres til den pågældende løbetid, i betragtning

b) hvis optionens løbetid er kortere end det underliggende instruments løbetid, tages følgende risikofaktorer i betragtning således:

i) den første risikofaktor henføres til optionens løbetid

ii) den anden risikofaktor henføres til restløbetiden for optionens underliggende instrument på optionens udløbsdato.

8. De almindelige curvaturerenterisikofaktorer, som institutterne skal anvende, består af en vektor af risikofrie satser, som repræsenterer en specifik risikofri rentekurve for hver valuta. Hver valuta udgør en særskilt undergruppe. For hvert instrument indeholder vektoren lige så mange komponenter, som der er forskellige løbetider for risikofrie satser, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument.

9. Institutterne beregner instrumentets følsomhed over for hver risikofaktor, der er anvendt i curvaturerisikoformlen, i overensstemmelse med artikel 325g. Med henblik på curvaturerisikoen anser institutterne vektorer, som svarer til forskellige rentekurver og har et forskelligt antal komponenter, for at være den samme risikofaktor, såfremt disse vektorer svarer til den samme valuta. Institutterne modregner følsomheder over for den samme risikofaktor. Der må kun være en nettofølsomhed for hver undergruppe.

   Der er ingen kapitalgrundlagskrav vedrørende curvaturerisiko for inflationsrisici og valutabasisrisici.

Artikel 325m

Kreditspændsrisikofaktorer for ikkesecuritiseringsinstrumenter

1. De deltakreditspændsrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på ikkesecuritiseringsinstrumenter, som er følsomme over for disse instrumenters kreditspænd, er kreditspændssatser for udstedere, der er udledt af de relevante gældsinstrumenter og credit default swaps og henført til hver af følgende løbetider: 0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år. Institutterne anvender kun én risikofaktor for hver udsteder og hver løbetid, uanset om disse kreditspændssatser for udstedere er udledt af gældsinstrumenter eller credit default swaps. Undergrupperne er sektorundergrupper, jf. afdeling 6, og hver undergruppe indeholder alle de risikofaktorer, der henføres til den pågældende sektor.

2. De vegakreditspændsrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende ikkesecuritiseringsinstrumenter, som er følsomme over for kreditspænd, er de implicitte volatiliteter for kreditspændssatserne for udstederne af de underliggende instrumenter beregnet som anført i stk. 1, som henføres til følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiden for den option, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år. Der anvendes de samme undergrupper som ved deltakreditspændsrisikoen for ikkesecuritiseringsinstrumenter.

3. De curvaturekreditspændsrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på ikkesecuritiseringsinstrumenter, består af en vektor af kreditspændssatser, som repræsenterer en kreditspændskurve, der er specifik for udstederen. For hvert instrument indeholder vektoren lige så mange komponenter, som der er forskellige løbetider for kreditspændssatser, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument. Der anvendes de samme undergrupper som ved deltakreditspændsrisikoen for ikkesecuritiseringsinstrumenter.

4. Institutterne beregner instrumentets følsomhed over for hver risikofaktor, der er anvendt i curvaturerisikoformlen, i overensstemmelse med artikel 325g. Med henblik på curvaturerisikoen anser institutterne vektorer, som er udledt af relevante gældsinstrumenter eller credit default swaps og har et forskelligt antal komponenter, for at være den samme risikofaktor, forudsat at disse vektorer svarer til den samme udsteder.

Artikel 325n

Kreditspændsrisikofaktorer for securitiseringsinstrumenter

1. Institutterne anvender kreditspændsrisikofaktorerne, jf. stk. 3, på securitiseringspositioner, der indgår i ACTP'en, jf. artikel 325, stk. 6, 7 og 8.

   Institutterne anvender kreditspændsrisikofaktorerne, jf. stk. 5, på securitiseringspositioner, der ikke indgår i ACTP'en, jf. artikel 325, stk. 6, 7 og 8.

2. De undergrupper, der finder anvendelse på kreditspændsrisikoen for securitiseringer, der indgår i ACTP'en, er de samme som de undergrupper, der finder anvendelse på kreditspændsrisikoen for ikkesecuritiseringer, jf. afdeling 6.

   De undergrupper, der finder anvendelse på kreditspændsrisikoen for securitiseringer, der ikke indgår i ACTP'en, er specifikke for denne risikoklassekategori, jf. afdeling 6.

3. De kreditspændsrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på securitiseringspositioner, der indgår i ACTP'en, er følgende:

   a) deltarisikofaktorerne er alle de relevante kreditspændssatser for udstederne af securitiseringspositionens underliggende eksponeringer, der er udledt af de relevante gældsinstrumenter og credit default swaps, og for hver af følgende løbetider: 0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år.

b) de vegarisikofaktorer, der finder anvendelse på optioner med securitiseringspositioner, som indgår i ACTP'en som underliggende instrumenter, er de implicitte volatiliteter for kreditspændene for udstederne af securitiseringspositionens underliggende eksponeringer, der er beregnet som anført i litra a), og som henføres til følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiden for den tilsvarende option, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år.

c) curvaturerisikofaktorerne er de relevante kreditspændsrentekurver for udstederne af securitiseringspositionens underliggende eksponeringer udtrykt som en vektor af kreditspændssatser for forskellige løbetider, der er beregnet som anført i litra a); for hvert instrument indeholder vektoren lige så mange komponenter, som der er forskellige løbetider for kreditspændssatser, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument.

4. Institutterne beregner securitiseringspositionens følsomhed over for hver risikofaktor, der er anvendt i curvaturerisikoformlen, i overensstemmelse med artikel 325g. Med henblik på curvaturerisikoen anser institutterne vektorer, som er udledt af enten relevante gældsinstrumenter eller credit default swaps og har et forskelligt antal komponenter, for at være den samme risikofaktor, forudsat at disse vektorer svarer til den samme udsteder.

5. De kreditspændsrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på securitiseringspositioner, som ikke indgår i ACTP'en, henviser til tranchens spænd og ikke de underliggende instrumenters spænd og svarer til følgende:

   a) deltarisikofaktorerne er de relevante kreditspændssatser for tranchen henført til følgende løbetider i overensstemmelse med tranchens løbetid: 0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år

   b) de vegarisikofaktorer, der finder anvendelse på optioner med securitiseringspositioner, som ikke indgår i ACTP'en som underliggende instrumenter, er de implicitte volatiliteter for kreditspændene for trancherne, som hver især henføres til følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiden for den option, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år.

   c) curvaturerisikofaktorerne er de samme som beskrevet i litra a); en fælles risikovægt finder anvendelse på alle disse risikofaktorer, jf. afdeling 6.

Artikel 325o
Aktierisikofaktorer

1. Undergrupperne for alle aktierisikofaktorer er de sektorbestemte undergrupper, der er omhandlet i afdeling 6.

2. De deltaaktierisikofaktorer, som institutterne skal anvende, er alle aktiespotkurserne og alle aktiegenkøbssatserne.

Med henblik på aktierisiko udgør en specifik aktiegenkøbskurve en enkelt risikofaktor, der udtrykkes som en vektor af genkøbssatser for forskellige løbetider. For hvert instrument indeholder vektoren lige så mange komponenter, som der er forskellige løbetider for genkøbssatser, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument.

Institutterne beregner instrumentets følsomhed over for en aktierisikofaktor som ændringen i instrumentets værdi ifølge dets værdiansættelsesmodel som et resultat af en ændring i hver af vektorens komponenter på ét basispoint. Institutterne modregner følsomheder over for risikofaktoren for den samme akties genkøbssats, uanset antallet af komponenter i hver vektor.

3. De vegaaktierisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, som er følsomme over for aktierisiko, er de implicitte volatiliteter for aktiespotkurser, som henføres til følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiderne for de tilsvarende optioner, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år. Der er ingen kapitalgrundlagskrav vedrørende vegarisiko for aktiegenkøbssatser.

4. De curvatureaktierisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, som er følsomme over for aktierisiko, er alle aktiespotkurserne, uanset de tilsvarende optioners løbetid. Der er ingen kapitalgrundlagskrav vedrørende curvaturerisiko for aktiegenkøbssatser.

Artikel 325p

Råvarerisikofaktorer

1. Undergrupperne for alle råvarerisikofaktorer er de sektorbestemte undergrupper, der er omhandlet i afdeling 6.

2. De deltaråvarerisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter, der er følsomme over for råvarer, er alle råvarespotpriserne for hver råvaretype og hver af følgende løbetider: 0,25 år, 0,5 år, et år, to år, tre år, fem år, ti år, 15 år, 20 år og 30 år. Institutterne anser kun to råvarepriser på den samme type råvare og med samme løbetid for at udgøre den samme risikofaktor, når de juridiske vilkår vedrørende leveringssted er identiske.

3. De vegaråvarerisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, som er følsomme over for råvarerisici, er de implicitte volatiliteter for råvarepriser for hver råvaretype, som henføres til følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiderne for de tilsvarende optioner, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år. Institutterne anser følsomheder over for den samme råvaretype, som er henført til den samme løbetid, for at være en enkelt risikofaktor, som institutterne derefter modregner.

4. De curvatureråvarerisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, der er følsomme over for råvarerisici, er et sæt råvarepriser med forskellige løbetider for hver råvaretype udtrykt som en vektor. For hvert instrument indeholder vektoren lige så mange komponenter, som der er forskellige løbetider for priser på denne råvare, der anvendes som variabler i instituttets værdiansættelsesmodel for det pågældende instrument. Institutterne sondrer ikke mellem råvarepriser efter leveringssted.

   Instrumentets følsomhed over for hver risikofaktor, der er anvendt i curvaturerisikoformlen, beregnes i overensstemmelse med artikel 325g. Med henblik på curvaturerisikoen anser institutterne vektorer, som har et forskelligt antal komponenter, for at være den samme risikofaktor, såfremt disse vektorer svarer til den samme råvaretype.

Artikel 325q

Valutakursrisikofaktorer

1. De deltavalutakursrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på instrumenter, der er følsomme over for valutarisici, er alle spotvalutakurserne mellem den valuta, som et instrument er denomineret i, og instituttets indberetningsvaluta. Der er en undergruppe for hvert valutapar, som indeholder en enkelt risikofaktor og en enkelt nettofølsomhed.

2. De vegavalutakursrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, som er følsomme over for valutarisici, er de implicitte volatiliteter for valutakurser mellem valutaparrene i stk. 1. Disse implicitte volatiliteter for valutakurser henføres til følgende løbetider i overensstemmelse med løbetiderne for de tilsvarende optioner, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav: 0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år.

3. De curvaturevalutakursrisikofaktorer, som institutterne skal anvende på optioner med underliggende instrumenter, som er følsomme over for valutarisici, er de samme som omhandlet i stk. 1.

4. Institutterne skal ikke sondre mellem onshore- og offshorevarianter af en valuta for alle delta-, vega- og curvaturerisikofaktorer for valutakurser.

Underafdeling 2

Definitioner af følsomheder

Artikel 325r

Deltarisikofølsomheder

1. Institutterne beregner følsomheder over for almindelig deltarenterisiko (GIRR) således:

   a) følsomhederne over for risikofaktorer, der består af risikofrie satser, beregnes således:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_i(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

   hvor

   $s_{r_{kt}}$ = følsomhederne over for risikofaktorer, der består af risikofrie satser

   r_{kt} = satsen for en risikofri kurve k med løbetiden t

   V_i (.) = værdiansættelsesfunktionen for instrumentet i, og

   x,y = andre risikofaktorer end r_{kt} i værdiansættelsesfunktionen V_i

b) følsomhederne over for risikofaktorer, der består af inflationsrisiko og valutabasisrisiko, beregnes således:

$$s_{x_j} = \frac{V_i\left(\bar{x}_{ji} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots\right) - V_i\left(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots\right)}{0{,}0001}$$

hvor

s_{x_j} = følsomhederne over for risikofaktorer, der består af inflationsrisiko og valutabasisrisiko

$\bar{x}_{ji}$ = en vektor af m komponenter, som repræsenterer den implicitte inflationskurve eller valutabasiskurven for en given valuta j, hvor m er lig med det antal inflations- eller valutarelaterede variabler, der er anvendt i værdiansættelsesmodellen for instrumentet i

$\overline{I_m}$ = enhedsmatricen for dimensionen (1 x m)

V_i (.) = værdiansættelsesfunktionen for instrumentet i, og

y,z = andre variabler i værdiansættelsesmodellen.

2. Institutterne beregner følsomhederne over for deltakreditspændsrisiko for alle securitiserings- og ikkesecuritiseringspositioner således:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i\left(\, cs_{kt} + 0{,}0001, x, y, \ldots\right) - V_i\left(cs_{kt}, x, y \ldots\right)}{0{,}0001}$$

hvor

$s_{cs_{kt}}$ = følsomhederne over for deltakreditspændsrisiko for alle securitiserings- og ikkesecuritiseringspositioner

cs_{kt} = værdien af kreditspændssatsen for en udsteder j ved løbetiden t

V_i (.) = værdiansættelsesfunktionen for instrumentet i, og

x,y = andre risikofaktorer end cs_{kt} i værdiansættelsesfunktionen V_i

3. Institutterne beregner følsomhederne over for deltaaktierisiko således:

a) følsomhederne over for risikofaktorer, der består af aktiespotkurser, beregnes således:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k, x, y, \ldots) - V_i(EQ_k, x, y, \ldots)}{0{,}01}$$

hvor

s_k = følsomhederne over for risikofaktorer, der består af aktiespotkurser

k = en specifik aktie

EQ_k = værdien af spotkursen for denne aktie

V_i (.) = værdiansættelsesfunktionen for instrumentet i, og

x,y = andre risikofaktorer end EQ_k i værdiansættelsesfunktionen V_i

b) følsomhederne over for risikofaktorer, der består af aktierepokurser, beregnes således:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0{,}0001\ \overline{I_m}, y, z \ldots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \ldots)}{0{,}0001}$$

hvor

s_{x_k} = følsomhederne over for risikofaktorer, der består af aktierepokurser

k = indekset for aktien

$\bar{x}_{ki}$ = en vektor af m komponenter, der repræsenterer løbetidsstrukturen ved genkøb for en specifik aktie k, hvor m er lig med det antal genkøbssatser, der svarer til de forskellige løbetider, der anvendes i værdiansættelsesmodellen for instrumentet i

$\overline{I_m}$ = enhedsmatricen for dimensionen (1 x m)

V_i (.) = værdiansættelsesfunktionen for instrumentet i, og

y,z = andre risikofaktorer end $\bar{x}_{ki}$ i værdiansættelsesfunktionen V_i

4. Institutterne beregner følsomhederne over for deltaråvarerisiko for hver risikofaktor k således:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k, y, z \ldots) - V_i(CTY_k, y, z \ldots)}{0{,}01}$$

hvor

s_k = følsomhederne over for deltaråvarerisiko

k = en given råvarerisikofaktor

CTY_k = værdien af risikofaktoren k

V_i (.) = markedsværdien af instrumentet i som en funktion af risikofaktoren k, og

y,z = andre risikofaktorer end CTY_k i værdiansættelsesmodellen for instrumentet i.

5. Institutterne beregner følsomhederne over for deltavalutakursrisiko for hver valutakursrisikofaktor k således:

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k, y, z \ldots) - V_i(FX_k, y, z \ldots)}{0{,}01}$$

hvor

s_k = følsomhederne over for deltavalutakursrisiko

k = en given valutakursrisikofaktor

FX_k = værdien af risikofaktoren

V_i (.) = markedsværdien af instrumentet i som en funktion af risikofaktoren k, og

y,z = andre risikofaktorer end i værdiansættelsesmodellen for instrumentet i.

Artikel 325s

Vegarisikofølsomheder

1. Institutterne beregner en options vegarisikofølsomhed over for en given risikofaktor k således:

$$s_k = \frac{V_i(0{,}01 + \ vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

hvor

s_k = en options vegarisikofølsomhed

k = en specifik vegarisikofaktor, der består af implicit volatilitet

vol_k = værdien af denne risikofaktor, der bør udtrykkes som en procentdel, og

x,y = andre risikofaktorer end vol_k i værdiansættelsesfunktionen V_i

2. I tilfælde af risikoklasser, hvor vegarisikofaktorer har en løbetidsdimension, men hvor reglerne om henførelse af risikofaktorer ikke finder anvendelse, fordi optionerne ikke har en løbetid, henfører institutterne disse risikofaktorer til den længste løbetid, der er fastsat. Sådanne optioner er omfattet af tillægget for restrisici.

3. Ved andre optioner end strike- eller barriereoptioner og optioner med flere strike- eller barrieremuligheder anvender institutterne den henførelse for strikes og løbetid, som instituttet anvendte internt ved værdiansættelsen af optionen. Sådanne optioner er også omfattet af tillægget for restrisici.

4. Institutterne beregner ikke vegarisikoen for securitiseringstrancher, der indgår i ACTP'en, jf. artikel 325, stk. 6, 7 og 8, som ikke har en implicit volatilitet. Kapitalgrundlagskrav vedrørende delta- og curvaturerisiko beregnes for disse securitiseringstrancher.

Artikel 325t

Krav til beregninger af følsomhed

1. Institutterne udleder følsomheder af instituttets værdiansættelsesmodeller, der tjener som basis for indberetning af overskud og tab til den øverste ledelse, ved at anvende formlerne i denne underafdeling.

   Uanset første afsnit kan de kompetente myndigheder kræve, at et institut, som har fået tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller, jf. kapitel 1b, anvender værdiansættelsesfunktionerne i risikomålingssystemet under deres metode med interne modeller til beregning af følsomheder i henhold til dette kapitel for at beregne og indberette kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko i overensstemmelse med artikel 430b, stk. 3.

2. Ved beregning af deltarisikofølsomheder for instrumenter med optionalitet som omhandlet i artikel 325e, stk. 2, litra a), kan institutterne antage, at de implicitte volatilitetsrelaterede risikofaktorer forbliver konstante.

3. Ved beregning af vegarisikofølsomheder for instrumenter med optionalitet som omhandlet i artikel 325e, stk. 2, litra b), finder følgende krav anvendelse:

   a) for almindelig renterisiko og kreditspændsrisiko antager institutterne for hver valuta, at det underliggende instrument for de volatilitetsrelaterede risikofaktorer, for hvilke vegarisikoen beregnes, enten følger en lognormal eller normal fordeling i de værdiansættelsesmodeller, der anvendes til instrumenterne

   b) for aktierisiko, råvarerisiko og valutakursrisiko antager institutterne, at det underliggende instrument for de volatilitetsrelaterede risikofaktorer, for hvilke vegarisikoen beregnes, følger en lognormal fordeling i de værdiansættelsesmodeller, der anvendes til disse instrumenter.

4. Institutterne beregner alle følsomheder, bortset fra følsomheder over for kreditværdijusteringer.

5. Uanset stk. 1 kan et institut med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse anvende alternative definitioner af deltarisikofølsomheder ved beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende en position i handelsbeholdningen i henhold til dette kapitel, forudsat at instituttet opfylder samtlige følgende betingelser:

   a) disse alternative definitioner anvendes med henblik på intern risikostyring og til indberetning af overskud og tab til den øverste ledelse af en uafhængig risikokontrolenhed i instituttet

   b) instituttet dokumenterer, at disse alternative definitioner er mere hensigtsmæssige til at opfange de følsomheder for positionen end de formler, der er fastsat i denne underafdeling, og at de deraf følgende følsomheder ikke i væsentlig grad afviger fra disse formler.

6. Uanset stk. 1 kan et institut med forbehold af de kompetente myndigheders tilladelse beregne vegafølsomheder på grundlag af en lineær transformering af alternative definitioner af følsomheder ved beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende en position i handelsbeholdningen i henhold til dette kapitel, forudsat at instituttet opfylder begge følgende betingelser:

   a) disse alternative definitioner anvendes med henblik på intern risikostyring og til indberetning af overskud og tab til den øverste ledelse af en uafhængig risikokontrolenhed i instituttet

b) instituttet dokumenterer, at disse alternative definitioner er mere hensigtsmæssige til at opfange følsomhederne for positionen end de formler, der er fastsat i denne underafdeling, og at den lineære transformering i første afsnit afspejler en vegarisikofølsomhed.

Afdeling 4

Tillægget for restrisiko

Artikel 325u

Kapitalgrundlagskrav vedrørende restrisici

1. Ud over kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko, som er beskrevet i afdeling 2, anvender institutterne yderligere kapitalgrundlagskrav på instrumenter, der er eksponeret mod restrisici, i overensstemmelse med denne artikel.

2. Instrumenter anses for at være eksponeret mod restrisici, når de opfylder en af følgende betingelser:

   a) instrumentet vedrører et eksotisk underliggende instrument, dvs. med henblik på dette kapitel refererer til et handelsbeholdningsinstrument til en underliggende eksponering, der ikke er omfattet af delta-, vega- eller curvaturerisikobehandlingerne efter følsomhedsmetoden, som er omhandlet i afdeling 2, eller kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko, som er fastsat i afdeling 5

b) instrumentet er et instrument, der bærer andre restrisici, dvs. med henblik på dette kapitel et af følgende instrumenter:

i) instrumenter, der er omfattet af kapitalgrundlagskrav vedrørende vega- og curvaturerisiko efter følsomhedsmetoden, som er fastsat i afdeling 2, og genererer afkast, der ikke kan replikeres som en finit lineær kombination af plain vanilla-optioner med en enkelt underliggende aktiekurs, råvarepris, valutakurs, obligationskurs, credit default swap-kurs eller renteswap

ii) instrumenter, der er positioner, der indgår i ACTP'en, jf. artikel 325, stk. 6; afdækninger, der indgår i denne ACTP, jf. artikel 325, stk. 8, tages ikke i betragtning.

3. Institutterne beregner de yderligere kapitalgrundlagskrav i stk. 1 som summen af den nominelle bruttoværdi af de instrumenter, der er omhandlet i stk. 2, multipliceret med følgende risikovægte:

a) 1,0 % for instrumenter i stk. 2, litra a)

b) 0,1 % for instrumenter i stk. 2, litra b).

4. Uanset stk. 1 anvender instituttet ikke kapitalgrundlagskravene vedrørende restrisici på et instrument, der opfylder en af følgende betingelser:

a) instrumentet er noteret på en anerkendt børs

b) instrumentet er kvalificeret til central clearing i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 648/2012

c) instrumentet dækker hele markedsrisikoen forbundet med en anden position i handelsbeholdningen, hvorved de to positioner i handelsbeholdningen, som fuldstændigt matcher hinanden, fritages for kapitalgrundlagskravene vedrørende restrisici.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvad der udgør et eksotisk underliggende instrument, og hvilke instrumenter der er instrumenter, der bærer andre restrisici med henblik på stk. 2.

Ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder undersøger EBA, om levetidsrisiko, vejrforhold, naturkatastrofer og den fremtidige realiserede volatilitet bør anses for at være eksotiske underliggende instrumenter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [to år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling 5

Kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko

Artikel 325v

Definitioner og almindelige bestemmelser

1. I denne afdeling forstås ved:

   a) "kort eksponering": en udsteders eller en gruppe af udstederes misligholdelse fører til en gevinst for instituttet, uanset hvilken type instrument eller transaktion der skaber eksponeringen

   b) "lang eksponering": en udsteders eller en gruppe af udstederes misligholdelse fører til et tab for instituttet, uanset hvilken type instrument eller transaktion der skaber eksponeringen

   c) "bruttobeløb for pludselig misligholdelse (brutto-JTD)": den estimerede størrelse af tabet eller gevinsten, som låntagerens misligholdelse ville medføre ved en specifik eksponering

   d) "nettobeløb for pludselig misligholdelse (netto-JTD)": den estimerede størrelse af det tab eller den gevinst, som et institut ville få som følge af en låntagers misligholdelse efter modregning mellem bruttobeløb for JTD

e) "tab givet misligholdelse" eller "LGD": tabet ved låntagerens misligholdelse af et instrument, der er udstedt af denne låntager, udtrykt som en andel af instrumentets nominelle værdi

f) "vægt for misligholdelsesrisiko": den procentdel, der repræsenterer den estimerede sandsynlighed for misligholdelse for hver låntager afhængigt af denne låntagers kreditværdighed.

2. Kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko finder anvendelse på gælds- og aktieinstrumenter, derivatinstrumenter, som har disse instrumenter som underliggende instrumenter, og derivater, hvis afkast eller dagsværdi påvirkes af misligholdelse fra en låntager, som ikke er modpart i selve derivatinstrumentet. Institutterne beregner kravene vedrørende misligholdelsesrisiko særskilt for hver af følgende typer instrumenter: ikkesecuritiseringer, securitiseringer, der ikke indgår i ACTP'en, og securitiseringer, der indgår i ACTP'en. De endelige kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko, der finder anvendelse for et institut, er summen af disse tre komponenter.

Underafdeling 1

Kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko for ikkesecuritiseringer

Artikel 325w

Bruttobeløb for pludselig misligholdelse

1. Institutterne beregner bruttobeløbene for pludselig misligholdelse (JTD) for hver lang eksponering mod gældsinstrumenter således:

$$JTD_{long} = \max\{LGD\ V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long};\ 0\}$$

hvor

JTD_{long} = bruttobeløbene for pludselig misligholdelse (JTD) for lang eksponering

$V_{notional}$ = instrumentets nominelle værdi

$P\&L_{long}$ = et udtryk, der justerer for gevinster eller tab, som instituttet allerede har medregnet som følge af ændringer i dagsværdien af det instrument, der skaber den lange eksponering. Gevinster indsættes i formlen med positivt fortegn, og tab indsættes med negativt fortegn, og

$Adjustment_{long}$ = det beløb, hvormed instituttets tab som følge af derivatinstrumentets opbygning i tilfælde af misligholdelse stiger eller falder i forhold til det fulde tab på det underliggende instrument; stigninger indsættes i udtrykket $Adjustment_{long}$ med positivt fortegn, og fald indsættes med et negativt fortegn.

2. Institutterne beregner bruttobeløbene for JTD for hver lang eksponering mod gældsinstrumenter således:

$$JTD_{short} = \min\{LGD\ V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short};\ 0\}$$

hvor

JTD_{short} =bruttobeløbene for JTD for kort eksponering

$V_{notional}$ = instrumentets nominelle værdi, som indsættes i formlen med negativt fortegn

$P\&L_{short}$ = et udtryk, der justerer for gevinster eller tab, som instituttet allerede har medregnet som følge af ændringer i dagsværdien af det instrument, der skaber den korte eksponering. Gevinster indsættes i formlen med positivt fortegn, og tab indsættes i formlen med negativt fortegn, og

$Adjustment_{short}$ = det beløb, hvormed instituttets gevinst som følge af derivatinstrumentets opbygning i tilfælde af misligholdelse stiger eller falder i forhold til det fulde tab på det underliggende instrument. Fald indsættes i udtrykket $Adjustment_{short}$ med positivt fortegn, og stigninger indsættes med udtrykket $Adjustment_{short}$ med negativt fortegn.

3. Med henblik på den beregning, der er omhandlet i stk. 1 og 2, anvender institutterne følgende LGD for gældsinstrumenter:

   a) eksponeringer mod efterstillede gældsinstrumenter tildeles en LGD på 100 %

   b) eksponeringer mod ikkeefterstillede gældsinstrumenter tildeles en LGD på 75 %

   c) eksponeringer mod dækkede obligationer, jf. artikel 129, tildeles en LGD på 25 %.

4. Med henblik på de beregninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, bestemmes de nominelle værdier således:

   a) for så vidt angår gældsinstrumenter er den nominelle værdi gældsinstrumentets pålydende værdi

   b) for så vidt angår derivatinstrumenter, som har underliggende gældsinstrumenter, er den nominelle værdi derivatinstrumentets nominelle værdi.

5. For eksponeringer mod aktieinstrumenter beregner institutterne bruttobeløbene for JTD således og ikke ved at anvende formlerne i stk. 1 og 2:

$$JTD_{long} = \max\{LGD \cdot V + P\&L_{long} + Adjustment_{long}; 0\}$$

$$JTD_{short} = \min\{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}; 0\}$$

hvor

JTD_{long} = bruttobeløbene for JTD for lang eksponering

JTD_{short} = bruttobeløbene for JTD for kort eksponering, og

V = aktiens dagsværdi eller for derivatinstrumenter, som har underliggende aktier, dagsværdien af den underliggende aktie.

6. Institutterne tildeler en LGD på 100 % til aktieinstrumenter med henblik på beregningen i stk. 5.

7. For eksponeringer mod misligholdelsesrisiko, der hidrører fra derivatinstrumenter, hvis afkast i tilfælde af låntagers misligholdelse ikke afhænger af den nominelle værdi af et specifikt instrument udstedt af denne låntager, eller mod LGD for låntageren eller et instrument udstedt af denne låntager anvender institutterne alternative metoder til at beregne bruttobeløbene for JTD.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

   a) hvordan institutterne skal beregne JTD-beløb for forskellige typer instrumenter i overensstemmelse med denne artikel

   b) hvilke alternative metoder institutterne skal anvende til at estimere bruttobeløbene for JTD, som er omhandlet i stk. 7

   c) de nominelle værdier af andre instrumenter end de i stk. 4, litra a) og b), omhandlede.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [to år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325x

Nettobeløb for pludselig misligholdelse

1. Institutterne beregner nettobeløb for pludselig misligholdelse (JTD) ved at modregne bruttobeløbene for JTD for korte eksponeringer og lange eksponeringer. Modregning kan kun ske mellem eksponeringer mod den samme låntager, når de korte eksponeringer har samme rangorden som eller lavere rangorden end de lange eksponeringer.

2. Modregningen skal være fuldstændig eller delvis afhængigt af løbetiderne for modregningseksponeringerne:

   a) fuldstændig modregning sker, når alle modregningseksponeringer har en løbetid på et år eller mere,

   b) delvis modregning sker, når mindst én af modregningseksponeringerne har en løbetid på under et år, i hvilket tilfælde JTD-beløbet for hver eksponering med en løbetid på under et år multipliceres med forholdet mellem eksponeringens løbetid og ét år.

3. Hvis modregning ikke kan foretages, er bruttobeløbene for JTD lig med nettobeløbene for JTD, når der er tale om eksponeringer med en løbetid på et år eller mere. Bruttobeløb for JTD med en løbetid på under et år multipliceres med forholdet mellem eksponeringens løbetid og ét år, dog mindst tre måneder, med henblik på at beregne nettobeløbene for JTD.

4. Med henblik på stk. 2 og 3 tages løbetiden for derivatkontrakter og ikke deres underliggende instrumenter i betragtning. Likvide aktieeksponeringer tildeles efter instituttets skøn en løbetid på et år eller tre måneder.

Artikel 325y

Beregning af kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko

1. Nettobeløb for JTD multipliceres, uanset modpartens type, med de misligholdelsesrisikovægte, der svarer til deres kreditkvalitet, jf. tabel 2:

Tabel 2

Kreditkvalitetskategori	Misligholdelsesrisikovægt
Kreditkvalitetstrin 1	0,5 %
Kreditkvalitetstrin 2	3 %
Kreditkvalitetstrin 3	6 %
Kreditkvalitetstrin 4	15 %
Kreditkvalitetstrin 5	30 %
Kreditkvalitetstrin 6	50 %
Ikkerated	15 %
Misligholdte	100 %

2. Eksponeringer, der ville blive tildelt en risikovægt på 0 % efter standardmetoden for kreditrisiko i henhold til afsnit II, kapitel 2, tildeles en misligholdelsesrisikovægt på 0 % i forbindelse med kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko.

3. Det vægtede netto-JTD fordeles på følgende undergrupper: selskaber, stater og lokale myndigheder.

4. Vægtede nettobeløb for JTD aggregeres i hver undergruppe efter følgende formel:

$$DRC_b = \max\left\{\left(\sum_{i \in long} RW_i \cdot \text{net JTD}_i\right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|\right); 0\right\}$$

hvor

DRC_b = kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko for undergruppe bi = indekset for et instrument, der tilhører undergruppe b

RW_i = risikovægten, og

WtS = forholdstal for indregning af en fordel for afdækningsforhold i en undergruppe, som beregnes således:

$$WtS = \frac{\sum \text{net JTD}_{long}}{\sum \text{net JTD}_{long} + \sum |\text{net JTD}_{short}|}$$

Med henblik på beregningen af DRC_b og WtS aggregeres de lange positioner og de korte positioner for alle positioner i en undergruppe, uanset på hvilket kreditkvalitetstrin disse positioner er placeret, for at opnå de undergruppespecifikke kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko.

5. Det endelige kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko, for så vidt angår ikkesecuritiseringer, beregnes som den simple sum af kapitalgrundlagskravene på undergruppeniveau.

Underafdeling 2
Kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko for securitiseringer, der ikke indgår i ACTP'en

Artikel 325z
Beløb for pludselig misligholdelse

1. Bruttobeløb for pludselig misligholdelse for securitiseringseksponeringer er deres markedsværdi eller, hvis markedsværdien ikke er tilgængelig, deres dagsværdi fastsat i henhold til gældende regnskabsregler.

2. Nettobeløb for pludselig misligholdelse bestemmes ved at modregne bruttobeløb for pludselig misligholdelse for lange eksponeringer og bruttobeløb for pludselig misligholdelse for korte eksponeringer. Modregning kan kun foretages mellem securitiseringseksponeringer, som har den samme underliggende pulje af aktiver og tilhører den samme tranche. Modregning kan ikke foretages mellem securitiseringseksponeringer, som har forskellige underliggende puljer af aktiver, selv om de har samme attachment og detachment points.

3. Når andre eksisterende securitiseringseksponeringer kan replikeres fuldstændigt, bortset fra løbetidsdimensionen, ved at opdele eller kombinere eksisterende securitiseringseksponeringer, kan de eksponeringer, der følger af denne opdeling eller kombination, anvendes i stedet for de eksisterende securitiseringseksponeringer med henblik på modregning.

4. Når hele tranchestrukturen for en eksisterende securitiseringseksponering kan replikeres fuldstændigt ved at opdele eller kombinere eksisterende eksponeringer i underliggende navne, kan de eksponeringer, der følger af denne opdeling eller kombination, anvendes i stedet for de eksisterende securitiseringseksponeringer med henblik på modregning. Når underliggende navne anvendes på denne måde, fjernes de fra behandlingen af misligholdelsesrisiko vedrørende ikkesecuritiseringer.

5. Artikel 325x finder anvendelse på både eksisterende securitiseringseksponeringer og på securitiseringseksponeringer, der anvendes i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3 eller 4. De relevante løbetider er løbetiderne for securitiseringstrancherne.

Artikel 325aa

Beregning af kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko for securitiseringer

1. Nettobeløb for JTD for securitiseringseksponeringer multipliceres med 8 % af den risikovægt, der finder anvendelse på den relevante securitiseringseksponering, inklusive STS-securitiseringer, uden for handelsbeholdningen i overensstemmelse med det hierarki af metoder, der er beskrevet i afsnit II, kapitel 5, afdeling 3, og uanset modpartens type.

2. Der anvendes en løbetid på et år på alle trancher, hvor risikovægte beregnes i overensstemmelse med SEC-IRBA og SEC-ERBA.

3. De risikovægtede JTD-beløb for individuelle likvide securitiseringseksponeringer begrænses til positionens dagsværdi.

4. De risikovægtede nettobeløb for JTD fordeles på følgende undergrupper:

   a) en fælles undergruppe for alle selskaber, uanset region

   b) 44 forskellige undergrupper svarende til en undergruppe pr. region for hver af de 11 i andet afsnit definerede aktivklasser.

   Med henblik på første afsnit er de 11 aktivklasser commercial paper med sikkerhedsstillelse i aktiver (asset-backed commercial paper, ABCP), billån/-leases, værdipapirer med sikkerhedsstillelse i realkreditlån i beboelsesejendomme (residential mortgage-backed securities, RMBS), kreditkort, værdipapirer med sikkerhedsstillelse i realkreditlån i erhvervsejendomme (commercial mortgage-backed securities, CMBS), strukturerede kreditobligationer (collateralised loan obligations, CLO), CDO-squared (collateralised debt obligation squared), små og mellemstore virksomheder (SMV'er), studielån, øvrig detail og øvrig engros. De fire regioner er Asien, Europa, Nordamerika og resten af verden.

5. Ved tildelingen af en securitiseringseksponering til en undergruppe anvender institutterne en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet. Institutterne tildeler kun hver securitiseringseksponering til én af undergrupperne omhandlet i stk. 4. En securitiseringseksponering, som et institut ikke kan tildele til en undergruppe for en aktivklasse eller region, tildeles til henholdsvis aktivklassen "øvrig detail" eller "øvrig engros" eller til "resten af verden".

6. Vægtede nettobeløb for JTD aggregeres i hver undergruppe på samme måde som for misligholdelsesrisiko vedrørende ikkesecuritiseringseksponeringer efter formlen i artikel 325y, stk. 4, hvorved kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko for hver undergruppe opnås.

7. Det endelige kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko for securitiseringer, der ikke indgår i ACTP'en beregnes som den simple sum af kapitalgrundlagskravene på undergruppeniveau.

Underafdeling 3
Kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko for securitiseringer, der indgår i ACTP'en

Artikel 325ab
Anvendelsesområde

1. For ACTP'en omfatter kapitalgrundlagskravet misligholdelsesrisikoen for securitiseringseksponeringer og for ikkesecuritiseringsafdækninger. Disse afdækninger medtages ikke i beregningerne af misligholdelsesrisikoen for ikkesecuritiseringer. Der er ingen diversificeringsfordele mellem kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko for ikkesecuritiseringer, kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko for securitiseringer, der ikke indgår i ACTP'en, og kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko for securitiseringer, der indgår i ACTP'en.

2. For handlede kredit- og aktiederivater, der ikke er securitiseringer, bestemmes JTD-beløbene for de enkelte dele ved hjælp af transparensmetoden.

Artikel 325ac

Beløb for pludselig misligholdelse for ACTP'en

1. I denne artikel forstås ved:

   a) "opdeling ved hjælp af en værdiansættelsesmodel": en single name-del af en securitisering værdiansættes som forskellen mellem securitiseringens ubetingede værdi og securitiseringens betingede værdi, idet det antages, at den pågældende single name-del misligholdes med en LGD på 100 %

   b) "replikation": kombinationen af individuelle securitiseringsindekstrancher kombineres med henblik på at replikere en anden tranche i samme indeksserie eller replikere en ikketrancheopdelt position i indeksserien

   c) "opdeling": replikation af et indeks ved en securitisering, hvis underliggende eksponeringer i puljen er identiske med de single name-eksponeringer, der udgør indekset.

2. Bruttobeløbene for JTD for securitiseringseksponeringer og ikkesecuritiseringseksponeringer i ACTP'en er deres markedsværdi eller, hvis markedsværdien ikke er tilgængelig, deres dagsværdi fastsat i henhold til gældende regnskabsregler.

3. "Nth-to-default"-produkter behandles som trancheopdelte produkter med følgende attachment og detachment points:

   a) attachment point = (N – 1) / Total Names

   b) detachment point = (N – 1) / Total Names

   hvor "Total Names" er det samlede antal navne i den underliggende kurv eller pulje.

4. Nettobeløb for JTD bestemmes ved at modregne bruttobeløb for JTD for lange eksponeringer og bruttobeløb for JTD for korte eksponeringer. Modregning kan kun foretages mellem eksponeringer, der er identiske bortset fra løbetid. Modregning kan kun foretages som følger:

   a) for indekser, indekstrancher og skræddersyede trancher kan modregning foretages på tværs af løbetider i samme indeksfamilie, -serie og -tranche, med forbehold af bestemmelserne om eksponeringer med en løbetid på under et år, jf. artikel 325x; bruttobeløb for JTD for lange eksponeringer og bruttobeløbene for JTD for korte eksponeringer, som replikerer hinanden fuldstændigt, kan modregnes gennem opdeling i single name-ækvivalente eksponeringer ved hjælp af en værdiansættelsesmodel; i sådanne tilfælde skal summen af bruttobeløbene for JTD for single name-ækvivalente eksponeringer, der er beregnet ved opdeling, være lig med bruttobeløbet for JTD for den ikkeopdelte eksponering

b) modregning gennem opdeling som beskrevet i litra a) kan ikke foretages for resecuritiseringer eller derivater på securitisering

c) for indekser og indekstrancher kan der foretages modregning på tværs af løbetider i den samme indeksfamilie, -serie og -tranche ved replikation eller opdeling; hvis de lange eksponeringer og korte eksponeringer er ækvivalente, bortset fra en restkomponent, tillades modregning, og nettobeløbet for JTD afspejler resteksponeringen

d) forskellige trancher i den samme indeksserie, forskellige serier i det samme indeks og forskellige indeksfamilier kan ikke anvendes til at modregne hinanden.

Artikel 325ad

Beregning af kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko for ACTP'en

1. Nettobeløbene for JTD multipliceres med:

a) for trancheopdelte produkter: misligholdelsesrisikovægtene svarende til deres kreditkvalitet, jf. artikel 325y, stk. 1 og 2

b) for ikketrancheopdelte produkter: misligholdelsesrisikovægtene, jf. artikel 325aa, stk. 1.

2. Risikovægtede nettobeløb for JTD tildeles undergrupper, der svarer til et indeks.

3. Vægtede nettobeløb for JTD aggregeres i hver undergruppe efter følgende formel:

$$DRC_b = \max\left\{\left(\sum_{i \in long} RW_i \cdot \text{net JTD}_i\right) - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|\right); 0\right\}$$

hvor

DRC_b = kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko for undergruppe b

i = et instrument, der tilhører undergruppe b, og

WtS_{ACTP} = forholdstallet for indregning af en fordel for afdækningsforhold i en undergruppe, som beregnes efter WtS-formlen i artikel 325y, stk. 4, men med lange positioner og korte positioner på tværs af hele ACTP'en og ikke kun positionerne i den pågældende undergruppe.

4. Institutterne beregner kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko for ACTP'en efter følgende formel:

$$DRC_{ACTP} = \max\left\{\sum_b (max[DRC_b, 0] + 0{,}5 \cdot (min[DRC_b, 0]); 0\right\}$$

hvor

DRC_{ACTP} = kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko for ACTP'en, og

DRC_b = kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko for undergruppe b

Afdeling 6

Risikovægte og korrelationer

Underafdeling 1

Deltarisikovægte og -korrelationer

Artikel 325ae

Risikovægte for almindelig renterisiko

1. For valutaer, der ikke indgår i underkategorien mest likvide valutaer omhandlet i artikel 325bd, stk. 7, litra b), præciseres risikovægtene for følsomhederne over for den risikofrie rentes risikofaktorer for hver undergruppe i tabel 3 i henhold til den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 461a.

Tabel 3

Undergruppe	Løbetid
1	0,25 år
2	0,5 år
3	1 år
4	2 år
5	3 år
6	5 år
7	10 år
8	15 år
9	20 år
10	30 år

2. En fælles risikovægt for alle følsomheder over for inflations- og valutabasisrisikofaktorer præciseres i henhold til den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 461a.

3. For valutaer, der indgår i underkategorien mest likvide valutaer omhandlet i artikel 325bd, stk. 7, litra b), og instituttets nationale valuta er risikovægtene for den risikofrie rentes risikofaktorer de risikovægte, der er anført i tabel 3, divideret med $\sqrt{2}$.

Artikel 325af

Korrelationer for almindelig renterisiko i den samme undergruppe

1. Mellem to vægtede følsomheder for almindelige renterisikofaktorer WS_k og WS_l i den samme undergruppe, som er tildelt samme løbetid, men som svarer til forskellige kurver, fastsættes korrelationen ρ_{kl} til 99,90 %.

2. Mellem to vægtede følsomheder for almindelige renterisikofaktorer WS_k og WS_l i den samme undergruppe, som svarer til den samme kurve, men som har forskellige løbetider, fastsættes korrelationen efter følgende formel:

$$\max\left[e^{\left(-\theta\cdot\frac{|T_k-T_l|}{\min\{T_k;\,T_l\}}\right)};\,40\,\%\right]$$

hvor

T_k (henholdsvis T_l) = løbetiden knyttet til den risikofrie rente

θ = 3 %.

3. Mellem to vægtede følsomheder for almindelige renterisikofaktorer WS_k og WS_l i den samme undergruppe, som svarer til forskellige kurver og har forskellige løbetider, er korrelationen ρ_{kl} lig med den korrelationsparameter, der er anført i stk. 2, multipliceret med 99,90 %.

4. Mellem enhver given vægtet følsomhed for almindelige renterisikofaktorer WS_k og enhver given vægtet følsomhed for inflationsrisikofaktorer WS_l fastsættes korrelationen til 40 %.

5. Mellem enhver given vægtet følsomhed for valutabasisrisikofaktorer WS_k og enhver given vægtet følsomhed for almindelige renterisikofaktorer WS_l, herunder en anden valutabasisrisikofaktor, fastsættes korrelationen til 0 %.

Artikel 325ag
Korrelationer på tværs af undergrupper for almindelig renterisiko

1. Parameteren γ_{bc} = 50 % anvendes til at aggregere risikofaktorer, som tilhører forskellige undergrupper.

2. Parameteren γ_{bc} = 80 % anvendes til at aggregere en renterisikofaktor baseret på en valuta, jf. artikel 325av, stk. 3, og en renterisikofaktor baseret på euroen.

Artikel 325ah

Risikovægte for kreditspændsrisikoen vedrørende ikkesecuritiseringer

1. Risikovægte for følsomhederne over for risikofaktorer for kreditspænd vedrørende ikkesecuritiseringer er de samme for alle løbetider (0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år) i hver undergruppe i tabel 4:

Tabel 4

Under-gruppe nr.	Kredit-kvalitet	Sektor	Risikovægt (procentpoint)
1	Alle	En medlemsstats centrale forvaltning, herunder centralbanker	0,50 %

Under-gruppe nr.	Kredit-kvalitet	Sektor	Risikovægt (procentpoint)
2	Kreditkvalitetstrin 1-3	Et tredjelands centrale forvaltning, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, eller artikel 118	0,5 %
3		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	1,0 %
4		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en central forvaltning eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	5,0 %
5		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling, råstofudvinding	3,0 %
6		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	3,0 %
7		Teknologi og telekommunikation	2,0 %
8		Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser	1,5 %
9		Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i medlemsstater	1,0 %

Under-gruppe nr.	Kredit-kvalitet	Sektor	Risikovægt (procentpoint)
11	Kreditkvalitetstrin 4-6	Et tredjelands centrale forvaltning, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, eller artikel 118	
12		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder	4,0 %
13		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en central forvaltning eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere	12,0 %
14		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling, råstofudvinding	7,0 %
15		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester	8,5 %
16		Teknologi og telekommunikation	5,5 %
17		Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser	5,0 %
18	Andre sektorer		12,0 %

2. Med henblik på tildeling af en risikoeksponering til en sektor anvender institutterne en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet til at gruppere udstedere efter sektor. Institutterne tildeler kun hver udsteder til én af sektorundergrupperne i tabel 4. Risikoeksponeringer fra en udsteder, som et institut ikke kan tildele til en sektor på en sådan måde, tildeles til undergruppe nr. 18 i tabel 4.

Artikel 325ai

Korrelationer for kreditspændsrisiko vedrørende ikkesecuritiseringer i den samme undergruppe

1. Mellem to følsomheder WS_k og WS_l i den samme undergruppe fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

hvor

$\rho_{kl}^{(navn)}$ er lig med 1, når de to navne på følsomhederne k og l er identiske, og ellers 35 %

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 65 %

$\rho_{kl}^{(basis)}$ er lig med 1, når de to følsomheder er relateret til de samme kurver, og ellers er den lig med 99,90 %.

2. Korrelationsparametrene i denne artikels stk. 1 finder ikke anvendelse på undergruppe nr. 18 i tabel 4 i artikel 325ah, stk. 1. Kapitalkravet i relation til aggregeringsformlen for deltarisiko i undergruppe nr. 18 er lig med summen af de absolutte værdier af de nettovægtede følsomheder, der er tildelt den undergruppe:

$$K_{b(\text{bucket 18})} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325aj

Korrelationer på tværs af undergrupper for kreditspændsrisiko vedrørende ikkesecuritiseringer

Korrelationsparameteren γ_{bc}, der finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder mellem forskellige undergrupper, fastsættes således:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc(\text{sector})}$$

hvor

$\gamma_{bc(\text{rating})}$ er lig med 1, når de to undergrupper er i samme kreditkvalitetskategori (enten kreditkvalitetstrin 1-3 eller kreditkvalitetstrin 4-6), og ellers er det lig med 50 %.;ed henblik på denne beregning anses undergruppe nr. 1 for at tilhøre den samme kreditkvalitetskategori som undergrupper, der er tildelt kreditkvalitetstrin 1-3, og

$\gamma_{bc(sector)}$ er lig med 1, når de to undergrupper tilhører samme sektor, og ellers er det lig med den tilsvarende procentdel i tabel 5:

Tabel 5

Undergruppe	1, 2 og 11	3 og 12	4 og 13	5 og 14	6 og 15	7 og 16	8 og 17	9
1,2 og 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 og 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 og 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 og 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 og 15						25 %	5 %	15 %
7 og 16							5 %	20 %
8 og 17								5 %
9								

Artikel 325ak

Risikovægte for kreditspændsrisiko vedrørende securitiseringer, der indgår i ACTP'en

Risikovægte for følsomhederne over for risikofaktorer for kreditspænd vedrørende securitiseringer, der indgår i ACTP'en, er de samme for alle løbetider (0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år) i hver undergruppe og præciseres for hver undergruppe i tabel 6 i henhold til den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 461a:

Tabel 6

Undergruppe nr.	Kreditkvalitet	Sektor
1	Alle	Medlemsstaters centrale forvaltning, herunder centralbanker
2	Kreditkvalitetstrin 1-3	Et tredjelands centrale forvaltning, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, eller artikel 118
3		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder
4		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en central forvaltning eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere
5		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling, råstofudvinding
6		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester
7		Teknologi og telekommunikation
8		Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser
9		Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i medlemsstater
10		Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i tredjelande

Undergruppe nr.	Kreditkvalitet	Sektor
11	Kreditkvalitetstrin 4-6	Et tredjelands centrale forvaltning, herunder centralbanker, multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer omhandlet i artikel 117, stk. 2, eller artikel 118
12		Regional eller lokal myndighed og offentlige enheder
13		Enheder i den finansielle sektor, herunder kreditinstitutter, der er etableret af en central forvaltning eller en regional eller lokal myndighed, og støttelångivere
14		Råvarer, energi, industriprodukter, landbrug, fremstilling, råstofudvinding
15		Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester
16		Teknologi og telekommunikation
17		Sundhedspleje, forsyningsvirksomhed samt liberale og tekniske tjenesteydelser
18	Andre sektorer	

Artikel 325al

Korrelationer for kreditspændsrisiko vedrørende securitiseringer, der indgår i ACTP'en

1. Deltarisikokorrelationen ρ_{kl} udledes i henhold til artikel 325ai, bortset fra at $\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ for så vidt angår dette stykke er lig med 1, når de to følsomheder er relateret til de samme kurver, og ellers er den lig med 99,00 %.

2. Korrelationen γ_{bc} udledes i henhold til artikel 325aj.

Artikel 325am

Risikovægte for kreditspændsrisiko vedrørende securitiseringer, der ikke indgår i ACTP'en

1. Risikovægte for følsomhederne over for risikofaktorer over for kreditspænd vedrørende securitisering, der ikke indgår i ACTP'en, er de samme for alle løbetider (0,5 år, et år, tre år, fem år og ti år) i hver undergruppe og præciseres for hver undergruppe i tabel 7 i henhold til den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 461a:

Tabel 7

Undergruppe nr.	Kreditkvalitet	Sektor
1	Ikkeefterstillede og kreditkvalitetstrin 1-3	RMBS - Prime
2		RMBS - Mid-Prime
3		RMBS - Sub-Prime
4		CMBS
5		Værdipapirer med sikkerhedsstillelse i aktiver (ABS) - studielån
6		ABS - kreditkort
7		ABS - bil
8		Strukturerede kreditobligationer (CLO) uden for ACTP'en

Undergruppe nr.	Kreditkvalitet	Sektor
9	Efterstillede og kreditkvalitetstrin 1-3	RMBS - Prime
10		RMBS - Mid-Prime
11		RMBS - Sub-Prime
12		CMBS
13		ABS - studielån
14		ABS - kreditkort
15		ABS - bil
16		CLO uden for ACTP'en
17	Kreditkvalitetstrin 4-6	RMBS - Prime
18		RMBS - Mid-Prime
19		RMBS - Sub-Prime
20		CMBS
21		ABS - studielån
22		ABS - kreditkort
23		ABS - bil
24		CLO uden for ACTP'en
25	Andre sektorer	

2. Med henblik på tildeling af en risikoeksponering til en sektor anvender institutterne en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet til at gruppere udstedere efter sektor. Institutterne tildeler hver tranche til én af sektorundergrupperne i tabel 7. Risikoeksponeringer fra en tranche, som et institut ikke kan tildele til en sektor på en sådan måde, tildeles til undergruppe nr. 25.

Artikel 325an

Korrelationer for kreditspændsrisiko vedrørende securitiseringer i den samme undergruppe, der ikke indgår iACTP'en

1. Mellem to følsomheder WS_k og WS_l i den samme undergruppe fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tranche)} \cdot \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

hvor

$\rho_{kl}^{(tranche)}$ er lig med 1, når de to navne på følsomhederne k og l er i den samme undergruppe og er relateret til den samme securitiseringstranche (mere end 80 % overlapning i nominelle tal), og ellers er den lig med 40 %

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 80 %

$\rho_{kl}^{(basis)}$ er lig med 1, når de to følsomheder er relateret til de samme kurver, og ellers er den lig med 99,90 %.

2. Korrelationsparametrene i stk. 1 finder ikke anvendelse på undergruppe nr. 25 i tabel 7 i artikel 325am, stk. 1. Kapitalgrundlagskravet i relation til aggregeringsformlen for deltarisiko i undergruppe nr. 25 er lig med summen af de absolutte værdier af de nettovægtede følsomheder, der er tildelt denne undergruppe:

$$K_{b(\text{bucket } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325ao

Korrelationer på tværs af undergrupper for kreditspændsrisiko vedrørende securitiseringer, der ikke indgår i ACTP'en

1. Korrelationsparameteren γ_{bc} finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder mellem forskellige undergrupper og fastsættes til 0 %.

2. Kapitalgrundlagskravet vedrørende undergruppe nr. 25 lægges til kapitalen for det samlede risikoklasseniveau uden indregning af diversificerings- eller afdækningsvirkninger i forhold til andre undergrupper.

Artikel 325ap

Risikovægte for aktierisiko

1. Risikovægte for følsomhederne over for risikofaktorer for aktie- og aktiereporente præciseres for hver undergruppe i tabel 8 i henhold til den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 461a.

Tabel 8

Undergruppe nr.	Markedskapitalisering	Økonomi	Sektor
1	Stor	Ny markedsøkonomi	Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester, sundhedspleje og forsyningsvirksomhed
2			Telekommunikation og industriprodukter
3			Råvarer, energi, landbrug, fremstilling, råstofudvinding
4			Finansielle produkter, herunder statsstøttede finansielle produkter, ejendomsaktiviteter og teknologi

Undergruppe nr.	Markedskapitalisering	Økonomi	Sektor
5		Højt udviklet økonomi	Forbrugervarer og -tjenesteydelser, transport og godshåndtering, administrative tjenesteydelser og hjælpetjenester, sundhedspleje og forsyningsvirksomhed
6			Telekommunikation og industriprodukter
7			Råvarer, energi, landbrug, fremstilling, råstofudvinding
8			Finansielle produkter, herunder statsstøttede finansielle produkter, ejendomsaktiviteter og teknologi
9	Lille	Ny markedsøkonomi	Alle sektorer beskrevet under undergruppe nr. 1, 2, 3 og 4
10		Højt udviklet økonomi	Alle sektorer beskrevet under undergruppe nr. 5, 6, 7 og 8
11	Andre sektorer		

2. Hvad der i denne artikel forstås ved en lille og stor markedskapitalisering, præciseres i de i artikel 325bd, stk. 7, omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder.

3. For så vidt angår denne artikel udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvad der udgør nye markedsøkonomier og højt udviklede økonomier.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [to år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Ved tildeling af en risikoeksponering til en sektor anvender institutterne en klassificering, der sædvanligvis anvendes på markedet til at gruppere udstedere efter sektor. Institutterne tildeler hver udsteder til en af sektorundergrupperne i tabel 8 og tildeler alle udstedere fra den samme industri til den samme sektor. Risikoeksponeringer fra en udsteder, som et institut ikke kan tildele til en sektor på en sådan måde, tildeles til undergruppe nr. 11 i tabel 8. Multinationale aktieudstedere eller aktieudstedere med aktiviteter i flere sektorer tildeles til en bestemt undergruppe på grundlag af den vigtigste region og sektor, hvori aktieudstederen har aktiviteter.

Artikel 325aq

Korrelationer for aktierisiko i den samme undergruppe

1. Deltarisikokorrelationen ρ_{kl} fastsættes til 99,90 % mellem to følsomheder WS_k og WS_l i den samme undergruppe, når den ene er en følsomhed over for en aktiespotkurs, og den anden er en følsomhed over for en aktiereporente, når de begge er relateret til det samme aktieudstedernavn.

2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} mellem to følsomheder WS_k og WS_l over for aktiespotkurs i den samme undergruppe således:

a) 15 % mellem to følsomheder i den samme undergruppe, der henhører under kategorien stor markedskapitalisering, ny markedsøkonomi (undergruppe nr. 1, 2, 3 eller 4)

b) 25 % mellem to følsomheder i den samme undergruppe, der henhører under kategorien stor markedskapitalisering, højt udviklet økonomi (undergruppe nr. 5, 6, 7 eller 8)

c) 7,5 % mellem to følsomheder i den samme undergruppe, der henhører under kategorien lille markedskapitalisering, ny markedsøkonomi (undergruppe nr. 9)

d) 12,5 % mellem to følsomheder i den samme undergruppe, der henhører under kategorien lille markedskapitalisering, højt udviklet økonomi (undergruppe nr. 10).

3. Korrelationsparameteren ρ_{kl} mellem to følsomheder WS_k og WS_l over for aktiereporente i den samme undergruppe fastsættes i overensstemmelse med stk. 2.

4. Mellem to følsomheder WS_k og WS_l i den samme undergruppe fastsættes, når den ene er en følsomhed over for en aktiespotkurs, og den anden er en følsomhed over for en aktiereporente, og når de to følsomheder er relateret til hver sit aktieudstedernavn, korrelationsparameteren ρ_{kl} til de korrelationsparametre, der er anført i stk. 2, multipliceret med 99,90 %.

5. De i stk. 1-4 anførte korrelationsparametre finder ikke anvendelse på undergruppe nr. 11. Kapitalkravet i relation til aggregeringsformlen for deltarisiko i undergruppe nr. 11 er lig med summen af de absolutte værdier af de nettovægtede følsomheder, der er tildelt denne undergruppe:

$$K_{b(\text{bucket 11})} = \sum_k |WS_k|$$

Artikel 325ar

Korrelationer på tværs af undergrupper for aktierisiko

Korrelationsparameteren γ_{bc} finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder mellem forskellige undergrupper. Den fastsættes til 15 %, når de to undergrupper falder inden for undergruppe nr. 1-10.

Artikel 325as

Risikovægte for råvarerisiko

Risikovægte for følsomheder over for råvarerisikofaktorer præciseres for hver undergruppe i tabel 9 i henhold til den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 461a.

Tabel 9

Undergruppe nr.	Undergruppenavn
1	Energi - faste brændsler
2	Energi - flydende brændsler
3	Energi - elektricitet og kulstofhandel
4	Fragt
5	Metaller - ikkeædle
6	Gasformige brændsler
7	Ædelmetaller (inklusive guld)
8	Korn og olieplanter
9	Husdyr og mejeriprodukter
10	Landbrugsprodukter
11	Andre råvarer

Artikel 325at

Korrelationer for råvarerisiko i den samme undergruppe

1. I denne artikel anses to råvarer for at være forskellige råvarer, hvis der på markedet findes to kontrakter, der kun adskiller sig ved den underliggende råvare, der skal leveres ifølge hver kontrakt.

2. Mellem to følsomheder WS_k og WS_l i den samme undergruppe fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{commodity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

hvor

$\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$ er lig med 1, når de to råvarer med følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med korrelationerne i samme undergruppe anført i tabel 10

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ er lig med 1, når de to toppunkter for følsomhederne k og l er identiske, og ellers er den lig med 99 %, og

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ er lig med 1, når de to følsomheder er identiske med hensyn til leveringsstedet for en råvare, og ellers er den lig med 99,90 %.

3. Korrelationerne $\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$ i den samme undergruppe er:

Tabel 10

Under-gruppe nr.	Undergruppenavn	Korrelation (commodity)
1	Energi - faste brændsler	55 %
2	Energi - flydende brændsler	95 %
3	Energi - elektricitet og kulstofhandel	40 %
4	Fragt	80 %
5	Metaller - ikkeædle	60 %
6	Gasformige brændsler	65 %
7	Ædelmetaller (inklusive guld)	55 %
8	Korn og olieplanter	45 %
9	Husdyr og mejeriprodukter	15 %
10	Landbrugsprodukter	40 %
11	Andre råvarer	15 %

4. Uanset stk. 1 finder følgende bestemmelser anvendelse:

a) To risikofaktorer, der er tildelt undergruppe nr. 3 i tabel 10 og vedrører elektricitet, anses for at være forskellige råvarerisikofaktorer, når elektriciteten er produceret i forskellige regioner eller leveres på forskellige tidspunkter i henhold til den kontraktlige aftale.

b) To risikofaktorer, der er tildelt undergruppe 4 i tabel 10 og vedrører fragt, anses for at være forskellige råvarerisikofaktorer, når fragtruten eller leveringsugen er forskellig.

Artikel 325au

Korrelationer på tværs af undergrupper for råvarerisiko

Korrelationsparameteren γ_{bc}, som finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder mellem forskellige undergrupper, fastsættes til:

a) 20 %, når de to undergrupper falder inden for undergruppe nr. 1-10

b) 0 %, når en af de to undergrupper er undergruppe nr. 11.

Artikel 325av

Risikovægte for valutakursrisiko

1. Risikovægt for alle følsomheder over for valutarisikofaktorer præciseres i den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 461a.

2. Risikovægten for valutakursrisikofaktorerne vedrørende valutapar, der består af euro og valutaen for en medlemsstat, der deltager i anden fase af den økonomiske og monetære union (ERM II), er en af følgende:

   a) risikovægten omhandlet i stk. 1 divideret med 3

b) det maksimale udsving inden for det udsvingsbånd, som medlemsstaterne og Den Europæiske Centralbank formelt har fastlagt, hvis dette udsvingsbånd er snævrere end det udsvingsbånd, der er fastlagt inden for rammerne af ERM II.

3. Uanset stk. 2 svarer risikovægten for valutakursrisikofaktorerne vedrørende de i stk. 2 omhandlede valutaer, der deltager i ERM II og har et formelt fastlagt udsvingsbånd, der er snævrere end standardudsvingsbåndet på plus eller minus 15 %, til det maksimale procentmæssige udsving inden for dette snævrere bånd.

4. Risikovægten for de valutakursrisikofaktorer, der er omfattet af underkategorien mest likvide valutapar, jf. artikel 325bd, stk. 7, litra c), er risikovægten omhandlet i nærværende artikels stk. 1 divideret med $\sqrt{2}$.

5. Hvis den daglige kurs i de foregående tre år viser, at et valutapar bestående af euro og en anden valuta end euro i en medlemsstat er konstant, og at instituttet altid kan opnå et kursspænd på nul i de pågældende handler vedrørende dette valutapar, kan instituttet anvende risikovægten omhandlet i stk. 1 divideret med 2, forudsat at det har sin kompetente myndigheds udtrykkelige tilladelse hertil.

Artikel 325aw

Korrelationer for valutakursrisiko

En ensartet korrelationsparameter γ_{bc}, som er lig med 60 %, finder anvendelse på aggregeringen af følsomheder over for valutakursrisikofaktorer.

Underafdeling 2

Vega- og curvatorerisikovægte og -korrelationer

Artikel 325ax

Vega- og curvaturerisikovægte

1. Vegarisikofaktorer anvender de deltaundergrupper, der er omhandlet i underafdeling 1.

2. Risikovægten for en given vegarisikofaktor k bestemmes som en andel af den aktuelle værdi af denne risikofaktor k, som repræsenterer den implicitte volatilitet af et underliggende instrument, som beskrevet i afdeling 3.

3. Andelen omhandlet i stk. 2 afhænger af den forudsatte likviditet for hver type risikofaktor efter følgende formel:

$$\mathrm{RW_k} = (\text{Værdien af risikofaktor k}) \cdot \min\left\{\mathrm{RW_\sigma} \cdot \frac{\sqrt{\mathrm{LH_{risk\ class}}}}{\sqrt{10}}; 100\ \%\right\}$$

hvor

RW_k = risikovægten for en given vegarisikofaktor k

RW_σ fastsættes til 55 %, og

$LH_{\text{risk class}}$ er den lovbestemte likviditetshorisont, som anvendes ved fastlæggelsen af hver vegarisikofaktor k. $LH_{\text{risk class}}$ fastlægges i overensstemmelse med følgende tabel:

Tabel 11

Risikoklasse	$LH_{\text{risk class}}$
GIRR	60
CSR ikkesecuritiseringer	120
CSR securitiseringer (CTP)	120
CSR securitiseringer (uden for CTP'en)	120
Aktie (large cap)	20
Aktie (small cap)	60
Råvare	120
Valuta	40

4. Undergrupper, som er omhandlet i forbindelse med deltarisiko i underafdeling 1, anvendes også i forbindelse med curvaturerisiko, medmindre andet fremgår af dette kapitel.

5. For valuta- og curvatureaktierisikofaktorer er curvaturerisikovægtene relative skift, som er lig med de deltarisikovægte, der er omhandlet i underafdeling 1.

6. For curvaturerisikofaktorer vedrørende den almindelige rente, kreditspænd og råvarer er curvaturerisikovægten det parallelle skift i alle toppunkter for hver kurve på grundlag af den højeste fastsatte deltarisikovægt omhandlet i underafdeling 1 for den relevante risikoklasse.

Artikel 325ay

Vega- og curvaturerisikokorrelationer

1. Mellem vegarisikofølsomheder i den samme undergruppe for risikoklassen almindelig renterisiko (GIRR) fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{option maturity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}; 1\right\}$$

hvor

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ er lig med $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}}$, hvor αfastsættes til 1 %, og T_k og $T_l$er lig med løbetiderne for de optioner, for hvilke vegafølsomhederne er udledt, udtrykt som antal år, og

$\rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}$ er lig med $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U; T_l^U\}}}$, hvor α fastsættes til 1 %, T_k^U og T_l^U er lig med løbetiderne for de instrumenter, der ligger til grund for de optioner, for hvilke vegafølsomheder er udledt minus løbetiderne for de tilsvarende optioner, i begge tilfælde udtrykt som antal år.

2. Mellem vegarisikofølsomheder i den samme undergruppe for de øvrige risikoklasser fastsættes korrelationsparameteren ρ_{kl} således:

$$\rho_{kl} = \min\left\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{option maturity})}; 1\right\}$$

hvor

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ er lig med deltakorrelationen i den samme undergruppe svarende til den undergruppe, som vegarisikofaktorerne k og l ville blive tildelt til, og

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ fastsættes i henhold til stk. 1.

3. Med hensyn til vegarisikofølsomheder mellem undergrupper i en risikoklasse (GIRR og ikke-GIRR) finder de samme korrelationsparametre γ_{bc}, som anført for deltakorrelationer for hver risikoklasse i afdeling 4 anvendelse i forbindelse med vegarisiko.

4. Der indregnes ingen diversificerings- eller afdækningsfordele mellem vegarisikofaktorer og deltarisikofaktorer efter standardmetoden. Kapitalgrundlagskravene for vegarisiko og deltarisiko aggregeres ved simpel addition.

5. Curvaturerisikokorrelationer er kvadratroden af de tilsvarende deltarisikokorrelationer ρ_{kl} og γ_{bc} som er omhandlet i underafdeling 1.

KAPITEL 1B

Alternativ metode med interne modeller

Afdeling 1

Tilladelse og kapitalgrundlagskrav

Artikel 325az

Alternativ metode med interne modeller og tilladelse til at anvende alternative interne modeller

1. Den alternative metode med interne modeller, der er beskrevet i dette kapitel, anvendes kun med henblik på det i artikel 430b, stk. 3, fastsatte indberetningskrav.

2. Når de kompetente myndigheder har bekræftet, at institutterne overholder kravene i artikel 325bh, 325b og 325bj, indrømmer de institutterne tilladelse til at beregne deres kapitalgrundlagskrav for porteføljen af alle positioner, der er fordelt til handelsenheder, ved hjælp af deres alternative interne modeller i henhold til artikel 325ba, forudsat at alle følgende krav er opfyldt:

   a) handelsenhederne er blevet etableret i henhold til artikel 104b

   b) instituttet har givet den kompetente myndighed en begrundelse for medtagelsen af handelsenhederne i anvendelsesområdet for den alternative metode med interne modeller

   c) handelsenhederne har opfyldt de "backtesting"-krav, der er omhandlet i artikel 325bf, stk. 3, i det forudgående år

   d) instituttet har foretaget indberetning til sine kompetente myndigheder om resultaterne af kravet vedrørende fordeling af overskud og tab for de handelsenheder, som er omhandlet i artikel 325bg

   e) handelsenheder, som er blevet tildelt mindst én af de positioner i handelsbeholdningen, som er omhandlet i artikel 325bl,opfylder kravene i artikel 325bm vedrørende den interne model for misligholdelsesrisiko

   f) handelsenhederne har ikke fået tildelt nogen securitiserings- eller resecuritiseringspositioner.

Med henblik på dette stykkes først afsnit, litra b), kan manglende medtagelse af en handelsenhed i anvendelsesområdet for den alternative metode med interne modeller ikke begrundes med den omstændighed, at kapitalgrundlagskravet beregnet ved hjælp af den alternative standardmetode, der er beskrevet i artikel 325, stk. 3, litra a), ville være lavere end kapitalgrundlagskravet beregnet ved hjælp af den alternative metode med interne modeller.

3. Institutter, som har fået tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller, foretager indberetning til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 430b, stk. 3.

4. Et institut, som har fået den i stk. 2 omhandlede tilladelse, underretter straks de kompetente myndigheder, hvis en af dets handelsenheder ikke længere opfylder mindst et af kravene i nævnte stykke. Instituttet kan i så fald ikke længere anvende dette kapitel på nogen af de positioner, der er tildelt denne handelsenhed, og beregner kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i kapitel 1a, for alle de positioner, der er tildelt denne handelsenhed fra den tidligste indberetningsdato og indtil instituttet over for de kompetente myndigheder har godtgjort, at handelsenheden igen opfylder kravene i stk. 1.

5. Uanset stk. 4 kan kompetente myndigheder under særlige omstændigheder indrømme et institut tilladelse til fortsat at anvende dets alternative interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko for en handelsenhed, der ikke længere opfylder betingelserne i denne artikels stk. 2, c), og i artikel 325bg, stk. 1. Når de kompetente myndigheder udøver dette skøn, underretter de EBA og begrunder deres beslutning.

6. For positioner, der er tildelt handelsenheder, for hvilke et institut ikke har fået den i stk. 2 omhandlede tilladelse, beregnes kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko af dette institut i overensstemmelse med kapitel 1a i dette afsnit. Med henblik på denne beregning betragtes alle disse positioner isoleret som en separat portefølje.

7. Væsentlige ændringer i anvendelsen af alternative interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til at anvende, udvidet anvendelse af alternative interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til at anvende, og væsentlige ændringer af instituttets valg af rækken af modellerbare risikofaktorer, som er omhandlet i artikel 365bc, stk. 2, kræver særskilt tilladelse fra de kompetente myndigheder.

   Institutterne underretter de kompetente myndigheder om alle andre udvidelser og ændringer af anvendelsen af de alternative interne modeller, som instituttet har fået tilladelse til.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

   a) betingelserne for at vurdere væsentligheden af udvidelser og ændringer af anvendelsen af alternative interne modeller og ændringer i rækken af modellerbare risikofaktorer, som er omhandlet i artikel 325bc

   b) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder anvender til at bekræfte, at et institut efterlever kravene i artikel 325bh, 325bi, 325bn, 325bo og 325bp.

   EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [fem år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de særlige omstændigheder, hvorunder kompetente myndigheder kan indrømme et institut tilladelse:

   a) til fortsat at anvende sine alternative interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko for en handelsenhed, der ikke længere opfylder betingelserne i denne artikels stk. 2, litra c), og i artikel 325bg, stk. 1

b) til at nedsætte tillægget til den værdi, der fremkommer ved overskridelser under "backtesting" af hypotetiske ændringer.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [fem år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325ba

Kapitalgrundlagskrav ved anvendelse af alternative interne modeller

1. Et institut, der anvender en alternativ intern model, beregner kapitalgrundlagskravene i relation til porteføljen af alle positioner, der er tildelt handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelse som omhandlet i artikel 325az, stk. 2, som det højeste af følgende:

   a) summen af følgende værdier:

      i) risikomålet for instituttets expected shortfall den foregående dag beregnet i henhold til artikel 325bb (ES_{t-1}), og

      ii) instituttets stressscenariebaserede risikomål for den foregående dag beregnet i henhold til afdeling 5 (SS_{t-1}), eller

b) summen af følgende værdier:

i) gennemsnittet af instituttets daglige risikomål for expected shortfall beregnet i henhold til artikel 325bb for hver af de forudgående 60 arbejdsdage (ES^{avg}) multipliceret med multiplikationsfaktoren (m_c) og

ii) gennemsnittet af instituttets daglige stressscenariebaserede risikomål beregnet i overensstemmelse med afdeling 5 for hver af de forudgående 60 arbejdsdage (SS^{avg}).

2. Institutter, som har positioner i handlede gælds- og aktieinstrumenter, som er omfattet af anvendelsesområdet for den interne model for misligholdelsesrisiko og tildelt handelsenheder, som er omhandlet i stk. 1, skal opfylde et yderligere kapitalgrundlagskrav, udtrykt som den højeste af følgende værdier:

a) det seneste kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko, beregnet i overensstemmelse med afdeling 3

b) gennemsnittet af beløbet omhandlet i litra a) over de forudgående 12 uger.

Afdeling 2

Generelle krav

Artikel 325bb

Risikomål for expected shortfall

1. Institutterne beregner risikomålet for expected shortfall, som er omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, litra a), for en given dato "t" og for en given portefølje af positioner i handelsbeholdningen således:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

hvor

ES_t = risikomålet for expected shortfall

i = indekset for de fem brede risikofaktorkategorier, der er anført i den første kolonne i tabel 2 i artikel 325bd

UES_t = målet for unconstrained expected shortfall beregnet som følger:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = målet for unconstrained expected shortfall for den brede risikofaktorkategori i beregnet således:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = den tilsynsmæssige korrelationsfaktor på tværs af brede risikokategorier ρ = 50 %

PES_t^{RS} = målet for partial expected shortfall, der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bc, stk. 2

PES_t^{RC} = målet forpartial expected shortfall, der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bc, stk. 3

PES_t^{FC} = målet for partial expected shortfall, der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bc, stk. 4

$PES_t^{RS,i}$ = målet for partial expected shortfall for den brede risikofaktorkategori i, der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bc, stk. 2

$PES_t^{RC,i}$ = målet for partial expected shortfall for den brede risikofaktorkategori i, der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bc, stk. 3, og

$PES_t^{FC,i}$ = målet for partial expected shortfall for den brede risikofaktorkategori i, der beregnes for alle positioner i porteføljen i henhold til artikel 325bc, stk. 4.

2. Institutterne anvender kun fremtidige stødscenarier på den specifikke række af modellerbare risikofaktorer, som finder anvendelse på målet for hver partial expected shortfall, jf. artikel 325bc, når de fastsætter målet for hver partial expected shortfall i forbindelse med beregningen af risikomålet for expected shortfall i overensstemmelse med stk. 1.

3. Når mindst én transaktion i porteføljen har mindst én modellerbar risikofaktor, som er henført til den brede risikofaktorkategori i i henhold til artikel 325bd, beregner institutterne målet for unconstrained expected shortfall for den brede risikofaktorkategori *i* og indsætter den i formlen for risikomålet for expected shortfall, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

4. Uanset stk. 1 kan et institut reducere den hyppighed, hvormed målene for unconstrained expected shortfall UES_t^i og for partial expected shortfall $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ og $PES_t^{FC,i}$ for alle brede risikofaktorkategorier i beregnes, fra dagligt til ugentligt, forudsat at begge følgende betingelser er opfyldt:

   a) instituttet kan over for sin kompetente myndighed godtgøre, at markedsrisikoen med hensyn til de relevante positioner i handelsbeholdningen ikke undervurderes i beregningen af målet for unconstrained expected shortfall UES_t^i

   b) instituttet er i stand til at øge den hyppighed, hvormed UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ og $PES_t^{FC,i}$ beregnes, fra ugentligt til dagligt, hvis det kræves af dets kompetente myndighed.

Artikel 325bc

Beregning af partial expected shortfall

1. Institutterne beregner alle målene for partial expected shortfall omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, således:

   a) daglige beregninger af målene for partial expected shortfall

   b) ved et 97,5-percentil ensidigt konfidensinterval

c) for en given portefølje af positioner i handelsbeholdningen beregner instituttet målet for partial expected shortfall på tidspunktet t efter følgende formel:

$$\mathrm{PES}_t = \sqrt{(\mathrm{PES}_t(\mathrm{T}))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(\mathrm{PES}_t(\mathrm{T}, j) \cdot \sqrt{\frac{(\mathrm{LH}_j - \mathrm{LH}_{j-1})}{10}} \right)^2}$$

hvor

PES_t = målet for partial expected shortfall på tidspunktet t

j = indekset for de fem likviditetshorisonter, der er anført i den første kolonne i tabel 1

LH_j = varigheden af likviditetshorisonter j som udtrykt i dage i tabel 1

T = basistidshorisonten, hvor T= 10 dage

$\mathrm{PES}_t(\mathrm{T})$ = målet for partial expected shortfall, som er bestemt ved kun at anvende fremtidige stødscenarier med en tidshorisont på ti dage på den specifikke række af modellerbare risikofaktorer for de positioner i porteføljen, der er beskrevet i stk. 2, 3 og 4, for hvert mål for partial expected shortfall, som er omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, og

$PES_t(T, j)$ = målet for partial expected shortfall, som er bestemt ved kun at anvende fremtidige stødscenarier med en tidshorisont på ti dage på den specifikke række af modellerbare risikofaktorer for de positioner i porteføljen, der er beskrevet i stk. 2, 3 og 4, for hvert mål for partial expected shortfall, som er omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, og for hvilken den effektive likviditetshorisont som bestemt i overensstemmelse med artikel 325bd, stk. 2, er lig med eller længere end LH_j.

Tabel 1

Likviditetshorisont j	Varighed af likviditetshorisont j (dage)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Med henblik på at beregne målene for partial expected shortfall PES_t^{RS} og $PES_t^{RS,i}$ som er omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, skal institutterne i tillæg til kravene i nærværende artikels stk. 1 opfylde følgende krav:

a) ved beregningen af PES_t^{RS} anvender institutterne kun fremtidige stødscenarier på en række af de modellerbare risikofaktorer for de positioner i porteføljen, som instituttet har valgt på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde, således at følgende betingelse opfyldes, idet summen overtages fra de forudgående 60 arbejdsdage:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\ \%$$

Et institut, der ikke længere opfylder kravet i første afsnit i dette litra, underretter straks de kompetente myndigheder og ajourfører rækken af modellerbare risikofaktorer inden for to uger med henblik på at opfylde dette krav; hvis det pågældende institut efter to uger ikke har opfyldt dette krav, benytter det den metode, som er beskrevet i kapitel 1a, til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko for visse handelsenheder, indtil dette institut over for den kompetente myndighed er i stand til at godtgøre, at det opfylder kravet i første afsnit i dette litra

b) ved beregningen af $PES_t^{RS,i}$ anvender institutterne kun fremtidige stødscenarier på den række af modellerbare risikofaktorer for positioner i porteføljen, som instituttet har valgt med henblik på litra a), og som er henført til den brede risikofaktorkategori i henhold til artikel 325bd

c) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige stødscenarier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, jf. litra a) og b), kalibreres efter historiske data ud fra en sammenhængende finansiel stressperiode på 12 måneder, som angives af instituttet, med henblik på at maksimere værdien af PES_t^{RS}. Med henblik på at angive denne stressperiode anvender institutterne en observationsperiode, som begynder fra senest den 1. januar 2007, på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde, og

d) datainputtene for $PES_t^{RS,i}$ kalibreres efter den stressperiode på 12 måneder, som instituttet har angivet i forbindelse med litra c).

3. Med henblik på at beregne målene for partial expected shortfall PES_t^{RC} og $PES_t^{RC,i}$, som er omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, skal institutterne i tillæg til kravene i nærværende artikels stk. 1 opfylde følgende krav:

a) ved beregningen af PES_t^{RC} anvender institutterne kun fremtidige stødscenarier på den række af modellerbare risikofaktorer for positioner i porteføljen, som er omhandlet i stk. 2, litra a)

b) ved beregningen af $PES_t^{RC,i}$ anvender institutterne kun fremtidige stødscenarier på den række af modellerbare risikofaktorer for positioner i porteføljen, som er omhandlet i stk. 2, litra b)

c) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige stødscenarier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, jf. litra a) og b), kalibreres efter de i stk. 4, litra c), omhandlede historiske data. Disse data ajourføres mindst en gang om måneden.

4. Med henblik på at beregne målene for partial expected shortfall PES_t^{FC} og $PES_t^{FC,i}$, som er omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, skal institutterne i tillæg til kravene i nærværende artikels stk. 1 opfylde følgende krav:

a) ved beregningen af PES_t^{FC} anvender institutterne fremtidige stødscenarier på alle modellerbare risikofaktorer for positionerne i porteføljen

b) ved beregningen af $PES_t^{FC,i}$ anvender institutterne fremtidige stødscenarier på alle modellerbare risikofaktorer for positionerne i porteføljen, som er henført til den brede risikofaktorkategori i i henhold til artikel 325bd

c) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige stødscenarier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, jf. litra a) og b), kalibreres efter historiske data ud fra den forudgående periode på 12 måneder; hvis der opstår en betydelig stigning i prisvolatiliteten for et betydeligt antal modellerbare risikofaktorer i et instituts porteføljе, som ikke indgår i den række af risikofaktorer, der er omhandlet i stk. 2, litra a), kan de kompetente myndigheder kræve, at et institut anvender historiske data fra en periode, der er kortere end de forudgående 12 måneder, idet en sådan kortere periode dog må ikke være kortere end den forudgående periode på seks måneder; de kompetente myndigheder underretter EBA om enhver beslutning om, at et institut skal anvende historiske data fra en kortere periode end 12 måneder, og begrunder denne beslutning.

5. Ved beregningen af et givent mål for partial expected shortfall omhandlet i artikel 325bb, stk. 1, bevarer institutterne værdierne for de modellerbare risikofaktorer, på hvilke de ikke skal anvende fremtidige stødscenarier for dette mål for partial expected shortfall i henhold til nærværende artikels stk. 2, 3 og 4.

Artikel 325bd

Likviditetshorisonter

1. Institutterne henfører hver risikofaktor for positioner, der er tildelt til de handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelse som omhandlet i artikel 325az, stk. 2, eller for hvilke de er ved at få indrømmet den pågældende tilladelse, til en af de brede risikofaktorkategorier, der er anført i tabel 2, og til en af de brede underkategorier for risikofaktorer, der er anført i samme tabel.

2. Likviditetshorisonten for en risikofaktor for de positioner, der er omhandlet i stk. 1, er likviditetshorisonten for den tilsvarende brede underkategori for risikofaktorer, som den er henført til.

3. Uanset denne artikels stk. 1 kan et institut for en given handelsenhed beslutte at erstatte likviditetshorisonten for en bred underkategori for risikofaktorer anført i tabel 2 i denne artikel med en af de længere likviditetshorisonter, der er anført i tabel 1 i artikel 325bc. Hvis et institut træffer en sådan beslutning, finder den længere likviditetshorisont anvendelse på alle de modellerbare risikofaktorer for de positioner, der er tildelt denne handelsenhed, og henregnet til denne brede underkategori for risikofaktorer med henblik på at beregne målene for partial expected shortfall i overensstemmelse med artikel 325bc, stk. 1, litra c).

   Et institut underretter de kompetente myndigheder om de handelsenheder og brede underkategorier for risikofaktorer, på hvilke det vælger at anvende behandlingen omhandlet første afsnit.

4. Med henblik på at beregne målene for partial expected shortfall i overensstemmelse med artikel 325bc, stk. 1, litra c), beregnes den effektive likviditetshorisont for en given modellerbar risikofaktor for en given position i handelsbeholdningen således:

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH if Mat} > \text{LH}_5 \\ \min\left(\text{SubCatLH}, \min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}\right) \text{ if } \text{LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_5 \\ \text{LH}_1 \text{ if Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

hvor

EffectiveLH = den effective likviditetshorisont

Mat = løbetiden for positionen i handelsbeholdningen

SubCatLH = varigheden af likviditetshorisonten for den modellerbare risikofaktor fastsat i overensstemmelse med stk. 1, og

$\min_j\{\text{LH}_j/\text{LH}_j \geq \text{Mat}\}$ = varigheden af en af de likviditetshorisonter i tabel 1 i artikel 325bc, som er den tætteste likviditetshorisont over løbetiden for positionen i handelsbeholdningen.

5. Valutapar, der består af euro og valutaen i en medlemsstat, der deltager i anden fase af ERM II, medtages i underkategorien mest likvide valutapar i den brede risikofaktorkategori for valuta i tabel 2.

6. Et institut kontrollerer mindst en gang om måneden, at henførelsen, jf. stk. 1, er hensigtsmæssig.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

   a) hvordan institutterne skal henføre risikofaktorerne for de i stk. 1 omhandlede positioner til brede risikofaktorkategorier og brede underkategorier for risikofaktorer for så vidt angår stk. 1

   b) hvilke valutaer der udgør underkategorien for de mest likvide valutaer i den brede risikofaktorkategori for renter i tabel 2

   c) hvilke valutapar der udgør underkategorien for de mest likvide valutapar i den brede risikofaktorkategori for valuta i tabel 2

   d) definitionerne af lille markedskapitalisering og stor markedskapitalisering med henblik på underkategorien aktiekurs og volatilitet i den brede risikofaktorkategori for aktier i tabel 2.

   EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [ni måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Tabel 2

Brede risikofaktorkategorier	Brede underkategorier for risikofaktorer	Likviditetshorisonter	Varighed af likviditetshorisonten (dage)
Rente	Mest likvide valutaer og national valuta	1	10
	Andre valutaer (ekskl. mest likvide valutaer)	2	20
	Volatilitet	4	60
	Andre typer	4	60
Kreditspænd	Medlemsstaters centrale forvaltning, herunder centralbanker	2	20
	Dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i medlemsstater (Investment Grade)	2	20
	Stat (Investment Grade)	2	20
	Stat (High Yield)	3	40
	Selskaber (Investment Grade)	3	40
	Selskaber (High Yield)	4	60
	Volatilitet	5	120
	Andre typer	5	120
Aktie	Aktiekurs (stor markedskapitalisering)	1	10
	Aktiekurs (lille kapitalisering)	2	20
	Volatilitet (stor markedskapitalisering)	2	20
	Volatilitet (lille markedskapitalisering)	4	60
	Andre typer	4	60

Brede risikofaktorkategorier	Brede underkategorier for risikofaktorer	Likviditetshorisonter	Varighed af likviditetshorisonten (dage)
Valuta	Mest likvide valutapar	1	10
	Andre valutapar (ekskl. mest likvide valutapar)	2	20
	Volatilitet	3	40
	Andre typer	3	40
Råvare	Energipris og CO2-emissionspris	2	20
	Ædelmetalpris og pris på ikkejernholdigt metal	2	20
	Priser på andre råvarer (ekskl. energipris, CO2-emissionspris, ædelmetalpris og pris på ikkejernholdigt metal)	4	60
	Energivolatilitet og CO2-emissionsvolatilitet	4	60
	Ædelmetalvolatilitet og volatilitet for ikkejernholdigt metal	4	60
	Volatiliteter for andre råvarer (ekskl. energivolatilitet, CO2-emissionsvolatilitet, ædelmetalvolatilitet og volatilitet for ikkejernholdigt metal)	5	120
	Andre typer	5	120

Artikel 325be

Vurdering af risikofaktorers modellerbarhed

1. Institutterne vurderer modellerbarheden af alle risikofaktorer for de positioner, der er tildelt handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelsen som omhandlet i artikel 325az, stk. 2, eller er ved at få den pågældende tilladelse.

2. Som led i den i denne artikels stk. 1 omhandlede vurdering beregner institutterne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko i henhold til artikel 325bk for de risikofaktorer, der er ikkemodellerbare.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kriterierne for vurdering af, om modellerbarheden af risikofaktorerne er i overensstemmelse med stk. 1, og hyppigheden af denne vurdering.

   EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [ni måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325bf

Reguleringsmæssige "backtesting"-krav og multiplikationsfaktorer

1. Med henblik på denne artikel forstås ved "overskridelse" en endagsændring i porteføljens værdi sammensat af alle de positioner, der er tildelt handelsenheden, som overstiger den relaterede value-at-risk-værdi, som er beregnet på grundlag af instituttets alternative interne model i overensstemmelse med følgende krav:

   a) beregningen af value-at-risk er betinget af en besiddelsesperiode på en dag

   b) fremtidige stødscenarier finder anvendelse på risikofaktorerne for handelsenhedens positioner, som er omhandlet i artikel 325bg, stk. 3, og som anses for at være modellerbare i henhold til artikel 325be

   c) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige stødscenarier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, kalibreres efter de i artikel 325bc, stk. 4, litra c), omhandlede historiske data.

   d) medmindre andet er anført i denne artikel, baseres instituttets alternative interne model på de modelberegningsforudsætninger, der også blev anvendt til at beregne risikomålet for expected shortfall, som er omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, litra a)

2. Institutterne tæller daglige overskridelser på grundlag af "backtesting" af de hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljens værdi sammensat af alle de positioner, der er tildelt handelsenheden.

3. Et instituts handelsenhed anses for at opfylde "backtesting"-kravene, såfremt antallet af overskridelser for den pågældende handelsenhed i løbet af de seneste 250 arbejdsdage ikke overskrider en af følgende:

   a) 12 overskridelser for value-at-risk-værdien beregnet ved et 99-percentil ensidigt konfidensinterval på grundlag af "backtesting" af de hypotetiske ændringer i porteføljens værdi

   b) 12 overskridelser for value-at-risk-værdien beregnet ved et 99-percentil ensidigt konfidensinterval på grundlag af "backtesting" af de faktiske ændringer i porteføljens værdi

   c) 30 overskridelser for value-at-risk-værdien beregnet ved et 97,5-percentil ensidigt konfidensinterval på grundlag af "backtesting" af de hypotetiske ændringer i porteføljens værdi

   d) 30 overskridelser for value-at-risk-værdien beregnet ved et 97,5-percentil ensidigt konfidensinterval på grundlag af "backtesting" af de faktiske ændringer i porteføljens værdi.

4. Institutterne tæller daglige overskridelser i overensstemmelse med følgende:

   a) "backtesting" af hypotetiske ændringer i porteføljeværdien baseres på en sammenligning af porteføljens daglige slutværdi og, under antagelse af uændrede positioner, porteføljeværdien ved slutningen af den efterfølgende dag

b) "backtesting" af faktiske ændringer i porteføljeværdien baseres på en sammenligning af porteføljens daglige slutværdi og dens faktiske værdi ved slutningen af den efterfølgende dag eksklusive gebyrer og provisioner

c) en overskridelse tælles for hver arbejdsdag, for hvilken instituttet ikke kan vurdere porteføljens værdi eller ikke kan beregne value-at-risk-værdien omhandlet i stk. 3.

5. Et institut beregner, jf. stk. 6 og 7, multiplikationsfaktoren (m_c) omhandlet i artikel 325ba for porteføljen af alle positioner, der er tildelt handelsenheder, for hvilke det har fået tilladelse til at anvende alternative interne modeller som omhandlet i artikel 325az, stk. 2.

6. Multiplikationsfaktoren (m_c) er summen af værdien 1,5 og et tillæg mellem 0 og 0,5 i overensstemmelse med tabel 3. For den portefølje, der er omhandlet i stk. 5, beregnes dette tillæg ud fra antallet af overskridelser i de seneste 250 arbejdsdage ifølge instituttets "backtesting" af value-at-risk-værdien beregnet i henhold til dette afsnits litra a). Beregningen af tillægget er omfattet af følgende krav:

a) en overskridelse er en endagsændring i denne porteføljes værdi, som overstiger den relaterede value-at-risk-værdi, som er beregnet ved hjælp af instituttets interne model i overensstemmelse med følgende:

i) en besiddelsesperiode på en dag

ii) et 99-percentil ensidigt konfidensinterval

iii) fremtidige stødscenarier finder anvendelse på risikofaktorerne for handelsenhedens positioner, som er omhandlet i artikel 325bg, stk. 3, og som anses for at være modellerbare i henhold til artikel 325be

iv) de datainput, der anvendes til at bestemme de fremtidige stødscenarier, som anvendes på de modellerbare risikofaktorer, kalibreres efter de i artikel 325bc, stk. 4, litra c), omhandlede historiske data.

v) medmindre andet er anført i denne artikel, baseres instituttets interne model på de modelberegningsforudsætninger, der også blev anvendt til at beregne risikomålet for expected shortfall, som er omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, litra a)

b) antallet af overskridelser er lig med det højeste af antallet af overskridelser under hypotetiske og de faktiske ændringer i porteføljens værdi

Tabel 3

Antal overskridelser	Tillæg
Under 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Over 9	0,50

Under særlige omstændigheder kan de kompetente myndigheder nedsætte tillægget til den værdi, der fremkommer ved overskridelser under "backtesting" af hypotetiske ændringer, hvis antallet af overskridelser under "backtesting" af de faktiske ændringer ikke fremkommer ved mangler i den interne model.

7. De kompetente myndigheder kontrollerer, at multiplikationsfaktoren, jf. stk. 5, er hensigtsmæssig, og at handelsenheden overholder "backtesting"-kravene i stk. 3. Institutterne underretter omgående de kompetente myndigheder om overskridelser, der skyldes deres "backtesting"-program, og giver en forklaring på disse overskridelser og underetter under alle omstændigheder de kompetente myndigheder herom senest fem arbejdsdage efter en overskridelse.

8. Uanset denne artikels stk. 2 og 6 kan de kompetente myndigheder give et institut tilladelse til ikke at tælle en overskridelse, hvis en endagsændring i værdien af dets porteføljе, der overstiger den relaterede value-at-risk-værdi, som er beregnet ved hjælp af det pågældende instituts interne model, skyldes en ikkemodellerbar risikofaktor. Instituttet skal i et sådant tilfælde over for sin kompetente myndighed dokumentere, at det stressscenariebaserede risikomål, der er beregnet i henhold til artikel 325bk, for denne ikkemodellerbare risikofaktor er højere end den positive forskel mellem ændringen i værdien af instituttets porteføljе og den relaterede value-at-risk-værdi.

9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de tekniske elementer, der skal medtages i hypotetiske og faktiske ændringer i værdien af et instituts porteføljе, for så vidt angår denne artikel.

   EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [ni måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

   Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325bg

Krav vedrørende fordeling af overskud og tab

1. Et instituts handelsenhed opfylder kravene vedrørende fordeling af overskud og tab, såfremt denne handelsenhed opfylder de krav, der er fastsat i denne artikel.

2. Kravet vedrørende fordeling af overskud og tab skal sikre, at de teoretiske ændringer i værdien af en handelsenheds portefølje på grundlag af instituttets risikomålingsmodel ligger tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i værdien af handelsenhedens portefølje baseret på instituttets prisfastsættelsesmodel.

3. For hver position i en given handelsenhed skal et instituts opfyldelse af kravet vedrørende fordeling af overskud og tab føre til opstilling af en præcis liste over risikofaktorer, som anses for at være hensigtsmæssige til at bekræfte instituttets opfyldelse af det "backtesting"-krav, der er omhandlet i artikel 325bf.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

   a) de kriterier, der under hensyntagen til udviklingen i internationale reguleringsmæssige standarder er nødvendige for at sikre, at de teoretiske ændringer i værdien af en handelsenheds portefølje ligger tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i værdien af handelsenhedens portefølje med henblik på stk. 2

   b) konsekvenserne for et institut, hvis de teoretiske ændringer i værdien af en handelsenheds portefølje ikke ligger tilstrækkeligt tæt på de hypotetiske ændringer i værdien af handelsenhedens portefølje med henblik på stk. 2

   c) hvor hyppigt et institut skal foretage fordeling af overskud og tab

d) de tekniske elementer, der skal medtages i de teoretiske og hypotetiske ændringer i værdien af en handelsenheds portefølje med henblik på denne artikel

e) hvordan institutter, der benytter den interne model, skal aggregere det samlede kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici for alle deres positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko elle råvarerisiko, under hensyntagen til de i litra b) omhandlede konsekvenser.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [ni måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 325bh

Krav vedrørende risikomåling

1. Institutter, som bruger en intern risikomålingsmodel, der anvendes til at beregne kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko, jf. artikel 325ba, sikrer, at denne model opfylder alle følgende krav:

   a) Den interne risikomålingsmodel omfatter et tilstrækkeligt antal risikofaktorer, som omfatter mindst de risikofaktorer, der er omhandlet i kapitel 1a, afdeling 3, underafdeling 1, medmindre instituttet over for de kompetente myndigheder godtgør, at udeladelsen af disse risikofaktorer ikke har væsentlig indvirkning på resultaterne af kravet vedrørende fordeling af overskud og tab, jf. i artikel 325bg; et institut skal over for de kompetente myndigheder kunne forklare, hvorfor det har anvendt en risikofaktor i sin prisfastsættelsesmodel, men ikke i sin interne risikomålingsmodel.

   b) Den interne risikomålingsmodel skal tage højde for optioners og andre produkters ikkelineære karakter samt korrelationsrisikoen og basisrisikoen.

c) Den interne risikomålingsmodel skal indregne en række risikofaktorer, der svarer til renterne i de enkelte valutaer, som instituttet har rentefølsomme balance- og ikkebalanceførte positioner i; instituttet skal gengive rentekurverne under anvendelse af generelt accepterede fremgangsmåder; rentekurven opdeles i forskellige løbetidssegmenter for at opfange forskelle i rentevolatilitet langs rentekurven; for væsentlige eksponeringer mod renterisiko i de væsentligste valutaer og på de væsentligste markeder skal rentekurven modelleres ved hjælp af mindst seks løbetidssegmenter, og det antal risikofaktorer, der anvendes til at modellere rentekurven, skal stå i forhold til karakteren og kompleksiteten af instituttets handelsstrategier; modellen skal desuden opfange risikospændet for ikkefuldstændige korrelationer mellem forskellige rentekurver eller forskellige finansielle instrumenter for den samme underliggende udsteder.

d) Den interne risikomålingsmodel skal indregne risikofaktorer, der svarer til guld og til de enkelte fremmede valutaer, som instituttets positioner er denomineret i; for CIU'er tages der hensyn til deres reelle valutapositioner; institutterne kan anvende tredjepartsindberetninger om CIU'ens valutaposition, forudsat at det i tilstrækkelig grad er sikret, at indberetningen er korrekt; en CIU's valutapositioner, som et institut ikke har kendskab til, udskilles fra metoden med interne modeller og behandles i overensstemmelse med kapitel 1a.

e) Modelberegningsteknikkens sofistikeringsgrad skal stå i forhold til betydningen af institutternes aktiviteter på aktiemarkederne; den interne risikomålingsmodel skal anvende en særskilt risikofaktor mindst for hvert af de aktiemarkeder, hvor instituttet har større positioner, og mindst én risikofaktor, der opfanger systemiske bevægelser i aktiekurser og denne risikofaktors afhængighed af de individuelle risikofaktorer for hvert aktiemarked.

f) Den interne risikomålingsmodel skal anvende en særskilt risikofaktor mindst for hver af de råvarer, hvori instituttet har større positioner, medmindre instituttet har en lille samlet råvareposition i forhold til sine samlede handelsaktiviteter, i hvilket tilfælde den kan anvende en særskilt risikofaktor for hver bred råvaretype; for væsentlige eksponeringer mod råvaremarkeder skal modellen opfange risikoen for ikkefuldstændig korrelation mellem råvarer, der er sammenlignelige, men ikke identiske, eksponeringen mod ændringer i terminspriserne som følge af manglende løbetidsmatch og convenience yield mellem positioner i derivater og likvide midler.

g) Der skal for de anvendte tilnærmede værdier tidligere være opnået gode resultater vedrørende de positioner, der reelt besiddes, og de tilnærmede værdier skal være tilstrækkelig konservative og må kun anvendes, hvis de foreliggende data er utilstrækkelige, som f.eks. under stressperioden som omhandlet i artikel 325bc, stk. 2, litra c).

h) For væsentlige eksponeringer mod volatilitetsrisici i forbindelse med instrumenter med optionalitet skal den interne risikomålingsmodel opfange afhængigheden af implicitte volatiliteter på tværs af strikepriser og optioners løbetider.

2. Instituttet må kun anvende empiriske korrelationer inden for brede risikofaktorkategorier og, med henblik på at beregne målet for unconstrained expected shortfall UES_t, jf. artikel 325bb, stk. 1, på tværs af brede risikofaktorkategorier, hvis instituttets metode til måling af disse korrelationer er pålidelig, er forenelig med de relevante likviditetshorisonter og anvendes forsvarligt.

3. Senest den … [femten måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] udsteder EBA i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer, der præciserer kriterierne for anvendelsen af de i artikel 325bc omhandlede datainput i risikomålingsmodellen.

Artikel 325bi

Kvalitative krav

1. Interne risikomålingsmodeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, skal være pålidelige, beregnes og anvendes forsvarligt og overholde alle følgende kvalitetskrav:

   a) Interne risikomålingsmodeller, der anvendes til beregning af kapitalkrav vedrørende markedsrisiko, skal udgøre en integreret del af instituttets daglige risikostyringsprocedure og danne grundlag for rapportering om risikoeksponering til den øverste ledelse.

   b) Institutter skal have en risikokontrolfunktion, der er uafhængig af handelsfunktioner, og som rapporterer direkte til den øverste ledelse; risikokontrolfunktionen skal være ansvarlig for udformningen og implementeringen af alle interne risikomålingsmodeller; risikokontrolfunktionen skal foretage den indledende og løbende validering af interne modeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, og bærer ansvaret for det overordnede risikostyringssystem; risikokontrolfunktionen skal daglig udarbejde og analysere rapporter om resultaterne fra interne modeller til beregning af kapitalkrav vedrørende markedsrisiko og rapporter om hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende handelsbegrænsninger.

c) ledelsesorganet og den øverste ledelse skal være aktivt involveret i risikokontrolprocessen, og risikokontrolfunktionens daglige rapporter skal behandles på et ledelsesniveau, der har tilstrækkelige beføjelser til at kræve, at positioner, som individuelle handlere har taget, reduceres, såvel som til at kræve, at instituttets samlede risikoeksponering reduceres.

d) Instituttet skal råde over et tilstrækkelig stort antal medarbejdere med et færdigheds- og kompetenceniveau, der er hensigtsmæssigt i forhold til sofistikeringsgraden af de interne risikomålingsmodeller, og et tilstrækkeligt antal medarbejdere med færdigheder og kompetencer inden for områderne handel, risikokontrol, revision og administration af handler/positioner.

e) Instituttet skal have fastlagte procedurer til overvågning og sikring af, at instituttets skriftligt fastlagte interne retningslinjer og kontrolforanstaltninger vedrørende den generelle anvendelse af dets interne risikomålingsmodeller efterleves.

f) Interne risikomålingsmodeller, herunder prisfastsættelsesmodeller, skal have vist sig at være rimelig nøjagtige til risikomåling og må ikke være væsentligt forskellige fra de modeller, som instituttet anvender til sin interne risikostyring.

g) Instituttet skal hyppigt gennemføre omfattende stresstestprogrammer, herunder omvendte stresstest, som indbefatter interne risikomålingsmodeller; resultaterne af disse stresstest skal analyseres af den øverste ledelse mindst en gang om måneden og være i overensstemmelse med de retningslinjer og rammer, som ledelsen har godkendt; instituttet skal træffe hensigtsmæssige foranstaltninger, hvis resultaterne af disse stresstest afslører uforholdsmæssige tab fra instituttets handelsaktiviteter under visse omstændigheder.

h) Instituttet skal foretage en uafhængig gennemgang af sine interne risikomålingsmodeller enten som led i sin regelmæssige interne revision eller ved at give en tredjepart til opgave at gennemføre denne gennemgang, der skal foretages på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde.

I forbindelse med første afsnit, litra h), er en tredjepart en virksomhed, som leverer revisions- og konsulenttjenester til institutterne, og som råder over medarbejdere, der har tilstrækkelige færdigheder og kompetencer på området for markedsrisiko i forbindelse med handelsaktiviteter.

2. Den gennemgang, som er omhandlet i stk. 1, litra h), skal omfatte både handelsfunktionens og den uafhængige risikokontrolfunktions aktiviteter. Instituttet skal mindst en gang årligt foretage en gennemgang af risikostyringsprocessen som helhed. Gennemgangen skal se nærmere på følgende:

   a) hvorvidt dokumentationen vedrørende risikostyringsmodellen og -processen samt organisationen af risikokontrolfunktionen er fyldestgørende

   b) hvorledes risikovurderingerne integreres i den daglige risikostyring, og hvorvidt ledelsesrapporteringen fungerer fyldestgørende

   c) de processer, som instituttet anvender ved godkendelse af de risikoberegningsmodeller og værdiansættelsessystemer, der anvendes af personalet i handelsfunktioner og administrationsfunktioner

   d) de risici, der tages højde for i modellen, nøjagtigheden og hensigtsmæssigheden af risikomålingssystemet og valideringen af eventuelle større ændringer i den interne risikomålingsmodel

   e) hvorvidt opgørelsen af positioner er nøjagtig og fuldstændig, hvorvidt volatilitets- og korrelationsskønnene er nøjagtige og hensigtsmæssige, hvorvidt vurderingen og beregningen af risikofølsomheden er nøjagtig, og hvorvidt generering af tilnærmede værdier er nøjagtig og hensigtsmæssig, når de foreliggende data er utilstrækkelige til at opfylde kravene i dette kapitel

f) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af, om de informationskilder, der bruges til den interne risikomålingsmodel, er konsistente, aktuelle og pålidelige, samt om sådanne informationskilder er uafhængige

g) den kontrolproces, som instituttet anvender ved vurderingen af "backtesting"-krav og krav vedrørende fordeling af overskud og tab, som foretages med henblik på at vurdere dets interne risikomålingsmodellers nøjagtighed

h) når gennemgangen foretages af en tredjepart i henhold til stk. 1, litra h), bekræftelsen af, at den interne kontrolproces, der er beskrevet i artikel 325bj, opfylder sit mål.

3. Institutterne ajourfører de teknikker og fremgangsmåder, de anvender i forbindelse med de interne risikomålingsmodeller, der er anvendt med henblik på dette kapitel, for at tage hensyn til udviklingen af nye teknikker og bedste praksis for så vidt angår disse interne risikomålingsmodeller.

Artikel 325bj
Intern validering

1. Institutterne skal indføre procedurer, der sikrer, at interne risikomålingsmodeller, der anvendes med henblik på dette kapitel, er tilstrækkeligt valideret af parter, der er passende kvalificeret, og som er uafhængige af udviklingsproceduren, for at sikre, at sådanne modeller er velfungerende og tager tilstrækkelig højde for alle væsentlige risici.

2. Institutterne foretager valideringen omhandlet i stk. 1 under følgende omstændigheder:

   a) når interne risikomålingsmodeller først udvikles og derefter ændres væsentligt

   b) med regelmæssige mellemrum og i forbindelse med væsentlige strukturelle ændringer af markedet eller ændringer i porteføljens sammensætning, som kan medføre, at den interne risikomålingsmodel ikke længere er hensigtsmæssig.

3. Valideringen af et instituts interne risikomålingsmodeller må ikke begrænses til "backtesting" og krav vedrørende fordeling af overskud og tab, men skal som et minimum omfatte følgende:

   a) test, der bekræfter, at de forudsætninger, som den interne model baseres på, er hensigtsmæssige og ikke resulterer i, at risikoen undervurderes eller overvurderes

   b) ud over de obligatoriske "backtesting"-programmer egne interne modelvalideringstest, herunder "backtesting", af de risici og strukturer, der kendetegner deres porteføljer

   c) anvendelsen af hypotetiske porteføljer for at sikre, at den interne risikomålingsmodel kan tage hensyn til de særlige strukturelle faktorer, der måtte vise sig, f.eks. væsentlige basisrisici og koncentrationsrisici eller risici i forbindelse med anvendelsen af referenceværdier.

Artikel 325bk

Beregning af det stressscenariebaserede risikomål

1. Det stressscenariebaserede risikomål for en ikkemodellerbar risikofaktor er det tab, der opstår inden for alle positioner i handelsbeholdningen eller positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko, som omfatter den pågældende ikkemodellerbare risikofaktor, når et ekstremt fremtidigt stødscenario anvendes på denne risikofaktor.

2. Institutterne udarbejder hensigtsmæssige ekstreme fremtidige stødscenarier for alle ikkemodellerbare risikofaktorer på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

   a) hvordan institutterne skal udarbejde de ekstreme fremtidige stødscenarier, der finder anvendelse på ikkemodellerbare risikofaktorer, og hvordan de skal anvende disse ekstreme fremtidige stødscenarier på disse risikofaktorer

   b) et reguleringsmæssigt ekstremt fremtidigt stødscenario for hver bred underkategori for risikofaktorer, som er anført i tabel 2 i artikel 325bd, som institutterne kan anvende, når de ikke kan udarbejde et ekstremt fremtidigt stødscenario i overensstemmelse med dette afsnits litra a), eller som de kompetente myndigheder kan pålægge instituttet at anvende, hvis disse myndigheder ikke er tilfredse med det ekstreme fremtidige stødscenario, som instituttet har udarbejdet

c) de omstændigheder, hvorunder institutter kan beregne et stressscenariebaseret risikomål for mere end en ikkemodellerbar risikofaktor

d) hvordan institutter skal aggregere de stressscenariebaserede risikomål for alle de ikkemodellerbare risikofaktorer, der indgår i deres positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisiko eller råvarerisiko.

Ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder tager EBA hensyn til kravet om, at niveauet af kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisici for en ikkemodellerbar risikofaktor, jf. denne artikel, skal være lige så højt som det niveau af kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisici, der ville være blevet beregnet i henhold til dette kapitel, hvis denne risikofaktor var modellerbar.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [femten måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afdeling 3

Intern model for misligholdelsesrisiko

Artikel 325bl

Anvendelsesområde for den interne model for misligholdelsesrisiko

1. Alle et instituts positioner, der er tildelt handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelse som omhandlet i artikel 325az, stk. 2, er omfattet af et kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko, hvor de pågældende positioner indeholder mindst én risikofaktor, som er henført til de brede risikofaktorkategorier "aktie" eller "kreditspænd" i henhold til artikel 325bd, stk. 1. Dette kapitalgrundlagskrav, som forøges i forhold til de risici, der er omfattet af kapitalgrundlagskravene omhandlet i artikel 325ba, stk. 1, beregnes ved hjælp af instituttets interne model for misligholdelsesrisiko. Denne model skal overholde de krav, der er fastlagt i denne afdeling.

2. For hver af de positioner, der er omhandlet i stk. 1, identificerer instituttet en udsteder af handlede gælds- eller aktieinstrumenter relateret til mindst én risikofaktor.

Artikel 325bm

Tilladelse til at anvende en intern model for misligholdelsesrisiko

1. De kompetente myndigheder giver et institut tilladelse til at anvende en intern model for misligholdelsesrisiko til at beregne kapitalgrundlagskravene omhandlet i artikel 325ba, stk. 2, for alle positioner i handelsbeholdningen omhandlet i artikel 325bl, som er tildelt en handelsenhed, for hvilken den interne model for misligholdelsesrisiko opfylder kravene i artikel 325bi, 325bj, 325bn, 325bo og 325bp.

3. Når et instituts handelsenhed, som har fået tildelt mindst én af positionerne i handelsbeholdningen omhandlet i artikel 325bl, ikke opfylder kravene i stk. 1, beregnes kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko for alle positioner i den pågældende handelsenhed, efter den metode, der er beskrevet i kapitel 1a.

Artikel 325bn

Kapitalgrundlagskrav vedrørende misligholdelsesrisiko ved anvendelse af en intern model for misligholdelsesrisiko

1. Institutterne beregner kapitalgrundlagskravene vedrørende misligholdelsesrisiko ved hjælp af en intern model for misligholdelsesrisiko for porteføljen bestående af alle de positioner i handelsbeholdningen, der er omhandlet i artikel 325bl, således:

    a) Kapitalgrundlagskravene skal være lig med en value-at-risk-værdi, der måler potentielle tab i porteføljens markedsværdi som følge af udstederes misligholdelse i forbindelse med disse positioner ved et 99,9 %-konfidensinterval over en periode på et år.

b) Det potentielle tab, der er omhandlet i litra a), er et direkte eller indirekte tab inden for en positions markedsværdi som følge af udstedernes misligholdelse, og som forøges i forhold til tab, der allerede er indregnet i den aktuelle værdiansættelse af positionen; misligholdelse fra udstedere af aktiepositioner gengives ved, at værdien af udstedernes aktiekurser sættes til nul.

c) Institutterne fastsætter misligholdelseskorrelationer mellem forskellige udstedere på grundlag af en velfungerende metode med objektive historiske data om markedskreditspænd eller aktiekurser, som dækker en periode på mindst ti år, der omfatter den stressperiode, som instituttet har angivet i henhold til artikel 325bc, stk. 2; beregningen af misligholdelseskorrelationer mellem forskellige udstedere kalibreres efter en tidshorisont på et år.

d) I den interne model for misligholdelsesrisiko forudsættes en position konstant for en etårig periode.

2. Institutterne beregner kapitalgrundlagskravet vedrørende misligholdelsesrisiko ved hjælp af en intern model for misligholdelsesrisiko, jf. stk. 1, mindst en gang om ugen.

3. Uanset stk. 1, litra a) og c), kan et institut erstatte tidshorisonten på et år med en tidshorisont på 60 dage med henblik på at beregne misligholdelsesrisikoen i forbindelse med nogle af eller alle aktiepositionerne, hvis det er relevant. I dette tilfælde skal beregningen af misligholdelseskorrelationer mellem aktiekurser og sandsynlighed for misligholdelse stemme overens med en tidshorisont på 60 dage, og beregningen af misligholdelseskorrelationer mellem aktiekurser og obligationskurser skal foretages med en tidshorisont på et år.

Artikel 325bo

Indregning af afdækning i en intern model for misligholdelsesrisiko

1. Institutterne kan indregne afdækninger i deres interne model for misligholdelsesrisiko, og de kan modregne positioner, når lange og korte positioner refererer til samme finansielle instrument.

2. Institutterne kan i deres interne model for misligholdelsesrisiko kun indregne afdæknings- eller diversificeringsvirkninger af lange og korte positioner med forskellige instrumenter eller forskellige værdipapirer med samme låntager samt lange og korte positioner med forskellige udstedere ved udtrykkeligt at modelberegne lange og korte positioner brutto i de forskellige instrumenter, herunder modelberegning af basisrisici mellem forskellige udstedere.

3. Institutterne tager i deres interne model for misligholdelsesrisiko højde for væsentlige risici mellem et afdækningsinstrument og det afdækkede instrument, som måtte opstå i intervallet mellem afdækningsinstrumentets løbetid og tidshorisonten på et år, og potentialet for væsentlige basisrisici i afdækningsstrategier, der skyldes forskelle i produkttype, rangorden i kapitalstrukturen, intern eller ekstern rating, løbetid, emissionstidspunkt og andre forskelle. Institutterne indregner kun et afdækningsinstrument, hvis den kan opretholdes, selv om låntager nærmer sig en kredithændelse eller anden hændelse.

Artikel 325bp

Særlige krav til en intern model for misligholdelsesrisiko

1. Den interne model for misligholdelsesrisiko, som er omhandlet i artikel 325bm, stk. 1, skal kunne modelberegne enkelte udstederes misligholdelse og flere udstederes samtidige misligholdelse og tage højde for virkningen af disse misligholdelser på markedsværdierne for de positioner, som denne model anvendes på. Til dette formål modelberegnes hver enkelt udsteders misligholdelse ved hjælp af to typer systematiske risikofaktorer.

2. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal afspejle konjunkturudviklingen, herunder den indbyrdes afhængighed mellem inddrivelsesraterne og de systematiske risikofaktorer, der er omhandlet i stk. 1.

3. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal tage højde for den ikkelineære effekt af optioner og andre positioner med væsentlig ikkelineær udvikling hvad angår prisudsving. Institutter skal også tage behørigt hensyn til omfanget af den modelrisiko, der er forbundet med værdiansættelse og estimering af prisrisici i forbindelse med disse produkter.

4. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal være baseret på objektive og ajourførte data.

5. Med henblik på at simulere udstederes misligholdelse i den interne model for misligholdelsesrisiko skal institutternes estimater over sandsynligheden for misligholdelse opfylde følgende krav:

   a) sandsynligheden for misligholdelse skal være mindst 0,03 %

   b) sandsynligheden for misligholdelse skal baseres på en tidshorisont på et år, medmindre andet er anført i denne afdeling

   c) sandsynligheden for misligholdelse måles ved hjælp af data, der er observeret i en historisk periode på mindst fem år, over tidligere faktiske misligholdelser og meget store fald i markedspriserne svarende til misligholdelseshændelser, enten alene eller i kombination med aktuelle markedspriser; sandsynligheden for misligholdelse beregnes ikke alene ud fra aktuelle markedspriser

d) et institut, som har fået tilladelse til at estimere sandsynligheden for misligholdelse i henhold til afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, anvender den metode, der er fastsat deri, til at beregne sandsynligheden for misligholdelse

e) et institut, som ikke har fået tilladelse til at estimere sandsynligheden for misligholdelse i henhold til afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, udvikler en intern metode eller anvender eksterne kilder til at estimere sandsynligheden for misligholdelse; i begge situationer skal estimaterne over sandsynligheden for misligholdelse være i overensstemmelse med kravene i denne artikel.

6. Med henblik på at simulere udstederes misligholdelse i den interne model for misligholdelsesrisiko skal institutternes estimater over tab givet misligholdelse opfylde følgende krav:

a) tab givet misligholdelse er estimeret til en nedre grænse på 0 %

b) det estimerede tab givet misligholdelse skal afspejle hver positions rangorden

c) et institut, som har fået tilladelse til at estimere tab givet misligholdelse i henhold til afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, anvender den metode, der er fastsat deri, til at beregne det estimerede tab givet misligholdelse

d) et institut, som ikke har fået tilladelse til at estimere tab givet misligholdelse i henhold til afsnit II, kapitel 3, afdeling 1, udvikler en intern metode eller anvender eksterne kilder til at estimere tab givet misligholdelse; i begge situationer skal estimaterne over tab givet misligholdelse være i overensstemmelse med kravene i denne artikel.

7. Som led i den uafhængige gennemgang og validering af de interne modeller, de anvender med henblik på dette kapitel, herunder med henblik på risikomålingssystemet, træffer institutterne følgende foranstaltninger:

a) de sikrer, at deres modelmetode for korrelationer og prisudsving passer til deres porteføljesammensætning, bl.a. hvad angår valg og vægtning af de systematiske risikofaktorer i modellen

b) de gennemfører en række stresstest, herunder følsomhedsanalyser og scenarieanalyser, til vurdering af den interne model for misligholdelses kvalitative og kvantitative egenskaber, især med hensyn til behandlingen af koncentrationer, og

c) de anvender passende kvantitativ validering med de relevante interne modelbenchmarks.

De i litra b) omhandlede test må ikke være begrænset til tidligere oplevede hændelser.

8. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal i tilstrækkelig grad afspejle udstederkoncentrationer og koncentrationer, der kan opstå i og mellem produktklasser under stress.

9. Den interne model for misligholdelsesrisiko skal være i overensstemmelse med instituttets interne risikostyringsmetoder til identificering, måling og styring af handelsrisici.

10. Institutterne skal have klart definerede politikker og procedurer til fastlæggelse af antagelser for korrelationer mellem forskellige udstedere i forbindelse med misligholdelse i henhold til artikel 325bn, stk. 1, litra c), og det foretrukne valg af metoder til estimering af sandsynligheden for misligholdelse, jf. stk. 5, litra e), og tab givet misligholdelse, jf. stk. 6, litra d).

11. Institutterne skal dokumentere deres interne modeller, således at deres korrelationsantagelser og andre modelantagelser er klare for de kompetente myndigheder.

12. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de krav, der skal opfyldes af et instituts interne metode eller eksterne kilder til estimering af sandsynligheden for misligholdelse og tab givet misligholdelse i henhold til stk. 5, litra e), og stk. 6, litra d).

    EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [15 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

91) I artikel 384, stk. 1, affattes definitionen af EAD_i^{total} således:

"EAD_i^{total} = den samlede værdi af modpart "i"s modpartsrisiko (sammenlagt på tværs af dens nettinggrupper), herunder virkningen af sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med metoderne i afdeling 3-6 i afsnit II, kapitel 6, der anvendes på beregningen af kapitalgrundlagskravene vedrørende modpartsrisiko for den pågældende modpart."

92) Artikel 385 affattes således:

"*Artikel 385*
Alternativer til anvendelse af CVA-metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav

Som alternativ til artikel 384 kan institutter, der anvender den oprindelige eksponeringsmetode, jf. artikel 282, for så vidt angår de instrumenter, der er nævnt i artikel 382, stk. 1, og med forbehold af forudgående samtykke fra den kompetente myndighed, anvende en multiplikationsfaktor på 10 på de fremkomne beløb af risikovægtede eksponeringer, når det gælder modpartskreditrisikoen ved disse eksponeringer, i stedet for at beregne kapitalgrundlagskravene vedrørende kreditværdijusteringsrisiko."

93) Artikel 390 affattes således:

"*Artikel 390*

Beregning af eksponeringsværdien

1. De samlede eksponeringer mod en gruppe af indbyrdes forbundne kunder beregnes ved at addere eksponeringerne mod de enkelte kunder i denne gruppe.

2. De samlede eksponeringer mod enkelte kunder beregnes ved at addere eksponeringerne i handelsbeholdningen og eksponeringerne uden for handelsbeholdningen.

3. For eksponeringer i handelsbeholdningen kan institutter:

   a) modregne deres lange positioner og korte positioner i de samme finansielle instrumenter udstedt af en given kunde med nettopositionen i hvert af de forskellige instrumenter, som beregnes efter metoderne fastlagt i tredje del, afsnit IV, kapitel 2

   b) kun modregne deres lange positioner og korte positioner i forskellige finansielle instrumenter udstedt af en given kunde, hvis det finansielle instrument, der ligger under en kort position, er efterstillet det finansielle instrument, der ligger under en lang position, eller hvis de underliggende instrumenter har samme rangorden.

   Med henblik på litra a) og b) kan finansielle instrumenter henføres til undergrupper på grundlag af forskellige rangordener med henblik på at fastlægge positioners relative rangorden.

4. Institutterne beregner eksponeringsværdierne af derivatkontrakterne anført i bilag II og af kreditderivatkontrakter, der indgås direkte med en kunde efter en af de metoder, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 og5, alt efter hvad der er relevant. Eksponeringer, der følger af transaktioner som omhandlet i artikel 378, 379 og380, beregnes på den måde, der er fastsat i disse artikler.

   Institutter skal også følge principperne i artikel 299, når de beregner eksponeringsværdien af de kontrakter, der er omhandlet i første afsnit, hvis de pågældende kontrakter er opført i handelsbeholdningen.

   Uanset første afsnit kan institutter med tilladelse til at anvende de metoder, der er omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 4, afdeling 4, og tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 6, anvende disse metoder til beregning af eksponeringsværdien af værdipapirfinansieringstransaktioner.

5. Til den samlede eksponering mod en kunde lægger institutterne de eksponeringer, der opstår som følge af de derivatkontrakter, der er anført i bilag II, og kreditderivatkontrakter, hvis kontrakten ikke er indgået direkte med denne kunde, men det underliggende gælds- eller aktieinstrument er udstedt af den pågældende kunde.

6. Eksponeringerne omfatter ikke:

   a) ved valutatransaktioner: eksponeringer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling i et tidsrum på to arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted

b) ved køb eller salg af værdipapirer: eksponeringer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted, eller værdipapirerne er leveret, alt efter hvilken dato der ligger først

c) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: forsinket modtagelse af finansiering og andre eksponeringer, der opstår som følge af kundeaktivitet, og som ikke varer længere end til den følgende arbejdsdag

d) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: intradageksponeringer mod institutter, der yder disse tjenester

e) eksponeringer, der fratrækkes egentlige kernekapitalposter eller hybride kernekapitalposter i henhold til artikel 36 og 56, eller andre fradrag fra disse poster, som reducerer soliditetsgraden.

7. For at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med kunder, som instituttet har eksponeringer mod gennem de i artikel 112, litra m) og o), nævnte transaktioner eller gennem andre transaktioner, når der er en eksponering mod underliggende aktiver, skal et institut vurdere de underliggende eksponeringer under hensyntagen til den økonomiske substans i transaktionsstrukturen og de risici, der er forbundet med selve transaktionsstrukturen, for at fastslå, om den udgør en yderligere eksponering.

8. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) de betingelser og metoder, der skal anvendes til at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder for de typer af eksponeringer, der er omhandlet i stk. 7

b) de betingelser, hvorunder transaktionsstrukturen, jf. stk. 7, ikke udgør en yderligere eksponering.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. Med henblik på stk. 5 udarbejder EBA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere, hvordan de eksponeringer, der opstår som følge af derivatkontrakter anført i bilag II og kreditderivatkontrakter, skal fastlægges, hvis kontrakten ikke er indgået direkte med en kunde, men det underliggende gælds- eller aktieinstrument er udstedt af den pågældende kunde, således at de kan indregnes i eksponeringerne mod kunden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [9 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

94) I artikel 391 tilføjes følgende stykke:

"Med henblik på stk. 1 kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, vedtage afgørelser om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen. "

95) Artikel 392 affattes således:

"*Artikel 392*
Definition af en stor eksponering

Et instituts eksponering mod en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder betragtes som en stor eksponering, når eksponeringens værdi udgør 10 % eller mere af instituttets kernekapital."

96) Artikel 394 affattes således:

"*Artikel 394*

Indberetningskrav

1. Institutterne indberetter følgende oplysninger til deres kompetente myndigheder for hver stor eksponering, de besidder, herunder store eksponeringer, der ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1:

   a) identiteten af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et institut har en stor eksponering mod

   b) eksponeringsværdien, inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion, såfremt det er relevant

   c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor en sådan anvendes

   d) eksponeringsværdien efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 395, stk. 1, når det er relevant.

   Institutter, der er omfattet af tredje del, afsnit II, kapitel 3, indberetter deres 20 største eksponeringer til deres kompetente myndigheder på konsolideret niveau, eksklusive de eksponeringer, der ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1.

Institutterne indberetter også eksponeringer med en værdi, der overstiger eller er lig med 300 mio. EUR, men som udgør mindre end 10 % af instituttets kernekapital, til deres kompetente myndigheder på konsolideret niveau.

2. Ud over de i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger indberetter institutterne følgende oplysninger til deres kompetente myndigheder vedrørende deres ti største eksponeringer mod institutter på konsolideret niveau og deres ti største eksponeringer mod enheder i skyggebanksektoren, som udfører bankvirksomhed uden for de regulerede rammer på konsolideret niveau, herunder store eksponeringer, der ikke er omfattet af artikel 395, stk. 1:

   a) identiteten af den kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, som et institut har en stor eksponering mod

   b) eksponeringsværdien, inden der tages hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion, såfremt det er relevant

   c) typen af finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning, hvor en sådan anvendes

   d) eksponeringsværdien efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktion beregnet med henblik på artikel 395, stk. 1, når det er relevant.

3. Institutterne indberetter de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, til deres kompetente myndigheder mindst hvert halve år.

4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere kriterierne for at identificere enheder i skyggebanksektoren, som er omhandlet i stk. 2.

Ved udarbejdelsen af disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder tager EBA hensyn til den internationale udvikling og internationalt fastlagte standarder vedrørende skyggebanksektoren og undersøger:

a) om forbindelsen til en enhed eller en gruppe enheder kan medføre risici for instituttets solvens eller likviditetsposition

b) om enheder, der er omfattet af solvens- eller likviditetskrav svarende til de krav, der er fastsat i denne forordning og direktiv 2013/36/EU, helt eller delvis bør fritages fra de i stk. 2 omhandlede indberetningskrav vedrørende enheder i skyggebanksektoren.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [et år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

97) Artikel 395 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Et institut må ikke, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, påtage sig en eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, hvis størrelse overstiger 25 % af dets kernekapital. Er kunden et institut, eller omfatter gruppen af indbyrdes forbundne kunder et eller flere institutter, må denne størrelse ikke overstige 25 % af instituttets kernekapital eller 150 mio. EUR, idet det er den højeste størrelse, der gælder, forudsat at summen af eksponeringsværdierne, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, mod alle de indbyrdes forbundne kunder, som ikke er institutter, ikke overstiger 25 % af instituttets kernekapital.

Overstiger beløbet på 150 mio. EUR 25 % af instituttets kernekapital, må eksponeringsværdien, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med denne forordnings artikel 399-403, ikke overstige en rimelig grænse i forhold til instituttets kernekapital. Denne grænse fastsættes af instituttet i overensstemmelse med de i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU omhandlede politikker og procedurer for at håndtere og kontrollere koncentrationsrisiko. Grænsen må ikke overstige 100 % af instituttets kernekapital.

De kompetente myndigheder kan fastsætte en lavere grænse end 150 mio. EUR og skal i så fald underrette EBA og Kommissionen herom.

Uanset dette stykkes første afsnit må et G-SII, ikke indgå en eksponering mod et andet G-SII eller et tredjelands-G-SII, hvis værdi, efter at der er taget hensyn til virkningen af kreditrisikoreduktion i overensstemmelse med artikel 399-403, overstiger 15 % af dets kernekapital. En sådan grænse overholdes af et G-SII senest 12 måneder efter den dato, hvor det blev udpeget som et G-SII. Har G-SII´et en eksponering mod et andet institut eller en anden gruppe, der bliver udpeget som et G-SII eller som et tredjelands-G-SII, overholdes en sådan grænse af det senest 12 måneder fra den dato, hvor det andet institut eller den anden gruppe blev udpeget som et G-SII eller som et tredjelands-G-SII."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. De i denne artikel fastsatte grænser kan overskrides for eksponeringer i instituttets handelsbeholdning, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) eksponeringen uden for handelsbeholdningen mod den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder overstiger ikke den grænse, der er fastsat i stk. 1, idet denne grænseberegnes med reference til kernekapitalen, således at overskridelsen alene vedrører handelsbeholdningen

b) instituttet opfylder et yderligere kapitalgrundlagskrav for den del af eksponeringen, der overskrider den i denne artikels stk. 1 fastsatte grænse, der beregnes i henhold til artikel 397 og 398

c) eksponeringen i handelsbeholdningen mod den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder overstiger ikke 500 % af instituttets kernekapital, når der er gået 10 dage eller mindre siden overskridelsen omhandlet i litra b)

d) overskridelser, der har varet i mere end ti dage, overstiger ikke tilsammen 600 % af instituttets kernekapital.

Hver gang grænsen er overskredet, indberetter instituttet straks overskridelsens omfang og navnet på den pågældende kunde og, hvor det er relevant, navnet på gruppen af indbyrdes forbundne kunder til de kompetente myndigheder."

98) Artikel 396 ændres således:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Andet afsnit affattes således:

"Hvis det beløb på 150 mio. EUR, der er omhandlet i artikel 395, stk. 1, finder anvendelse, kan de kompetente myndigheder tillade, at grænsen på 100 % af instituttets kernekapital overskrides i individuelle tilfælde."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Når en kompetent myndighed i de særlige tilfælde, der er omhandlet i dette stykkes første og andet afsnit, tillader et institut at overskride den grænse, der er nævnt i artikel 395, stk. 1, i en periode på mere end tre måneder, forelægger instituttet en plan for rettidig fornyet overholdelse af grænsen, der er tilfredsstillende for den kompetente myndighed, og gennemfører denne plan inden for den frist, som er aftalt med den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed overvåger gennemførelsen af planen og kræver om nødvendigt en hurtigere fornyet overholdelse."

b) Følgende stykke tilføjes:

"3. Med henblik på stk. 1 udsteder EBA i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer med henblik på at præcisere, hvordan de kompetente myndigheder kan fastslå:

a) de særlige tilfælde, der er omhandlet i denne artikels stk. 1

b) den tid, der anses for hensigtsmæssig for så vidt angår fornyet overholdelse

c) de foranstaltninger, som skal træffes for at sikre rettidig fornyet overholdelse fra instituttets side."

99) I artikel 397, tabel 1, kolonne 1, erstattes udtrykket "det justerede kapitalgrundlag" med udtrykket "kernekapitalen".

100) Artikel 399 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Et institut anvender en teknik til kreditrisikoreduktion ved beregning af en eksponering, hvis det har anvendt denne teknik til at beregne kapitalkrav vedrørende kreditrisiko i henhold til med tredje del, afsnit II, såfremt denne kreditrisikoreduktionsteknik opfylder betingelserne i denne artikel.

Med henblik på artikel 400-403 omfatter udtrykket "garanti" kreditderivater, der er anerkendt i medfør af tredje del, afsnit II, kapitel 4, bortset fra credit linked notes."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Kreditrisikoreduktionsteknikker, som kun er tilgængelige for institutter, der anvender en af IRB-metoderne, kan ikke anvendes til at reducere eksponeringsværdierne i forbindelse med store eksponeringer, medmindre der er tale om eksponeringer sikret ved fast ejendom i henhold til artikel 402."

101) Artikel 400 ændres således:

a) I stk. 1, første afsnit, foretages følgende ændringer:

i) Litra j) affattes således:

"j) clearingmedlemmers handelseksponeringer og bidrag til misligholdelsesfonde til kvalificerede centrale modparter".

ii) Følgende litraer indsættes:

"l) kunders handelseksponeringer som omhandlet i artikel 305, stk. 2 eller 3

m) beholdninger hos afviklingsenheder eller deres datterselskaber, der ikke selv er afviklingsenheder, af de kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver, der er omhandlet i artikel 45f, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, og som er udstedt af en af følgende enheder:

i) andre enheder, der tilhører den samme afviklingskoncern, for så vidt angår afviklingsenheder

ii) det pågældende datterselskabs datterselskaber, der tilhører den samme afviklingskoncern, for så vidt angår en afviklingsenheds datterselskaber, der ikke selv er afviklingsenheder

n) eksponeringer, der opstår som følge af et minimumsværditilsagn, der opfylder alle betingelserne i artikel 132c, stk. 3."

b) Stk. 2 ændres således:

i) Litra c) affattes således:

"c) eksponeringer, som et institut har, herunder via kapitalinteresser eller andre interesser, mod sit moderselskab, mod moderselskabets øvrige datterselskaber eller mod sine egne datterselskaber og kvalificerende kapitalandele, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på konsolideret niveau, som instituttet selv er underlagt i overensstemmelse med denne forordning, direktiv 2002/87/EF eller tilsvarende regler i et tredjeland; eksponeringer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra denne forordnings artikel 395, stk. 1, eller ej, som eksponeringer mod en tredjepart".

ii) Litra k) affattes således:

"k) eksponeringer i form af en sikkerhed eller en garanti for boliglån stillet af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 201, der kan henføres til en kreditrating, som er mindst den laveste af følgende:

i) kreditkvalitetstrin 2

ii) det kreditkvalitetstrin, der svarer til statens rating for udenlandsk valuta i den medlemsstat, hvor hovedkvarteret for udbyderen af kreditrisikoafdækning er beliggende".

iii) Følgende litra tilføjes:

"l) eksponeringer i form af en garanti for offentligt støttede eksportkreditter stillet af et eksportkreditagentur, der kan henføres til en kreditrating, som er mindst den laveste af følgende:

i) kreditkvalitetstrin 2

ii) det kreditkvalitetstrin, der svarer til statens rating for udenlandsk valuta i den medlemsstat, hvor eksportkreditagenturerts hovedsæde er beliggende."

c) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

"De kompetente myndigheder underretter EBA om, hvorvidt de agter at benytte en af de fritagelser, der er omhandlet i stk. 2, i overensstemmelse med litra a) og b) i nærværende stykke, og begrunder anvendelsen af disse fritagelser over for EBA."

d) Følgende stykke tilføjes:

"4. Samtidig anvendelse af mere end én fritagelse, jf. stk. 1 og 2, på den samme eksponering tillades ikke."

102) Artikel 401 affattes således:

"*Artikel 401*

Beregning af virkningerne af kreditrisikoreduktionsteknikker

1. Til beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395, stk. 1, kan et institut benytte den fuldt justerede størrelse af eksponeringen (E*) som beregnet efter tredje del, afsnit II, kapitel 4, under hensyntagen til kreditrisikoreduktionen, volatilitetsjusteringer og eventuelt manglende løbetidsmatch omhandlet i nævnte kapitel.

2. Med undtagelse af institutter, der anvender den enkle metode for finansielle sikkerheder, skal institutter med henblik på stk. 1 anvende den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse, uanset hvilken metode de har anvendt til beregning af kapitalgrundlagskravet vedrørende kreditrisiko.

   Uanset stk. 1 kan institutter med tilladelse til at anvende de metoder, der er omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 4, afdeling 4, og tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 6, anvende disse metoder til beregning af eksponeringsværdien af værdipapirfinansieringstransaktioner.

3. Ved beregningen af størrelsen af eksponeringer med henblik på artikel 395, stk. 1, gennemfører institutterne regelmæssige stresstest af deres kreditrisikokoncentrationer, herunder vedrørende realisationsværdien af modtaget sikkerhedsstillelse.

Disse regelmæssige stresstest, som er omhandlet i første afsnit, skal håndtere risici, der hidrører fra potentielle ændringer i markedsforholdene, som kunne få en negativ indvirkning på instituttets kapitalgrundlag, og risici, der hidrører fra afhændelsen af sikkerhedsstillelse i stresssituationer.

De stresstest, der gennemføres, skal være tilstrækkelige og hensigtsmæssige til vurdering af disse risici.

Institutterne skal inkludere følgende i deres strategier for håndtering af koncentrationsrisiko:

a) politikker og procedurer for håndtering af risici hidrørende fra manglende løbetidsmatch mellem eksponeringer og en eventuel kreditrisikoafdækning af sådanne eksponeringer

b) politikker og procedurer for koncentrationsrisiko hidrørende fra anvendelsen af kreditrisikoreduktionsteknikker, navnlig fra store indirekte krediteksponeringer, f.eks. eksponeringer mod en enkelt udsteder af værdipapirer, der er accepteret som sikkerhedsstillelse.

4. Hvis et institut reducerer en eksponering mod en kunde ved anvendelse af en anerkendt kreditrisikoreduktionsteknik i henhold til artikel 399, stk. 1, skal instituttet på den måde, der er fastsat i artikel 403, anse den del af eksponeringen, hvormed eksponeringen mod kunden er blevet reduceret, som knyttet til udbyderen af kreditrisikoafdækning og ikke til kunden."

103) Artikel 402, stk. 1 og 2 affattes således:

"1. Til brug for beregningen af eksponeringsværdier med henblik på artikel 395 kan institutter, undtagen hvis det i henhold til gældende national ret er forbudt, nedsætte værdien af en eksponering eller dele af en eksponering, der er fuldt sikret ved beboelsesejendom, i overensstemmelse med artikel 125, stk. 1, med den pantsatte del af markeds- eller belåningsværdien af den pågældende ejendom, men ikke med mere end 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) medlemsstaternes kompetente myndigheder har undladt at fastsætte en risikovægt, der er højere end 35 %, for eksponeringer eller dele af eksponeringer, der er sikret ved beboelsesejendom, i henhold til artikel 124, stk. 2

b) eksponeringen eller dele af eksponeringen er fuldt sikret ved et af følgende:

i) et eller flere panter i beboelsesejendom eller

ii) en beboelsesejendom i en lejetransaktion, hvor udlejer har fuld ejendomsret til beboelsesejendommen, og lejeren endnu ikke har benyttet sin købsoption

c) kravene fastsat i artikel 208 og artikel 229, stk. 1, er opfyldt.

2. Til brug for beregningen af eksponeringsværdier med henblik på artikel 395 kan institutter, undtagen hvis det i henhold til gældende national ret er forbudt, nedsætte værdien af en eksponering eller dele af en eksponering, der er fuldt sikret ved erhvervsejendom, i overensstemmelse med artikel 126, stk. 1, med den pantsatte del af markeds- eller belåningsværdien af den pågældende ejendom, men ikke med mere end 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien i de medlemsstater, som ved love eller administrative bestemmelser har fastsat strenge kriterier for vurderingen af belåningsværdien, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) medlemsstaternes kompetente myndigheder har undladt at fastsætte en risikovægt, der er højere end 50 %, for eksponeringer eller dele af eksponeringer, der er sikret ved erhvervsejendom, i henhold til artikel 124, stk. 2

b) eksponeringen er fuldt sikret ved et af følgende:

   i) et eller flere panter i kontor- eller andre forretningsejendomme eller

   ii) en eller flere kontor- eller andre forretningsejendomme og eksponeringerne vedrører ejendomslejetransaktioner

c) kravene i artikel 126, stk. 2, litra a), artikel 208 og artikel 229, stk. 1, er opfyldt

d) erhvervsejendommen er fuldt opført."

104) Artikel 403 affattes således:

"*Artikel 403*

Substitutionsmetoden

"1. Er der af tredjepart stillet sikkerhed for en eksponering mod en kunde, eller er en sådan eksponering sikret ved sikkerhedsstillelse udstedt af tredjepart, skal et institut:

a) behandle den del af eksponeringen, der er stillet sikkerhed for, som eksponering mod garantistilleren frem for mod kunden, forudsat at den usikrede eksponering mod garantistilleren ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af den usikrede eksponering mod kunden i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2

b) behandle den del af eksponeringen, hvor sikkerhedsstillelsen er dækket af markedsværdien af den anerkendte sikkerhedsstillelse, som eksponering mod tredjeparten frem for mod kunden, forudsat at eksponeringen garanteres ved sikkerhedsstillelse, og hvis den del af eksponeringen, for hvilken der er stillet sikkerhed, ville blive tildelt en risikovægt svarende til eller lavere end risikovægten af den usikrede eksponering mod kunden i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2.

Et institut anvender ikke metoden i første afsnit, litra b), når der er manglende match mellem eksponeringens løbetid og beskyttelsens løbetid.

Med henblik på denne del kan et institut anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og behandlingen i dette stykkes første afsnit, litra b), men kun når det er tilladt at anvende både den udbyggede metode for finansiel sikkerhedsstillelse og den enkle metode for finansiel sikkerhedsstillelse med henblik på artikel 92.

2. Hvis et institut gør brug af stk. 1, litra a),

   a) skal det, hvis garantien er denomineret i en anden valuta end den, som eksponeringen er denomineret i, beregne størrelsen af den eksponering, der anses for dækket, i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af valutamismatch med henblik på ufinansieret kreditrisikoafdækning i tredje del, afsnit II, kapitel 4

   b) skal det behandle et mismatch mellem eksponeringens løbetid og risikoafdækningens løbetid i overensstemmelse med bestemmelserne om behandling af manglende løbetidsmatch i tredje del, afsnit II, kapitel 4

   c) kan det indregne delvis dækning i overensstemmelse med behandlingen i tredje del, afsnit II, kapitel 4.

3. Med henblik på stk. 1, litra b), kan et institut erstatte beløbet i litra a) i nærværende stykke med beløbet i litra b) i nærværende stykkes, forudsat at betingelserne fastsat i litra c), d) og e), i nærværende stykke er opfyldt:

   a) instituttets samlede risikoeksponeringsbeløb mod en sikkerhedsstiller på grund af trepartsgenkøbsaftaler formidlet af en trepartsagent

b) det fulde beløb af de grænser, instituttet har pålagt trepartsagenten som omhandlet i litra a) at anvende på de værdipapirer, der er udstedt af sikkerhedsstilleren som omhandlet i det pågældende litra

c) instituttet har bekræftet, at trepartsagenten har iværksat passende garantier til at forhindre overskridelser af grænserne som omhandlet i litra b)

d) den kompetente myndighed har ikke over for instituttet givet udtryk for væsentlige bekymringer

e) summen af beløbet af grænsen som omhandlet i dette stykkes litra b), og instituttets eventuelle øvrige eksponeringer mod sikkerhedsstilleren overstiger ikke den grænse, der er fastsat i artikel 395, stk. 1.

4. EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer, som angiver betingelserne for anvendelsen af behandlingen omhandlet i stk. 3, herunder betingelserne for og hyppigheden af fastsættelsen, overvågningen og revisionen af de grænser, der er omhandlet i stk. 3, litra b).

EBA offentliggør disse retningslinjer senest den 31. december 2019."

105) I sjette del affattes overskriften på afsnit I således:

"DEFINITIONER OG LIKVIDITETSKRAV".

106) Artikel 411 affattes således:

"*Artikel 411*
Definitioner

I denne del forstås ved:

1) "finansiel kunde": en kunde, herunder en finansiel kunde, der tilhører en ikkefinansiel koncern, som udøver en eller flere af de aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2013/36/EU, som hovedaktivitet, eller er et af følgende:

   a) et kreditinstitut

   b) et investeringsselskab

   c) en securitiseringsenhed med særligt formål ("SSPE")

   d) en kollektiv investeringsordning ("CIU")

   e) en investeringsordning af den ikkeåbne type

   f) et forsikringsselskab

   g) et genforsikringsselskab

   h) et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab

i) et finansieringsinstitut

j) en pensionsordning som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EU) nr. 648/2012

2) "detailindskud": en forpligtelse over for en fysisk person SMV, hvis SMV'en hører til detaileksponeringsklassen efter standardmetoden eller IRB-metoden for kreditrisiko, eller en forpligtelse over for en virksomhed, der er omfattet af behandlingen i artikel 153, stk. 4, og hvis de samlede indskud fra denne SMV eller virksomhed på koncernbasis ikke overstiger 1 mio. EUR

3) "personligt investeringsselskab" eller "PIC": et selskab eller en fond, hvis ejer eller begunstigede ejer er en fysisk person eller en gruppe af tæt forbundne fysiske personer, som ikke udøver andre kommercielle, industrielle eller professionelle aktiviteter, og som er oprettet udelukkende med det formål at forvalte ejerens eller ejernes formue, idet supplerende aktiviteter såsom at adskille ejernes aktiver fra erhvervsaktiver medregnes hertil, lette overdragelse af aktiver i en familie eller forhindre, at aktiverne deles op efter et familiemedlems død, forudsat at disse supplerende aktiviteter er omfattet af det primære formål med forvaltningen af ejernes formue

4) "indskudsmægler": en fysisk person eller virksomhed, der mod gebyr anbringer indskud fra tredjemand, herunder detailindskud og indskud fra selskaber, men eksklusiv indskud fra finansieringsinstitutter, i kreditinstitutter

5) "ubehæftede aktiver": aktiver, som ikke er omfattet af juridiske, kontraktlige, reguleringsmæssige eller andre begrænsninger, der forhindrer instituttet i at afvikle, sælge, overføre, tildele eller generelt afhænde disse aktiver gennem aftaler om direkte salg eller genkøbsaftaler

6) "ikkeobligatorisk overdækning af sikkerhedsstillelse": enhver værdi af aktiver, som instituttet ikke er forpligtet til at knytte til en udstedelse af dækkede obligationer i medfør af lov- eller myndighedskrav, kontraktlige forpligtelser eller hensyn til markedsdisciplin, navnlig såfremt aktiverne leveres ud over det juridiske, obligatoriske eller reguleringsmæssige mindstekrav til overdækning af sikkerhedsstillelse, som i henhold til en medlemsstats eller et tredjelands nationale ret finder anvendelse på dækkede obligationer

7) "krav til aktivdækning": forholdet mellem aktiver og passiver fastsat i overensstemmelse med en medlemsstats eller et tredjelands nationale ret med henblik på forbedring af kreditværdighed i forbindelse med dækkede obligationer

8) "margenlån": alle lån med sikkerhed, der ydes til kunder med det formål at indtage gearede handelspositioner

9) "derivatkontrakter": de derivatkontrakter, der er opført i bilag II, og kreditderivater

10) "stress": en pludselig opstået eller alvorlig forringelse af et instituts solvens eller likviditet som følge af ændrede markedsforhold eller idiosynkratiske faktorer, der medfører en væsentlig risiko for, at instituttet ikke kan opfylde sine forpligtelser, i takt med at de forfalder, inden for de næste 30 dage

11) "aktiver på niveau 1": aktiver med særdeles stor likviditet og særdeles høj kreditkvalitet, jf. denne forordnings artikel 416, stk. 1, andet afsnit

12) "aktiver på niveau 2": aktiver med stor likviditet og høj kreditkvalitet, jf. denne forordnings artikel 416, stk. 1, andet afsnit; aktiver på niveau 2 er yderligere opdelt i aktiver på niveau 2A og 2B som fastsat i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede forordning

13) "likviditetsbuffer": de aktiver på niveau 1 og 2, som et institut er i besiddelse af i overensstemmelse med den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede forordning

14) "udgående nettopengestrømme": det beløb, som fremkommer ved at trække et instituts indgående pengestrømme fra dets udgående pengestrømme

15) "indberetningsvaluta": valutaen i den medlemsstat, hvor det pågældende instituts hovedkontor er beliggende

16) "factoring": en aftale mellem en virksomhed ("overdrageren") og en finansiel enhed ("factoringenheden"), ifølge hvilken overdrageren overdrager eller sælger sine fordringer til factoringenheden som modydelse for, at factoringenheden leverer en eller flere af følgende tjenesteydelser til overdrageren for så vidt angår de overdragne fordringer:

a) et forskud på en procentdel af beløbet af de overdragne fordringer, som generelt er kortfristede, ubetingede og uden automatisk fornyelse

b) administration af fordringer, inddrivelse og kreditrisikoafdækning, hvor factoringenheden normalt administrerer overdragerens tilgodehavender og inddriver fordringerne i factoringenhedens eget navn;

med henblik på afsnit IV behandles factoring som handelsfinansiering

17) "betinget kredit- eller likviditetsfacilitet": en kredit- eller likviditetsfacilitet, der er uigenkaldelig eller betinget genkaldelig."

107) Artikel 412 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Institutterne må ikke dobbelttælle udgående pengestrømme, indgående pengestrømme og likvide aktiver.

Medmindre andet er angivet i den i artikel 460, stk. omhandlede delegerede retsakt, tælles en post, hvis den kan tælles i mere end en kategori af udgående pengestrømme, i den kategori af udgående pengestrømme, der skaber den største kontraktlige udgående pengestrøm for den pågældende post."

b) Følgende stykke indsættes:

"4a. Den delegerede retsakt, som er omhandlet i artikel 460, stk. 1, finder anvendelse på de kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er omhandlet i artikel 6, stk. 4."

108) Artikel 413 og 414 affattes således:

"*Artikel 413*
Krav vedrørende stabil finansiering

1. Institutterne sikrer, at langsigtede aktiver og ikkebalanceførte poster er tilstrækkeligt dækket af en vifte af forskellige finansieringsinstrumenter, der er stabile under både normale omstændigheder og i stresssituationer.

2. Bestemmelserne i afsnit III finder kun anvendelse med henblik på at præcisere indberetningsforpligtelserne som fastsat i artikel 415, indtil indberetningsforpligtelserne som fastsat i nævnte artikel for net stable funding ratio, som er omhandlet i afsnit IV, er blevet præciseret og indført i EU-retten.

3. Bestemmelserne i afsnit IV finder anvendelse med henblik på at præcisere kravet vedrørende stabil finansiering som fastsat i denne artikels stk. 1 og institutternes indberetningsforpligtelser som fastsat i artikel 415.

4. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre nationale bestemmelser på området for krav vedrørende stabil finansiering, før de bindende minimumsstandarder for krav vedrørende stabil nettofinansiering som fastsat i stk. 1 finder anvendelse.

Artikel 414

Opfyldelse af likviditetskrav

Et institut, som ikke opfylder eller ikke forventer at opfylde kravene i artikel 412 eller i artikel 413, stk. 1, herunder i stressede perioder, skal straks underrette de kompetente myndigheder og hurtigst muligt indgive en plan til de kompetente myndigheder for snarlig tilbagevenden til overholdelse af kravene i artikel 412 eller artikel 413, stk. 1, alt efter hvad der er relevant. Indtil instituttet igen opfylder kravene, skal det foretage daglig indberetning af de poster, der er omhandlet i afsnit III, i afsnit IV, i gennemførelsesretsakterne omhandlet i artikel 415, stk. 3 eller 3a, eller i den delegerede retsakt omhandlet i artikel 460, stk. 1, alt efter hvad der er relevant, ved hver arbejdsdags afslutning, medmindre de kompetente myndigheder tillader en mindre hyppig indberetning og en længere indberetningsfrist. De kompetente myndigheder giver kun sådanne tilladelser på grundlag af instituttets individuelle situation under hensyntagen til omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter. De kompetente myndigheder skal overvåge gennemførelsen af denne genoprettelsesplan og kræve, at en tilbagevenden til overholdelse af kravene om nødvendigt finder sted hurtigere."

109) Artikel 415 ændres således:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

"1. Institutterne indberetter de poster, der er omhandlet i de gennemførelsesmæssige tekniske standarder omhandlet i denne artikels stk. 3 eller 3a, i afsnit IV og i den delegerede retsakt omhandlet i artikel 460, stk. 1, til de kompetente myndigheder i indberetningsvalutaen, uanset disse posters faktiske denominering. Indtil indberetningsforpligtelserne og indberetningsformatet for net stable funding ratio, som er omhandlet i afsnit IV, er blevet præciseret og indført i EU-retten, indberetter institutterne de poster, der er omhandlet i afsnit III, til de kompetente myndigheder i indberetningsvalutaen, uanset disse posters faktiske denominering.

Indberetning foretages mindst hver måned for de poster, der er omhandlet i den delegerede retsakt omhandlet i artikel 460, stk. 1, og mindst hvert kvartal for de poster, der er omhandlet i afsnit III og IV.

2. Et institut indberetter separat til de kompetente myndigheder de poster, der er omhandlet i de gennemførelsesmæssige tekniske standarder omhandlet i denne artikels stk. 3 eller 3a og i afsnit III, indtil indberetningsforpligtelserne og indberetningsformatet for net stable funding ratio, som er omhandlet i afsnit IV, er blevet præciseret og indført i EU-retten, i afsnit IV samt i den delegerede retsakt omhandlet i artikel 460, stk. 1, alt efter hvad der er relevant, i overensstemmelse med følgende:

   a) når posterne er denomineret i en anden valuta end indberetningsvalutaen, og instituttet har samlede forpligtelser denomineret i en sådan valuta, der udgør 5 % eller derover af instituttets eller den enkelte likviditetsundergruppes samlede passiver, ekskl. kapitalgrundlag og ikkebalanceførte poster, foretages indberetning i denomineringsvalutaen

   b) når posterne er denomineret i valutaen i en værtsmedlemsstat, hvor instituttet har en væsentlig filial, jf. artikel 51 i direktiv 2013/36/EU, og denne værtsmedlemsstat anvender en anden valuta end indberetningsvalutaen, foretages indberetning i valutaen i den medlemsstat, hvor den væsentlige filial er beliggende

c) når posterne er denomineret i indberetningsvalutaen, og de samlede forpligtelser i andre valutaer end indberetningsvalutaen udgør 5 % eller derover af instituttets eller den enkelte likviditetsundergruppes samlede passiver, ekskl. kapitalgrundlag og ikkebalanceførte poster, foretages indberetning i indberetningsvalutaen.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) ensartede formater og it-løsninger med tilhørende anvisninger for hyppighed samt skærings- og betalingsdatoer; indberetningsformaterne og -hyppigheden skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes forskellige aktiviteter og skal omfatte den indberetning, der kræves i henhold til stk. 1 og 2

b) yderligere krævede parametre for likviditetsovervågningen, der giver de kompetente myndigheder mulighed for at få et omfattende overblik over et instituts likviditetsrisikoprofil, og som skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af et instituts aktiviteter.

EBA forelægger Kommissionen disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for de poster, der er præciseret i litra a), senest den 28. juli 2013, og for de poster, der er præciseret i litra b), senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

b) Følgende stykke indsættes:

"3a. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge, hvilke yderligere i stk. 3 omhandlede parametre for likviditetsovervågning der finder anvendelse på små og ikkekomplekse institutter.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [et år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

110) Artikel 416 ændres således:

a) Stk. 3 affattes således:

"3. I henhold til stk. 1 skal institutterne indberette aktiver, der opfylder følgende betingelser, som likvide aktiver:

a) aktiverne er ubehæftede eller står til rådighed i sikkerhedspuljer, der kan anvendes til at skaffe yderligere finansiering fra bevilgede eller, hvis den pågældende pulje forvaltes af en centralbank, ikkebevilgede, men endnu ikke finansierede kreditlinjer, der er til rådighed for instituttet

b) aktiverne er ikke udstedt af instituttet selv eller dets moderinstitut eller datterinstitutter eller et andet datterselskab af dets moderinstitut eller finansielle moderholdingselskab

c) aktivernes pris er generelt fastsat af markedsdeltagerne og kan let følges på markedet, eller prisen kan fastsættes ved en formel, der er nem at beregne på grundlag af offentligt tilgængelige input, og som ikke afhænger af stærke antagelser, som det typisk er tilfældet med strukturerede eller eksotiske produkter

d) aktiverne er noteret på en anerkendt børs, eller de er omsættelige gennem direkte aftaler om salg eller gennem simple genkøbsaftaler på genkøbsmarkeder; disse kriterier vurderes separat for hvert marked.

De i første afsnit, litra c) og d), omhandlede betingelser finder ikke anvendelse på de i stk. 1, litra a), e) og f), omhandlede aktiver."

b) Stk. 5 og 6 affattes således:

"5. Aktier eller andele i CIU'er kan behandles som likvide aktiver op til et beløb på 500 mio. EUR, eller det tilsvarende beløb i national valuta, i hvert instituts portefølje af likvide aktiver, forudsat at kravene fastsat i artikel 132, stk. 3, er opfyldt, og at CIU'en kun investerer i likvide aktiver som omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel, bortset fra derivater til reduktion af rente- eller kredit- eller valutarisikoen.

En CIU's anvendelse eller potentielle anvendelse af derivater til afdækning af risici ved godkendte investeringer er ikke til hinder for, at den pågældende CIU kan behandles som omhandlet i dette stykkes første afsnit. Hvor værdien af CIU'ens aktier eller andele ikke regelmæssigt opgøres til markedsværdi af de i artikel 418, stk. 4, litra a) og b), omhandlede tredjeparter, og den kompetente myndighed ikke finder, at et institut har udviklet robuste metoder og processer til en sådan opgørelse som omhandlet i artikel 418, stk. 4, betragtes aktier eller andele i den pågældende CIU ikke som likvide aktiver.

6. Overholder et likvidt aktivt ikke længere kravet til likvide aktiver som fastsat i denne artikel, kan et institut dog vedblive med at anse det for at være et likvidt aktiv i en yderligere periode på 30 dage. Ophører et likvidt aktiv i en CIU med at være omfattet af behandlingen i stk. 5, kan aktierne eller andelene dog vedblive med at anses for at være et likvidt aktiv i en yderligere periode på 30 kalenderdage, forudsat at de pågældende aktiver ikke udgør mere end 10 % af CIU'ens samlede aktiver."

c) Stk. 7 udgår.

111) Artikel 419 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Hvis det dokumenterede behov for likvide aktiver i lyset af kravet i artikel 412 overstiger de disponible likvide aktiver i en valuta, anvendes en eller flere af følgende undtagelsesbestemmelser:

a) uanset artikel 417, litra f), kan denomineringen af de likvide aktiver være uoverensstemmende med fordelingen efter valuta af udgående pengestrømme efter fratrækning af indgående pengestrømme

b) for valutaer fra en medlemsstat eller et tredjeland kan de krævede likvide aktiver erstattes af kreditlinjer fra centralbanken i den pågældende medlemsstat eller i tredjelandet, som ved kontrakt er uigenkaldeligt bevilget for de næste 30 dage og rimeligt prissat, uafhængigt af det udnyttede beløb, forudsat at de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat eller i tredjelandet gør det samme, og at den pågældende medlemsstat eller tredjelandet har sammenlignelige indberetningskrav

c) hvis der er et underskud i aktiver på niveau 1, kan instituttet besidde supplerende aktiver på niveau 2A med forbehold af højere haircuts, og de lofter for aktiverne, som er fastsat i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede forordning, kan ændres."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de undtagelsesbestemmelser, der er omhandlet i stk. 2, herunder betingelserne for deres anvendelse.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den … [seks måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

112) Artikel 422 ændres således:

a) Stk. 4 affattes således:

"4. Clearing-, deponerings- eller kontantforvaltningstjenester eller lignende som omhandlet i stk. 3, litra a) og d), omfatter kun disse tjenester, i det omfang tjenesterne leveres som led i en etableret forbindelse, som indskyderen i væsentlig grad er afhængig af. Disse tjenester må ikke blot bestå i korrespondentbank- eller mæglertjenester, og institutterne skal have dokumentation for, at kunden ikke kan hæve beløb, der retligt forfalder inden for en periode på 30 dage, uden at det går ud over driften.

I afventning af en ensartet definition af en etableret operationel forbindelse som omhandlet i stk. 3, litra c), udarbejder institutterne selv kriterier med henblik på at identificere en etableret operationel forbindelse, hvor de har dokumentation for, at kunden ikke kan hæve beløb, der retligt forfalder inden for en periode på 30 dage, uden at det går ud over driften, og indberetter disse kriterier til de kompetente myndigheder. I mangel af en ensartet definition kan de kompetente myndigheder opstille generelle retningslinjer, som institutterne skal følge ved identificeringen af indskud, der opretholdes af indskyderen som led i en etableret operationel forbindelse."

b) Stk. 8 affattes således:

"8. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til i enkelttilfælde at anvende en lavere udgående procentsats på de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 7, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

a) modparten er en af følgende:

i) moderselskab til eller datterselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab

ii) knyttet til instituttet ved en forbindelse som defineret i artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU

iii) et institut omfattet af samme institutsikringsordning, som opfylder kravene i artikel 113, stk. 7, eller

iv) det centrale institut eller medlem af et netværk, der opfylder kravene i artikel 400, stk. 2, litra d)

b) der er grund til at forvente mindre udgående pengestrømme inden for de næste 30 dage, selv ved et kombineret idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario

c) tilsvarende, symmetriske eller mere konservative indgående pengestrømme anvendes af modparten uanset artikel 425

d) instituttet og modparten er etableret i samme medlemsstat."

113) Artikel 423, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. Et institut underretter inden for 30 dage efter en væsentlig forværring af instituttets kreditkvalitet de kompetente myndigheder om alle de kontrakter, der er indgået, og hvis betingelser har ført til udgående pengestrømme eller yderligere behov for sikkerhedsstillelse. Hvis de kompetente myndigheder finder disse kontrakter væsentlige i relation til instituttets potentielle udgående pengestrømme, skal de kræve, at instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme for disse kontrakter, som svarer til det yderligere behov for sikkerhedsstillelse, der skyldes en væsentlig forværring af instituttets kreditkvalitet, som f.eks. en nedsættelse af dets eksterne kreditvurdering med tre trin. Instituttet vurderer regelmæssigt omfanget af denne væsentlige forværring i relevant omfang i henhold til de kontrakter, det har indgået, og resultatet af denne vurdering meddeles de kompetente myndigheder.

3. Instituttet tillægger supplerende udgående pengestrømme, som svarer til det behov for sikkerhedsstillelse, der skyldes virkningen af et negativt markedsscenario på instituttets derivattransaktioner, hvis de er væsentlige.

EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som angiver de betingelser, på hvilke begrebet væsentlighed finder anvendelse, og metoderne til måling af de supplerende udgående pengestrømme.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

114) Artikel 424, stk. 4, affattes således:

"4. Den bevilgede værdi af en likviditetsfacilitet, der er blevet ydet til en SSPE med henblik på at gøre det muligt for denne SSPE at købe andre aktiver end værdipapirer af kunder, som ikke er finansielle kunder, multipliceres med 10 %, forudsat at den bevilgede værdi overstiger værdien af aktiver, der aktuelt er købt af kunder, og hvis det maksimumsbeløb, der kan udnyttes, kontraktligt er begrænset til værdien af aktuelt købte aktiver."

115) Artikel 425, stk. 2, litra c), affattes således:

"c) lån uden fast kontraktlig udløbsdato indregnes med 20 % indgående pengestrømme, under forudsætning af at kontrakten giver instituttet mulighed for at opsige denne og kræve betaling inden 30 dage".

116) I sjette del indsættes følgende afsnit efter artikel 428:

"AFSNIT IV
NET STABLE FUNDING RATIO

KAPITEL 1
Net stable funding ratio

Artikel 428a
Anvendelse på konsolideret niveau

Når den net stable funding ratio, der er fastsat i dette afsnit, finder anvendelse på konsolideret niveau i henhold til artikel 11, stk. 4, gælder følgende bestemmelser:

a) aktiver og ikkebalanceførte poster i et datterselskab med hovedkvarter i et tredjeland, som er omfattet af faktorer for krævet stabil finansiering i henhold til kravet vedrørende stabil nettofinansiering fastsat i dette tredjelands nationale ret, der er højere end de i kapitel 4 angivne, er omfattet af konsolidering i overensstemmelse med de højere faktorer, der er anført i dette tredjelands nationale ret

b) passiver og kapitalgrundlag i et datterselskab med hovedkvarter i et tredjeland, som er omfattet af faktorer for tilgængelig stabil finansiering i henhold til kravet vedrørende stabil nettofinansiering fastsat i dette tredjelands nationale ret, der er lavere end de i kapitel 3 angivne, er omfattet af konsolidering i overensstemmelse med de lavere faktorer, der er anført i dette tredjelands nationale ret

c) tredjelandsaktiver, der opfylder kravene i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, og som besiddes af et datterselskab med hovedkvarter i et tredjeland, medtages ikke som likvide aktiver i forbindelse med konsolidering, hvis de ikke anerkendes som likvide aktiver i henhold til den nationale ret i det tredjeland, der fastsætter likviditetsdækningskravet

d) investeringsselskaber i koncernen, som i henhold til artikel 6, stk. 4, ikke er omfattet af dette afsnit, er omfattet af artikel 413 og 428b på konsolideret niveau, medmindre andet er angivet i dette litra, er sådanne investeringsselskaber stadig omfattet af det detaljerede krav vedrørende stabil nettofinansiering for investeringsselskaber, der er fastsat i national ret.

Artikel 428b

Net stable funding ratio

1. Kravet vedrørende stabil nettofinansiering, som er fastsat i artikel 413, stk. 1, er lig med forholdet mellem instituttets tilgængelige stabile finansiering som omhandlet i kapitel 3 og instituttets krævede stabile finansiering som omhandlet i kapitel 4 og udtrykkes som en procentdel. Institutterne beregner deres net stable funding ratio efter følgende formel:

$$\frac{\text{Tilgængelig stabil finansiering}}{\text{Krævet stabil finansiering}} = \text{net stable funding ratio (\%)}$$

2. Institutterne skal have en net stable funding ratio på mindst 100 % beregnet i indberetningsvalutaen for alle deres transaktioner, uanset deres faktiske valutadenominering.

3. Hvis et instituts net stable funding ratio på et tidspunkt er faldet til under 100 % eller med rimelighed kan forventes at falde til under 100 %, finder kravet i artikel 414 anvendelse. Instituttet sigter mod at genoprette sin net stable funding ratio til det niveau, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2. De kompetente myndigheder vurderer årsagerne til instituttets manglende overholdelse af nærværende artikels stk. 2, inden de træffer tilsynsforanstaltninger

4. Institutterne beregner og overvåger deres net stable funding ratio i indberetningsvalutaen for alle deres transaktioner, uanset deres faktiske valutadenominering, og separat for deres transaktioner denomineret i hver af de valutaer, der er omfattet af separat indberetning i henhold til artikel 415, stk. 2.

5. Institutterne sikrer, at fordelingen af deres finansieringsprofil efter valutadenominering generelt stemmer overens med fordelingen af deres aktiver efter valuta. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan de kompetente myndigheder kræve, at institutterne begrænser valutamismatches, ved at fastsætte begrænsninger for andelen af krævet stabil finansiering i en bestemt valuta, som kan opfyldes med tilgængelig stabil finansiering, som ikke er denomineret i denne valuta. Denne begrænsning kan kun anvendes på en valuta, der er omfattet af separat indberetning i henhold til artikel 415, stk. 2.

Ved fastsættelsen af niveauet for de begrænsninger for valutamismatches, som kan finde anvendelse i overensstemmelse med denne artikel, tager de kompetente myndigheder som minimum hensyn til:

a) om instituttet er i stand til at overføre tilgængelig stabil finansiering fra én valuta til en anden og på tværs af jurisdiktioner og juridiske enheder inden for koncernen, og om instituttet er i stand til at udveksle valutaer og rejse midler på udenlandske valutamarkeder inden for den etårige tidshorisont for net stable funding ratio

b) virkningen af negative bevægelser i vekselkursen for eksisterende positioner med mismatch og for effektiviteten af foretagne valutaafdækninger.

Enhver begrænsning for valutamismatches, der indføres i overensstemmelse med denne artikel, udgør et specifikt likviditetskrav, jf. artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

KAPITEL 2

Generelle regler for beregningen af net stable funding ratio

Artikel 428c

Beregning af net stable funding ratio

1. Medmindre andet er angivet i dette afsnit, indregner institutterne aktiver, passiver og ikkebalanceførte poster som bruttobeløb.

2. Med henblik på beregning af deres net stable funding ratio anvender institutterne de relevante faktorer for stabil finansiering, der er omhandlet i kapitel 3 og 4, på regnskabsværdien af deres aktiver, passiver og ikkebalanceførte poster, medmindre andet er angivet i dette afsnit.

3. Institutterne må ikke dobbelttælle krævet stabil finansiering og tilgængelig stabil finansiering.

   Hvis en post kan henføres til mere end en kategori af krævet stabil finansiering, henføres den til den kategori af krævet stabil finansiering, der skaber den største kontraktlige krævede stabile finansiering for den pågældende post, medmindre andet er angivet i dette afsnit.

Artikel 428d
Derivatkontrakter

1. Institutterne anvender denne artikel til at beregne beløbet for krævet stabil finansiering til derivatkontrakter som omhandlet i kapitel 3 og 4.

2. Med forbehold af artikel 428ah, stk. 2, indregner institutterne dagsværdien af deres derivatpositioner på nettobasis, hvor disse positioner indgår i den samme nettinggruppe, som opfylder kravene i artikel 429c, stk. 1. Hvis dette ikke er tilfældet, indregner institutterne dagsværdien af deres derivatpositioner på bruttobasis og behandler disse derivatpositioner som hørende til en separat nettinggruppe for så vidt angår kapitel 4.

3. I dette afsnit forstås ved "dagsværdien af en nettinggruppe" summen af dagsværdierne af alle de transaktioner, der indgår i en nettinggruppe.

4. Med forbehold af artikel 428ah, stk. 2, beregnes alle derivatkontrakter, der er anført i punkt 2, litra a)-e), i bilag II, som indebærer en fuldstændig udveksling af hovedstole inden for samme dag, på nettobasis på tværs af valutaer, herunder med henblik på indberetning i en valuta, der er omfattet af separat indberetning i henhold til artikel 415, stk. 2, selv om disse transaktioner ikke indgår i den samme nettinggruppe, der opfylder kravene i artikel 429c, stk. 1.

5. Likvide midler, der er modtaget som sikkerhedsstillelse til begrænsning af eksponeringen mod en derivativposition, behandles som sådanne og ikke som indskud, som er omfattet af kapitel 3.

6. De kompetente myndigheder kan med den relevante centralbanks godkendelse beslutte at udelade indvirkningen af derivatkontrakter i beregningen af net stable funding ratio, herunder ved fastsættelse af faktorerne for krævet stabil finansiering og for hensættelser og tab, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) disse kontrakter har en restløbetid på under seks måneder

   b) modparten er ECB eller en medlemsstats centralbank

   c) derivatkontrakterne er et led i den monetære politik, der føres af ECB eller en medlemsstats centralbank.

Såfremt et datterselskab, hvis hovedkvarter er beliggende i et tredjeland, er omfattet af undtagelsen i første afsnit i henhold til dette tredjelands nationale ret, som fastsætter kravet vedrørende stabil nettofinansiering, tages denne undtagelse i tredjelandets nationale ret i betragtning i forbindelse med konsolidering.

Artikel 428e

Netting af sikrede udlånstransaktioner og kapitalmarkedstransaktioner

Aktiver og passiver, der følger af værdipapirfinansieringstransaktioner med en enkelt modpart, beregnes på nettobasis, såfremt disse aktiver og passiver opfylder nettingbetingelserne i artikel 429b, stk. 4.

Artikel 428f

Indbyrdes afhængige aktiver og passiver

1. Med de kompetente myndigheders forudgående godkendelse kan et institut behandle et aktiv og et passiv som indbyrdes afhængige, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) instituttet handler alene som en pass through-enhed, som kanaliserer finansieringerne fra passivet til det tilsvarende indbyrdes afhængige aktiv

   b) de enkelte indbyrdes afhængige aktiver og passiver kan klart identificeres og har samme hovedstol

c) aktivet og det indbyrdes afhængige passiv har i det væsentlige samme løbetider med en maksimal frist på 20 dage mellem aktivets udløb og passivets udløb

d) det indbyrdes afhængige passiv følger af en juridisk, reguleringsmæssig eller kontraktlig forpligtelse og anvendes ikke til at finansiere andre aktiver

e) de væsentligste betalingsstrømme fra aktivet anvendes ikke til andre formål end at tilbagebetale det indbyrdes afhængige passiv

f) modparterne i hvert par af indbyrdes afhængige aktiver og passiver er ikke de samme.

2. Aktiver og passiver anses for at opfylde betingelserne fastsat i stk. 1 og anses for at være indbyrdes afhængige, såfremt de er direkte knyttet til følgende produkter eller tjenester:

a) centrale regulerede opsparingsprodukter, forudsat at institutterne ved lov er forpligtet til at overføre regulerede indskud til en central fond, som er oprettet og styret af en medlemsstats centralregering, og som yder lån med det formål at fremme mål af almen interesse, og forudsat at overførslen af indskud til den centrale fond sker mindst månedligt

b) støttelån og kredit- og likviditetsfaciliteter, der opfylder kriterierne i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, for institutter, der handler som simple mæglere, der ikke pådrager sig en finansieringsrisiko

c) dækkede obligationer, der opfylder alle følgende betingelser:

   i) de er obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF, eller de opfylder kriterierne for den behandling, der er omhandlet i denne forordnings artikel 129, stk. 4 eller 5

   ii) de underliggende lån er fuldt matchfinansieret af de udstedte dækkede obligationer, eller de dækkede obligationer har ikkevilkårlige triggere til forlængelse af løbetiden med et år eller mere indtil udløbsdatoen for de underliggende lån i tilfælde af manglende refinansiering ved den dækkede obligations udløbsdato

d) derivatclearing for kunder, såfremt instituttet ikke giver kunderne garanti for CCP'ens resultater og derfor ikke pådrager sig en finansieringsrisiko.

3. EBA overvåger aktiver og passiver samt produkter og tjenester, der i henhold til stk. 1 og stk. 2 behandles som indbyrdes afhængige aktiver og passiver, for at fastslå, om og i hvilket omfang de i stk. 1 fastsatte egnethedskriterier er opfyldt. EBA aflægger rapport til Kommissionen om resultaterne af denne overvågning og rådgiver Kommissionen om, hvorvidt en ændring af de i stk. 1 fastsatte betingelser eller en ændring af listen over produkter og tjenester i stk. 2 er nødvendig.

Artikel 428g

Indskud i institutsikringsordninger og samarbejdsnetværk

Hvis et institut indgår i en institutsikringsordning af den i artikel 113, stk. 7, omhandlede type i et netværk, der er berettiget til undtagelsen i artikel 10, eller i et samarbejdsnetværk i en medlemsstat, gælder følgende for instituttets anfordringsindskud placeret i det centrale institut, som det indskydende institut anser for at være likvide aktiver i henhold til den i artikel 460, stk.1, omhandlede delegerede retsakt:

a) det indskydende institut anvender faktoren for krævet stabil finansiering i henhold til afdeling 2 i kapitel 4, afhængigt af behandlingen af disse anfordringsindskud som aktiver på niveau 1, niveau 2A eller niveau 2B i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt og afhængigt af det relevante haircut, der anvendes på disse anfordringsindskud for at beregne likviditetsdækningsgraden

b) det centrale institut, der modtager indskuddet, anvender den tilsvarende symmetriske faktor for tilgængelig stabil finansiering.

Artikel 428h

Præferencebehandling inden for en koncern eller en institutsikringsordning

1. Uanset kapitel 3 og 4, og når artikel 428g ikke finder anvendelse, kan de kompetente myndigheder give institutter tilladelse til i individuelle tilfælde at anvende en højere faktor for tilgængelig stabil finansiering eller en lavere faktor for krævet stabil finansiering på aktiver, passiver og bevilgede kredit- eller likviditetsfaciliteter, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) modparten er en af følgende:

      i) instituttets moderselskab eller datterselskab

      ii) et andet datterselskab af samme moderselskab

      iii) en virksomhed med en forbindelse til instituttet som defineret i artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU

      iv) et medlem af den samme institutsikringsordning omhandlet i denne forordnings artikel 113, stk. 7, som instituttet

      v) det centrale organ eller et tilknyttet kreditinstitut i et netværk eller en samarbejdsgruppe, jf. artikel 10

b) der er grund til at forvente, at det passiv eller den bevilgede kredit- eller likviditetsfacilitet, der er modtaget af instituttet, udgør en mere stabil finansieringskilde, eller at det aktiv eller den bevilgede kredit- eller likviditetsfacilitet, der er givet af instituttet, kræver mindre stabil finansiering inden for den etårige horisont for net stable funding ratio end det samme passiv, det samme aktiv eller den samme bevilgede kredit- eller likviditetsfacilitet, der er modtaget eller givet af andre modparter

c) modparten anvender en faktor for krævet stabil finansiering, som er lig med eller højere end den højere faktor for tilgængelig stabil finansiering, eller anvender en faktor for tilgængelig stabil finansiering, som er lig med eller lavere end den lavere faktor for krævet stabil finansiering

d) instituttet og modparten er etableret i samme medlemsstat.

2. Hvis instituttet og modparten er etableret i forskellige medlemsstater, kan de kompetente myndigheder se bort fra betingelsen i stk. 1, litra d), forudsat at følgende kriterier i tillæg til kriterierne i stk. 1 er opfyldt:

a) der er indgået juridisk bindende aftaler og forpligtelser mellem koncernenheder vedrørende aktivet, passivet eller den bevilgede kredit- eller likviditetsfacilitet

b) finansieringsstilleren har en lav finansieringsrisikoprofil

c) der tages tilstrækkeligt hensyn til finansieringsrisikoprofilen hos modtageren af finansieringen ved den likviditetsrisikostyring, som finansieringsstilleren foretager.

De kompetente myndigheder hører hinanden i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, litra b), med henblik på at afgøre, om de supplerende kriterier i dette stykkeer opfyldt.

KAPITEL 3

Tilgængelig stabil finansiering

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 428i

Beregning af beløbet for tilgængelig stabil finansiering

Medmindre andet er angivet i dette kapitel, beregnes beløbet for tilgængelig stabil finansiering ved at multiplicere regnskabsværdien af forskellige kategorier eller typer af passiver og kapitalgrundlag med de faktorer for tilgængelig stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2. Det samlede beløb for tilgængelig stabil finansiering er summen af de vægtede beløb af passiver og kapitalgrundlag.

Obligationer og andre gældsinstrumenter, der udstedes af instituttet, udelukkende sælges på detailmarkedet og står på en detailkonto, kan behandles som hørende til den relevante detailindskudskategori. Der skal gælde begrænsninger, således at de pågældende instrumenter ikke kan købes og besiddes af andre parter end detailkunder.

Artikel 428j

Restløbetid for et passiv eller kapitalgrundlag

1. Medmindre andet er angivet i dette kapitel, tager institutterne den kontraktlige restløbetid for deres passiver og kapitalgrundlag i betragtning, når de fastlægger de faktorer for tilgængelig stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2.

2. Institutterne tager hensyn til eksisterende optioner, når de fastlægger restløbetiden for et passiv eller for kapitalgrundlaget. Det gør de ud fra den antagelse, at modparten vil indløse call-optioner på den tidligst mulige dato. For optioner, som kan udnyttes efter instituttets skøn, tager instituttet og de kompetente myndigheder hensyn til omdømmemæssige faktorer, som kan begrænse et instituts mulighed for ikke at udnytte optionen, navnlig markedsforventninger om, at institutter bør indløse visse passiver inden deres udløb.

3. Institutterne skal behandle indskud med faste opsigelsesfrister i henhold til deres opsigelsesfrist og tidsindskud i henhold til deres restløbetid. Uanset denne artikels stk. 2 skal institutterne se bort fra muligheder for førtidig hævning, hvor indskyderen skal betale en væsentlig dekort for førtidig hævning, der sker inden for et tidsrum på under et år, som fastsat i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, når de fastlægger restløbetiden for detailtidsindskud.

4. For at fastlægge de faktorer for tilgængelig stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2, behandler institutterne dele af passiver med en restløbetid på et år eller mere, der udløber inden for mindre end seks måneder, og dele af sådanne passiver, der udløber inden for mellem seks måneder og under et år, som passiver med en restløbetid på henholdsvis mindre end seks måneder og mellem seks måneder og under et år.

Afdeling 2

Faktorer for tilgængelig stabil finansiering

Artikel 428k

Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 %

1. Medmindre andet er angivet i artikel 428l-428o, er alle passiver uden en angivet løbetid, herunder korte positioner og positioner med åben løbetid, omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 %, bortset fra følgende:

   a) udskudte skatteforpligtelser, som behandles i overensstemmelse med den nærmeste dato, hvor sådanne forpligtelser kan realiseres

   b) minoritetsinteresser, som behandles i overensstemmelse med instrumentets løbetid.

2. Udskudte skatteforpligtelser og minoritetsinteresser som omhandlet i stk. 1 er omfattet af en af følgende faktorer:

   a) 0 %, hvis den effektive restløbetid for den udskudte skatteforpligtelse eller minoritetsinteresse er mindre end seks måneder

   b) 50 %, hvis den effektive restløbetid for den udskudte skatteforpligtelse eller minoritetsinteresse er mindst seks måneder, men mindre end et år

   c) 100 %, hvis den effektive restløbetid for den udskudte skatteforpligtelse eller minoritetsinteresse er et år eller mere.

3. Følgende passiver er omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 %:

   a) forfaldne beløb på handelsdatoen som følge af køb af finansielle instrumenter, udenlandske valutaer og råvarer, der forventes afregnet inden for den almindelige afregningscyklus eller -periode, der almindeligvis anvendes for den relevante børs eller type af transaktioner, eller som ikke er blevet, men stadig forventes afregnet

   b) passiver, der anses for at være indbyrdes afhængige med aktiver i henhold til artikel 428f

c) passiver med en restløbetid på under seks måneder fra

i) ECB eller en medlemsstats centralbank

ii) et tredjelands centralbank

iii) finansielle kunder

d) andre passiver og kapitalposter eller instrumenter, som ikke er omhandlet i artikel 428l-428o.

4. Institutterne anvender en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 % på den absolutte værdi af differencen, hvis negativ, mellem summen af dagsværdier på tværs af alle nettinggrupper med positiv dagsværdi og summen af dagsværdier på tværs af alle nettinggrupper med negativ dagsværdi beregnet i henhold til artikel 428d.

Følgende regler finder anvendelse på den beregning, der er omhandlet i første afsnit:

a) variationsmargen, som institutter modtager fra deres modparter, fratrækkes dagsværdien for en nettinggruppe med positiv dagsværdi, hvis den sikkerhedsstillelse, der er modtaget som variationsmargen, anses for at være et aktiv på niveau 1 i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, eksklusiv dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet som angivet i nævnte delegerede retsakt, og hvis institutterne lovligt har ret til og operationelt er i stand til at genanvende denne sikkerhedsstillelse

b) al variationsmargen, som institutter har stillet over for deres modparter, fratrækkes dagsværdien for en nettinggruppe med negativ dagsværdi.

Artikel 428l

Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 50 %

Følgende passiver er omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 50 %:

a) modtagne indskud, som opfylder kriterierne for transaktionsrelaterede indskud i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt

b) passiver med en restløbetid på under et år fra

i) en medlemsstats eller et tredjelands centralregering

ii) en medlemsstats eller et tredjelands regionale eller lokale myndigheder

iii) offentlige enheder i en medlemsstat eller i et tredjeland

iv) multilaterale udviklingsbanker som omhandlet i artikel 117, stk. 2, og internationale organisationer som omhandlet i artikel 118

v) ikkefinansielle erhvervskunder

vi) andelslånekasser, der er godkendt af en kompetent myndighed, personlige investeringsselskaber og kunder, der er indskudsmæglere, i det omfang disse passiver ikke er omfattet af nærværende stykkes litra a)

c) passiver med en kontraktlig restløbetid på mindst seks måneder, men mindre end et år fra

i) ECB eller en medlemsstats centralbank

ii) et tredjelands centralbank

iii) finansielle kunder

d) andre passiver med en restløbetid på mindst seks måneder, men mindre end et år, som ikke er omhandlet i artikel 428m, 428n og 428o.

Artikel 428m
Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 90 %

Detailanfordringsindskud, detailindskud med fast opsigelsesfrist på under et år og detailtidsindskud med en restløbetid på under et år, som opfylder de relevante kriterier for andre detailindskud i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, er omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 90 %.

Artikel 428n
Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 95 %

Detailanfordringsindskud, detailindskud med fast opsigelsesfrist på under et år og detailtidsindskud med en restløbetid på under et år, som opfylder de relevante kriterier for stabile detailindskud i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, er omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 95 %.

Artikel 428o

Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 100 %

Følgende passiver, kapitalposter og instrumenter er omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 100 %:

a) instituttets egentlige kernekapitalposter inden de justeringer, der kræves i henhold til artikel 32-35, fradragene i henhold til artikel 36 og anvendelsen af de undtagelser og alternativer, der er fastsat i artikel 48, 49 og 79

b) instituttets hybride kernekapitalposter inden fradrag af de poster, der er omhandlet i artikel 56, og inden anvendelse af artikel 79 på disse, eksklusiv instrumenter med udtrykkelige eller indbyggede optioner, der, hvis de udnyttes, vil reducere den effektive restløbetid til mindre end et år

c) instituttets supplerende kapitalposter inden de fradrag, der er omhandlet i artikel 66, og inden anvendelsen af artikel 79, og som har en restløbetid på et år eller mere, eksklusiv instrumenter med udtrykkelige eller indbyggede optioner, der, hvis de udnyttes, vil reducere den effektive restløbetid til mindre end et år

d) instituttets øvrige kapitalinstrumenter, som har en restløbetid på et år eller mere, eksklusiv instrumenter med udtrykkelige eller indbyggede optioner, der, hvis de udnyttes, vil reducere den effektive restløbetid til mindre end et år

e) andre sikrede og usikrede lån og passiver med en restløbetid på et år eller mere, herunder tidsindskud, medmindre andet er angivet i artikel 428k-428n.

KAPITEL 4

Krævet stabil finansiering

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 428p

Beregning af beløbet for krævet stabil finansiering

1. Medmindre andet er angivet i dette kapitel, beregnes beløbet for krævet stabil finansiering ved at multiplicere regnskabsværdien af forskellige kategorier eller typer af aktiver og ikkebalanceførte poster med de faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2. Det samlede beløb for krævet stabil finansiering er summen af de vægtede beløb af aktiver og ikkebalanceførte poster.

2. Aktiver, som institutter har lånt, herunder i værdipapirfinansieringstransaktioner, udelukkes fra beregningen af beløbet af krævet stabil finansiering, såfremt de pågældende aktiver er balanceført i instituttet, og instituttet ikke har egentligt ejerskab over aktivet.

Aktiver, som institutter har lånt, herunder i værdipapirfinansieringstransaktioner, er omfattet af de faktorer for krævet stabil finansiering, der finder anvendelse i henhold til afdeling 2, såfremt de pågældende aktiver ikke er balanceført i instituttet, men instituttet har egentligt ejerskab over aktiverne.

3. Aktiver, som institutter har udlånt, herunder i værdipapirfinansieringstransaktioner, og som instituttet har egentligt ejerskab over, anses for at være behæftede aktiver i forbindelse med dette kapitel og er omfattet af de faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2, selv om aktiverne ikke forbliver på instituttets balance. Sådanne aktiver udelades ellers fra beregningen af beløbet for krævet stabil finansiering.

4. Aktiver, der er behæftet for en restløbetid på seks måneder eller længere, tildeles enten den faktor for krævet stabil finansiering, som i henhold til afdeling 2 ville finde anvendelse på disse aktiver, hvis de var ubehæftede, eller den faktor for krævet stabil finansiering, som ellers ville finde anvendelse på disse behæftede aktiver, alt efter hvad der er højest. Det samme gælder, når restløbetiden for de behæftede aktiver er kortere end restløbetiden for den transaktion, der ligger til grund for behæftelsen.

   Aktiver, hvor den resterende behæftelsesperiode er mindre end seks måneder, er omfattet af de faktorer for krævet stabil finansiering, der finder anvendelse i henhold til afdeling 2 på samme aktiver, hvis de var ubehæftede.

5. Hvis et institut genbruger eller genpantsætter et aktiv, som er lånt, herunder i værdipapirfinansieringstransaktioner, og dette aktiv ikke er balanceført, skal den transaktion, i forbindelse med hvilken aktivet er blevet lånt, behandles som behæftet, forudsat at transaktionen ikke kan forfalde, uden at instituttet tilbageleverer det lånte aktiv.

6. Følgende aktiver anses for at være ubehæftede:

   a) aktiver i en pulje, som umiddelbart er tilgængelige som sikkerhedsstillelse ved optagelse af yderligere finansiering inden for bevilgede eller, hvis puljen forvaltes af en centralbank, ikkebevilgede, men endnu ikke finansierede kreditrammer, som er tilgængelige for instituttet; disse aktiver omfatter aktiver, som et kreditinstitut har placeret hos det centrale institut i et samarbejdsnetværk eller en institutsikringsordning; institutterne skal antage, at aktiverne i puljen er behæftede i stigende likviditetsorden på grundlag af likviditetsklassifikationen i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, begyndende med aktiver, som ikke er anerkendt til at indgå i likviditetsbufferen

   b) aktiver, som instituttet har modtaget som sikkerhedsstillelse til begrænsning af kreditrisici i sikrede långivningstransaktioner, sikrede finansieringstransaktioner eller transaktioner vedrørende udveksling af sikkerhedsstillelse, og som instituttet kan afhænde

   c) aktiver, der er tilknyttet en udstedelse af dækkede obligationer som ikkeobligatorisk overdækning af sikkerhedsstillelse.

7. I tilfælde af usædvanlige, midlertidige operationer, der gennemføres af ECB, en medlemsstats centralbank eller et tredjelands centralbank med henblik på at opfylde sit mandat i en periode med pres på hele det finansielle marked eller under særlige makroøkonomiske omstændigheder, kan følgende aktiver tildeles en lavere faktor for krævet stabil finansiering:

   a) uanset artikel 428ad, litra f), og artikel 428ah, stk. 1, litra a), aktiver, der er behæftet med henblik på de i dette afsnit nævnte operationer

   b) uanset artikel 428ad, litra d), nr. i) og ii), artikel 428af, litra b), og artikel 428ag, litra c), beløb, der følger af de i dette afsnit nævnte operationer.

   De kompetente myndigheder fastlægger efter aftale med den centralbank, der er modpart i transaktionen, den faktor for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse på de aktiver, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b). For behæftede aktiver som omhandlet i første afsnit, litra a) må den faktor for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse, ikke være lavere end den faktor for krævet stabil finansiering, der i henhold til afdeling 2 ville finde anvendelse på disse aktiver, hvis de var ubehæftede.

   Når de kompetente myndigheder anvender en lavere faktor for krævet stabil finansiering i henhold til andet afsnit, overvåger de nøje indvirkningen af denne lavere faktor på institutters stabile finansieringspositioner og træffer passende tilsynsforanstaltninger, hvis det er nødvendigt.

8. For at undgå dobbelttælling udelukker institutterne aktiver med sikkerhedsstillelse, der er anerkendt som variationsmargen, der er stillet i overensstemmelse med artikel 428k, stk. 4, litra b), og artikel 428ah, stk. 2, eller anerkendt som stillet initialmargen, eller anerkendt som bidrag til en CCP's misligholdelsesfond i overensstemmelse med artikel 428ag, litra a) og b), fra andre dele af beregningen af beløbet for krævet stabil finansiering i overensstemmelse med dette kapitel.

9. Institutterne medtager finansielle instrumenter, udenlandske valutaer og råvarer, for hvilke en købsordre er blevet effektueret, i beregningen af beløbet for krævet stabil finansiering. Institutterne udelader finansielle instrumenter, udenlandske valutaer og råvarer, for hvilke en salgsordre er blevet effektueret, fra beregningen af beløbet for krævet stabil finansiering, såfremt de ikke har balanceført disse transaktioner som derivater eller sikrede finansieringstransaktioner, og såfremt disse transaktioner balanceføres ved afregning.

10. De kompetente myndigheder kan fastlægge de faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse på ikkebalanceførte eksponeringer, som ikke er omhandlet i dette kapitel, for at sikre, at institutterne er i besiddelse af passende tilgængelig stabil finansiering i forhold til den andel af disse eksponeringer, der forventes at kræve finansiering inden for den etårige tidshorisont for net stable funding ratio. Med henblik på at fastlægge disse faktorer tager de kompetente myndigheder navnlig hensyn til den betydelige omdømmemæssige skade, der kan opstå for instituttet, hvis denne finansiering ikke ydes.

De kompetente myndigheder indberetter de typer ikkebalanceførte eksponeringer, for hvilke de har fastlagt faktorerne for krævet stabil finansiering, til EBA mindst en gang om året. I denne indberetning forklares den metode, de har anvendt til at fastlægge disse faktorer.

Artikel 428q

Restløbetid for et aktiv

1. Medmindre andet er angivet i dette kapitel, tager institutterne den kontraktlige restløbetid for deres aktiver og ikkebalanceførte transaktioner i betragtning, når de fastlægger de faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse på deres aktiver og ikkebalanceførte poster i henhold til afdeling 2.

2. Institutterne behandler aktiver, der er blevet adskilt i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 i overensstemmelse med disse aktivers underliggende eksponering. Institutterne skal imidlertid anvende højere faktorer for krævet stabil finansiering på disse aktiver afhængigt af behæftelsens løbetid, som fastlægges af de kompetente myndigheder, som tager hensyn til, om instituttet frit kan afhænde eller udveksle sådanne aktiver, og til løbetiden for passiverne over for institutternes kunder, som dette krav om adskillelse vedrører.

3. Ved beregningen af restløbetiden for et aktiv tager institutterne optioner i betragtning, idet det forudsættes, at udstederen eller modparten vil udnytte en eventuel option til at forlænge et aktivs løbetid. For optioner, som kan udnyttes efter instituttets skøn, tager instituttet og de kompetente myndigheder hensyn til omdømmemæssige faktorer, som kan begrænse instituttets mulighed for ikke at udnytte optionen, navnlig markeds- og kundeforventninger om, at instituttet bør forlænge visse aktivers løbetid ved udløb.

4. Med henblik på at fastlægge de faktorer for krævet stabil finansiering, der finder anvendelse i overensstemmelse med afdeling 2, for lån med afdrag med en kontraktlig restløbetid på et år eller mere behandles enhver del, der udløber inden for mindre end seks måneder, og enhver del, der udløber inden for mellem seks måneder og mindre end et år, som lån med en restløbetid på henholdsvis mindre end seks måneder og mellem seks måneder og mindre end et år.

Afdeling 2

Faktorer for krævet stabil finansiering

Artikel 428r

Faktor for krævet stabil finansiering på 0 %

1. Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 0 %:

   a) ubehæftede aktiver, der anses for at være likvide aktiver af høj kvalitet på niveau 1 i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, eksklusiv dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet som angivet i nævnte delegerede retsakt, uanset om de opfylder de i nævnte delegerede retsakt fastsatte operationelle krav

   b) ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 0 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning som fastsat i nævnte delegerede retsakt

   c) alle instituttets reserver indestående hos ECB, en medlemsstats centralbank eller et tredjelands centralbank, herunder krævede reserver og overskydende reserver

d) alle fordringer på ECB, en medlemsstats centralbank eller et tredjelands centralbank med en restløbetid på under seks måneder

e) tilgodehavender på handelsdatoen som følge af salg af finansielle instrumenter, udenlandske valutaer eller råvarer, der forventes afregnet inden for den almindelige afregningscyklus eller -periode, der almindeligvis anvendes for den relevante børs eller type af transaktioner, eller som ikke er blevet, men stadig forventes afregnet

f) aktiver, der anses for indbyrdes afhængige med passiver i henhold til artikel 428f.

g) skyldige beløb fra værdipapirfinansieringstransaktioner med finansielle kunder, såfremt de pågældende transaktioner har en restløbetid på under seks måneder, såfremt disse skyldige beløb er sikret med aktiver, der anses for at være aktiver på niveau 1 i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, eksklusiv de deri anførte dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet, og såfremt institutterne lovligt har ret til og operationelt er i stand til at genanvende de pågældende aktiver i transaktionens løbetid.

Institutter indregner de skyldige beløb i nærværende stykkes første afsnit, litra g) på nettobasis, såfremt artikel 428e finder anvendelse.

2. Uanset stk. 1, litra c), kan de kompetente myndigheder efter aftale med den relevante centralbank beslutte at anvende en højere faktor for krævet stabil finansiering på krævede reserver, navnlig under hensyntagen til i hvilket omfang, der inden for en tidshorisont på et år er fastsat reservekrav, som derfor kræver tilknyttet stabil finansiering.

For datterselskaber med hovedkvarter i et tredjeland, hvor de krævede centralbankreserver er omfattet af en højere faktor for krævet stabil finansiering i henhold til kravet vedrørende stabil nettofinansiering fastsat i dette tredjelands nationale ret, anvendes denne højere faktor for krævet stabil finansiering i forbindelse med konsolidering.

Artikel 428s

Faktor for krævet stabil finansiering på 5 %

1. Følgende aktiver og ikkebalanceførte poster er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 5 %:

a) ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 5 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning som fastsat i nævnte delegerede retsakt

b) skyldige beløb fra værdipapirfinansieringstransaktioner med finansielle kunder, hvis disse transaktioner har en restløbetid på under seks måneder, bortset fra de i artikel 428r, stk. 1, litra g), omhandlede.

c) den uudnyttede del af bevilgede kredit- og likviditetsfaciliteter i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt

d) produkter vedrørende ikkebalanceført handelsfinansiering som omhandlet i bilag I med en restløbetid på under seks måneder.

Institutter indregner de skyldige beløb i nærværende stykkes første afsnit, litra b), på nettobasis, såfremt artikel 428e finder anvendelse.

2. For alle nettinggrupper af derivatkontrakter anvender institutterne en faktor for krævet stabil finansiering på 5 % på den absolutte dagsværdi af disse nettinggrupper af derivatkontrakter, uden indregning af sikkerhedsstillelse, hvis disse nettinggrupper har en negativ dagsværdi. Med henblik på dette stykke fastsætter institutterne dagsværdien uden indregning af sikkerhedsstillelse eller betalte eller modtagne afregningsbeløb vedrørende markedsværdiændringer af sådanne kontrakter.

Artikel 428t

Faktor for krævet stabil finansiering på 7 %

Ubehæftede aktiver, der anses for at være dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet på niveau 1 i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 7 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning som fastsat i nævnte delegerede retsakt.

Artikel 428u

Faktor for krævet stabil finansiering på 7,5 %

Produkter vedrørende ikkebalanceført handelsfinansiering som omhandlet i bilag I med en restløbetid på mindst seks måneder, men under ét år, er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 7,5 %.

Artikel 428v

Faktor for krævet stabil finansiering på 10 %

Følgende aktiver og ikkebalanceførte poster er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 10 %:

a) skyldige beløb fra transaktioner med finansielle kunder med en restløbetid på under seks måneder, bortset fra de i artikel 428r, stk. 1, litra g), og artikel 428s, stk. 1, litra b), omhandlede

b) produkter vedrørende balanceført handelsfinansiering med en restløbetid på under seks måneder

c) produktervedrørende ikkebalanceført handelsfinansiering som omhandlet i bilag I med en restløbetid på et år eller mere.

Artikel 428w
Faktor for krævet stabil finansiering på 12 %

Ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 12 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 12 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, som fastsat i nævnte delegerede retsakt.

Artikel 428x
Faktor for krævet stabil finansiering på 15 %

Ubehæftede aktiver, der anses for at være aktiver på niveau 2A i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 15 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning som fastsat i nævnte delegerede retsakt.

Artikel 428y

Faktor for krævet stabil finansiering på 20 %

Ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 20 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 20 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, som fastsat i nævnte delegerede retsakt.

Artikel 428z

Faktor for krævet stabil finansiering på 25 %

Ubehæftede aktiver, der anses for at være securitiseringer på niveau 2B i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 25 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning som fastsat i nævnte delegerede retsakt.

Artikel 428aa

Faktor for krævet stabil finansiering på 30 %

Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 30 %:

a) ubehæftede dækkede obligationer af høj kvalitet på niveau 1 i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning som fastsat i nævnte delegerede retsakt

b) ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 30 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, som fastsat i nævnte delegerede retsakt.

Artikel 428ab

Faktor for krævet stabil finansiering på 35 %

Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 35 %:

a) ubehæftede securitiseringer på niveau 2B i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning som fastsat i nævnte delegerede retsakt

b) ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 35 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, som fastsat i nævnte delegerede retsakt.

Artikel 428ac

Faktor for krævet stabil finansiering på 40 %

Ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 40 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 40 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, som fastsat i nævnte delegerede retsakt.

Artikel 428ad

Faktor for krævet stabil finansiering på 50 %

Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 50 %:

a) Ubehæftede aktiver, der anses for at være aktiver på niveau 2B i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, eksklusiv securitiseringer på niveau 2B og dækkede obligationer af høj kvalitet i henhold til nævnte delegerede retsakt, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning fastsat i nævnte delegerede retsakt

b) instituttets indskud i et andet finansielt institut, som opfylder kriterierne for transaktionsrelaterede indskud i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt

c) skyldige beløb fra transaktioner med en restløbetid på under et år med:

   i) en medlemsstats eller et tredjelands centralregering

ii) en medlemsstats eller et tredjelands regionale eller lokale myndigheder

iii) offentlige enheder i en medlemsstat eller i et tredjeland

iv) multilaterale udviklingsbanker som omhandlet i artikel 117, stk. 2, og internationale organisationer som omhandlet i artikel 118

v) ikkefinansielle virksomheder, detailkunder og SMV'er

vi) andelslånekasser, der er godkendt af en kompetent myndighed, personlige investeringsselskaber og kunder, der er indskudsmæglere, i det omfang disse aktiver ikke er omfattet af litra b), i dette stykke

d) skyldige beløb fra transaktioner med en restløbetid på mindst seks måneder, men under et år med:

i) ECB eller en medlemsstats centralbank

ii) et tredjelands centralbank

iii) finansielle kunder

e) produkter for handelsrelateret balanceført finansiering med en restløbetid på mindst seks måneder, men under et år

f) aktiver, der er behæftet for en restløbetid på mindst seks måneder, men under et år, medmindre disse aktiver ville blive tildelt en højere faktor for krævet stabil finansiering i henhold til artikel 428ae-428ah, hvis de var ubehæftede, i hvilket tilfælde den højere faktor for krævet stabil finansiering, der ville finde anvendelse på disse aktiver, hvis de var ubehæftede, finder anvendelse

g) andre aktiver med en restløbetid på under et år, medmindre andet er angivet i artikel 428r-428ac.

Artikel 428ae
Faktor for krævet stabil finansiering på 55 %

Ubehæftede aktier eller andele i CIU'er, der er berettiget til et haircut på 55 % i forbindelse med beregningen af likviditetsdækningsgraden i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 55 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning, som fastsat i nævnte delegerede retsakt.

Artikel 428af

Faktor for krævet stabil finansiering på 65 %

Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 65 %:

a) ubehæftede lån sikret ved pant i beboelsesejendom eller ubehæftede boliglån, som fuldt ud garanteres af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 129, stk. 1, litra e), med en restløbetid på et år eller mere, såfremt disse lån er tildelt en risikovægt på 35 % eller mindre i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2

b) ubehæftede lån med en restløbetid på et år eller mere, eksklusiv lån til finansielle kunder og lån omhandlet i artikel 428r-428ad, såfremt disse lån er tildelt en risikovægt på 35 % eller mindre i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2.

Artikel 428ag

Faktor for krævet stabil finansiering på 85 %

Følgende aktiver og ikkebalanceførte poster er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 85 %:

a) aktiver og ikkebalanceførte poster, herunder likvide midler, der er stillet som initialmargen for derivatkontrakter, medmindre disse aktiver ville blive tildelt en højere faktor for krævet stabil finansiering i henhold til artikel 428ah, hvis de var ubehæftede, i hvilket tilfælde den højere faktor for krævet stabil finansiering, der ville finde anvendelse på disse aktiver, hvis de var ubehæftede, finder anvendelse

b) aktiver og ikkebalanceførte poster, herunder likvide midler, der er stillet som bidrag til en CCP's misligholdelsesfond, medmindre disse aktiver ville blive tildelt en højere faktor for krævet stabil finansiering i henhold til artikel 428ah, hvis de var ubehæftede, i hvilket tilfælde den højere faktor for krævet stabil finansiering, der finder anvendelse på det ubehæftede aktiv, finder anvendelse

c) ubehæftede lån med en restløbetid på et år eller mere, eksklusiv lån til finansielle kunder og lån omhandlet i artikel 428r-428af, hvor forfaldsdatoen ikke er overskredet med mere end 90 dage, og som er tildelt en risikovægt på mere end 35 % i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2

d) produkter vedrørende balanceført handelsfinansiering med en restløbetid på et år eller mere

e) ubehæftede værdipapirer med en restløbetid på et år eller mere, som ikke er misligholdt i henhold til artikel 178, og som ikke anses for at være likvide aktiver i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt

f) ubehæftede børsnoterede aktier, der ikke anses for at være aktiver på niveau 2B i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt

g) fysisk handlede råvarer, herunder guld, men eksklusiv råvarederivater

h) behæftede aktiver med en restløbetid på et år eller mere i en sikkerhedspulje, der finansieres af dækkede obligationer som omhandlet i artikel 52, stk. 4, i direktiv 2009/65/EF eller dækkede obligationer, som opfylder kravene til den behandling, der er fastsat i denne forordnings artikel 129, stk. 4 eller 5.

Artikel 428ah
Faktor for krævet stabil finansiering på 100 %

1. Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 100 %:

   a) medmindre andet er fastsat i dette kapitel, aktiver, der er behæftet for en restløbetid på et år eller mere

b) aktiver, bortset fra aktiver omhandlet i artikel 428r-428ag, herunder lån til finansielle kunder med en kontraktlig restløbetid på et år eller mere, misligholdte eksponeringer, poster fratrukket kapitalgrundlag, anlægsaktiver, ikkebørsnoterede aktier, tilbageholdte kapitalinteresser, forsikringsaktiver og misligholdte værdipapirer.

2. Institutterne anvender en faktor for krævet stabil finansiering på 100 % på differencen, hvis positiv, mellem summen af dagsværdier på tværs af alle nettinggrupper med positiv dagsværdi og summen af dagsværdier på tværs af alle nettinggrupper med negativ dagsværdi beregnet i henhold til artikel 428d.

Følgende regler finder anvendelse på den beregning, der er omhandlet i første afsnit:

a) variationsmargen, som institutter modtager fra deres modparter, fratrækkes dagsværdien for en nettinggruppe med positiv dagsværdi, hvis den sikkerhedsstillelse, der er modtaget som variationsmargen, anses for at være et aktiv på niveau 1 i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, eksklusiv dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet som angivet i nævnte delegerede retsakt, og hvis institutterne lovligt har ret til og operationelt er i stand til at genanvende denne sikkerhedsstillelse

b) al variationsmargen, som institutter har stillet over for deres modparter, fratrækkes dagsværdien for en nettinggruppe med negativ dagsværdi.

KAPITEL 5

Undtagelse for små og ikkekomplekse institutter

Artikel 428ai

Undtagelse for små og ikkekomplekse institutter

Uanset kapitel 3 og 4 kan små og ikkekomplekse institutter med deres kompetente myndigheds forudgående tilladelse vælge at beregne forholdet mellem et instituts tilgængelige stabile finansiering som omhandlet i kapitel 6 og instituttets krævede stabile finansiering som omhandlet i kapitel 7 udtrykt som en procentdel.

En kompetent myndighed kan kræve, at et lille og ikkekomplekst institut overholder kravet vedrørende stabil nettofinansiering på grundlag af et instituts tilgængelige stabile finansiering som omhandlet i kapitel 3 og den krævede stabile finansiering som omhandlet i kapitel 4, hvis den mener, at den forenklede metode ikke er hensigtsmæssig til at opfange instituttets finansieringsrisici.

KAPITEL 6

Tilgængelig stabil finansiering til forenklet beregning af net stable funding ratio

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 428aj

Forenklet beregning af beløbet for tilgængelig stabil finansiering

1. Medmindre andet er angivet i dette kapitel, beregnes beløbet for tilgængelig stabil finansiering ved at multiplicere regnskabsværdien af forskellige kategorier eller typer af passiver og kapitalgrundlag med de faktorer for tilgængelig stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2. Det samlede beløb for tilgængelig stabil finansiering er summen af de vægtede beløb af passiver og kapitalgrundlag.

2. Obligationer og andre gældsinstrumenter, der er udstedt af instituttet, udelukkende sælges på detailmarkedet og står på en detailkonto, kan behandles som hørende til den relevante detailindskudskategori. Der skal gælde begrænsninger, således at de pågældende instrumenter ikke kan købes og besiddes af andre parter end detailkunder.

Artikel 428ak

Restløbetid for et passiv eller kapitalgrundlag

1. Medmindre andet er angivet i dette kapitel, tager institutterne den kontraktlige restløbetid for deres passiver og kapitalgrundlag i betragtning, når de fastlægger de faktorer for tilgængelig stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2.

2. Institutterne tager hensyn til eksisterende optioner, når de fastlægger restløbetiden for et passiv eller for kapitalgrundlaget. Det gør de ud fra den antagelse, at modparten vil indløse call-optioner på den tidligst mulige dato. For optioner, som kan udnyttes efter instituttets skøn, tager instituttet og de kompetente myndigheder hensyn til omdømmemæssige faktorer, som kan begrænse et instituts mulighed for ikke at udnytte optionen, navnlig markedsforventninger om, at institutter bør indløse visse passiver inden deres udløb.

3. Institutterne skal behandle indskud med faste opsigelsesfrister i henhold til deres opsigelsesfrist og tidsindskud i henhold til deres restløbetid. Uanset denne artiels stk. 2 skal institutterne se bort fra muligheder for førtidig hævning, hvor indskyderen skal betale en væsentlig dekort for førtidig hævning, der sker inden for et tidsrum på under et år, som fastsat i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, når de fastlægger restløbetiden for detailtidsindskud.

4. For at fastlægge de faktorer for tilgængelig stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2 for passiver med en kontraktlig restløbetid på et år eller mere, behandles enhver del af sådanne passiver, der udløber inden for mellem seks måneder og under et år, som passiver med en restløbetid på henholdsvis mindre end seks måneder og mellem seks måneder og under et år.

Afdeling 2

Faktorer for tilgængelig stabil finansiering

Artikel 428al

Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 %

1. Medmindre andet er angivet i denne afdeling, er alle passiver uden en angivet løbetid, herunder korte positioner og positioner med åben løbetid, omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 %, bortset fra følgende:

   a) udskudte skatteforpligtelser, som behandles i overensstemmelse med den nærmeste dato, hvor sådanne forpligtelser kan realiseres

   b) minoritetsinteresser, som behandles i overensstemmelse med det pågældende instruments løbetid.

2. Udskudte skatteforpligtelser og minoritetsinteresser som omhandlet i stk. 1 er omfattet af en af følgende faktorer:

   a) 0 %, hvis den effektive restløbetid for den udskudte skatteforpligtelse eller minoritetsinteresse er mindre end et år

   b) 100 %, hvis den effektive restløbetid for den udskudte skatteforpligtelse eller minoritetsinteresse er et år eller mere.

3. Følgende passiver er omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 %:

a) forfaldne beløb på handelsdatoen som følge af køb af finansielle instrumenter, af udenlandske valutaer og af råvarer, der forventes afregnet inden for den almindelige afregningscyklus eller -periode, der almindeligvis anvendes for den relevante børs eller type af transaktioner, eller som ikke er blevet, men stadig forventes afregnet

b) passiver, der anses for at være indbyrdes afhængige med aktiver i henhold til artikel 428f

c) passiver med en restløbetid på under et år fra

i) ECB eller en medlemsstats centralbank

ii) et tredjelands centralbank

iii) finansielle kunder

d) andre passiver og kapitalposter eller instrumenter, som ikke er omhandlet i denne artikel og i artikel 428am-428ap.

4. Institutterne anvender en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 % på den absolutte værdi af differencen, hvis negativ, mellem summen af dagsværdier på tværs af alle nettinggrupper med positiv dagsværdi og summen af dagsværdier på tværs af alle nettinggrupper med negativ dagsværdi beregnet i henhold til artikel 428d.

Følgende regler finder anvendelse på den beregning, der er omhandlet i første afsnit:

a) variationsmargen, som institutter modtager fra deres modparter, fratrækkes dagsværdien for en nettinggruppe med positiv dagsværdi, hvis den sikkerhedsstillelse, der er modtaget som variationsmargen, anses for at være et aktiv på niveau 1 i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, eksklusiv dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet som angivet i nævnte delegerede retsakt, og hvis institutterne lovligt har ret til og operationelt er i stand til at genanvende denne sikkerhedsstillelse

b) al variationsmargen, som institutter har stillet over for deres modparter, fratrækkes dagsværdien for en nettinggruppe med negativ dagsværdi.

Artikel 428am
Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 50 %

Følgende passiver er omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 50 %:

a) modtagne indskud, som opfylder kriterierne for transaktionsrelaterede indskud i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt

b) passiver med en restløbetid på under et år fra

i) en medlemsstats eller et tredjelands centralregering

ii) en medlemsstats eller et tredjelands regionale eller lokale myndigheder

iii) offentlige enheder i en medlemsstat eller iet tredjeland

iv) multilaterale udviklingsbanker som omhandlet i artikel 117, stk. 2, og internationale organisationer som omhandlet i artikel 118

v) ikkefinansielle erhvervskunder

vi) andelslånekasser, der er godkendt af en kompetent myndighed, personlige investeringsselskaber og kunder, som er indskudsmæglere, med undtagelse af modtagne indskud, som opfylder kriterierne for transaktionsrelaterede indskud som fastsat i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt.

Artikel 428an
Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 90 %

Detailanfordringsindskud, detailindskud med fast opsigelsesfrist på under et år og detailtidsindskud med en restløbetid på under et år, som opfylder de relevante kriterier for andre detailindskud i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, er omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 90 %.

Artikel 428ao

Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 95 %

Detailanfordringsindskud, detailindskud med fast opsigelsesfrist på under et år og detailtidsindskud med en restløbetid på under et år, som opfylder de relevante kriterier for stabile detailindskud i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, er omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 95 %.

Artikel 428ap

Faktor for tilgængelig stabil finansiering på 100 %

Følgende passiver og kapitalposter og -instrumenter er omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 100 %:

a) instituttets egentlige kernekapitalposter inden de justeringer, der kræves i henhold til artikel 32-35, fradragene i henhold til artikel 36 og anvendelsen af de undtagelser og alternativer, der er fastsat i artikel 48, 49 og 79

b) instituttets hybride kernekapitalposter inden fradrag af de poster, der er omhandlet i artikel 56, og inden anvendelse af artikel 79 på disse, eksklusiv instrumenter med udtrykkelige eller indbyggede optioner, der, hvis de udnyttes, vil reducere den effektive restløbetid til mindre end et år

c) instituttets supplerende kapitalposter inden de fradrag, der er omhandlet i artikel 66, og inden anvendelsen af artikel 79, og som har en restløbetid på et år eller mere, eksklusiv instrumenter med udtrykkelige eller indbyggede optioner, der, hvis de udnyttes, vil reducere den effektive restløbetid til mindre end et år

d) instituttets øvrige kapitalinstrumenter, som har en restløbetid på et år eller mere, eksklusiv instrumenter med udtrykkelige eller indbyggede optioner, der, hvis de udnyttes, vil reducere den forventede løbetid til mindre end et år

e) andre sikrede og usikrede lån og passiver med en restløbetid på et år eller mere, herunder tidsindskud, medmindre andet er angivet i artikel 428al-428ao.

KAPITEL 7

Krævet stabil finansiering til forenklet beregning af net stable funding ratio

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 428aq

Forenklet beregning af beløbet for krævet stabil finansiering

1. Medmindre andet er angivet i dette kapitel, beregnes beløbet for krævet stabil finansiering for små og ikkekomplekse institutter ved at multiplicere regnskabsværdien af forskellige kategorier eller typer af aktiver og ikkebalanceførte poster med de faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2. Det samlede beløb for krævet stabil finansiering er summen af de vægtede beløb af aktiver og ikkebalanceførte poster.

2. Aktiver, som institutter har lånt, herunder i værdipapirfinansieringstransaktioner, som er balanceført, og som de ikke har egentligt ejerskab over, udelukkes fra beregningen af beløbet for krævet stabil finansiering.

   Aktiver, som institutter har lånt, herunder i værdipapirfinansieringstransaktioner, og som ikke er balanceført, men som de har egentligt ejerskab over, er omfattet af de faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2.

3. Aktiver, som institutter har udlånt, herunder i værdipapirfinansieringstransaktioner, og som de har egentligt ejerskab over, selv om de ikke forbliver på deres balance, anses for at være behæftede aktiver i forbindelse med dette kapitel og er omfattet af de faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse i henhold til afdeling 2. Sådanne aktiver udelades ellers fra beregningen af beløbet for krævet stabil finansiering.

4. Aktiver, der er behæftet for en restløbetid på seks måneder eller længere, tildeles enten den faktor for krævet stabil finansiering, som i henhold til afdeling 2 ville finde anvendelse på disse aktiver, hvis de var ubehæftede, eller den faktor for krævet stabil finansiering, som ellers ville finde anvendelse på disse ubehæftede aktiver, alt efter hvad der er højest. Det samme gælder, når restløbetiden for de behæftede aktiver er kortere end restløbetiden for den transaktion, der ligger til grund for behæftelsen.

   Aktiver, hvor den resterende behæftelsesperiode er mindre end seks måneder, er omfattet af de faktorer for krævet stabil finansiering, der finder anvendelse i henhold til afdeling 2 på samme aktiver, hvis de var ubehæftede.

5. Hvis et institut genbruger eller genpantsætter et aktiv, som er lånt, herunder i værdipapirfinansieringstransaktioner, og dette ikke er balanceført, skal den transaktion, hvorigennem aktivet er blevet lånt, behandles som behæftet, i det omfang transaktionen ikke kan forfalde, uden at instituttet tilbageleverer det lånte aktiv.

6. Følgende aktiver anses for at være ubehæftede:

a) aktiver i en pulje, som umiddelbart er tilgængelige som sikkerhedsstillelse ved optagelse af yderligere finansiering inden for bevilgede eller, hvis puljen forvaltes af en centralbank, ikkebevilgede, men endnu ikke finansierede kreditrammer, som er tilgængelige for instituttet, herunder aktiver, som et kreditinstitut har placeret hos det centrale institut i et samarbejdsnetværk eller en institutsikringsordning

b) aktiver, som instituttet har modtaget som sikkerhedsstillelse til begrænsning af kreditrisici i sikrede långivningstransaktioner, sikrede finansieringstransaktioner eller transaktioner vedrørende udveksling af sikkerhedsstillelse, og som instituttet kan afhænde

c) aktiver, der er tilknyttet en udstedelse af dækkede obligationer som ikkeobligatorisk overdækning af sikkerhedsstillelse.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra a), skal institutterne antage, at aktiverne i puljen er behæftede i stigende likviditetsorden på grundlag af likviditetsklassifikationen i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, begyndende med aktiver, som ikke er anerkendt til at indgå i likviditetsbufferen.

7. I tilfælde af usædvanlige, midlertidige operationer, der gennemføres af ECB, en medlemsstats centralbank eller et tredjelands centralbank med henblik på at opfylde sit mandat i en periode med pres på hele det finansielle marked eller under særlige makroøkonomiske omstændigheder, kan følgende aktiver tildeles en lavere faktor for krævet stabil finansiering:

   a) uanset artikel 428az og artikel 428az, stk. 1, litra a), aktiver, der er behæftet med henblik på de i dette afsnit nævnte operationer

   b) uanset artikel 428aw og artikel 428ay, litra b), beløb, der følger af de i dette afsnit nævnte operationer.

   De kompetente myndigheder fastlægger efter aftale med den centralbank, der er modpart i transaktionen, den faktor for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse på de aktiver, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b). For behæftede aktiver som omhandlet i første afsnit, litra a), må den faktor for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse, ikke være lavere end den faktor for krævet stabil finansiering, der i henhold til afdeling 2 ville finde anvendelse på disse aktiver, hvis de var ubehæftede.

   Når de kompetente myndigheder anvender en lavere faktor for krævet stabil finansiering i henhold til andet afsnit, overvåger de nøje indvirkningen af denne lavere faktor på institutters stabile finansieringspositioner og træffer passende tilsynsforanstaltninger, hvis det er nødvendigt.

8. Institutterne udelukker aktiver med sikkerhedsstillelse, der er anerkendt som variationsmargen, der er stillet i overensstemmelse med artikel 428k, stk. 4, litra b), og artikel 428ah, stk. 2, eller som stillet initialmargen eller som bidrag til en CCP's misligholdelsesfond i overensstemmelse med artikel 428ag, litra a) og b), fra andre dele af beregningen af beløbet for krævet stabil finansiering i overensstemmelse med dette kapitel for at undgå dobbelttælling.

9. I beregningen af beløbet for krævet stabil finansiering medtager institutterne finansielle instrumenter, udenlandske valutaer og råvarer, for hvilke en købsordre er blevet effektueret. Institutterne udelader finansielle instrumenter, udenlandske valutaer og råvarer, for hvilke en salgsordre er blevet effektueret, fra beregningen af beløbet for krævet stabil finansiering, såfremt de ikke har balanceført disse transaktioner som derivater eller sikrede finansieringstransaktioner, og såfremt disse transaktioner balanceføres ved afregning.

10. De kompetente myndigheder kan fastlægge de faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse på ikkebalanceførte eksponeringer, som ikke er omhandlet i dette kapitel, for at sikre, at institutterne er i besiddelse af passende tilgængelig stabil finansiering i forhold til den andel af disse eksponeringer, der forventes at kræve finansiering inden for den etårige tidshorisont for net stable funding ratio. Med henblik på at fastlægge disse faktorer tager de kompetente myndigheder navnlig hensyn til den betydelige omdømmemæssige skade, der kan opstå for instituttet, hvis denne finansiering ikke ydes.

De kompetente myndigheder indberetter de typer ikkebalanceførte eksponeringer, for hvilke de har fastlagt faktorerne for krævet stabil finansiering, til EBA mindst en gang om året. I denne indberetning forklares den metode, de har anvendt til at fastlægge disse faktorer.

Artikel 428ar

Restløbetid for et aktiv

1. Medmindre andet er angivet i dette kapitel, tager institutterne den kontraktlige restløbetid for deres aktiver og ikkebalanceførte transaktioner i betragtning, når de fastlægger de faktorer for krævet stabil finansiering, som finder anvendelse på deres aktiver og ikkebalanceførte poster i henhold til afdeling 2.

2. Institutterne behandler aktiver, der er blevet adskilt i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 i overensstemmelse med disse aktivers underliggende eksponering. Institutterne skal imidlertid anvende højere faktorer for krævet stabil finansiering på disse aktiver afhængigt af behæftelsens løbetid, som fastlægges af de kompetente myndigheder, som tager hensyn til, om instituttet frit kan afhænde eller udveksle sådanne aktiver, og til løbetiden for passiverne over for institutternes kunder, som dette krav om adskillelse vedrører.

3. Ved beregningen af restløbetiden for et aktiv tager institutterne optioner i betragtning, idet det forudsættes, at udstederen eller modparten vil udnytte en eventuel option til at forlænge aktivets løbetid. For optioner, som kan udnyttes efter instituttets skøn, tager instituttet og de kompetente myndigheder hensyn til omdømmemæssige faktorer, som kan begrænse instituttets mulighed for ikke at udnytte optionen, navnlig markeds- og kundeforventninger om, at instituttet bør forlænge visse aktivers løbetid ved udløb.

4. Med henblik på at fastlægge de faktorer for krævet stabil finansiering, der finder anvendelse i overensstemmelse med afdeling 2, behandles for lån med afdrag med en kontraktlig restløbetid på et år eller mere de dele, der udløber inden for mindre end seks måneder og inden for mellem seks måneder og mindre end et år, som lån med en restløbetid på mindre end seks måneder og mellem seks måneder og mindre end et år.

Afdeling 2

Faktorer for krævet stabil finansiering

Artikel 428as

Faktor for krævet stabil finansiering på 0 %

1. Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 0 %:

   a) ubehæftede aktiver, der anses for at være likvide aktiver af høj kvalitet på niveau 1 i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, eksklusiv dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet som angivet i nævnte delegerede retsakt, uanset om de opfylder de operationelle krav i nævnte delegerede retsakt

   b) alle instituttets reserver indestående hos ECB, en medlemsstats centralbank eller et tredjelands centralbank, herunder krævede reserver og overskydende reserver

   c) alle fordringer på ECB, en medlemsstats centralbank eller et tredjelands centralbank med en restløbetid på under seks måneder

   d) aktiver, der anses for at være indbyrdes afhængige med passiver i henhold til artikel 428f.

2. Uanset stk. 1, litra b), kan de kompetente myndigheder efter aftale med den relevante centralbank beslutte at anvende en højere faktor for krævet stabil finansiering på krævede reserver, navnlig under hensyntagen til, i hvilket omfang der inden for en tidshorisont på et år er fastsat reservekrav, som derfor kræver tilknyttet stabil finansiering.

For datterselskaber med hovedkvarter i et tredjeland, hvor de krævede centralbankreserver er omfattet af en højere faktor for krævet stabil finansiering i henhold til kravet vedrørende stabil nettofinansiering fastsat i dette tredjelands nationale ret, anvendes denne højere faktor for krævet stabil finansiering i forbindelse med konsolidering.

Artikel 428at

Faktor for krævet stabil finansiering på 5 %

1. Den uudnyttede del af bevilgede kredit- og likviditetsfaciliteter som angivet i den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 5 %.

2. For alle nettinggrupper af derivatkontrakter anvender institutterne en faktor for krævet stabil finansiering på 5 % på den absolutte dagsværdi af disse nettinggrupper af derivatkontrakter, uden indregning af sikkerhedsstillelse, hvis disse nettinggrupper har en negativ dagsværdi. Med henblik på dette stykke fastsætter institutterne dagsværdien uden indregning af sikkerhedsstillelse eller betalte eller modtagne afregningsbeløb vedrørende markedsværdiændringer af disse kontrakter.

Artikel 428au

Faktor for krævet stabil finansiering på 10 %

Følgende aktiver og ikkebalanceførte poster er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 10 %:

a) ubehæftede aktiver, der anses for at være dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet på niveau 1 i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning som fastsat i nævnte delegerede retsakt

b) produkter vedrørende ikkebalanceført handelsfinansiering som omhandlet i bilag I.

Artikel 428av

Faktor for krævet stabil finansiering på 20 %

Ubehæftede aktiver, der anses for at være aktiver på niveau 2A i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt og ubehæftede aktier eller andele i CIU'er i henhold til nævnte delegerede retsakt er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 20 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning som fastsat i nævnte delegerede retsakt.

Artikel 428aw

Faktor for krævet stabil finansiering på 50 %

Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 50 %:

a) sikrede og usikrede lån med en restløbetid på under et år, og forudsat at de er behæftede i mindre end et år

b) andre aktiver med en restløbetid på under et år, medmindre andet er angivet i artikel 428as-428av

c) aktiver, der er behæftet for en restløbetid på mindst seks måneder, men under et år, medmindre disse aktiver ville blive tildelt en højere faktor for krævet stabil finansiering i henhold til artikel 428ax, 428ay og 428az, hvis de var ubehæftede, i hvilket tilfælde den højere faktor for krævet stabil finansiering, der ville finde anvendelse på disse aktiver, hvis de var ubehæftede, finder anvendelse.

Artikel 428ax

Faktor for krævet stabil finansiering på 55 %

Aktiver, der anses for at være aktiver på niveau 2B i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt og aktier eller andele i CIU'er i henhold til nævnte delegerede retsakt er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 55 %, uanset om de opfylder de operationelle krav og kravene til likviditetsbufferens sammensætning som fastsat i nævnte delegerede retsakt, forudsat at de er behæftede i mindre et år.

Artikel 428ay

Faktor for krævet stabil finansiering på 85 %

Følgende aktiver og ikkebalanceførte poster er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 85 %:

a) aktiver og ikkebalanceførte poster, herunder likvide midler, der er stillet som initialmargen for derivatkontrakter eller som bidrag til en CCP's misligholdelsesfond, medmindre disse aktiver ville blive tildelt en højere faktor for krævet stabil finansiering i henhold til artikel 428az, hvis de var ubehæftede, i hvilket tilfælde den højere faktor for krævet stabil finansiering, der ville finde anvendelse på disse aktiver, hvis de var ubehæftede, finder anvendelse

b) ubehæftede lån med en restløbetid på et år eller mere, eksklusiv lån til finansielle kunder, hvor forfaldsdatoen ikke er overskredet med mere end 90 dage

c) produkter vedrørende balanceført handelsfinansiering med en restløbetid på et år eller mere

d) ubehæftede værdipapirer med en restløbetid på et år eller mere, som ikke er misligholdt i henhold til artikel 178, og som ikke anses for at være likvide aktiver i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt

e) ubehæftede børsnoterede aktier, der ikke anses for at være aktiver på niveau 2B i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt

f) fysisk handlede råvarer, herunder guld, men eksklusiv råvarederivater.

Artikel 428az

Faktor for krævet stabil finansiering på 100 %

1. Følgende aktiver er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 100 %:

   a) aktiver, der er behæftet for en restløbetid på et år eller mere

   b) aktiver, bortset fra aktiver omhandlet i artikel 428as-428ay, herunder lån til finansielle kunder med en kontraktlig restløbetid på et år eller mere, misligholdte eksponeringer, poster fratrukket kapitalgrundlag, anlægsaktiver, ikkebørsnoterede aktier, tilbageholdte kapitalinteresser, forsikringsaktiver og misligholdte værdipapirer.

2. Institutterne anvender en faktor for krævet stabil finansiering på 100 % på differencen, hvis positiv, mellem summen af dagsværdier på tværs af alle nettinggrupper med positiv dagsværdi og summen af dagsværdier på tværs af alle nettinggrupper med negativ dagsværdi beregnet i henhold til artikel 428d.

Følgende regler finder anvendelse på den beregning, der er omhandlet i første afsnit:

a) variationsmargen, som institutter modtager fra deres modparter, fratrækkes dagsværdien for en nettinggruppe med positiv dagsværdi, hvis den sikkerhedsstillelse, der er modtaget som variationsmargen, anses for at være et aktiv på niveau 1 i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, eksklusiv dækkede obligationer af særdeles høj kvalitet som angivet i nævnte delegerede retsakt, og hvis institutterne lovligt har ret til og operationelt er i stand til at genanvende denne sikkerhedsstillelse

b) al variationsmargen, som institutter har stillet over for deres modparter, fratrækkes dagsværdien for en nettinggruppe med negativ dagværdi."

117) Syvende del affattes således:

"SYVENDE DEL
GEARING

Artikel 429
Beregning af gearingsgraden

1. Institutterne beregner deres gearingsgrad efter den metode, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4.

2. Gearingsgraden beregnes som et instituts kapitalmål divideret med instituttets samlede eksponeringsmål og udtrykkes i procent.

Institutterne beregner gearingsgraden på indberetningens referencedato.

3. Med henblik på stk. 2 er kapitalmålet kernekapitalen.

4. Med henblik på stk. 2 er det samlede eksponeringsmål summen af eksponeringsværdierne af:

   a) aktiver, bortset fra derivatkontrakter, der er opført i bilag II, kreditderivater og de positioner, der er omhandlet i artikel 429e, beregnet i henhold til artikel 429b, stk. 1

   b) derivatkontrakter anført i bilag II og kreditderivater, herunder ikkebalanceførte kontrakter og kreditderivater, beregnet i henhold til artikel 429c og 429d

   c) tillæg for modpartskreditrisiko for værdipapirfinansieringstransaktioner, herunder ikkebalanceførte transaktioner, beregnet i henhold til artikel 429e

   d) ikkebalanceførte poster, bortset fra derivatkontrakter, der er opført i bilag II, kreditderivater, værdipapirfinansieringstransaktioner og positioner, der er omhandlet i artikel 429d og 429g, beregnet i henhold til artikel 429f

   e) almindelige køb eller salg, der endnu ikke er afregnet, beregnet i henhold til artikel 429g.

Institutterne behandler transaktioner med lang afviklingstid i overensstemmelse med første afsnit, litra a)-d), alt efter hvad der er relevant.

Institutterne kan reducere de eksponeringsværdier, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og d), med det tilsvarende beløb for generelle kreditrisikojusteringer i forbindelse med henholdsvis balanceførte og ikkebalanceførte poster, dog ikke til mindre end 0, hvis kreditrisikojusteringerne har reduceret kernekapitalen.

5. Uanset stk. 4, litra d), gælder følgende bestemmelser:

a) et derivatinstrument, der anses for en ikkebalanceført post i henhold til stk. 4, litra d), men som behandles som et derivat i henhold til de gældende regnskabsregler, er omfattet af den behandling, der er beskrevet i nævnte litra

b) når en kunde hos et institut, der fungerer som clearingmedlem, indgår en derivattransaktion direkte med en CCP, og instituttet garanterer resultatet af kundens handelseksponeringer mod CCP'en, som følger af denne transaktion, beregner instituttet sin eksponering, som følger af garantien i overensstemmelse med stk. 4, litra b), som om dette institut havde indgået transaktionen direkte med kunden, herunder med hensyn til modtagelse eller stillelse af likvid variationsmargen.

Den behandling, der er beskrevet i første afsnit, litra b), finder også anvendelse på et institut, der fungerer som en kunde på højere niveau, der garanterer resultatet af kundens handelseksponeringer.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra b), og andet afsnit kan institutterne kun anse en tilknyttet enhed for at være en kunde, hvis denne enhed ikke er omfattet af tilsynsmæssig konsolidering på det niveau, som kravet, jf. artikel 92, stk. 3, litra d), finder anvendelse på.

6. Med henblik på stk. 4, litra e), og artikel 429g forstås ved "almindeligt køb eller salg" et køb eller salg af et værdipapir i henhold til en kontrakt, hvis vilkår kræver, at værdipapiret overdrages inden for den almindelige ved lovgivning eller sædvane i det pågældende marked fastsatte periode.

7. Medmindre andet udtrykkelig er fastsat i denne del, beregner institutterne det samlede eksponeringsmål efter følgende principper:

   a) fysisk eller finansiel sikkerhedsstillelse, garantier eller kreditrisikoreduktion, som er købt, må ikke anvendes til at reducere det samlede eksponeringsmål

   b) aktiver må ikke nettes med passiver.

8. Uanset stk. 7, litra b), kan institutterne reducere eksponeringsværdien af et forfinansieringslån eller et overgangslån med den positive saldo på den debitors opsparingskonto, som lånet blev tildelt, og kun medregne det resulterende beløb i det samlede eksponeringsmål, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) ydelsen af lånet er betinget af, at der åbnes en opsparingskonto i det institut, der yder lånet, og både lånet og opsparingskontoen reguleres af samme sektorspecifikke lovgivning

b) saldoen på opsparingskontoen kan ikke hæves, delvist eller helt, af debitor i hele lånets løbetid

c) instituttet kan betingelsesløst og uigenkaldeligt anvende saldoen på opsparingskontoen til at opfylde enhver fordring med udspring i låneaftalen i tilfælde, der er reguleret af den i litra a) nævnte sektorspecifikke lovgivning, herunder i tilfælde af debitors manglende betaling eller insolvens.

Ved "forfinansierings- eller overgangslån" forstås et lån, der ydes til låntager i en begrænset periode for at slå bro over låntagers finansieringsunderskud, indtil det endelige lån bliver ydet i overensstemmelse med kriterierne i den sektorspecifikke lovgivning, der regulerer sådanne transaktioner.

Artikel 429a

Eksponeringer udelukket fra det samlede eksponeringsmål

1. Uanset artikel 429, stk. 4, kan et institut udelukke følgende eksponeringer fra sit samlede eksponeringsmål:

   a) beløb fratrukket egentlige kernekapitalposter i henhold til artikel 36, stk. 1, litra d)

   b) aktiver fratrukket i beregningen af kapitalmålet i artikel 429, stk. 3

   c) eksponeringer, der er tildelt en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 113, stk. 6 eller 7

   d) hvis instituttet er et offentligt udviklingskreditinstitut, de eksponeringer, der følger af aktiver, som udgør fordringer på centralregeringer, regionale eller lokale myndigheder eller enheder i den offentlige sektor vedrørende offentlige investeringer og støttelån

   e) hvis instituttet ikke er et offentligt udviklingskreditinstitut, de dele af eksponeringer, der følger af pass through-støttelån til andre kreditinstitutter

f) de garanterede dele af eksponeringer, der følger af eksportkreditter, som opfylder begge følgende betingelser:

   i) garantien stilles af en anerkendt udbyder af ufinansieret kreditrisikoafdækning i overensstemmelse med artikel 201 og 202, herunder eksportkreditagenturer eller centralregeringer

   ii) en risikovægt på 0 % finder anvendelse på den garanterede del af eksponeringen i henhold til artikel 114, stk. 2 eller 4, eller artikel 116, stk. 4

g) hvis instituttet er et clearingmedlem af en QCCP, dette instituts handelseksponeringer, såfremt de er clearet med denne QCCP og opfylder betingelserne i artikel 306, stk. 1, litra c)

h) hvis instituttet er en kunde på højere niveau inden for en kundestruktur med flere niveauer, handelseksponeringerne mod clearingmedlemmet eller mod en enhed, der fungerer som en kunde på højere niveau over for dette institut, såfremt betingelserne i artikel 305, stk. 2, er opfyldt, og såfremt instituttet ikke er forpligtet til at godtgøre kunden for tab, denne måtte pådrage sig i tilfælde af enten clearingmedlemmets eller QCCP'ens misligholdelse

i) aktiver under forvaltning, som opfylder alle følgende betingelser:

   i) de medregnes på instituttets balance ifølge de nationale almindeligt anerkendte regnskabsprincipper, jf. artikel 10 i direktiv 86/635/EØF

   ii) de opfylder kriterierne om ophør af indregning i International Financial Reporting Standard (IFRS) 9, som anvendt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002

   iii) de opfylder kriterierne om ikkekonsolidering i IFRS 10, jf. forordning (EF) nr. 1606/2002, hvis det er relevant

j) eksponeringer, der opfylder alle følgende betingelser:

   i) de er eksponeringer mod en offentlig enhed

   ii) de behandles i overensstemmelse med artikel 116, stk. 4

   iii) de hidrører fra indskud, som instituttet er lovmæssigt forpligtet til at overføre til den offentlige enhed i nr i) med henblik på finansiering af almennyttige investeringer

k) overskydende sikkerhedsstillelse deponeret hos trepartsagenter, der ikke er blevet udlånt

l) hvis et institut i henhold til de gældende regnskabsregler medregner den til modparten kontant betalte variationsmargen som et tilgodehavende, tilgodehavendet, forudsat at betingelserne fastsat i artikel 429c, stk. 3, litra a)-e), er opfyldt

m) de securitiserede eksponeringer fra traditionelle securitiseringer, der opfylder betingelserne for væsentlig risikooverførsel fastsat i artikel 244, stk. 2

n) følgende eksponeringer mod instituttets centralbank indgået efter fritagelsens ikrafttræden og underlagt betingelserne i stk. 5 og 6:

   i) mønter og sedler, der udgør lovlig valuta i centralbankens jurisdiktion

   ii) aktiver, der udgør fordringer på centralbanken, herunder reserver i centralbanken

o) hvis instituttet er godkendt i overensstemmelse med artikel 16 og artikel 54, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 909/2014, instituttets eksponeringer på grund af bankmæssige accessoriske tjenesteydelser, der er opført i litra a) i afsnit C i bilaget til nævnte forordning, og som har direkte tilknytning til kerneydelser eller accessoriske tjenesteydelser, som er omhandlet i afsnit A og B i det pågældende bilag

p) hvis instituttet er udpeget i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, litra b) i forordning (EU) nr. 909/2014, instituttets eksponering på grund af bankmæssige accessoriske tjenesteydelser, der er opført i litra a) i afsnit C i bilaget til nævnte forordning, og som har direkte tilknytning til i de afsnit A og B i det pågældende bilag opførte kerneydelser eller accessoriske tjenesteydelser fra en værdipapircentral, der er meddelt tilladelse i overensstemmelse med artikel 16 i nævnte forordning.

Med henblik på første afsnit, litra m), skal institutterne medtage enhver ikkeafhændet eksponering i det samlede eksponeringsmål.

2. Med henblik på stk. 1, litra d) og e), er et "offentligt udviklingskreditinstitut" et kreditinstitut, der opfylder alle følgende betingelser:

a) det er etableret af centralregeringen eller en regional eller lokal myndighed i en medlemsstat

b) dets virksomhed er begrænset til fremme af angivne almene finans-, social- eller økonomipolitiske mål i overensstemmelse med de love og bestemmelser, som finder anvendelse på instituttet, herunder vedtægter, på et ikkekonkurrencebaseret grundlag

c) dets mål er ikke at maksimere overskud eller markedsandele

d) med forbehold af Unionens statsstøtteregler er den relevante centralregering eller de relevante regionale eller lokale myndigheder forpligtet til at opretholde kreditinstituttets levedygtighed eller garanterer direkte eller indirekte mindst 90 % af kreditinstituttets kapitalgrundlagskrav, finansieringskrav eller ydede støttelån

e) det modtager ikke dækkede indskud, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/49/EU eller national ret om gennemførelse af nævnte direktiv, som kan klassificeres som tidsindskud eller opsparingsindskud fra forbrugere som defineret i artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF*.

Med henblik på første afsnit, litra b), kan almene samfundsmæssige målsætninger omfatte ydelse af finansiering til erhvervsfremme- eller udviklingsformål til specifikke økonomiske sektorer eller geografiske områder i den pågældende medlemsstat.

Med henblik på første afsnit, litra d) og e), og med forbehold af Unionens statsstøtteregler og medlemsstaternes forpligtelser i medfør heraf kan kompetente myndigheder efter anmodning fra et institut behandle en organisatorisk, strukturelt og finansielt uafhængig og selvstændig enhed i det pågældende institut som et offentligt udviklingskreditinstitut, forudsat at enheden opfylder alle betingelserne i første afsnit, og at en sådan behandling ikke påvirker effektiviteten af tilsynet med dette institut. De kompetente myndigheder underretter straks Kommissionen og EBA om en afgørelse om med henblik på dette afsnit at behandle en enhed i et institut som et offentligt udviklingskreditinstitut. Den kompetente myndighed reviderer den pågældende afgørelse en gang om året.

3. Med henblik på stk. 1, litra d) og e), og stk. 2, litra d), forstås ved "støttelån" et lån ydet af et offentligt udviklingskreditinstitut eller en enhed, der er oprettet af centralregeringen eller den regionale eller lokale myndighed i en medlemsstat, direkte eller gennem et mellemliggende kreditinstitut på ikkekonkurrencemæssigt grundlag og uden gevinst for øje, for at fremme de almene samfundsmæssige målsætninger for centralregeringen eller den regionale eller lokale myndighed i en medlemsstat.

4. Institutterne må ikke udelukke de i nærværende artikels stk. 1, litra g) og h), anførte handelseksponeringer, hvis betingelsen i artikel 429, stk. 5, tredje afsnit, ikke er opfyldt.

5. Institutterne kan udelukke de i stk. 1, litra n), anførte eksponeringer, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

   a) instituttets kompetente myndighed har efter høring af den relevante centralbank besluttet og offentligt erklæret, at der er særlige omstændigheder, der berettiger udelukkelsen for at lette gennemførelsen af pengepolitikker

   b) undtagelsen gives for en begrænset periode, der ikke overstiger et år.

6. Eksponeringer, der udelukkes i henhold til stk. 1, litra n), skal opfylde begge følgende betingelser:

   a) de er denomineret i den samme valuta som de indskud, der modtages af instituttet

   b) deres gennemsnitlige løbetid overstiger ikke væsentligt den gennemsnitlige løbetid for de indskud, der modtages af instituttet.

7. Uanset artikel 92, stk. 1, litra d), skal et institut, når det udelukker de eksponeringer, der er nævnt i stk. 1, litra n), til enhver tid opfylde følgende krav om tilpasset gearingsgrad i hele udelukkelsens varighed:

$$\mathrm{aLR} = 3\ \% \cdot \frac{\mathrm{EM_{LR}}}{\mathrm{EM_{LR}} - \mathrm{CB}}$$

hvor

aLR = den tilpassede gearingsgrad

EM_{LR} = instituttets samlede eksponeringsmål som fastlagt i artikel 429, stk. 4, inklusive de udelukkede eksponeringer i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, litra n), og

CB = beløbet for udelukkede eksponeringer i overensstemmelse med stk. 1, litra n).

Artikel 429b

Beregning af eksponeringsværdien af aktiver

1. Institutterne beregner eksponeringsværdien af aktiver, bortset fra derivatkontrakter, der er opført i bilag II, kreditderivater og de positioner, der er omhandlet i artikel 429e, i overensstemmelse med følgende principper:

   a) ved eksponeringsværdien af aktiver forstås en eksponeringsværdi som omhandlet i artikel 111, stk. 1, første punktum

   b) værdipapirfinansieringstransaktioner må ikke nettes.

2. En cash pool-ordning, som tilbydes af et institut, er ikke i strid med betingelsen i artikel 429, stk. 7, litra b), såfremt ordningen opfylder begge følgende betingelser:

   a) det institut, der tilbyder cash pool-ordningen, overfører kredit- og debetsaldi for flere individuelle konti af enheder tilhørende en gruppe, der deltager i ordningen, ("oprindelige konti") til en separat, fælles konto, således at saldoen på de oprindelige konti bliver nul

   b) instituttet udfører de handlinger, der er omhandlet i dette afsnits litra a), dagligt.

Med henblik på dette stykke og stk. 3 forstås ved en cash pool-ordning en ordning, hvorved kredit- og debetsaldi for flere individuelle konti kombineres med henblik på kontant- eller likviditetsstyring.

3. Uanset stk. 2 i denne artikel er en cash pool-ordning, som ikke opfylder betingelsen fastsat i stk. 2, litra b), men som opfylder betingelsen fastsat i stk. 2, litra a), ikke i strid med betingelsen fastsat i artikel 429, stk. 7, litra b), såfremt ordningen opfylder alle følgende betingelser:

   a) instituttet har en juridisk ret, der kan håndhæves, til til enhver tid at modregne saldiene på de oprindelige konti ved overførsel til en fælles konto

   b) der er ikke manglende løbetidsmatch mellem saldiene på de oprindelige konti

   c) instituttet opkræver eller betaler rente på grundlag af den kombinerede saldo på de oprindelige konti

   d) instituttets kompetente myndighed anser den hyppighed, hvormed saldiene på alle de oprindelige konti overføres, for tilstrækkelig med henblik på kun at medtage cash pool-ordningens kombinerede saldo i det samlede eksponeringsmål.

4. Uanset stk. 1, litra b), kan institutterne kun beregne eksponeringsværdien for likvide tilgodehavender og likvide forpligtelser i forbindelse med værdipapirfinansieringstransaktioner med samme modpart på nettobasis, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) transaktionerne har samme eksplicitte, endelige afviklingsdato

   b) retten til at modregne gæld til modparten med tilgodehavende hos modparten er retskraftig som led i det normale forretningsforløb og i tilfælde af misligholdelse, insolvens og konkurs

   c) modparterne har til hensigt at afvikle transaktionerne på nettobasis eller samtidig, eller transaktionerne er omfattet af en afviklingsordning, som funktionelt svarer til afvikling på nettobasis.

5. Med henblik på stk. 4, litra c), kan institutterne kun anse en afviklingsordning for funktionelt for at svare til afvikling på nettobasis, hvis nettoresultatet af transaktionernes pengestrømme i henhold til den pågældende ordning på afviklingsdatoen svarer til det enkeltstående nettobeløb ved afvikling på nettobasis, og såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) transaktionerne afvikles via det samme afviklingssystem eller afviklingssystemer, som anvender en fælles afviklingsinfrastruktur

b) afviklingsordningerne støttes af likviditets- eller intradag-kreditfaciliteter, der har til formål at sikre, at afviklingen af transaktionerne sker ved arbejdsdagens slutning

c) problemer, der måtte opstå som følge af værdipapirdelen af værdipapirfinansieringstransaktioner, påvirker ikke gennemførelsen af afviklingen af likvide tilgodehavender og likvide forpligtelser på nettobasis.

Betingelsen fastsat i første afsnit, litra c), er kun opfyldt, hvis manglende gennemførelse af en værdipapirfinansieringstransaktion i afviklingsordningen kun kan forsinke afviklingen af den tilsvarende likvide del eller kan medføre en forpligtelse over for afviklingsordningen, som støttes af en tilknyttet kreditfacilitet.

Hvis værdipapirdelen af en værdipapirfinansieringstransaktion i afviklingsordningen ikke gennemføres ved afviklingsordningens frist for afvikling, adskiller institutterne denne transaktion og dens tilsvarende likvide del fra nettinggruppen og behandler dem på bruttobasis.

Artikel 429c

Beregning af eksponeringsværdien af derivater

1. Institutterne beregner eksponeringsværdien af derivatkontrakter, der er opført i bilag II, og af kreditderivater, herunder ikkebalanceførte, efter den metode, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3.

Ved beregning af eksponeringsværdien kan institutterne tage hensyn til virkningen af kontrakter om nyordning ("novation") og andre aftaler om netting i overensstemmelse med artikel 295. Institutterne må ikke anvende netting på tværs af produkter, men de kan modregne inden for den i artikel 272, nr. 25), litra c), omhandlede produktkategori og inden for kreditderivater omfattet af en aftale om netting på tværs af produkter, jf. artikel 295, litra c).

Institutterne medregner solgte optioner i det samlede eksponeringsmål, også når deres eksponeringsværdi kan fastsættes til nul efter behandlingen omhandlet i artikel 274, stk. 5.

2. Hvis sikkerhedsstillelsen i forbindelse med derivatkontrakter reducerer summen af aktiverne i henhold til de gældende regnskabsregler, skal institutterne tilbageføre denne reduktion.

3. Med henblik på stk. 1 kan institutter, der beregner genanskaffelsesomkostningerne for derivatkontrakter i henhold til artikel 275, kun anerkende sikkerhedsstillelse, der er modtaget kontant fra deres modparter som variationsmargen som omhandlet i artikel 275, hvis variationsmargenen i henhold til de gældende regnskabsregler ikke allerede er medregnet som et fradrag i eksponeringsværdien, og såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) for handler, som ikke er clearet gennem en QCCP, holdes det kontante beløb, som tilgår den modtagende modpart, ikke adskilt

b) variationsmargenen beregnes og udveksles som minimum dagligt på grundlag af en værdiansættelse til markedsværdi af derivatpositioner

c) den modtagne variationsmargen er i en valuta, der er anført i derivatkontrakten, den styrende rammeaftale om netting eller bilaget om løbende udveksling af sikkerhedsstillelse ("credit support annex") til den kvalificerede rammeaftale om netting eller som defineret i en nettingaftale med en QCCP

d) den modtagne variationsmargen udgør hele det beløb, som er nødvendigt for at nulstille den fra derivatkontrakten hidrørende markedsværdimæssige eksponering under hensyn til de tærskel- og mindstebeløb for overførsler, der finder anvendelse på modparten

e) derivatkontrakten og variationsmargenen mellem instituttet og modparten i kontrakten er dækket af en enkelt aftale om netting, som instituttet kan behandle som risikoreducerende i overensstemmelse med artikel 295.

Hvis et institut stiller kontant sikkerhed over for en modpart, og denne sikkerhedsstillelse opfylder betingelserne i første afsnit, litra a)-e), anser instituttet denne sikkerhedsstillelse for at være variationsmargenen stillet til modparten og medtager denne i beregningen af genanskaffelsesomkostningerne.

Med henblik på første afsnit, litra b), anses et institut for at opfylde den deri fastsatte betingelse, såfremt variationsmargenen udveksles om morgenen på handelsdagen efter den handelsdag, hvor derivatkontrakten blev fastlagt, såfremt udvekslingen er baseret på kontraktens værdi ved slutningen af den handelsdag, hvor kontrakten blev fastlagt.

Med henblik på første afsnit, litra d), kan institutter, hvis der opstår en margentvist, indregne ikkeanfægtet sikkerhed, der er blevet udvekslet.

4. Med henblik på stk. 1 medtager institutterne ikke modtaget sikkerhedsstillelse i beregningen af NICA som defineret i artikel 272, nr. 12a), medmindre der er tale om derivatkontrakter med kunder, og disse kontrakter cleares af en QCCP.

5. Med henblik på stk. 1 fastsætter institutterne værdien for den multiplikator, der anvendes til at beregne den potentielle fremtidige eksponering i henhold til artikel 278, stk. 1, til én, medmindre der er tale om derivatkontrakter med kunder, og disse kontrakter cleares af en QCCP.

6. Uanset stk. 1 kan institutterne anvende den metode, der er beskrevet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 4 eller 5, til at bestemme eksponeringsværdien af derivatkontrakter anført i bilag II, punkt 1 og 2, men kun såfremt de også anvender denne metode til at bestemme eksponeringsværdien af disse kontrakter med henblik på at opfylde kapitalgrundlagskravene i artikel 92.

   Hvis institutterne anvender en af de metoder, der er omhandlet i første afsnit, må de ikke reducere det samlede eksponeringsmål med den modtagne margen.

Artikel 429d

Yderligere bestemmelser om beregning af eksponeringsværdien af solgte kreditderivater

1. Med henblik på denne artikel forstås ved "solgt kreditderivat" ethvert finansielt instrument, hvorigennem et institut effektivt yder kreditafdækning, herunder credit default swaps, total return swaps og optioner, hvis instituttet er forpligtet til at yde kreditafdækning i henhold til optionskontraktens betingelser.

2. Ud over beregningen i artikel 429c medregner institutterne ved beregningen af eksponeringsværdien af solgte kreditderivater den faktiske nominelle værdi, som de solgte kreditderivater vedrører, fratrukket eventuelle negative ændringer i dagsværdien, som er blevet inkluderet i kernekapitalen med hensyn til de solgte kreditderivater.

   Institutterne beregner den faktiske nominelle værdi af solgte kreditderivater ved at justere den nominelle værdi af disse derivater, så den afspejler den reelle eksponering for de kontrakter, der er gearet eller på anden måde forstærket af transaktionens struktur.

3. Institutterne kan helt eller delvist reducere eksponeringsværdien beregnet i overensstemmelse med stk. 2 med den faktiske nominelle værdi af købte kreditderivater, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) restløbetiden for det købte kreditderivat er lig med eller større end restløbetiden for det solgte kreditderivat

   b) det købte kreditderivat er ellers omfattet af de samme væsentlige vilkår som det tilsvarende solgte kreditderivat eller mere konservative væsentlige vilkår

c) det købte kreditderivat er ikke købt af en modpart, som vil eksponere instituttet for en specifik wrong way-risiko som defineret i artikel 291, stk. 1, litra b)

d) hvis den faktiske nominelle værdi af det solgte kreditderivat reduceres af en negativ ændring i dagsværdien, som er blevet inkluderet i instituttets kernekapital, reduceres den faktiske nominelle værdi af det købte kreditderivat med en positiv ændring i dagsværdien, som er blevet inkluderet i kernekapitalen

e) det købte kreditderivat indgår ikke i en transaktion, som er blevet clearet af instituttet på vegne af en kunde, eller som er blevet clearet af instituttet i dets rolle som en kunde på højere niveau i en kundestruktur med flere niveauer, og for hvilken den faktiske nominelle værdi, som det tilsvarende solgte kreditderivat vedrører, er udelukket fra det samlede eksponeringsmål i overensstemmelse med artikel 429a, stk. 1, første afsnit, litra g) eller h).

Med henblik på beregning af den potentielle fremtidige eksponering i henhold til artikel 429c, stk. 1, kan institutterne fra nettinggruppen udelade den del af et solgt kreditderivat, som ikke er modregnet i henhold til første afsnit, og for hvilken den faktiske nominelle værdi er medregnet i det samlede eksponeringsmål.

4. Med henblik på stk. 3, litra b), forstås ved "væsentligt vilkår" enhver egenskab ved kreditderivatet, som er relevant for dets værdiansættelse, herunder rangordningen, optionaliteten, kreditbegivenheder, den underliggende referenceenhed eller pulje af referenceenheder og den underliggende referenceforpligtelse eller pulje af referenceforpligtelser, med undtagelse af kreditderivatets nominelle værdi og restløbetid. To referencenavne kan kun være det samme, hvis de vedrører den samme juridiske enhed.

5. Uanset stk. 3, litra b), kan institutterne anvende købte kreditderivater på en pulje af referencenavne til at udligne solgte kreditderivater på individuelle referencenavne i denne pulje, hvis puljen af referenceenheder og rangordningen er identisk i begge transaktioner.

6. Institutter må ikke reducere den faktiske nominelle værdi af solgte kreditderivater, hvis de køber kreditrisikoafdækning gennem en total return swap og registrerer de modtagne nettobetalinger som nettoindkomst, men ikke registrerer modgående fald i værdien af det solgte kreditderivat i kernekapitalen.

7. I tilfælde af købte kreditderivater på en pulje af referenceforpligtelser kan institutterne kun reducere den faktiske nominelle værdi af solgte kreditderivater på individuelle referenceforpligtelser med den faktiske nominelle værdi af købte kreditderivater i overensstemmelse med stk. 3, hvis den købte afdækning økonomisk svarer til at købe afdækningen særskilt på hver af de individuelle forpligtelser i puljen.

Artikel 429e

Tillæg for modpartskreditrisiko for værdipapirfinansieringstransaktioner

1. Ud over beregningen af eksponeringsværdien af værdipapirfinansieringstransaktioner, herunder ikkebalanceførte transaktioner, jf. artikel 429b, stk. 1, medregner institutterne et tillæg for modpartskreditrisiko, der er beregnet i overensstemmelse med stk. 2 eller 3, i det samlede eksponeringsmål.

2. Institutterne beregner tillægget for transaktioner med en modpart, hvor transaktionerne ikke er omfattet af en rammeaftale om netting, som opfylder betingelserne i artikel 206, for transaktionerne enkeltvis efter følgende formel:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

hvor

E_i^* = tillægget

i = indekset for transaktionen

E_i = dagsværdien af værdipapirer eller kontanter udlånt til modparten i forbindelse med transaktionen i, og

C_i = dagsværdien af værdipapirer eller kontanter modtaget fra modparten i forbindelse med transaktionen i.

Institutterne kan fastsætte E_i^* til nul, hvis E_i er kontanter udlånt til modparten, og det tilknyttede kontante tilgodehavende ikke er omfattet af den nettingbehandling, der er beskrevet i artikel 429b, stk. 4.

3. Institutterne beregner tillægget for transaktioner med en modpart, hvor transaktionerne er omfattet af en rammeaftale om netting, som opfylder betingelserne i artikel 206, for aftalerne enkeltvis efter følgende formel:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

hvor

E_i^* = tillægget

i = indekset for nettingaftalen

E_i = dagsværdien af værdipapirer eller kontanter udlånt til modparten i forbindelse med transaktionerne omfattet af rammeaftalen om netting i, og

C_i = dagsværdien af værdipapirer eller kontanter modtaget fra modparten omfattet af rammeaftalen i om netting i.

4. Med henblik på stk. 2 og 3 omfatter udtrykket modpart også trepartsagenter, der modtager sikkerhed i depot og forvalter sikkerheden i forbindelse med trepartstransaktioner.

5. Uanset denne artikels stk. 1 kan institutterne, idet der dog gælder en minimumssats på 20 % for den gældende risikovægt, benytte metoden i artikel 222, til at bestemme tillægget for værdipapirfinansieringstransaktioner, herunder ikkebalanceførte transaktioner. Institutterne kan kun benytte denne metode, hvis de tillige benytter den til at beregne eksponeringsværdien af disse transaktioner med henblik på at opfylde kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, litra a), b) og c).

6. Hvis en genkøbstransaktion bogføres som regnskabsmæssigt salg i henhold til de gældende regnskabsregler, skal instituttet tilbageføre alle salgsrelaterede regnskabsposter.

7. Hvis et institut handler som agent mellem to parter i en værdipapirfinansieringstransaktion, herunder en ikkebalanceført værdipapirfinansieringstransaktion, gælder følgende bestemmelser i forbindelse med beregningen af instituttets samlede ksponeringsmål:

   a) hvis instituttet yder en part i værdipapirfinansieringstransaktionen en godtgørelse eller en garanti, som er begrænset til forskellen mellem værdien af værdipapiret eller det kontante beløb, som parten har udlånt, og værdien af den af låntager stillede sikkerhed, medregner instituttet i det samlede eksponeringsmål kun det i overensstemmelse med stk. 2 eller 3 beregnede tillæg

b) hvis instituttet ikke yder nogen godtgørelse eller garanti til nogen af de deltagende parter, medregnes transaktionen ikke i det samlede eksponeringsmål

c) hvis instituttet er økonomisk eksponeret mod det underliggende værdipapir eller det kontante beløb i transaktionen ud over den eksponering, som dækkes af tillægget, medregner det i det samlede eksponeringsmål tillige en eksponering svarende til den fulde værdi af værdipapiret eller det kontante beløb

d) hvis et institut, der handler som agent, yder begge parter i en værdipapirfinansieringstransaktion en godtgørelse eller en garanti, beregner instituttet sit samlede eksponeringsmål i overensstemmelse med litra a), b) og c) særskilt for hver part i transaktionen.

Artikel 429f

Beregning af eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster

1. Institutterne beregner, jf. artikel 111, stk. 1, eksponeringsværdien af ikkebalanceførte poster, eksklusiv derivatkontrakter anført i bilag II, kreditderivater, værdipapirfinansieringstransaktioner og positioner omhandlet i artikel 429d.

   Hvis en forpligtelse er knyttet til udvidelsen af en anden forpligtelse, finder artikel 166, stk. 9, anvendelse.

2. Uanset stk. 1 kan institutterne reducere den krediteksponeringsækvivalente værdi af en ikkebalanceført post med den tilsvarende værdi af specifikke kreditrisikojusteringer. Beregningen er underlagt en nedre grænse på nul.

3. Uanset nærværende artikels stk. 1 anvender institutterne en konverteringsfaktor på 10 % på ikkebalanceførte poster med lav risiko omhandlet i artikel 111, stk. 1, litra d).

Artikel 429g

Beregning af eksponeringsværdien af almindelige køb og salg, der endnu ikke er afregnet

1. Institutterne behandler likvide midler relateret til almindelige salg og værdipapirer relateret til almindelige køb, som forbliver på balancen indtil afregningsdatoen, som aktiver i henhold til artikel 429, stk. 4, litra a).

2. Institutter, som i henhold til de gældende regnskabsregler, bogfører almindelige køb og salg, der endnu ikke er afregnet, efter handelsdatoen, tilbagefører modregning mellem likvide tilgodehavender for almindelige salg, der endnu ikke er afregnet, og likvide forpligtelser for almindelige køb, der endnu ikke er afregnet, i overensstemmelse med disse regler. Når institutterne har tilbageført den regnskabsmæssige modregning, kan de modregne likvide tilgodehavender og likvide forpligtelser, hvis både de tilknyttede almindelige salg og køb afregnes på grundlag af levering mod betaling.

3. Institutter, der i henhold til de gældende regnskabsregler bogfører almindelige køb og salg, som endnu ikke er afregnet, efter afregningsdatoen, medregner den fulde nominelle værdi af betalingsforpligtelser vedrørende almindelige køb i det samlede eksponeringsmål.

Institutter kan kun udligne den fulde nominelle værdi af forpligtelser til at betale vedrørende almindelige køb med den fulde nominelle værdi af likvide tilgodehavender vedrørende almindelige salg, der endnu ikke er afregnet, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

a) både de almindelige salg og køb afregnes på grundlag af levering mod betaling

b) de finansielle aktiver, der købes og sælges, og som er forbundet med likvide forpligtelser og likvide tilgodehavender, er værdiansat til dagsværdi gennem overskud og tab og optaget i instituttets handelsbeholdning.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66)."

118) Følgende kapitel indsættes efter artikel 429g:

"DEL SYV A
INDBERETNINGSKRAV

"*Artikel 430*
Indberetning vedrørende tilsynsmæssige krav og regnskabsdata

1. Institutterne foretager indberetning til deres kompetente myndigheder vedrørende:

   a) kapitalgrundlagskravene, herunder gearingsgraden, som omhandlet i artikel 92 og del 7

   b) kravene i artikel 92a og 92b for institutter, der er underlagt disse krav

   c) store eksponeringer som omhandlet i artikel 394

   d) likviditetskrav som omhandlet i artikel 415

   e) de aggregerede data for hvert af de nationale ejendomsmarkeder som omhandlet i artikel 430a, stk. 1

   f) de krav og den vejledning, der er omhandlet i direktiv 2013/36/EU, der gælder for standardiseret indberetning, bortset fra eventuelle yderligere indberetningskrav i henhold til nævnte direktivs artikel 104, stk. 1, litra j)

g) niveauet af aktivbehæftelser, herunder en opdeling af aktivbehæftelser efter type, f.eks. genkøbsaftaler, værdipapirudlån, securitiserede eksponeringer eller lån

De institutter, der er undtaget i overensstemmelse med artikel 6, stk. 5, er ikke omfattet af indberetningskravet vedrørende gearingsgraden i nærværende stykkes første afsnit, litra a), på individuelt niveau.

2. Ud over indberetningen om gearingsgraden, jf. stk. 1, første afsnit, litra a), og med henblik på at give de kompetente myndigheder mulighed for at overvåge gearingsgradens volatilitet, især omkring indberetningsskæringsdatoer, skal store institutter indberette specifikke komponenter af gearingsgraden til deres kompetente myndigheder baseret på gennemsnit i løbet af indberetningsperioden og de data, der er anvendt til at beregne disse gennemsnitsværdier.

3. Ud over indberetningen vedrørende tilsynsmæssige krav, jf. nærværende artikels stk. 1, indberetter institutterne regnskabsdata til deres kompetente myndigheder, hvis de er:

a) et institut, der er omfattet af artikel 4 i forordning (EF) nr. 1606/2002

b) et kreditinstitut, som udarbejder sit konsoliderede regnskab i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder i henhold til artikel 5, litra b), i forordning (EF) nr. 1606/2002.

4. De kompetente myndigheder kan kræve, at kreditinstitutter, som beregner deres kapitalgrundlag på konsolideret niveau efter internationale regnskabsstandarder i henhold til artikel 24, stk. 2, indberetter regnskabsdata som fastsat i denne artikel.

5. De i stk. 3 og 4 nævnte regnskabsdata indberettes kun, i det omfang det er nødvendigt for at få et fyldestgørende billede af instituttets risikoprofil og af de systemiske risici, som instituttet udgør for den finansielle sektor eller realøkonomien, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Indberetningskravene i denne artikel finder anvendelse på institutterne på en måde, der tager højde for den rapport, der er omhandlet i stk. 8, og som står i rimeligt forhold til institutternes størrelse og kompleksitet samt arten af og risikoniveauet for deres aktiviteter.

7. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge de ensartede indberetningsformater og -modeller, vejledningen i og metoden for anvendelsen af disse modeller, indberetningshyppigheden og -datoerne, definitionerne og de IT-løsninger, der skal anvendes til indberetningen omhandlet i stk. 1-4.

   Eventuelle nye indberetningskrav finder tidligst anvendelse seks måneder fra datoen for deres ikrafttræden.

Med henblik på stk. 2 præciserer udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, hvilke komponenter af gearingsgraden der indberettes ved brug af den daglige eller månedlige slutværdi. Med henblik herpå tager EBA hensyn til begge følgende forhold:

a) hvor modtagelig en komponent er over for væsentlige midlertidige reduktioner i transaktionvolumener, der kan medføre en underrepræsentation af risikoen for overdreven gearing på indberetningens referencedato

b) udvikling eller resultater på internationalt plan.

Eventuelle nye indberetningskrav finder tidligst anvendelse seks måneder fra datoen for deres ikrafttræden.

EBA forelægger Kommissionen de i dette stykke omhandlede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder senest den … [24 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], dog ikke vedrørende følgende:

a) gearingsgraden, som forelægges senest den … [12 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]

b) forpligtelserne i henhold til artikel 92a og 92b, som forelægges senest den … [12 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

8. EBA vurderer omkostningerne og fordelene ved de indberetningskrav, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014*, i overensstemmelse med dette stykke og forelægger Kommissionen sine resultater senest den ... [12 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]. Denne vurdering skal især foretages i forhold til små og ikkekomplekse institutter. Med henblik herpå skal rapporten:

   a) inddele institutter i kategorier efter deres størrelse og kompleksitet samt arten af og risikoniveauet for deres aktiviteter

   b) måle de indberetningsomkostninger, der påhviler hver kategori af institutter i den relevante periode for at opfylde indberetningskravene i gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014, under hensyntagen til følgende:

      i) indberetningsomkostningerne måles som forholdet mellem indberetningsomkostningerne og instituttets samlede omkostninger i den relevante periode

      ii) indberetningsomkostningerne omfatter alle udgifter, der er forbundet med gennemførelsen og den løbende drift af indberetningssystemerne, herunder udgifter til personale, IT-systemer, juridisk assistance, regnskabsføring, revision og konsulenttjenester

iii) den relevante periode er hver årlig periode, hvor institutterne har afholdt indberetningsomkostninger med henblik på at forberede gennemførelsen af indberetningskravene i gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 og fortsætte den løbende drift af indberetningssystemerne

c) vurdere, om de indberetningsomkostninger, der påhviler hver kategori af institutter, har stået i forhold til fordelene ved indberetningskravene med henblik på tilsyn

d) vurdere virkningerne af en reduktion af indberetningskravene på omkostninger og tilsynets effektivitet og

e) komme med anbefalinger til, hvordan indberetningskravene kan reduceres, i det mindste for små og ikkekomplekse institutter, hvorefter EBA skal tilstræbe en forventet gennemsnitlig omkostningsreduktion på mindst 10 %, men helst en omkostningsreduktion på 20 %. EBA skal navnlig vurdere, om:

i) de indberetningskrav, der er omhandlet i stk. 1, litra g), kan fraviges for små og ikkekomplekse institutter, hvor aktivbehæftelsen var under en vis tærskel

ii) den indberetningshyppighed, der kræves i henhold til stk. 1, litra a), c) og g), kan reduceres for små og ikkekomplekse institutter.

EBA skal lade denne rapport ledsage af udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i stk. 7.

9. De kompetente myndigheder hører EBA om, hvorvidt andre institutter end de i stk. 3 og 4 omhandlede bør indberette regnskabsdata på konsolideret niveau i henhold til stk. 3, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) de pågældende institutter foretager ikke allerede indberetning på konsolideret niveau

   b) de pågældende institutter er omfattet af regnskabsregler i henhold til direktiv 86/635/EØF

   c) indberetning af regnskabsdata anses for nødvendig for at få et fyldestgørende billede af risikoprofilen for disse institutters aktiviteter og af de systemiske risici, som de udgør for den finansielle sektor eller realøkonomien, i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

   EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de formater og modeller, som institutterne omhandlet i første afsnit skal anvende til de i dette afsnit anførte formål.

   Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

10. Hvis en kompetent myndighed mener, at oplysninger, som ikke er omfattet af de i stk. 6 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder, er nødvendige med henblik på formålene i stk. 5, underretter den EBA og ESRB om de supplerende oplysninger, den finder det nødvendigt at medtage i de i det nævnte stykke omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder.

11. En kompetent myndighed kan fritage for kravet om indberetning af datapunkterne i de indberetningsmodeller, der er omhandlet i de gennemførelsesmæssige tekniske standarder i nærværende artikel, når disse datapunkter er overlappende. Med henblik herpå henviser overlappende datapunkter til alle datapunkter, som allerede er tilgængelige for de kompetente myndigheder på anden måde end gennem indsamling af disse indberetningsmodeller, herunder hvis de pågældende datapunkter kan indhentes fra data, der allerede er tilgængelige for de kompetente myndigheder i et andet format eller med en anden detaljeringsgrad. Den kompetente myndighed kan kun indrømme de i dette stykke omhandlede fritagelser, hvis data modtaget, indsamlet eller aggregeret ved hjælp af sådanne alternative metoder er identiske med de datapunkter, der ellers skulle indberettes i henhold til de pågældende gennemførelsesmæssige tekniske standarder.

    Kompetente myndigheder, afviklingsmyndigheder og udpegede myndigheder skal, i det omfang det er muligt, gøre brug af dataudveksling for at reducere indberetningskravene. Bestemmelserne om udveksling af oplysninger og tavshedspligt som fastsat i afdeling II, kapitel I, afsnit VII, i direktiv 2013/36/EU finder anvendelse.

Artikel 430a

Særlige indberetningsforpligtelser

1. Institutterne indberetter hvert år følgende aggregerede data til de kompetente myndigheder for hvert af de nationale ejendomsmarkeder, som de er eksponeret over for:

   a) tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, på op til den laveste værdi af den pantsatte del og 80 % af markedsværdien eller 80 % af belåningsværdien, medmindre andet er fastsat i artikel 124, stk. 4

   b) de samlede tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, på op til den del af eksponeringen, der betragtes som fuldt ud sikret ved pant i beboelsesejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 1

   c) eksponeringsværdien af alle udestående eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, begrænset til den del, der betragtes som fuldt ud sikret ved pant i beboelsesejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 1

   d) tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt beboelsesejendom som sikkerhed, på op til den laveste værdi af det pantsatte beløb og 50 % af markedsværdien eller 60 % af belåningsværdien, medmindre andet er fastsat i artikel 124, stk. 4

e) de samlede tab i forbindelse med eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, på op til den del af eksponeringen, der betragtes som fuldt ud sikret ved pant i erhvervsejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 1

f) eksponeringsværdien af alle udestående eksponeringer, for hvilke et institut har anerkendt erhvervsejendom som sikkerhed, begrænset til den del, der betragtes som fuldt ud sikret ved pant i erhvervsejendom i overensstemmelse med artikel 124, stk. 1.

2. De i stk. 1 nævnte data indberettes til den kompetente myndighed i det pågældende instituts hjemland. Hvis et institut har en filial i en anden medlemsstat, skal dataene vedrørende denne filial også indberettes til de kompetente myndigheder i værtslandet. Dataene indberettes særskilt for hvert af de ejendomsmarkeder i Unionen, som det pågældende institut er eksponeret over for.

3. De kompetente myndigheder offentliggør hvert år i aggregeret form de i stk. 1, litra a)-f), omhandlede data, sammen med eventuelle historiske data. Efter anmodning fra en anden kompetent myndighed i en medlemsstat eller EBA giver en kompetent myndighed den pågældende kompetente myndighed eller EBA mere detaljerede oplysninger om forholdene på markedet for beboelsesejendomme eller erhvervsejendomme i denne medlemsstat.

Artikel 430b

Specifikke indberetningskrav vedrørende markedsrisiko

1. Fra datoen for anvendelsen af den i artikel 461a omhandlede delegerede retsakt indberetter institutter, der ikke opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 1, eller i artikel 325a, stk. 1, for alle positioner i handelsbeholdningen og alle positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisici eller råvarerisici, resultaterne af beregningerne ved hjælp af den alternative standardmetode i tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, på samme grundlag, som disse institutter indberetter de forpligtelser, der er fastsat i artikel 92, stk. 3, litra b), nr. i), og artikel 92, stk. 3, litra c).

2. Institutter, som er omhandlet i denne artikels stk. 1, indberetter separat beregningerne i artikel 325c, stk.2, litra a), b) og c), for porteføljen af alle positioner i handelsbeholdningen eller positioner uden for handelsbeholdningen, der er udsat for valutakursrisici og råvarerisici.

3. Ud over kravet i denne artikels stk. 1 skal institutter fra slutningen af en periode på tre år efter datoen for ikrafttrædelsen af de seneste reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i artikel 325bd, stk. 7, artikel 325be, stk. 3, artikel 325bf, stk. 9, og artikel 325bg, stk. 4, for de positioner, der er tildelt handelsenheder, for hvilke de har fået tilladelse af de kompetente myndigheder til at anvende den alternative metode med interne modeller som omhandlet i artikel 325az, stk. 2, indberette resultaterne af beregningerne ved hjælp af den metode, som er fastsat i tredje del, afsnit IV, kapitel 1b, på samme grundlag, som sådanne institutter indberetter de forpligtelser, der er fastsat i artikel 92, stk. 3, litra b), nr. i), og artikel 92, stk. 3, litra c).

4. Med henblik på indberetningskravet i denne artikels stk. 3 indberetter institutter separat beregningerne i artikel 325ba, stk. 1, litra a), nr. i) og ii), og artikel 325ba, stk. 1, litra b), nr. i) og ii), og for porteføljen af alle positioner i handelsbeholdningen eller positioner uden for handelsbeholdningen, som er udsat for valutakursrisici og råvarerisici, der er tildelt handelsenheder, for hvilke instituttet har fået tilladelse af de kompetente myndigheder til at anvende den alternative metode med interne modeller i henhold til artikel 325az, stk. 2.

5. Institutter kan anvende de metoder, der er beskrevet i stk. 1 og 3, sideløbende inden for en koncern, såfremt beregningen efter den i stk. 1 omhandlede metode ikke overstiger 90 % af den samlede beregning. Ellers anvender institutter den i stk. 1 omhandlede metode på alle positioner i handelsbeholdningen og positioner uden for handelsbeholdningen, som er udsat for valutakursrisici og råvarerisici.

6. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge de ensartede indberetningsmodeller, vejledningen i og metoden for anvendelsen af modellerne, indberetningshyppighed og -datoer, definitionerne og de IT-løsninger, der skal anvendes til indberetningen omhandlet i denne artikel.

   Eventuelle nye indberetningskrav fastsat i sådanne gennemførelsesmæssige tekniske standarder finder tidligst anvendelse seks måneder fra datoen for deres ikrafttræden.

   EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2020.

   Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 430c

Gennemførlighedsrapport om det integrerede indberetningssystem

1. EBA udarbejder en rapport om gennemførligheden vedrørende udviklingen af et sammenhængende og integreret system til indsamling af statistiske data, afviklingsdata og tilsynsmæssige data og indberetter sine resultater til Kommissionen senest den … [12 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

2. Ved udarbejdelse af gennemførlighedsrapporten inddrager EBA de kompetente myndigheder og de myndigheder, der har ansvar for indskudsgarantiordninger og afvikling, og navnlig ESCB. Rapporten skal tage højde for det tidligere arbejde, der er udført af ESCB vedrørende integreret dataindsamling, og skal baseres på en samlet cost-benefit-analyse, og den skal mindst omfatte:

a) en oversigt over mængden og omfanget af de aktuelle data, som er blevet indsamlet af de kompetente myndigheder i deres jurisdiktion, samt disses oprindelse og detaljeringsgrad

b) etablering af et fælles glossar over de data, der skal indsamles, for at øge konvergensen af indberetningskravene for så vidt angår regelmæssige indberetningspligter, og for at undgå overflødige forespørgsler

c) indførelse af et blandet udvalg, herunder som minimum EBA og ESCB, til udvikling og gennemførelse af det integrerede indberetningssystem

d) gennemførligheden og en mulig udformning af et centralt dataindsamlingssted for det integrerede indberetningssystem, herunder krav om at sikre en streng fortrolighed af de indsamlede data, stærk autentificering og forvaltning af adgangsrettigheder til systemet og cybersikkerhed, som:

i) omfatter et centralt dataregister med alle statistiske data, afviklingsdata og tilsynsmæssige data i den nødvendige detaljeringsgrad og indberetningsfrekvens for det enkelte institut, og som opdateres med de nødvendige intervaller

ii) fungerer som et kontaktpunkt for de kompetente myndigheder, hvor de modtager, behandler og samler alle dataforespørgsler, hvor forespørgslerne kan sammenlignes med allerede indsamlede indberettede data, og som giver de kompetente myndigheder hurtig adgang til de oplysninger, der er forespurgt om

iii) giver yderligere støtte til de kompetente myndigheder til fremsendelse af dataforespørgsler til institutterne og registrerer de data, der er anmodet om, i det centrale dataregister

iv) har en koordinerende rolle i forbindelse med udveksling af oplysninger og data mellem kompetente myndigheder, og

v) tager højde for de kompetente myndigheders fremgangsmåder og processer og overfører dem til et standardiseret system.

3. Senest et år efter fremlæggelsen af den i denne artikel omhandlede rapport forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, og under hensyntagen til EBA's gennemførlighedsrapport et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet om etablering af et standardiseret og integreret indberetningssystem for indberetningskrav.

---

* Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1)."

119) Ottende del erstattes af følgende:

"OTTENDE DEL
INSTITUTTERS OPLYSNINGSPLIGT

AFSNIT I
ALMINDELIGE PRINCIPPER

Artikel 431
Oplysningskrav og -politikker

1. Institutterne skal offentliggøre de oplysninger, der er fastsat i afsnit II og III, i overensstemmelse med bestemmelserne i dette afsnit, jf. dog undtagelserne i artikel 432.

2. Institutter, der har fået de kompetente myndigheders tilladelse i henhold til tredje del til de instrumenter og metoder, der er omhandlet i afsnit III i nævnte del, skal offentliggøre de oplysninger, der er fastsat deri.

3. Ledelsesorganet eller den øverste ledelse vedtager formelle politikker med henblik på at overholde de oplysningskrav, der er fastsat i denne del, og indføre og opretholde interne procedurer, systemer og kontroller med henblik på at bekræfte, at institutternes oplysninger er hensigtsmæssige og i overensstemmelse med kravene i denne del. Mindst et medlem af ledelsesorganet eller den øverste ledelse skal skriftligt bekræfte, at det pågældende institut har indgivet de oplysninger, der kræves i henhold til denne del, i overensstemmelse med de formelle politikker og interne procedurer, systemer og kontroller. Den skriftlige bekræftelse og de vigtigste elementer i instituttets formelle politikker med henblik på at overholde oplysningskravene medtages i instituttets offentliggjorte oplysninger.

De oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til denne del, skal underkastes samme grad af intern verifikation, som gælder for ledelsesberetningen i instituttets finansielle rapport.

Institutterne skal også have politikker med henblik på at bekræfte, at de offentliggjorte oplysninger giver markedsdeltagerne et retvisende billede af deres risikoprofil. Hvis institutterne konstaterer, at de oplysninger, der kræves i henhold til denne del, ikke giver markedsdeltagerne et retvisende billede af deres risikoprofil, skal de offentliggøre oplysninger ud over de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til denne del. Alligevel skal institutterne kun offentliggøre oplysninger, der er væsentlige, og som ikke er institutternes ejendom eller fortrolige i henhold til artikel 432.

4. Alle kvantitative oplysninger ledsages af kvalitative oplysninger og andre supplerende oplysninger, som måtte være nødvendige, for at brugerne af disse oplysninger kan forstå de kvantitative oplysninger, med særlig fremhævelse af væsentlige ændringer i oplysningerne sammenlignet med de tidligere offentliggjorte oplysninger.

5. Institutterne skal på anmodning skriftligt underrette SMV'er og andre virksomheder, der ansøger om lån, om baggrunden for deres ratingafgørelser. De administrative omkostninger i forbindelse med denne underretning skal stå i passende forhold til lånets størrelse.

Artikel 432

Uvæsentlige eller fortrolige oplysninger og oplysninger, der er institutternes ejendom

1. Med undtagelse af de oplysninger, som er omhandlet i artikel 435, stk. 2, litra c), og i artikel 437 og 450, kan institutter undlade at offentliggøre en eller flere af de oplysninger, der er anført i afsnit II og III, hvis den information, der formidles ved disse offentliggørelser, ikke betragtes som væsentlig.

   Oplysninger betragtes som væsentlige i forbindelse med oplysningspligten, hvis udeladelse eller fejlcitering af disse oplysninger kan ændre eller påvirke en brugers vurdering eller beslutninger, når vedkommende baserer sig på de pågældende oplysninger med henblik på at træffe økonomiske beslutninger.

   EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for, hvordan institutterne skal anvende væsentlighedsprincippet i forhold til oplysningskravene i afsnit II og III.

2. Institutterne kan også udelade en eller flere af de oplysninger, der er anført i afsnit II og III, hvis disse oplysninger anses for at være instituttets ejendom eller fortrolige i henhold til dette stykke, undtagen oplysninger omhandlet i artikel 437 og 450.

Oplysninger betragtes som et instituts ejendom, hvis offentliggørelse af oplysningerne vil underminere instituttets konkurrenceevne. De kan omfatte oplysninger om produkter eller systemer, som ville gøre instituttets investeringer i disse produkter eller systemer mindre værdifulde, hvis konkurrenter fik adgang til oplysningerne.

Oplysninger betragtes som fortrolige, hvis der foreligger forpligtelser over for kunder eller andre modparter, der indebærer et fortrolighedskrav.

EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for, hvordan institutterne skal behandle oplysninger, der er institutternes ejendom, og fortrolige oplysninger i forhold til oplysningskravene i afsnit II og III.

3. I de i stk. 2 omhandlede undtagelsestilfælde skal det pågældende institut i forbindelse med de offentliggjorte oplysninger anføre, at specifikke oplysninger ikke offentliggøres, og angive begrundelsen for ikke at offentliggøre disse oplysninger og offentliggøre mere generelle oplysninger om det emne, der er omfattet af oplysningskravet, medmindre selve emnet må betragtes som instituttets ejendom eller som fortroligt.

Artikel 433

Offentliggørelseshyppighed og -omfang

Institutterne foretager den offentliggørelse, der kræves i henhold til afsnit II og III, på den måde, der er beskrevet i artikel 433a, 433b og 433c.

Den årlige offentliggørelse finder sted samme dato som offentliggørelsen af institutternes årsregnskab eller så hurtigt som muligt derefter.

Halvårlige eller kvartalsvise offentliggørelser finder sted samme dato som offentliggørelsen af institutternes finansielle rapporter for den tilsvarende periode såfremt relevant eller så hurtigt som muligt derefter.

Enhver forsinkelse mellem datoen for offentliggørelsen af oplysningerne i henhold til denne del og det relevante årsregnskab skal være rimelig og må under ingen omstændigheder overskride den tidsfrist, som de kompetente myndigheder har fastsat i henhold til artikel 106 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 433a

Store institutters offentliggørelse

1. Store institutter offentliggør de oplysninger, der er anført nedenfor, med følgende hyppighed:

    a) alle oplysninger omhandlet i denne del årligt

b) halvårligt oplysningerne omhandlet i:

i) artikel 437, litra a)

ii) artikel 438, litra e)

iii) artikel 439, litra e)-l)

iv) artikel 440

v) artikel 442, litra c), e), f) og g)

vi) artikel 444, litra e)

vii) artikel 445

viii) artikel 448, stk. 1, litra a) og b)

ix) artikel 449, litra j)-l)

x) artikel 451, stk. 1, litra a) og b)

xi) artikel 451a, stk. 3

xii) artikel 452, litra g)

xiii) artikel 453, litra f)-j)

xiv) artikel 455, litra d), e) og g)

c) kvartalsvis oplysningerne nævnt i:

i) artikel 438, litra d) og h)

ii) de væsentlige målekriterier, der er omhandlet i artikel 447

iii) artikel 451a, stk. 2.

2. Uanset stk. 1 offentliggør store institutter, der ikke er globale systemisk vigtige institutter, og som er ikkebørsnoterede institutter, de oplysninger, der er anført nedenfor, med følgende hyppighed:

a) alle oplysninger omhandlet i denne del årligt

b) de væsentlige målekriterier, der er omhandlet i artikel 447, halvårligt.

3. Store institutter, der er omfattet af artikel 92a eller 92b, offentliggør de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 437a, halvårligt, bortset fra de væsentlige målekriterier, der er omhandlet i artikel 447, litra h), som offentliggøres kvartalsvist.

Artikel 433b

Små og ikkekomplekse institutters offentliggørelse

1. Små og ikkekomplekse institutter offentliggør de oplysninger, der er anført nedenfor, med følgende hyppighed:

   a) årligt oplysningerne omhandlet i:

      i) artikel 435, stk. 1, litra a), e) og f)

      ii) artikel 438, litra d)

      iii) artikel 450, stk. 1, litra a)-d) og litra h), i) og j)

   b) halvårligt de væsentlige målekriterier, der er omhandlet i artikel 447.

2. Uanset nærværende artikels stk. 1 offentliggør små og ikkekomplekse institutter, der er ikkebørsnoterede institutter, årligt de væsentlige målekriterier, der er omhandlet i artikel 447.

Artikel 433c

Andre institutters offentliggørelse

1. De institutter, der ikke er omfattet af artikel 433a eller 433b, offentliggør de oplysninger, der er anført nedenfor, med følgende hyppighed:

   a) alle oplysninger, der kræves i henhold til denne del, årligt

b) de væsentlige målekriterier, der er omhandlet i artikel 447, halvårligt.

2. Uanset nærværende artikels stk. 1 offentliggør andre institutter, der ikke er børsnoterede institutter, følgende oplysninger årligt:

a) artikel 435, stk. 1, litra a), e) og f)

b) artikel 435, stk. 2, litra a), b) og c)

c) artikel 437, litra a)

d) artikel 438, litra c) og d)

e) de væsentlige målekriterier, der er omhandlet i artikel 447

f) artikel 450, stk. 1, litra a)-d) og litra h)-k).

Artikel 434

Medier til offentliggørelse

1. Institutterne offentliggør alle de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit II og III, i elektronisk format og på ét medie eller på ét sted. Dette ene medie eller sted skal være et enkeltstående dokument, der giver brugere af disse oplysninger umiddelbar adgang til tilsynsoplysninger, eller et separat afsnit, der er indsat i eller vedhæftet institutternes regnskaber eller finansielle rapporter, som indeholder de krævede oplysninger, og som er let genkendelige for disse brugere.

2. Institutterne stiller et arkiv af de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til denne del, til rådighed på deres websted eller et andet hensigtsmæssigt sted, hvis de ikke har et websted. Dette arkiv skal være tilgængeligt i en periode, der mindst svarer til den opbevaringsperiode, der er fastsat i den nationale ret vedrørende oplysninger i institutternes finansielle rapporter.

Artikel 434a
Ensartede offentliggørelsesformater

EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede offentliggørelsesformater samt tilhørende anvisninger for, hvordan de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit II og III, offentliggøres.

Disse ensartede offentliggørelsesformater skal formidle tilstrækkeligt omfattende og sammenlignelige oplysninger til, at brugerne af disse oplysninger kan vurdere institutternes risikoprofiler og deres overholdelse af kravene i første til syvende del. For at fremme sammenligneligheden af oplysninger søger de gennemførelsesmæssige tekniske standarder at sikre overensstemmelse mellem offentliggørelsesformater og internationale standarder for fremlæggelse af oplysninger.

Ensartede offentliggørelsesformater skal være i tabelform, hvis det er hensigtsmæssigt.

EBA forelægger Kommissionen disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder senest den ... [12 måneder efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFSNIT II

TEKNISKE KRITERIER VEDRØRENDE GENNEMSIGTIGHED OG OFFENTLIGGØRELSE

Artikel 435

Offentliggørelse af risikostyringsmålsætninger og -politikker

1. Institutterne skal offentliggøre deres risikostyringsmålsætninger og -politikker for hver enkelt risikokategori, herunder de risici, der er omhandlet i dette afsnit. Offentliggørelsen skal omfatte:

   a) strategier og procedurer til styring af de pågældende risikokategorier

   b) strukturen i og tilrettelæggelsen af den relevante risikostyringsfunktion, herunder oplysninger om dens kompetence, beføjelser og ansvar ifølge instituttets stiftelsesdokument og vedtægter

   c) omfanget og arten af systemer til risikorapportering og -måling

   d) politikker til risikoafdækning og -reduktion samt strategier og procedurer til overvågning af afdæknings- og reduktionsmekanismernes løbende effektivitet

   e) en erklæring godkendt af ledelsesorganet om, hvorvidt det pågældende instituts risikostyringsordninger er tilstrækkelige, som giver sikkerhed for, at de indførte risikostyringssystemer er tilstrækkelige i forhold til instituttets profil og strategi

f) en koncis risikoerklæring godkendt af ledelsesorganet med en kortfattet beskrivelse af det pågældende instituts overordnede risikoprofil i tilknytning til dets forretningsstrategi; erklæringen skal indeholde:

i) nøgletal, der giver eksterne aktører et fuldstændigt billede af instituttets risikostyring, herunder af samspillet mellem instituttets risikoprofil og den risikotolerance, som ledelsesorganet har fastsat

ii) oplysninger om koncerninterne transaktioner og transaktioner med relaterede parter, der kan have væsentlig indvirkning på den konsoliderede koncerns risikoprofil.

2. Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende ledelsessystemer:

a) antallet af bestyrelsesposter, som indehaves af medlemmer af ledelsesorganet

b) ansættelsespolitikken for medlemmer af ledelsesorganet og deres viden, faglige kompetence og ekspertise

c) politikken for mangfoldighed hvad angår udvælgelsen af medlemmer af ledelsesorganet samt eventuelle relevante målsætninger i denne politik og oplysninger om, i hvilket omfang disse målsætninger er blevet opfyldt

d) hvorvidt instituttet har nedsat et selvstændigt risikoudvalg, og et antallet af møder i risikoudvalget

e) beskrivelse af informationsstrømmen vedrørende risiko til ledelsesorganet.

Artikel 436

Offentliggørelse af anvendelsesområdet

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende anvendelsesområdet for denne forordning:

a) navnet på det institut, på hvilket denne forordning finder anvendelse

b) en afstemning mellem de konsoliderede regnskaber udarbejdet i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler og de konsoliderede regnskaber udarbejdet i overensstemmelse med kravene vedrørende tilsynsmæssig konsolidering omhandlet i første del, afsnit II, afdeling 2 og 3. Denne afstemning skal vise forskellene mellem regnskabsmæssig og tilsynsmæssig konsolidering og de juridiske enheder, der er omfattet af den tilsynsmæssige konsolidering, når den afviger fra den regnskabsmæssige konsolidering; i oversigten over de juridiske enheder, der er omfattet af tilsynsmæssig konsolidering, beskrives den tilsynsmæssige konsolideringsmetode, når den er forskellig fra regnskabskonsolideringsmetoden, om disse enheder er fuldt eller proportionalt konsoliderede, og om interesserne i disse juridiske enheder er fratrukket kapitalgrundlaget

c) en opdeling af aktiver og passiver i de konsoliderede regnskaber, der er udarbejdet i overensstemmelse med kravene vedrørende tilsynsmæssig konsolidering i medfør af første del, afsnit II, afdeling 2 og 3, opdelt efter risikotype som omhandlet i denne del

d) en afstemning, som viser de vigtigste årsager til forskelle mellem de regnskabsmæssige værdier i regnskaberne ved tilsynsmæssig konsolidering som defineret i første del, afsnit II, afdeling 2 og 3, og eksponeringsværdien anvendt i tilsynsøjemed; denne afstemning suppleres med kvalitative oplysninger om disse vigtigste årsager til forskelle

e) for så vidt angår eksponeringer i og uden for handelsbeholdningen, som justeres i overensstemmelse med artikel 34 og artikel 105, en opdeling af beløbene for de elementer, der udgør et instituts forsigtige værdiansættelsesjustering, efter risikotype, og de samlede elementer for positioner i og uden for handelsbeholdningen hver for sig

f) alle nuværende eller forventede væsentlige, praktiske eller juridiske hindringer for en hurtig overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af fordringer mellem moderselskabet og dets datterselskaber

g) det samlede beløb, hvormed det faktiske kapitalgrundlag er mindre end krævet i alle datterselskaber, der ikke er omfattet af konsolideringen, samt navnet eller navnene på disse datterselskaber

h) de omstændigheder, der ligger til grund for anvendelsen af undtagelsen i artikel 7 eller den individuelle konsolideringsmetode omhandlet i artikel 9, såfremt det er relevant.

Artikel 437

Offentliggørelse af kapitalgrundlag

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende deres kapitalgrundlag:

a) en fuldstændig afstemning mellem egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter, supplerende kapitalposter samt filtre og fradrag, der anvendes på instituttets kapitalgrundlag i henhold til artikel 32-36, 56, 66 og 79, og balancen i instituttets reviderede regnskaber

b) en beskrivelse af hovedtrækkene ved de egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, som er udstedt af instituttet

c) de komplette vilkår og betingelser for alle egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter

d) en særskilt offentliggørelse af arten og størrelsen af følgende:

   i) hvert filter, der anvendes i henhold til artikel 32-35

   ii) poster fratrukket i henhold til artikel 36, 56 og 66

   iii) poster, der ikke er fratrukket i henhold til artikel 47, 48, 56, 66 og 79

e) en beskrivelse af alle begrænsninger, der anvendes ved beregningen af kapitalgrundlaget i henhold til denne forordning, og de instrumenter, filtre og fradrag, som disse begrænsninger finder anvendelse på

f) en fyldestgørende redegørelse for det grundlag, som kapitalprocenter er beregnet på, såfremt disse kapitalprocenter er beregnet ved anvendelse af kapitalgrundlagselementer fastsat på et andet grundlag end det, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 437a

Offentliggørelse af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

Institutter, der er omfattet af artikel 92a eller 92b, offentliggør følgende oplysninger om deres kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver:

a) sammensætningen af deres kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver samt deres løbetid og hovedtræk

b) de nedskrivningsrelevante passivers stilling i kreditorrækkefølgen

c) den samlede værdi af hver udstedelse af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter omhandlet i artikel 72b og værdien af disse udstedelser, der er medtaget i nedskrivningsrelevante passivposter inden for de grænser, der er anført i artikel 72b, stk. 3 og 4

d) den samlede værdi af udelukkede passiver omhandlet i artikel 72a, stk. 2.

Artikel 438

Offentliggørelse af kapitalgrundlagskrav og risikovægtede eksponeringsværdier

Institutterne offentliggør følgende oplysninger vedrørende deres overholdelse af denne forordnings artikel 92 og kravene i artikel 73 og i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU:

a) en oversigt over deres metode til vurdering af, hvorvidt deres interne kapital er tilstrækkelig til at understøtte nuværende og fremtidige aktiviteter

b) størrelsen af yderligere kapitalgrundlagskrav baseret på den tilsynsmæssige kontrolproces, der er omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU, og sammensætningen heraf for så vidt angår egentlige kernekapitalinstrumenter, hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter

c) efter anmodning fra den relevante kompetente myndighed resultatet af instituttets proces til vurdering af den interne kapital

d) den samlede risikovægtede eksponeringsværdi og det tilsvarende samlede kapitalgrundlagskrav fastsat i henhold til artikel 92, opdelt efter de forskellige risikokategorier, der er anført i tredje del, og, hvis det er relevant, en forklaring af, hvordan anvendelsen af nedre grænser for kapital og manglende fradrag af poster i kapitalgrundlaget påvirker beregningen af kapitalgrundlaget og de risikovægtede eksponeringsværdier

e) de balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer, de risikovægtede eksponeringsværdier og tilknyttede forventede tab for hver kategori af specialiseret långivning, der er omhandlet i tabel 1 i artikel 153, stk. 5, og de balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer og risikovægtede eksponeringsværdier for de kategorier af aktieeksponeringer, der er omhandlet i artikel 155, stk. 2

f) eksponeringsværdien og den risikovægtede eksponeringsværdi for kapitalgrundlagsinstrumenter i et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab eller et forsikringsholdingselskab, som institutterne ikke fradrager i deres kapitalgrundlag i henhold til artikel 49, når de beregner deres kapitalkrav på individuelt, delkonsolideret og konsolideret niveau

g) det supplerende kapitalgrundlagskrav og det finansielle konglomerats kapitalprocent beregnet i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/87/EF og bilag I til nævnte direktiv ved anvendelse af metode 1 eller 2 som omhandlet i nævnte bilag

h) de variationer i de risikovægtede eksponeringsværdier i den indeværende indberetningsperiode sammenlignet med den umiddelbart forudgående indberetningsperiode, der følger af anvendelsen af interne modeller, herunder en oversigt over de vigtigste faktorer bag disse variationer.

Artikel 439

Offentliggørelse af eksponeringer mod modpartskreditrisiko

Institutterne offentliggør følgende oplysninger om deres eksponering mod modpartskreditrisiko som omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 6:

a) en redegørelse for den metodologi, der har dannet grundlag for fastsættelse af intern kapital og kreditgrænser i forbindelse med modpartskrediteksponeringer, herunder de metoder, der anvendes til at knytte disse grænser til eksponeringer mod centrale modparter

b) en redegørelse for politikkerne vedrørende garantier og andre kreditbegrænsende foranstaltninger, f.eks. politikker, der skal sikre, at der stilles sikkerhed og oprettes kreditreserver

c) en redegørelse for de politikker, der gælder for generel "wrong-way"-risiko og specifik "wrong-way"-risiko som defineret i artikel 291

d) værdien af sikkerhed, som instituttet skal tilvejebringe, hvis dets kreditrating nedjusteres

e) værdien af adskilt og ikkeadskilt sikkerhed, der er modtaget og stillet for hver type sikkerhed, yderligere fordelt på sikkerhed anvendt til derivater og værdipapirfinansieringstransaktioner

f) for derivattransaktioner eksponeringsværdierne før og efter virkningen af kreditrisikoreduktion som fastsat efter de metoder, der er omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3-6, uanset hvilken metode der finder anvendelse, og de tilknyttede risikoeksponeringsværdier opdelt efter metode, der finder anvendelse

g) for værdipapirfinansieringstransaktioner eksponeringsværdierne før og efter virkningen af kreditrisikoreduktion som fastsat efter de metoder, der er omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 4 og 6, uanset hvilken metode der finder anvendelse og de tilknyttede risikoeksponeringsværdier opdelt efter metode, der finder anvendelse

h) eksponeringsværdierne efter virkningerne af kreditrisikoreduktion og tilknyttede risikoeksponeringer for kapitalkrav for kreditværdijustering særskilt for hver metode som fastsat i tredje del, afsnit VI

i) eksponeringsværdien mod centrale modparter og de tilknyttede risikoeksponeringer inden for anvendelsesområdet for tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 9, særskilt for kvalificerende og ikkekvalificerende centrale modparter og opdelt efter eksponeringstype

j) de nominelle værdier og dagsværdien af kreditderivattransaktioner; kreditderivattransaktioner opdeles efter produkttype; inden for hver produkttype fordeles kreditderivattransaktioner yderligere på købt og solgt kreditrisikoafdækning

k) estimeringen af alfa, såfremt instituttet har fået tilladelse af de kompetente myndigheder til at anvende sin egen estimering af alfa i henhold til artikel 284, stk. 9

l) særskilt de oplysninger, der er omhandlet i artikel 444, litra e), og artikel 452, litra g)

m) for institutter, der anvender de metoder, som er omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 4-5, størrelsen af deres balanceførte og ikkebalanceførte derivataktiviteter beregnet i henhold til artikel 273a, stk. 1 eller 2, alt efter hvad der er relevant.

Hvis en medlemsstats centralbank yder likviditetsstøtte i form af swaptransaktioner, der er sikkerhedsstillelse, kan den kompetente myndighed give institutterne dispensation fra kravene i første afsnit, litra d) og e), såfremt den kompetente myndighed finder, at offentliggørelse af de oplysninger, der er omhandlet heri, kan afsløre, at der er ydet likviditetsstøtte. Med henblik herpå fastsætter den kompetente myndighed passende tærskler og objektive kriterier.

Artikel 440

Offentliggørelse af kontracykliske kapitalbuffere

Institutterne offentliggør følgende oplysninger om deres overholdelse af kravet om en kontracyklisk kapitalbuffer som omhandlet i afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU:

a) den geografiske fordeling af eksponeringsværdierne og de risikovægtede eksponeringsværdier af deres krediteksponeringer, der anvendes som grundlag for beregningen af deres kontracykliske kapitalbuffer

b) størrelsen af den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

Artikel 441

Offentliggørelse af indikatorer for global systemisk betydning

G-SII'er offentliggør på årsbasis værdierne af de indikatorer, som anvendes til at beregne deres tal i overensstemmelse med den metode til identifikation, der er omhandlet i artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 442

Offentliggørelse af eksponeringer mod kreditrisiko og udvandingsrisiko

Institutterne offentliggør følgende oplysninger om deres eksponeringer mod kreditrisiko og udvandingsrisiko:

a) det anvendelsesområde og de definitioner, som de anvender i regnskabsøjemed for så vidt angår "forfaldne" og "værdiforringede" fordringer, og eventuelle forskelle mellem definitionerne af "forfaldne" og "misligholdte" fordringer i regnskabs- og tilsynsøjemed

b) en beskrivelse af de anvendte fremgangsmåder og metoder til fastsættelse af specifikke og generelle kreditrisikojusteringer

c) oplysninger om værdien og kvaliteten af ikkenødlidende og nødlidende eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser for så vidt angår lån, gældsinstrumenter og ikkebalanceførte eksponeringer, herunder deres tilknyttede ændringer i akkumuleret værdiforringelse, hensættelser og negativ dagsværdi som følge af kreditrisiko og værdien af modtaget sikkerhed og modtagne finansielle garantier

d) en aldersfordelingsanalyse af forfaldne eksponeringer

e) de regnskabsmæssige bruttoværdier af både misligholdte og ikkemisligholdte eksponeringer, de akkumulerede specifikke og generelle kreditrisikojusteringer, de akkumulerede afskrivninger af disse eksponeringer og de regnskabsmæssige nettoværdier og deres fordeling på geografisk område og industritype og for så vidt angår lån, gældsinstrumenter og ikkebalanceførte eksponeringer

f) ændringer i bruttoværdien af misligholdte balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer, herunder som minimum oplysninger om primo- og ultimosaldo for disse eksponeringer, bruttoværdien af den del af disse eksponeringer, der måtte være ført tilbage som ikkemisligholdt eller være genstand for afskrivning

g) fordelingen af lån og gældsinstrumenter efter restløbetid.

Artikel 443

Offentliggørelse af oplysninger om behæftede og ubehæftede aktiver

Institutterne offentliggør oplysninger om deres behæftede og ubehæftede aktiver. Til dette formål anvender institutterne den regnskabsmæssige værdi pr. eksponeringsklasse fordelt på aktivkvalitet og den samlede værdi af den regnskabsmæssige værdi, der er behæftet og ubehæftet. Offentliggørelse af oplysninger om behæftede og ubehæftede aktiver omfatter ikke oplysninger om likviditetsstøtte i en krisesituation ydet af centralbanker.

Artikel 444

Offentliggørelse af oplysninger om anvendelse af standardmetoden

Institutter, der beregner deres risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2, offentliggør følgende oplysninger for hver af de eksponeringsklasser, der er anført i artikel 112:

a) navnene på de udpegede ECAI'er og eksportkreditagenturer (ECA'er) samt årsagerne til eventuelle ændringer af nævnte udpegninger i indberetningsperioden

b) eksponeringsklasserne, som de enkelte ECAI'er eller ECA'er anvendes til

c) en beskrivelse af proceduren for overførsel af kreditvurderinger for udsteder og udstedelse til poster uden for handelsbeholdningen

d) sammenhængen mellem den eksterne kreditvurdering for hvert af de udpegede ECAI'er eller ECA'er og de risikovægte, der svarer til kreditkvalitetstrinnene i tredje del, afsnit II, kapitel 2, under hensyntagen til, at det ikke er nødvendigt at offentliggøre disse oplysninger, hvis instituttet overholder den standardhenførsel, som EBA har offentliggjort

e) eksponeringernes værdi og eksponeringernes værdi efter kreditrisikoreduktion i forbindelse med de forskellige kreditkvalitetstrin, som omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 2, efter eksponeringsklasse samt eksponeringer, der fratrækkes kapitalgrundlaget.

Artikel 445
Offentliggørelse af eksponering mod markedsrisiko

Institutter, der beregner deres kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 92, stk. 3, litra b) og c), offentliggør de pågældende krav særskilt for hver risiko, der er omhandlet i nævnte litraer. Endvidere offentliggøres kapitalgrundlagskrav i relation til securitiseringspositioners specifikke renterisiko særskilt.

Artikel 446

Offentliggørelse af oplysninger om operationel risikostyring

Institutterne offentliggør følgende oplysninger om deres operationelle risikostyring:

a) de metoder til vurdering af kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko, som finder anvendelse for instituttet

b) en beskrivelse af metoden i artikel 312, stk. 2, hvis denne anvendes af instituttet, som skal omfatte en redegørelse for de relevante interne og eksterne faktorer, som indgår i instituttets avancerede målemetode

c) anvendelsesområde og -omfang for de forskellige metoder, der anvendes, i tilfælde af delvis anvendelse.

Artikel 447

Offentliggørelse af væsentlige målekriterier

Institutterne offentliggør følgende væsentlige målekriterier i tabelformat:

a) sammensætningen af deres kapitalgrundlag og kapitalgrundlagskrav som beregnet i henhold til artikel 92

b) det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3

c) størrelse og sammensætning af det yderligere kapitalgrundlag, som institutterne skal besidde i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU, hvis det er relevant

d) det kombinerede bufferkrav, som institutterne skal besidde i henhold til afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU

e) deres gearingsgrad og det samlede eksponeringsmål som beregnet i henhold til artikel 429

f) følgende oplysninger vedrørende deres likviditetsdækningsgrad som beregnet i overensstemmelse med den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt:

   i) gennemsnittet eller efter omstændighederne gennemsnittene af deres likviditetsdækningsgrad på grundlag af observationer ved månedens udgang i den forudgående periode på 12 måneder for hvert kvartal i den pågældende indberetningsperiode

   ii) gennemsnittet eller efter omstændighederne gennemsnittene af de samlede likvide aktiver efter anvendelse af de relevante haircuts, der er medtaget i likviditetsbufferen i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, på grundlag af observationer ved månedens udgang i den forudgående periode på 12 måneder for hvert kvartal i den pågældende indberetningsperiode

iii) gennemsnittene af deres udgående pengestrømme, indgående pengestrømme og udgående nettopengestrømme beregnet i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, på grundlag af observationer ved månedens udgang i den forudgående periode på 12 måneder for hvert kvartal i den pågældende indberetningsperiode

g) følgende oplysninger om deres krav vedrørende stabil nettofinansiering som beregnet i henhold til sjette del, afsnit IV:

i) net stable funding ratio ved udgangen af hvert kvartal i den pågældende indberetningsperiode

ii) tilgængelig stabil finansiering ved udgangen af hvert kvartal i den pågældende indberetningsperiode

iii) krævet stabil finansiering ved udgangen af hvert kvartal i den pågældende indberetningsperiode

h) deres kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i procent og disses komponenter, tæller og nævner, som beregnet i henhold til artikel 92a og 92b og fordelt på niveauet for hver afviklingskoncern, hvis det er relevant.

Artikel 448

Offentliggørelse af eksponeringer mod renterisici i positioner, der ikke indgår i handelsbeholdningen

1. Fra den … [to år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] offentliggør institutterne følgende kvantitative og kvalitative oplysninger om de risici, der opstår som følge af potentielle renteændringer, der påvirker både den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægterne fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter, jf. artikel 84 og artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU:

   a) ændringerne i den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag beregnet under de seks stødscenarier i forbindelse med tilsyn, som er omhandlet i artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU for den indeværende og foregående indberetningsperiode

   b) ændringerne i nettorenteindtægterne beregnet under de to stødscenarier i forbindelse med tilsyn, som er omhandlet i artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU for den indeværende og foregående indberetningsperiode

   c) en beskrivelse af de vigtigste modellerings- og parameterantagelser, bortset fra de i artikel 98, stk. 5a, litra b) og c), i direktiv 2013/36/EU omhandlede, der anvendes ved beregning af ændringer i den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægter, jf. litra a) og b) i dette stykke

d) en forklaring af betydningen af de risikomål, der offentliggøres i henhold til litra a) og b), og af betydelige variationer i disse risikomål siden referencedatoen for den foregående indberetning

e) beskrivelsen af, hvordan institutterne definerer, måler, begrænser og kontrollerer renterisikoen i forbindelse med deres aktiviteter uden for handelsbeholdningen med henblik på de kompetente myndigheders tilsyn i henhold til artikel 84 i direktiv 2013/36/EU, herunder:

i) en beskrivelse af de specifikke risikomål, som institutterne bruger til at evaluere ændringer i den økonomiske værdi af deres kapitalgrundlag og nettorenteindtægter

ii) en beskrivelse af de vigtigste modellerings- og parameterantagelser, der anvendes i institutternes interne målesystemer, og som adskiller sig fra de fælles modellerings- og parameterantagelser, der er omhandlet i artikel 98, stk. 5a, i direktiv 2013/36/EU, i forbindelse med beregningen af ændringer i den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægter, herunder rationalet for disse forskelle

iii) en beskrivelse af de scenarier for rentestød, som institutterne anvender til at estimere denne renterisiko

iv) anerkendelsen af virkningen af afdækningen af disse renterisici, herunder interne afdækninger, der opfylder kravene i artikel 106, stk. 3

v) en oversigt over, hvor ofte renterisikoen evalueres

f) en beskrivelse af de overordnede risikostyrings- og begrænsningsstrategier for disse risici

g) gennemsnitlig og længste rentetilpasningsfrist, der er fastsat for indskud med ubestemt løbetid.

2. Uanset stk. 1 finder kravene i denne artikels stk. 1, litra c), og denne artikels stk. 1, litra e), nr. i)-iv), ikke anvendelse på institutter, der anvender standardmetoden eller den forenklede standardmetode, som er omhandlet i artikel 84, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU.

Artikel 449

Offentliggørelse af eksponeringer mod securitiseringspositioner

Institutter, der beregner risikovægtede eksponeringer i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 5, eller kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 337 eller 338, offentliggør følgende oplysninger særskilt for aktiviteter i handelsbeholdningen og aktiviteter uden for handelsbeholdningen:

a) en beskrivelse af deres securitiserings- og resecuritiseringsaktiviteter, herunder deres risikostyrings- og investeringsmål i forbindelse med disse aktiviteter, deres rolle i securitiserings- og resecuritiseringstransaktioner, om de anvender simpel, transparent og standardiseret securitisering (STS) som defineret i artikel 242, nr. 10), og det omfang, hvori de anvender securitiseringstransaktioner til at overføre kreditrisikoen ved de securitiserede eksponeringer til tredjeparter, med, hvis det er relevant, en særskilt beskrivelse af deres risikooverførselspolitik for syntetisk securitisering

b) den type risici, de er eksponeret mod i deres securitiserings- og resecuritiseringsaktiviteter, efter de relevante securitiseringspositioners rangorden, idet der skelnes mellem STS- og ikke-STS-positioner, og

   i) risiko, som beholdes i egne transaktioner

   ii) risiko, der er opstået i forbindelse med transaktioner, der hidrører fra tredjeparter

c) deres metoder til beregning af de risikovægtede eksponeringer, som de anvender i forbindelse med deres securitiseringsaktiviteter, herunder de typer securitiseringspositioner, hvorpå de enkelte metoder anvendes, og med en skelnen mellem STS- og ikke-STS-positioner

d) en liste over SSPE'er, der tilhører en af følgende kategorier, med en beskrivelse af typerne af deres eksponeringer mod disse SSPE'er, herunder derivatkontrakter:

   i) SSPE'er, som erhverver eksponeringer, der hidrører fra institutterne

   ii) SSPE'er, som er organiseret af institutterne

   iii) SSPE'er og andre juridiske enheder, til hvilke institutterne leverer securitiseringsrelaterede tjenester som f.eks. rådgivning, tjenester vedrørende aktiver eller forvaltningstjenester

   iv) SSPE'er, der indgår i institutternes tilsynsmæssige konsolidering

e) en liste over juridiske enheder, som institutterne ifølge deres oplysninger har ydet støtte i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 5

f) en liste over juridiske enheder, der er tilknyttet institutterne, og som investerer i securitiseringer, der hidrører fra institutterne, eller i securitiseringspositioner, der er udstedt af SSPE'er, som er organiseret af institutterne

g) et resumé af deres regnskabspolitikker for securitiseringsaktiviteter og, hvis det er relevant, fordelt på securitiserings- og resecuritiseringspositioner

h) navnene på de ECAI'er, der anvendes i forbindelse med securitiseringer, og de typer af eksponeringer, som de enkelte institutter benyttes til

i) hvis det er relevant, en beskrivelse af den interne vurderingsmetode som omhandlet i tredje del, afsnit II, kapitel 5, herunder strukturen i den interne vurderingsprocedure og relationen mellem den interne vurdering og den eksterne rating fra det relevante ECAI offentliggjort i henhold til litra h), kontrolmekanismerne til den interne vurderingsprocedure med en redegørelse for uafhængighed, ansvarlighed og gennemgang af den interne vurderingsprocedure, de eksponeringstyper, som den interne vurderingsprocedure anvendes på, og de stressfaktorer, der benyttes til at bestemme forbedringen af kreditkvaliteten

j) særskilt for positioner i og uden for handelsbeholdningen regnskabsværdien af securitiseringseksponeringer, herunder oplysninger om, hvorvidt institutter har overført en betydelig kreditrisiko, jf. artikel 244 og 245, som institutter handler som eksponeringsleverende eller organiserende institut eller investor for, opdelt i traditionelle og syntetiske securitiseringer og for STS- og ikke-STS-transaktioner og efter typen af securitiseringseksponering

k) for positioner uden for handelsbeholdningen følgende oplysninger:

i) det samlede beløb for securitiseringspositioner, såfremt institutterne handler som eksponeringsleverende eller organiserende institut, og de tilknyttede risikovægtede aktiver og kapitalkrav efter tilsynsmæssige metoder, herunder eksponeringer, der fratrækkes kapitalgrundlaget eller risikovægtes med 1 250 %, opdelt i traditionelle og syntetiske securitiseringer og i securitiserings- og resecuritiseringseksponeringer, særskilt for STS- og ikke-STS-positioner, og yderligere opdelt i et meningsfuldt antal risikovægt- eller kapitalkravsintervaller og efter metoder, der anvendes til at beregne kapitalkrav

ii) det samlede beløb for securitiseringspositioner, hvor institutterne handler som investor, og de tilknyttede risikovægtede aktiver og kapitalkrav efter tilsynsmæssige metoder, herunder eksponeringer, der fratrækkes kapitalgrundlaget eller risikovægtes med 1 250 %, opdelt i traditionelle og syntetiske securitiseringer, securitiserings- og resecuritiseringspositioner og STS- og ikke-STS-positioner og yderligere opdelt i et meningsfuldt antal risikovægt- eller kapitalkravsintervaller og efter metoder, der anvendes til at beregne kapitalkrav

l) for eksponeringer, som er securitiseret af instituttet, omfanget af misligholdte eksponeringer og omfanget af specifikke kreditrisikojusteringer foretaget af instituttet i løbet af den indeværende periode, begge opdelt efter eksponeringstype.

Artikel 449a

Offentliggørelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici (ESG-risici)

Fra den ... [tre år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] skal store institutter, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i direktiv 2014/65/EU, offentliggøre oplysninger om ESG-risici, herunder fysiske risici og overgangsrisici som defineret i den rapport, der er omhandlet i artikel 98, stk. 8, i direktiv 2013/36/EU.

De i stk. 1 omhandlede oplysninger offentliggøres årligt det første år og halvårligt derefter.

Artikel 450

Offentliggørelse af aflønningspolitik

1. Institutter offentliggør følgende oplysninger om deres aflønningspolitik og praksis for de kategorier af medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil:

   a) oplysninger om beslutningsprocessen i forbindelse med fastlæggelsen af aflønningspolitikken samt antallet af møder, som afholdes af det hovedorgan, der fører tilsyn med aflønningen i løbet af regnskabsåret, herunder oplysninger om sammensætningen af og mandatet for et eventuelt løn- og vederlagsudvalg og om den eksterne ekspert, som er blevet konsulteret med henblik på fastlæggelsen af aflønningspolitikken, og de relevante berørte parters rolle

   b) oplysninger om sammenhængen mellem medarbejdernes løn og resultater

   c) de vigtigste karakteristika ved aflønningssystemets opbygning, herunder oplysninger om, hvilke kriterier der lægges til grund for resultatmålinger og risikojusteringer, udskydelsespolitik og optjeningskriterier

   d) forholdene mellem fast og variabel aflønning fastsat i henhold til artikel 94, stk. 1, litra g), i direktiv 2013/36/EU.

e) oplysninger om, hvilke resultatkriterier der lægges til grund for tildeling af rettigheder til aktier, optioner eller variable lønkomponenter

f) de vigtigste parametre og begrundelser for en eventuel ordning for variable komponenter og andre ikkepekuniære fordele

g) samlede kvantitative oplysninger om aflønning opdelt efter forretningsområde

h) samlede kvantitative oplysninger om aflønning opdelt efter den øverste ledelse og de medarbejdere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, med angivelse af følgende:

   i) lønsummen i regnskabsåret, fordelt på fast løn, herunder en beskrivelse af de faste komponenter, og variabel løn og antal modtagere

   ii) den variable løns størrelse og form, fordelt på kontant udbetaling, aktier og aktielignende instrumenter og andre typer opdelt i udbetalte og udskudte andele

   iii) størrelsen af den udskudte aflønning, der er tildelt for forudgående optjeningsperioder opdelt i den del, der optjenes i regnskabsåret, og den del, der optjenes i efterfølgende år

iv) størrelsen af den udskudte aflønning, der optjenes i regnskabsåret, som udbetales i løbet af regnskabsåret, og som er reduceret gennem resultatjusteringer

v) tildelingen af garanteret variabel aflønning i løbet af regnskabsåret og antallet af modtagere af disse tildelinger

vi) fratrædelsesgodtgørelser, der er tildelt i forudgående perioder, som er blevet udbetalt i løbet af regnskabsåret

vii) størrelsen af de fratrædelsesgodtgørelser, der er tildelt i løbet af regnskabsåret, opdelt i udbetalte og udskudte andele, antallet af modtagere af sådanne udbetalinger og det højeste beløb, der er udbetalt til en enkelt person

i) det antal personer, der er blevet aflønnet med 1 mio. EUR eller derover pr. regnskabsår, opdelt i lønintervaller på 500 000 EUR ved lønninger på mellem 1 mio. og 5 mio. EUR og opdelt i lønintervaller på 1 mio. EUR ved lønninger på 5 mio. EUR og derover

j) efter anmodning fra den relevante medlemsstat eller kompetente myndighed den samlede aflønning af hvert medlem af ledelsesorganet eller den øverste ledelse

k) oplysning om, hvorvidt instituttet er indrømmet en undtagelse i henhold til artikel 94, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU.

Med henblik på nærværende stykkes første afsnit, litra k), angiver institutter, der er indrømmet en sådan undtagelse, om de er indrømmet denne undtagelse på grundlag af artikel 94, stk. 3, litra a) eller b), i direktiv 2013/36/EU. De angiver også, på hvilket af aflønningsprincipperne de anvender undtagelsen eller undtagelserne, det antal medarbejdere, der er genstand for undtagelsen eller undtagelserne, og deres samlede aflønning opdelt i fast og variabel aflønning.

2. For store institutter offentliggøres også de kvantitative oplysninger om aflønningen af institutternes samlede ledelsesorgan omhandlet i denne artikel, idet der skelnes mellem ledende og ikkeledende medlemmer.

Institutterne skal overholde kravene i denne artikel på en måde, som svarer til deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter, og som ikke berører Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679*.

Artikel 451

Offentliggørelse af gearingsgraden

1. Institutter, der er omfattet af syvende del, offentliggør følgende oplysninger om deres gearingsgrad som beregnet i overensstemmelse med i artikel 429 og deres styring af risikoen for overdreven gearing:

   a) gearingsgraden og oplysninger om, hvordan institutterne har anvendt artikel 499, stk. 2

   b) en opdeling af det samlede eksponeringsmål omhandlet i artikel 429, stk. 4, samt en afstemning af det samlede eksponeringsmål med de relevante oplysninger, der er oplyst i offentliggjorte regnskaber

   c) hvis det er relevant, størrelsen af eksponeringer beregnet i henhold til artikel 429, stk. 8, og artikel 429a, stk. 1, og den tilpassede gearingsgrad beregnet i overensstemmelse med artikel 429a, stk. 7

   d) en beskrivelse af proceduren for styring af risikoen for overdreven gearing

   e) en beskrivelse af de faktorer, der har haft en indflydelse på gearingsgraden i den periode, som den offentliggjorte gearingsgrad vedrører.

2. Offentlige udviklingskreditinstitutter som defineret i artikel 429a, stk. 2, offentliggør gearingsgraden uden den justering af det samlede eksponeringsmål, der er fastsat i henhold til artikel 429a, stk. 1, første afsnit, litra d).

3. I tillæg til denne artikels stk. 1, litra a) og b), bør større institutter offentliggøre gearingsgraden og opdelingen af det samlede eksponeringsmål omhandlet i artikel 429, stk. 4, på grundlag af gennemsnit beregnet i henhold til den i artikel 430, stk. 7, omhandlede gennemførelsesretsakt.

Artikel 451a

Offentliggørelse af likviditetskrav

1. Institutter, der er omfattet af sjette del, offentliggør oplysninger om deres likviditetsdækningsgrad, net stable funding ratio og likviditetsrisikostyring i overensstemmelse med denne artikel.

2. Institutter offentliggør følgende oplysninger vedrørende deres likviditetsdækningsgrad som beregnet i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt:

   a) gennemsnittet eller efter omstændighederne gennemsnittene af deres likviditetsdækningsgrad på grundlag af observationer ved månedens udgang i den forudgående periode på 12 måneder for hvert kvartal i den pågældende indberetningsperiode

   b) gennemsnittet eller efter omstændighederne gennemsnittene af de samlede likvide aktiver efter anvendelse af de relevante haircuts, der er medtaget i likviditetsbufferen i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, på grundlag af observationer ved månedens udgang i den forudgående periode på 12 måneder for hvert kvartal i den pågældende indberetningsperiode og en beskrivelse af denne likviditetsbuffers sammensætning

c) gennemsnittene af deres udgående pengestrømme, indgående pengestrømme og udgående nettopengestrømme beregnet i henhold til den i artikel 460, stk. 1, omhandlede delegerede retsakt, på grundlag af observationer ved månedens udgang i den forudgående periode på 12 måneder for hvert kvartal i den pågældende indberetningsperiode og beskrivelsen af deres sammensætning.

3. Institutter offentliggør følgende oplysninger vedrørende deres net stable funding ratio som beregnet i henhold til sjette del, afsnit IV:

a) kvartalsvise tal for deres net stable funding ratio beregnet i overensstemmelse med sjette del, afsnit IV, kapitel 2, for hvert kvartal i den relevante indberetningsperiode

b) en oversigt over størrelsen af den tilgængelige stabile finansiering beregnet i overensstemmelse med sjette del, afsnit IV, kapitel 3

c) en oversigt over beløbet for krævet stabil finansiering beregnet i overensstemmelse med sjette del, afsnit IV, kapitel 4.

4. Institutter offentliggør de ordninger, systemer, procedurer og strategier, som de har indført med henblik på at identificere, måle, styre og overvåge deres likviditetsrisiko, jf. artikel 86 i direktiv 2013/36/EU.

AFSNIT III

KVALIFICERENDE KRAV FOR ANVENDELSE AF SÆRLIGE INSTRUMENTER ELLER METODER

Artikel 452

Offentliggørelse af anvendelsen af IRB-metoden for kreditrisiko

Institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsværdier efter IRB-metoden for kreditrisiko, offentliggør følgende oplysninger:

a) den kompetente myndigheds accept af metoden eller godkendte overgangsbestemmelser

b) for hver eksponeringsklasse omhandlet i artikel 147 andelen af den samlede eksponeringsværdi af hver eksponeringsklasse, der er omfattet af standardmetoden, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 2, eller af IRB-metoden, jf. tredje del, afsnit II, kapitel 3, samt den del af hver eksponeringsklasse, der er omfattet af en roll-out-plan; hvis institutterne har fået tilladelse til at anvende deres egne LGD'er og konverteringsfaktorer til beregning af de risikovægtede eksponeringsværdier, offentliggør de særskilt den andel af den samlede eksponeringsværdi inden for hver eksponeringsklasse, der er omfattet af denne tilladelse.

c) kontrolmekanismerne for ratingsystemer på de forskellige stadier af modeludvikling, kontrol og ændringer, som skal indeholde oplysninger om:

   i) forholdet mellem risikostyringsfunktionen og den interne revisionsfunktion

ii) gennemgangen af ratingsystemet

iii) proceduren for sikring af uafhængighed for den funktion, der er ansvarlig for gennemgang af modellerne fra de funktioner, der er ansvarlige for udvikling af modellerne

iv) proceduren for sikring af ansvarlighed for de funktioner, der er ansvarlige for udvikling og gennemgang af modellerne

d) rollen for de funktioner, der er involveret i udvikling, godkendelse og efterfølgende ændring af kreditrisikomodellerne

e) omfanget af og hovedindholdet i indberetningen vedrørende kreditrisikomodeller

f) en beskrivelse af den interne ratingproces efter eksponeringsklasse, herunder antallet af centrale modeller, der anvendes for hver portefølje, og en kort redegørelse for de vigtigste forskelle mellem modellerne i samme portefølje, omfattende:

i) definitioner, metoder og data til estimering og validering af PD, hvilket skal omfatte oplysninger om, hvordan PD estimeres for porteføljer med lav misligholdelsesrisiko, om der er reguleringsmæssige bundgrænser, og faktorerne bag konstaterede forskelle mellem PD og de faktiske misligholdelsesprocenter for mindst de seneste tre perioder

ii) hvis det er relevant, definitioner, metoder og data til estimering og validering af LGD, såsom metoder til at beregne LGD i nedgangsperioder, hvordan LGD estimeres for porteføljer med lav misligholdelsesrisiko, og tidsforløbet mellem misligholdelse og lukning af eksponeringen

iii) hvis det er relevant, definitioner, metoder og data til estimering og validering af konverteringsfaktorer, herunder antagelser, der anvendes ved udledningen af disse variabler

g) hvis det er relevant, følgende oplysninger vedrørende hver eksponeringsklasse omhandlet i artikel 147:

i) deres balanceførte bruttoeksponering

ii) deres ikkebalanceførte eksponeringsværdier før den relevante konverteringsfaktor

iii) deres eksponering efter anvendelse af den relevante konverteringsfaktor og kreditrisikoreduktion

iv) alle modeller, parametre eller input, der er relevante for forståelsen af risikovægtningen og de deraf følgende risikoeksponeringsbeløb, som offentliggøres for et tilstrækkeligt antal låntagerklasser (herunder misligholdt) for at muliggøre en meningsfuld differentiering af kreditrisiko

v) særskilt for de eksponeringsklasser, for hvilke institutterne har fået tilladelse til at anvende egne LGD'er og konverteringsfaktorer til beregning af risikovægtede eksponeringsværdier, og for eksponeringer, for hvilke institutterne ikke anvender sådanne estimater, de værdier, der er nævnt i nr. i)-iv), og som er omfattet af denne tilladelse

h) institutternes estimerede PD'er i forhold til den faktiske misligholdelsesprocent for hver eksponeringsklasse i en længere periode med særskilt angivelse af PD-intervallet, den tilsvarende eksterne rating, det vægtede og det aritmetiske gennemsnit af PD, antallet af låntagere ved udgangen af det forudgående år og det indeværende år, antallet af låntagere, der har misligholdt, herunder nye låntagere, der har misligholdt, og den årlige gennemsnitlige historiske misligholdelsesprocent.

Med henblik på nærværende artikels litra b) anvender institutterne eksponeringsværdien som defineret i artikel 166.

Artikel 453
Offentliggørelse af anvendelsen af kreditrisikoreduktionsteknikker

Institutter, der anvender kreditrisikoreduktionsteknikker, offentliggør følgende oplysninger:

a) de centrale elementer i politikker og procedurer for balanceført og ikkebalanceført netting samt en angivelse af, i hvilken udstrækning institutterne benytter sig af balanceført netting

b) de centrale elementer i politikker og procedurer for evaluering og styring af anerkendt sikkerhedsstillelse

c) en beskrivelse af hovedkategorierne af sikkerhedsstillelse, som instituttet modtager til reduktion af kreditrisiko

d) for garantier og kreditderivater, der anvendes som kreditrisikoafdækning, hovedtyperne af garanter og kreditderivatmodparter og deres kreditværdighed, som anvendes til at mindske kapitalkrav, undtagen dem, der anvendes som led i syntetiske securitiseringsstrukturer

e) oplysninger om markeds- eller kreditrisikokoncentrationer inden for den foretagne kreditrisikoreduktion

f) for institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsværdier efter standardmetoden eller IRB-metoden, den samlede eksponeringsværdi, som ikke er omfattet af anerkendt kreditrisikoafdækning, og den samlede eksponeringsværdi, som er omfattet af anerkendt kreditrisikoafdækning efter anvendelse af volatilitetsjusteringer; de oplysninger, der er omhandlet i dette litra, offentliggøres særskilt for lån og gældsinstrumenter, herunder en oversigt over misligholdte eksponeringer

g) den tilsvarende konverteringsfaktor og den kreditrisikoreduktion, der er forbundet med eksponeringen, og anvendelsen af kreditrisikoreduktionsteknikker med og uden substitutionsvirkning

h) for institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsværdier efter standardmetoden, den balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringsværdi efter eksponeringsklasse før og efter anvendelse af konverteringsfaktorer og eventuel tilknyttet kreditrisikoreduktion

i) for institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsværdier efter standardmetoden, den risikovægtede eksponeringsværdi og forholdet mellem denne risikovægtede eksponeringsværdi og eksponeringsværdien efter anvendelse af den tilsvarende konverteringsfaktor og den kreditrisikoreduktion, der er forbundet med eksponeringen; de oplysninger, der er omhandlet i dette litra, offentliggøres særskilt for hver eksponeringsklasse

j) for institutter, der beregner risikovægtede eksponeringsværdier efter IRB-metoden, den risikovægtede eksponeringsværdi før og efter indregning af kreditderivaters kreditrisikoreducerende virkning; hvis institutterne har fået tilladelse til at anvende deres egne LGD'er og konverteringsfaktorer til beregning af de risikovægtede eksponeringsværdier, offentliggør de særskilt de oplysninger, der er omhandlet i dette litra, for de eksponeringsklasser, der er omfattet af denne tilladelse.

Artikel 454

Offentliggørelse af anvendelsen af de avancerede målemetoder i forbindelse med operationel risiko

Institutter, der anvender de i artikel 321-324 beskrevne avancerede målemetoder til beregning af deres kapitalgrundlagskrav vedrørende operationel risiko, offentliggør en beskrivelse af deres brug af forsikringer og andre risikooverførselsmekanismer med henblik på at reducere denne risiko.

Artikel 455

Anvendelse af interne modeller for markedsrisiko

Institutter, der beregner deres kapitalkrav i henhold til artikel 363, offentliggør følgende oplysninger:

a) for hver af de omfattede delporteføljer:

   i) kendetegn for de anvendte modeller

   ii) for de interne modeller for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko og for korrelationshandel, såfremt det er relevant: de anvendte metoder og de ved hjælp af en intern model målte risici, herunder en beskrivelse af den fremgangsmåde, instituttet har anvendt til at fastlægge likviditetshorisonter, de metoder, der er anvendt til at foretage en kapitalvurdering, som er i overensstemmelse med den krævede pålidelighedsstandard, og de fremgangsmåder, der er anvendt til validering af modellen

iii) en beskrivelse af den stresstest, der er anvendt på delporteføljen

iv) en beskrivelse af de anvendte metoder til backtesting og validering af nøjagtigheden og pålideligheden af de interne modeller og modelleringsprocesser

b) omfanget af den kompetente myndigheds godkendelse

c) redegørelse for omfang og metoder for overholdelse af kravene i artikel 104 og 105

d) højeste, laveste og gennemsnitlige værdi af følgende:

i) de daglige value-at-risk-værdier i løbet af indberetningsperioden og ved indberetningsperiodens afslutning

ii) value-at-risk-værdierne i stresssituationer i løbet af indberetningsperioden og ved indberetningsperiodens afslutning

iii) risikotallene for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko og for den specifikke risiko i forbindelse med korrelationshandelsporteføljen i løbet af indberetningsperioden og ved indberetningsperiodens afslutning

e) elementerne i kapitalgrundlagskravet, jf. artikel 364

f) den vægtede gennemsnitlige likviditetshorisont for hver delportefølje, der er omfattet af de interne modeller for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko og for korrelationshandel

g) en sammenligning mellem porteføljens daglige value-at-risk-slutværdi og ændringerne i porteføljens slutværdi efter den næstfølgende arbejdsdag sammen med en analyse af eventuelle vigtige overskridelser i indberetningsperioden.

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1)."

120) I artikel 456 tilføjes følgende litra:

"k) ændringer af oplysningskravene i ottende del, afsnit II og III, med henblik på at tage højde for udviklingen i eller ændringer af internationale standarder vedrørende offentliggørelse."

121) Artikel 457, litra i), affattes således:

"i) anden del og artikel 430 kun som følge af udviklingen inden for regnskabsstandarder eller regnskabskrav, der tager hensyn til lovgivningsmæssige EU-retsakter".

122) Artikel 458 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Hvis den myndighed, der er udpeget i henhold til denne artikels stk. 1, identificerer ændringer i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko i det finansielle system med potentielt alvorlige negative følger for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt medlemsstat, og som denne myndighed mener ikke kan imødegås så effektivt med andre makroprudentielle instrumenter, jf. nærværende forordning og direktiv 2013/36/EU, som ved at gennemføre strengere nationale foranstaltninger, underretter den Kommissionen og ESRB. ESRB videresender straks underretningen til Europa-Parlamentet, Rådet og EBA.

Underretningen ledsages af følgende dokumenter og omfatter eventuelt relevant kvantitativ eller kvalitativ dokumentation vedrørende:

a) ændringerne i intensiteten af den makroprudentielle eller systemiske risiko

b) grundene til, at sådanne ændringer kan udgøre en trussel mod den finansielle stabilitet på nationalt plan eller mod realøkonomien

c) en redegørelse for, hvorfor myndigheden mener, at de makroprudentielle instrumenter i artikel 124 og 164 i nærværende forordning og artikel 133 og 136 i direktiv 2013/36/EU vil være mindre egnede og effektive til at håndtere disse risici end udkastet til nationale foranstaltninger omhandlet i litra d) i nærværende stykke

d) et udkast til nationale foranstaltninger for indenlandsk godkendte institutter eller en del af disse institutter med henblik på at begrænse ændringerne i risikointensiteten og vedrørende:

i) kapitalgrundlagskravet i artikel 92

ii) kravene til store eksponeringer i artikel 392 og artikel 395-403

iii) likviditetskravene, jf. sjette del

iv) risikovægtene til håndtering af aktivbobler inden for beboelsesejendoms- og erhvervsejendomssektoren

v) offentliggørelseskravene, jf. ottende del

vi) kapitalbevaringsbufferens størrelse, jf. artikel 129 i direktiv 2013/36/EU eller

vii) eksponeringer inden for den finansielle sektor

e) en forklaring på, hvorfor den i stk. 1 udpegede myndighed anser udkastet til foranstaltninger for at være hensigtsmæssigt, effektivt og rimeligt til at imødegå situationen, og

f) en vurdering af den sandsynlige positive eller negative indvirkning af udkastet til foranstaltninger på det indre marked på grundlag af oplysninger, som den pågældende medlemsstat har til rådighed."

b) Stk. 4 og 5 affattes således:

"4. Beføjelsen til at vedtage en gennemførelsesretsakt for at afvise de i stk. 2, litra d), nævnte udkast til nationale foranstaltninger tillægges Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Inden for en måned fra modtagelsen af underretningen, jf. stk. 2, afgiver ESRB og EBA udtalelse til Rådet, Kommissionen og den pågældende medlemsstat om de spørgsmål, der er omhandlet i litra a)-f) i nævnte stykke.

Under størst muligt hensyn til de i andet afsnit omhandlede udtalelser, og hvis der er solid, stærk og detaljeret dokumentation for, at foranstaltningen vil få negative virkninger på det indre marked, der opvejer fordelene ved den finansielle stabilitet, som resulterer i en reduktion af den makroprudentielle eller systemiske risiko, kan Kommissionen inden for en måned foreslå Rådet en gennemførelsesretsakt med henblik på at afvise udkastet til nationale foranstaltninger.

Hvis der ikke foreligger et kommissionsforslag inden for en måned, kan den pågældende medlemsstat omgående vedtage udkastet til nationale foranstaltninger for en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, alt efter hvad der måtte indtræffe først.

Rådet træffer afgørelse om Kommissionens forslag inden for en måned efter modtagelsen af forslaget og angiver en begrundelse for at afvise eller ikke at afvise udkastet til nationale foranstaltninger.

Rådet må kun afvise udkastet til nationale foranstaltninger, hvis det mener, at en eller flere af følgende betingelser ikke er opfyldt:

a) ændringerne i den makroprudentielle eller systemiske risikos intensitet er af en sådan art, at de udgør en risiko for den finansielle stabilitet på nationalt plan

b) de makroprudentielle instrumenter i nærværende forordning og direktiv 2013/36/EU er mindre egnede og effektive end udkastet til nationale foranstaltninger til at håndtere den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko

c) udkastet til nationale foranstaltninger indebærer ikke uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre medlemsstater eller i Unionen som helhed, så det derved udgør eller skaber en hindring for det indre markeds funktion, og

d) problemet vedrører kun én medlemsstat.

Rådets vurdering skal tage hensyn til udtalelsen fra ESRB og EBA og være baseret på den dokumentation, som den i stk. 1 udpegede myndighed har forelagt i overensstemmelse med stk. 2.

Hvis der ikke foreligger en gennemførelsesretsakt vedtaget af Rådet om at afvise udkastet til nationale foranstaltninger inden for en måned fra modtagelsen af Kommissionens forslag, kan den pågældende medlemsstat vedtage foranstaltningerne og anvende dem i en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, alt efter hvad der måtte indtræffe først.

5. Andre medlemsstater kan anerkende de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til denne artikel, og anvende dem på indenlandsk godkendte institutter, som har filialer eller eksponeringer i den medlemsstat, der har tilladelse til at anvende foranstaltningen."

c) Stk. 9 og 10 affattes således:

"9. Inden udløbet af den tilladelse, der er givet i henhold til stk. 4, tager den pågældende medlemsstat i samråd med ESRB og EBA situationen op til revision og kan efter proceduren i stk. 4 vedtage en ny afgørelse om forlængelse af anvendelsesperioden for nationale foranstaltninger med op til yderligere to år ad gangen. Efter den første forlængelse tager Kommissionen i samråd med ESRB og EBA mindst hvert andet år derefter situationen op til revision.

10. Uanset proceduren i nærværende artikels stk. 3-9 kan medlemsstaterne øge de risikovægte, der er fastsat i denne forordning, med op til 25 % for de eksponeringer, som er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra d), nr. iv) og vii), og reducere grænsen for store eksponeringer i artikel 395 med op til 15 % for en periode på op til to år, eller indtil den makroprudentielle eller systemiske risiko ophører med at eksistere, hvad der måtte indtræffe først, forudsat at betingelserne og underretningskravene fastsat i nærværende artikels stk. 2 er opfyldt."

123) Artikel 460 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at præcisere det i artikel 412, stk. 1, fastsatte generelle krav. Delegerede retsakter, der vedtages i medfør af nærværende stykke, baseres på de poster, der skal indberettes i henhold til sjette del, afsnit II, og bilag III, og det præciseres, under hvilke omstændigheder de kompetente myndigheder skal pålægge institutter specifikke niveauer for ind- og udgående pengestrømme for at tage højde for de specifikke risici, som de er eksponeret mod, og tærsklerne i nærværende artikels stk. 2 skal respekteres.

Kommissionen tillægges navnlig beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage delegerede retsakter, der præciserer de detaljerede likviditetskrav, med henblik på anvendelsen af artikel 8, stk. 3, samt artikel 411-416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j-428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak og 451a."

b) Følgende stykke tilføjes:

"3. Kommissionen tillægges beføjelse til at ændre denne forordning ved at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at ændre listen over produkter eller tjenester i artikel 428f, stk. 2, hvis den mener, at aktiver og passiver, der direkte er forbundet med andre produkter eller tjenester, opfylder betingelserne i artikel 428f, stk. 1.

Kommissionen vedtager den i første afsnit omhandlede delegerede retsakt senest den … [fem år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]."

124) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 461a*
Alternativ standardmetode vedrørende markedsrisiko

Med henblik på indberetningskravene i artikel 430b, stk. 1, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462, med henblik på at ændre denne forordning ved at foretage tekniske justeringer af artikel 325e, 325g-325j, 325p, 325q, 325ae, 325ak, 325am, 325ap-325at, 325av og 325ax, og specificere risikovægten for undergruppe nr. 11 i tabel 4 i artikel 325ah og risikovægtene for dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i tredjelande i henhold til artikel 325ah og korrelationen af dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter i tredjelande i henhold til artikel 325aj i forbindelse med den alternative standardmetode omhandlet i tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, under hensyntagen til udviklingen i internationale reguleringsmæssige standarder.

Kommissionen vedtager den i stk. 1 omhandlede delegerede retsakt senest den 31. december 2019."

125) Artikel 462 affattes således:

"*Artikel 462*
Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage de delegerede retsakter, jf. artikel 244, stk. 6, artikel 245, stk. 6, artikel 456-460 og artikel 461a, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 28. juni 2013.

3. Den i artikel 244, stk. 6, artikel 245, stk. 6, artikel 456-460 og artikel 461a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 244, stk. 6, artikel 245, stk. 6, artikel 456-460 og artikel 461a træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

126) Artikel 471, stk. 1, affattes således:

"1. Uanset artikel 49, stk. 1, kan institutter i perioden fra den 31. december 2018 til den 31. december 2024 vælge ikke at fradrage aktiebeholdninger i forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) betingelserne i artikel 49, stk. 1, litra a) og e)

b) de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at niveauet for risikokontrol og de finansielle analyseprocedurer, som instituttet specifikt har indført for at overvåge investeringen i enheden eller holdingselskabet, er fyldestgørende

c) instituttets aktiebeholdning i forsikringsselskabet, genforsikringsselskabet eller forsikringsholdingselskabet overstiger ikke 15 % af de egentlige kernekapitalinstrumenter, som forsikringsenheden har udstedt pr. 31. december 2012 og i perioden fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2024

d) det beløb af aktiebeholdningen, som ikke fradrages, overstiger ikke det beløb, der besiddes i de egentlige kernekapitalinstrumenter i forsikringsselskabet, genforsikringsselskabet eller forsikringsholdingselskabet pr. 31. december 2012."

127) Artikel 493 ændres således:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

"Bestemmelserne om store eksponeringer i denne forordnings artikel 387-403 finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9, 10 og 11, i bilag I til direktiv 2014/65/EU, og som ikke var omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF* den 31. december 2006.

_____

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1)."

b) Stk. 3, litra c), affattes således:

"c) eksponeringer, herunder kapitalinteresser eller andre interesser, som et institut har indgået med sit moderselskab, med moderselskabets øvrige datterselskaber eller med sine egne datterselskaber og kvalificerende kapitalandele, for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på konsolideret niveau, som instituttet selv er underlagt i overensstemmelse med denne forordning, direktiv 2002/87/EF eller tilsvarende regler i et tredjeland; eksponeringer, der ikke opfylder disse kriterier, behandles, uanset om de er undtaget fra denne forordnings artikel 395, stk. 1, eller ej, som eksponeringer mod en tredjepart".

128) Artikel 494 affattes således:

"*Artikel 494*
Overgangsbestemmelser vedrørende krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

1. Uanset artikel 92a skal institutter, der er udpeget som afviklingsenheder, og som er G-SII'er eller er en del af et G-SII, fra den … [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] til den 31. december 2021 til enhver tid opfylde følgende krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver:

a) en risikobaseret sats på 16 %, som repræsenterer instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3 og 4

b) en ikkerisikobaseret sats på 6 %, som repræsenterer instituttets kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver udtrykt som en procentdel af det samlede eksponeringsmål omhandlet i artikel 429, stk. 4.

2. Uanset artikel 72b, stk. 3, skal det omfang, hvori nedskrivningsrelevante passivinstrumenter omhandlet i artikel 72b, stk. 3, kan medtages i nedskrivningsrelevante passivposter, fra den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] til den 31. december 2021 være 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3 og 4.

3. Uanset artikel 72b, stk. 3, betragtes passiver, indtil afviklingsmyndigheden for første gang vurderer, at betingelsen fastsat i litra c) i nævnte stykke er opfyldt, som nedskrivningsrelevante passivinstrumenter op til et samlet beløb, som ikke overstiger 2,5 % indtil den 31. december 2021 og efter denne dato 3,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3 og 4, forudsat at de opfylder betingelserne i artikel 72b, stk. 3, litra a) og b)."

129) Følgende artikler indsættes:

"*Artikel 494a*

Overgangsbestemmelser for udstedelser gennem enheder med særligt formål

1. Uanset artikel 52 betragtes kapitalinstrumenter, som ikke er udstedt direkte af et institut, kun som hybride kernekapitalinstrumenter indtil den 31. december 2021, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) betingelserne i artikel 52, stk. 1, bortset fra betingelsen om, at instrumenterne er udstedt direkte af instituttet

   b) instrumenterne er udstedt gennem en enhed, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2

   c) provenuet er umiddelbart til rådighed for instituttet uden begrænsning og i en form, som opfylder betingelserne i dette stykke.

2. Uanset artikel 63 betragtes kapitalinstrumenter, som ikke er udstedt direkte af et institut, kun som supplerende kapitalinstrumenter indtil den 31. december 2021, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) betingelserne i artikel 63, stk. 1, bortset fra betingelsen om, at instrumenterne er udstedt direkte af instituttet

b) instrumenterne er udstedt af gennem enhed, som indgår i konsolideringen efter bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2

c) provenuet er umiddelbart til rådighed for instituttet uden begrænsning og i en form, som opfylder betingelserne i dette stykke.

Artikel 494b

Overgangsbestemmelser for kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passivinstrumenter

1. Uanset artikel 51 og 52 betragtes instrumenter, der er udstedt før den … [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], som hybride kernekapitalinstrumenter indtil senest den … [seks år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], hvis de opfylder betingelserne i artikel 51 og 52, bortset fra de betingelser, der er omhandlet i artikel 52, stk. 1, litra p), q) og r).

2. Uanset artikel 62 og 63 betragtes instrumenter, der er udstedt før den … [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], som supplerende kapitalinstrumenter indtil senest den … [seks år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], hvis de opfylder betingelserne i artikel 62 og 63, bortset fra de betingelser, der er omhandlet i artikel 63, litra n), o) og p).

3. Uanset artikel 72a, stk. 1, litra a), betragtes passiver, der er udstedt før den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], som nedskrivningsrelevante passivposter, hvis de opfylder betingelserne i artikel 72b, bortset fra de betingelser, der er omhandlet i artikel 72b, stk. 2, litra b), nr. ii), og artikel 72b, stk. 2, litra f)-m)."

130) Artikel 497 affattes således:

"*Artikel 497*

Kapitalgrundlagskrav for eksponeringer mod CCP'er

1. Hvis en CCP fra et tredjeland anmoder om anerkendelse i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, kan institutterne anse denne CCP for at være en QCCP fra den dato, hvor den indgav sin ansøgning om anerkendelse til ESMA, og indtil en af følgende datoer:

   a) hvis Kommissionen allerede har vedtaget en gennemførelsesretsakt, jf. artikel 25, stk. 6, i forordning (EU) nr. 648/2012, vedrørende det tredjeland, hvor CCP'en er etableret, og denne gennemførelsesretsakt er trådt i kraft: to år efter datoen for indgivelse af ansøgningen

   b) hvis Kommissionen endnu ikke har vedtaget en gennemførelsesretsakt, jf. artikel 25, stk. 6, i forordning (EU) nr. 648/2012, vedrørende det tredjeland, hvor CCP'en er etableret, eller hvis denne gennemførelsesretsakt endnu ikke er trådt i kraft: den tidligste af følgende datoer:

      i) to år efter datoen for gennemførelsesretsaktens ikrafttræden

ii) for CCP'er, der har indgivet ansøgningen efter den … [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]: to år efter datoen for indgivelse af ansøgningen

iii) for CCP'er, der har indgivet en ansøgning før den … [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]: ... [to år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

2. Indtil udløbet af den frist, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og såfremt en CCP omhandlet i nævnte stykke ikke har en misligholdelsesfond, og den ikke har et bindende arrangement med clearingmedlemmerne, som gør det muligt for den at anvende hele eller en del af initialmargenen, som den har modtaget fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag, erstatter instituttet formlen til beregning af kapitalgrundlagskravet i artikel 308, stk. 2, med følgende:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot IM_i\right\}$$

hvor

K_{CM_i} = kapitalgrundlagskravet

K_{CCP} = QCCP´ens hypotetiske kapital meddelt insituttet af QCCP´en i henhold til artikel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012

DF_{CCP} = CCP´ens indbetalte finansielle ressourcer meddelt instituttet af CCP´en i henhold til artikel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012

i = indekset for clearingmedlemmet

IM_i = den initialmargen, som clearingmedlemmet i har stillet over for CCP'en, og

IM = den samlede initialmargen meddelt instituttet af CCP'en i henhold til artikel 89, stk. 5a, i forordning (EU) nr. 648/2012.

3. I undtagelsestilfælde kan Kommissionen, hvis det er nødvendigt og rimeligt for at undgå forstyrrelser på de internationale finansmarkeder, ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om at forlænge overgangsbestemmelserne i denne artikels stk. 1 én gang med 12 måneder."

131) I artikel 498, stk. 1, affattes første afsnit således:

"1. Bestemmelserne om kapitalgrundlagskrav i denne forordning finder ikke anvendelse på investeringsselskaber, hvis hovedaktivitet udelukkende består i at yde investeringsservice eller udøve investeringsaktiviteter i relation til de finansielle instrumenter, der er opført i afsnit C, punkt 5, 6, 7, 9, 10 og 11, i bilag I til direktiv 2014/65/EU, og som ikke var omfattet af direktiv 2004/39/EF den 31. december 2006."

132) Artikel 499, stk. 3, udgår.

133) Artikel 500 og 501 affattes således:

"*Artikel 500*

Justering for afhændelser i stort omfang

1. Uanset artikel 181, stk. 1, litra a), kan et institut justere sine LGD-estimater ved delvist eller helt at udligne virkningen af afhændelser i stort omfang af misligholdte eksponeringer mod realiserede LGD'er op til forskellen mellem de gennemsnitligt estimerede LGD'er for sammenlignelige misligholdte eksponeringer, der ikke er endeligt afviklet, og de gennemsnitligt realiserede LGD'er, herunder på grundlag af realiserede tab som følge af afhændelserne i stort omfang, så snart alle følgende betingelser er opfyldt:

   a) instituttet har underrettet den kompetente myndighed om en plan, der beskriver omfanget, sammensætningen og datoerne for afhændelser af misligholdte eksponeringer

   b) datoerne for afhændelser af misligholdte eksponeringer ligger efter den 23. november 2016, men ikke senere end den ... [tre år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]

   c) den kumulative størrelse af misligholdte eksponeringer afhændet siden datoen for den første afhændelse i henhold til den i litra a) nævnte plan har oversteget 20 % af den kumulative størrelse af alle konstaterede misligholdelser på datoen for den i litra a) og b) omhandlede første afhændelse.

Justeringen i første afsnit kan kun foretages indtil den ... [tre år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], og den kan have virkning, så længe de tilsvarende eksponeringer indgår i instituttets egne LGD-estimater.

2. Institutterne underretter omgående den kompetente myndighed om, at betingelsen fastsat i stk. 1, litra c), er opfyldt.

Artikel 501

Justering af risikovægtede ikkemisligholdte SMV-eksponeringer

1. Institutterne justerer de risikovægtede eksponeringsværdier af ikkemisligholdte eksponeringer mod en SMV (RWEA), som beregnes i henhold til tredje del, afsnit II, kapitel 2 eller 3, alt efter hvad der er relevant, efter følgende formel:

$$\mathrm{RWEA} *= \mathrm{RWEA} \cdot \frac{[\min\{\mathrm{E}^*; \mathrm{EUR}\ 2\ 500\ 000\} \cdot 0{,}7619 + \max\{\mathrm{E}^* - \mathrm{EUR}\ 2\ 500\ 000; 0\} \cdot 0{,}85]}{\mathrm{E}^*}$$

hvor

RWEA^* = risikovægtet eksponeringsværdi (RWEA) justeret med en SMV-støttefaktor, og

E^* = det samlede beløb, som SMV'en eller gruppen af SMV'ens forbundne kunder skylder til instituttet, dets datterselskaber, dets moderselskaber og andre datterselskaber af disse moderselskaber, herunder eksponeringsværdi ved misligholdelse, men eksklusiv fordringer eller eventualfordringer sikret ved pant i beboelsesejendom.

2. Ved anvendelsen af denne artikel

a) medregnes eksponeringen mod en SMV enten i detail- eller i erhvervseksponeringsklassen eller i klassen sikret ved pant i fast ejendom

b) defineres SMV i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2003/361/EF*; blandt de kriterier, der er opstillet i artikel 2 i bilaget til nævnte henstilling, tages der kun hensyn til den årlige omsætning

c) skal institutter tage rimelige skridt til at fastlægge E* korrekt og indhente de oplysninger, der kræves i henhold til litra b).

---

* Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36)."

134) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 501a*

Justering af kapitalgrundlagskrav vedrørende kreditrisiko for eksponeringer mod enheder, der driver eller finansierer fysiske strukturer eller faciliteter, systemer og net, der leverer eller støtter grundlæggende offentlige tjenester

1. Kapitalgrundlagskrav vedrørende kreditrisiko beregnet i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, multipliceres med en faktor på 0,75, såfremt eksponeringen opfylder alle følgende kriterier:

   a) eksponeringen er medregnet i erhvervseksponeringsklassen eller klassen for specialiserede långivningseksponeringer med udelukkelse af misligholdte eksponeringer

   b) eksponeringen er mod en enhed, der blev etableret specifikt med det formål at finansiere eller drive fysiske strukturer eller faciliteter, systemer og net, der leverer eller støtter grundlæggende offentlige tjenester

   c) kilden til tilbagebetaling af forpligtelsen er for ikke mindre end to tredjedele af dens størrelse repræsenteret ved indkomsten fra de finansierede aktiver og ikke en bredere erhvervsmæssig virksomheds uafhængige tilbagebetalingsevne eller ved støttemidler, tilskud eller finansiering ydet af en eller flere af de enheder, der er opført i stk. 2, litra b), nr. i) og ii)

d) låntageren kan opfylde sine finansielle forpligtelser selv i situationer med alvorlig stress, som er relevante for projektrisikoen

e) de pengestrømme, som låntageren genererer, er forudsigelige og dækker alle fremtidige afdrag i lånets løbetid

f) refinansieringsrisikoen for eksponeringen er lav eller tilstrækkeligt reduceret under hensyntagen til eventuelle støttemidler, tilskud eller finansiering ydet af en eller flere af de enheder, der er opført i stk. 2, litra b), nr. i) og ii)

g) de kontraktlige aftaler sikrer långiverne en høj beskyttelse, herunder følgende:

   i) hvis låntagerens indtægter ikke er finansieret af betalinger fra et stort antal brugere, omfatter de kontraktlige aftaler bestemmelser, der effektivt beskytter långiverne mod tab som følge af, at den part, som accepterer at købe de varer eller tjenesteydelser, som låntageren leverer, bringer projektet til ophør

   ii) låntageren har tilstrækkelige reserver, der er fuldt finansieret med likvide midler eller andre finansielle ordninger med garantistillere med høj kreditvurdering, til at dække kravene til nødfinansiering og arbejdskapital i levetiden for de aktiver, der er omhandlet i dette stykkes litra b)

iii) långiverne har en betydelig grad af kontrol over aktiverne og den indkomst, som låntageren genererer

iv) långiverne har i det omfang, der er tilladt i henhold til gældende lov, sikkerhed i aktiver og kontrakter, som er kritiske for infrastrukturvirksomheden, eller har alternative mekanismer til at sikre deres position

v) långiverne har sikkerhed i egenkapital, så de kan overtage kontrollen med enheden i tilfælde af misligholdelse

vi) der er begrænsninger for anvendelsen af nettolikviditeten fra driften efter obligatoriske betalinger fra projektet til andre formål end gældsafvikling

vii) der er kontraktmæssige begrænsninger på låntagerens muligheder for at udføre aktiviteter, der kan skade långiverne, herunder begrænsninger, som indebærer, at der ikke kan optages ny gæld uden de eksisterende långiveres tilladelse

h) forpligtelsen har forrang frem for alle andre fordringer end lovbestemte fordringer og derivatmodparters fordringer

i) hvis låntageren er i konstruktionsfasen, skal følgende kriterier være opfyldt af kapitalinvestoren, eller hvis der er tale om mere end én kapitalinvestor, skal følgende kriterier være opfyldt af gruppen af kapitalinvestorer set under ét:

   i) kapitalinvestorerne har tidligere med succes styret infrastrukturprojekter, har den finansielle styrke og besidder den relevante ekspertise

   ii) der er lav risiko for, at kapitalinvestorerne misligholder deres forpligtelser, eller der er lav risiko for, at låntageren lider betydelige tab som følge af kapitalinvestorernes misligholdelse

   iii) der er hensigtsmæssige ordninger, som bringer kapitalinvestorernes interesser i overensstemmelse med långivernes interesser

j) låntageren har indført mekanismer, der sikrer, at projektet gennemføres i overensstemmelse med de specifikationer, det budget eller den afslutningsdato, der er aftalt, herunder stærke garantier for gennemførelse eller inddragelse af en erfaren entreprenør og passende kontraktlige bestemmelser om konventionalbod

k) hvis driftsrisikoen er betydelig, styres den forsvarligt

l) låntageren anvender gennemprøvet teknologi og design

m) alle nødvendige tilladelser og godkendelser er blevet indhentet

n) låntageren anvender kun derivater med henblik på risikoreduktion

o) låntageren har foretaget en vurdering af, hvorvidt de finansierede aktiver bidrager til følgende miljømæssige mål:

i) modvirkning af klimaændringer

ii) tilpasning til klimaændringer

iii) bæredygtig udnyttelse og beskyttelse af vand- og havressourcer

iv) overgang til en cirkulær økonomi, forebyggelse og genanvendelse af affald

v) forebyggelse og bekæmpelse af forurening

vi) beskyttelse af sunde økosystemer.

2. Med henblik på stk. 1, litra e), anses de genererede pengestrømme ikke for forudsigelige, medmindre en betydelig del af indtægterne opfylder følgende betingelser:

a) et af følgende kriterier er opfyldt:

i) indtægterne er baseret på tilgængelighed

ii) indtægterne er underlagt afkastregulering

iii) indtægterne er underlagt en take-or-pay-kontrakt

iv) output eller anvendelse og pris opfylder hver især ét af følgende kriterier:

– de er regulerede

– de er kontraktmæssigt fastsat

– de er tilstrækkeligt forudsigelige som følge af en lav efterspørgselsrisiko

b) hvis låntagerens indtægter ikke er finansieret af betalinger fra et stort antal brugere, skal den part, der indvilliger i at købe de varer eller tjenester, som låntageren leverer, være én af følgende:

i) en centralbank, en centralregering, en regional myndighed eller en lokal myndighed, forudsat at de er tildelt en risikovægt på 0 % i henhold til artikel 114 og 115 eller er tildelt et ECAI-kreditkvalitetstrin på mindst 3

ii) en offentlig enhed, forudsat at den er tildelt en risikovægt på 20 % eller derunder i henhold til artikel 116 eller er tildelt et ECAI-kreditkvalitetstrin på mindst 3

iii) en multilateral udviklingsbank som omhandlet i artikel 117, stk. 2

iv) en international organisation som omhandlet i artikel 118

v) en virksomhedsenhed, som er tildelt et ECAI-kreditkvalitetstrin på mindst 3

vi) en enhed, der kan erstattes af en anden uden væsentlige ændringer i indtægtsniveauet eller tidsplanen for indtægterne.

3. Institutterne indberetter den samlede værdi af eksponeringer mod infrastrukturprojektenheder beregnet i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 til de kompetente myndigheder hver sjette måned.

4. Kommissionen aflægger senest den … [tre år efter denne ændringsforordnings ikrafttræden] rapport om virkningen af de kapitalgrundlagskrav, der er fastsat i denne forordning, på långivning til infrastrukturprojektenheder og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag.

5. Med henblik på stk. 4 aflægger EBA rapport til Kommissionen om følgende:

a) en analyse af udviklingen af tendenser og betingelser på markedet for infrastrukturlångivning og projektfinansiering i løbet af den i stk. 4 nævnte periode

b) en analyse af det faktiske risikoniveau for enheder omhandlet i stk. 1, litra b), over en fuld økonomisk cyklus

c) overensstemmelsen mellem de kapitalgrundlagskrav, der er fastsat i denne forordning, og resultaterne af analysen, jf. nærværende stykkes litra a) og b).

Artikel 501b

Undtagelse fra indberetningskrav

Uanset artikel 430 kan en kompetent myndighed i perioden mellem datoen for anvendelsen af denne forordnings relevante bestemmelser og datoen for den første fremsendelse af rapporter anført i de gennemførelsesmæssige tekniske standarder omhandlet i den pågældende artikel undlade at kræve, at institutter indberetter oplysninger i det format, der er anført i skemaerne i den i artikel 430, stk. 7, omhandlede gennemførelsesretsakt, hvis disse skemaer ikke er blevet ajourført i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning."

135) I tiende del indsættes følgende artikel efter afsnit II: RAPPORTER OG REVISION AF BESTEMMELSER

"*Artikel 501c*

Tilsynsmæssig behandling af eksponeringer vedrørende miljømæssige og/eller sociale mål

EBA vurderer efter høring af ESRB på grundlag af de disponible data og resultaterne fra Kommissionens Ekspertgruppe på Højt Plan vedrørende Bæredygtig Finansiering, om en særlig tilsynsmæssig behandling af eksponeringer vedrørende aktiver eller aktiviteter, som i væsentlig grad er forbundet med miljømæssige og/eller sociale mål, er berettiget. EBA vurderer navnlig:

a) metoder til vurdering af den effektive risiko ved eksponeringer vedrørende aktiver og aktiviteter, som i væsentlig grad er forbundet med miljømæssige og/eller sociale mål, sammenlignet med risikoen ved andre former for eksponering

b) udarbejdelse af passende kriterier til vurdering af fysiske risici og omstillingsrisici, herunder risici vedrørende nedskrivning af aktiver på grund af reguleringsmæssige ændringer

c) de mulige virkninger af en særlig tilsynsmæssig behandling af eksponeringer vedrørende aktiver og aktiviteter, som i væsentlig grad er forbundet med miljømæssige og/eller sociale mål, på den finansielle stabilitet og bankernes långivning i Unionen.

EBA forelægger Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sine resultater senest den ... [seks år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag for Europa-Parlamentet og Rådet."

136) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 504a*
Besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter

Senest den ... [tre år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] aflægger EBA rapport til Kommissionen om størrelser og fordeling af besiddelser af nedskrivningsrelevante passivinstrumenter blandt institutter identificeret som G-SII'er eller O-SII'er og om potentielle afviklingshindringer og afsmitningsrisikoen i forbindelse med disse besiddelser.

På grundlag af EBA´s rapport aflægger Kommissionen senest den ... [fire år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om den hensigtsmæssige behandling af sådanne besiddelser, eventuelt ledsaget af et lovgivningsforslag."

137) Artikel 507 affattes således:

"*Artikel 507*

Store eksponeringer

1. EBA overvåger anvendelsen af undtagelserne, jf. artikel 390, stk. 6, litra b), artikel 400, stk. 1, litra f)-m), og artikel 400, stk. 2, litra a) og c)-g), i), j) og k), og forelægger senest den … [to år efter denne ændringsforordnings ikrafttræden] Kommissionen en rapport om den kvantitative virkning, som fjernelsen af disse undtagelser eller indførelsen af en begrænsning for deres anvendelse ville have. I denne rapport vurderes navnlig følgende for hver undtagelse omhandlet i disse artikler:

   a) antallet af store eksponeringer, der er omfattet af undtagelse i hver medlemsstat

   b) antallet af institutter, der benytter undtagelsen i hver medlemsstat

   c) den samlede værdi af eksponeringer, der er omfattet af undtagelse i hver medlemsstat.

2. Senest den 31. december 2023 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af de undtagelser, der er omhandlet i artikel 390, stk. 4, og artikel 401, stk. 2, vedrørende metoderne til beregning af eksponeringsværdien af værdipapirfinansieringstransaktioner, navnlig behovet for at tage hensyn til ændringer i internationale standarder, som fastlægger metoder til en sådan beregning."

138) I artikel 510 tilføjes følgende stykker:

"4. EBA overvåger det beløb af krævet stabil finansiering, der dækker finansieringsrisikoen i forbindelse med de derivatkontrakter, der er anført i bilag II, og kreditderivater inden for den etårige tidshorisont for net stable funding ratio, navnlig den fremtidige finansieringsrisiko for disse derivatkontrakter omhandlet i artikel 428s, stk. 2, og artikel 428at, stk. 2, og aflægger rapport til Kommissionen om muligheden for at vedtage en højere faktor for krævet stabil finansiering eller en mere risikofølsom foranstaltning senest den … [fem år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]. Denne rapport vurderer som minimum:

a) muligheden for at skelne mellem derivatkontrakter med og uden margen

b) muligheden for at fjerne, øge eller erstatte kravet i artikel 428s, stk. 2, og artikel 428at, stk. 2

c) muligheden for mere bredt at ændre behandlingen af derivatkontrakter i forbindelse med beregningen af net stable funding ratio, jf. artikel 428d, artikel 428k, stk. 34 artikel 428s, stk. 2, artikel 428ag, litra a) og b), artikel 428ah, stk. 2, artikel 428al, stk. 4, artikel 428at, stk. 2, artikel 428ay, litra a) og b), og artikel 428az, stk. 2, for bedre at tage højde for den finansieringsrisiko, der er forbundet med disse kontrakter, inden for den etårige tidshorisont for net stable funding ratio

d) virkningen af de foreslåede ændringer på det beløb af stabil finansiering, der kræves i forbindelse med institutternes derivatkontrakter.

5. Hvis internationale standarder berører behandlingen af derivatkontrakter anført i bilag II og kreditderivater med henblik på beregning af net stable funding ratio, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant og under hensyntagen til rapporten omhandlet i stk. 4, disse ændringer af internationale standarder og forskelligheden inden for banksektoren i Unionen, et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan bestemmelser om behandlingen af derivatkontrakter anført i bilag II og kreditderivater kan ændres med henblik på beregning af net stable funding ratio, jf. sjette del, afsnit IV, for i højere grad at tage hensyn til den finansieringsrisiko, der er forbundet med disse transaktioner.

6. EBA overvåger den stabile finansiering, som kræves for at dække finansieringsrisikoen i forbindelse med værdipapirfinansieringstransaktioner, herunder aktiver, der modtages eller leveres i disse transaktioner, og i forbindelse med usikrede transaktioner med en restløbetid på under seks måneder med finansielle kunder, og aflægger rapport til Kommissionen om, hvorvidt denne behandling er hensigtsmæssig, senest den … [fire år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]. Denne rapport vurderer som minimum:

   a) muligheden for at anvende højere eller lavere faktorer for stabil finansiering på værdipapirfinansieringstransaktioner med finansielle kunder og på usikrede transaktioner med en restløbetid på under seks måneder med finansielle kunder med henblik på i højere grad at tage hensyn til deres finansieringsrisiko inden for den etårige tidshorisont for net stable funding ratio og de mulige afsmitningsvirkninger mellem finansielle kunder

b) muligheden for at anvende behandlingen, jf. artikel 428r, stk. 1, litra g), på værdipapirfinansieringstransaktioner, der er sikret med andre typer aktiver

c) muligheden for at anvende faktorer for stabil finansiering på ikkebalanceførte poster, der anvendes i værdipapirfinansieringstransaktioner, som et alternativ til behandlingen, jf. artikel 428p, stk. 5

d) tilstrækkeligheden af den asymmetriske behandling af passiver med en restløbetid på under seks måneder leveret af finansielle kunder, som er omfattet af en faktor for tilgængelig stabil finansiering på 0 % i henhold til artikel 428k, stk. 3, litra c), og aktiver, der følger af transaktioner med en restløbetid på under seks måneder med finansielle kunder, som er omfattet af en faktor for krævet stabil finansiering på 0 %, 5 % eller 10 % i henhold til artikel 428r, stk. 1, litra g), artikel 428s, stk. 1, litra c), og artikel 428v, litra b)

e) virkningen af indførelsen af højere eller lavere faktorer for krævet stabil finansiering for værdipapirfinansieringstransaktioner, navnlig med en restløbetid på under seks måneder med finansielle kunder, på markedslikviditeten af aktiver, der er modtaget som sikkerhed i disse transaktioner, navnlig stats- og virksomhedsobligationer

f) virkningen af de foreslåede ændringer på det beløb af stabil finansiering, der kræves til disse institutters transaktioner, navnlig til værdipapirfinansieringstransaktioner med en restløbetid på under seks måneder med finansielle kunder, hvor statsobligationer modtages som sikkerhed i disse transaktioner.

7. Senest den … [fem år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] forelægger Kommissionen, hvor det er relevant og under hensyntagen til rapporten omhandlet i stk. 6, eventuelle internationale standarder og forskelligheden inden for banksektoren i Unionen, et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan bestemmelserne om behandlingen af værdipapirfinansieringstransaktioner, herunder af aktiver, der modtages eller leveres i disse transaktioner, og behandlingen af usikrede transaktioner med en restløbetid på under seks måneder med finansielle kunder kan ændres med henblik på beregning af net stable funding ratio, jf. sjette del, afsnit IV, hvor den finder det hensigtsmæssigt i lyset af virkningen af den eksisterende behandling på institutternes net stable funding ratio, og med henblik på i højere grad at tage hensyn til den finansieringsrisiko, der er forbundet med disse transaktioner.

8. Senest den ... [seks år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] øges de faktorer for krævet stabil finansiering, der anvendes på transaktionerne omhandlet i artikel 428r, stk. 1, litra g), artikel 428s, stk. 1, litra c), og artikel 428v, litra b), fra henholdsvis 0 % til 10 %, 5 % til 15 % og 10 % til 15 %, medmindre andet er angivet i en lovgivningsmæssig retsakt, der er vedtaget på grundlag af et forslag fra Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.

9. EBA overvåger det beløb af stabil finansiering, som kræves for at dække finansieringsrisikoen i forbindelse med institutternes beholdninger af værdipapirer til afdækning af derivatkontrakter. EBA rapporterer om behandlingens hensigtsmæssighed senest den ... [fire år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]. Denne rapport vurderer som minimum:

   a) den mulige indvirkning af behandlingen på investorernes evne til at opnå eksponering mod aktiver og indvirkningen af behandlingen på kreditudbuddet i kapitalmarkedsunionen

   b) muligheden for at anvende tilpassede krav vedrørende stabil finansiering på værdipapirer, der besiddes til afdækning af derivater, som er finansieret af initialmargenen, enten helt eller delvist

   c) muligheden for at anvende tilpassede krav vedrørende stabil finansiering på værdipapirer, der besiddes til afdækning af derivater, som ikke er finansieret af initialmargenen.

10. Senest den ... [fire år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden], eller et år efter at der er indgået en aftale om internationale standarder udviklet af BCBS, alt efter hvilken dato der ligger først, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant og under hensyntagen til den i stk. 9 omhandlede rapport, internationale standarder, der eventuelt udvikles af BCBS, og forskelligheden inden for banksektoren i Unionen samt kapitalmarkedsunionens formål, et lovgivningsforslag for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan bestemmelserne om behandlingen af institutternes beholdninger af værdipapirer til afdækning af derivatkontrakter kan ændres med henblik på beregningen af net stable funding ratio, jf. sjette del, afsnit IV, hvor den finder det hensigtsmæssigt i lyset af virkningen af den eksisterende behandling på institutternes net stable funding ratio og med henblik på i højere grad at tage hensyn til den finansieringsrisiko, der er forbundet med disse transaktioner.

11. EBA vurderer, om det er berettiget at reducere faktoren for krævet stabil finansiering for aktiver, der anvendes til at levere clearing- og afviklingsydelser for ædelmetaller såsom guld, sølv, platin og palladium, eller aktiver, der anvendes til at levere finansieringstransaktioner for ædelmetaller såsom guld, sølv, platin og palladium med en frist på 180 dage eller mindre. EBA forelægger sin rapport for Kommissionen senest den ... [24 måneder efter denne ændringsforordnings ikrafttræden]."

139) Artikel 511 affattes således:

"*Artikel 511*

Gearing

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2020 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvorvidt

   a) det er hensigtsmæssigt at indføre et tillæg til gearingsgraden for O-SII'er, og

   b) definitionen og beregningen af det samlede eksponeringsmål omhandlet i artikel 249, stk. 4, herunder behandlingen af centralbankreserver, er hensigtsmæssige.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede rapport tager Kommissionen hensyn til den internationale udvikling og internationalt vedtagne standarder. Rapporten ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag."

140) Artikel 513 affattes således:

"*Artikel 513*

Makroprudentiel regulering

1. Senest den 30. juni 2022 og derefter hvert femte år foretager Kommissionen efter høring af ESRB og EBA en vurdering af, hvorvidt den makroprudentielle regulering i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU er tilstrækkelig til at reducere den systemiske risiko i sektorer, regioner og medlemsstaterne, herunder en vurdering af:

   a) hvorvidt de nuværende makroprudentielle instrumenter i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU er virkningsfulde, effektive og gennemsigtige

   b) hvorvidt dækningen og de mulige grader af overlapning mellem forskellige makroprudentielle instrumenter til håndtering af lignende risici i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU er tilstrækkelige, og foreslår om nødvendigt ny makroprudentiel regulering

   c) hvilket samspil der er mellem internationalt aftalte standarder for systemiske institutter og bestemmelserne i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU, og foreslår om nødvendigt nye regler under hensyntagen til disse internationalt aftalte standarder

d) hvorvidt andre typer af instrumenter, f.eks. låntagerbaserede instrumenter, bør føjes til de makroprudentielle instrumenter i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU for at supplere de kapitalbaserede instrumenter og for at give mulighed for harmoniseret anvendelse af instrumenterne på det indre marked, idet der tages hensyn til, om harmoniserede definitioner af disse instrumenter og indberetning af de respektive data på EU-plan er en forudsætning for indførelsen af sådanne instrumenter

e) hvorvidt kravet vedrørende gearingsgradbuffer som omhandlet i artikel 92, stk. 1a bør udvides til systemisk vigtige institutter, som ikke er G-SII'er, hvorvidt dets kalibrering bør være forskellig fra kalibreringen af G-SII'er, og hvorvidt dets kalibrering bør afhænge af, hvor systemisk vigtigt instituttet er

f) hvorvidt den nuværende frivillige gensidighed i de makroprudentielle foranstaltninger bør ændres til obligatorisk gensidighed, og hvorvidt den nuværende ESRB-ramme for frivillig gensidighed er et passende grundlag herfor

g) hvordan relevante makroprudentielle myndigheder på EU-plan og nationalt plan kan udrustes med værktøjer til imødegåelse af nye systemiske risici fra kreditinstitutters eksponeringer mod ikkebanksektoren, navnlig fra markeder for derivater og værdipapirfinansieringstransaktioner, sektoren for porteføljeadministration og forsikringssektoren.

2. Senest den 31. december 2022 og derefter hvert femte år aflægger Kommissionen på grundlag af høringen af ESRB og EBA rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om den i stk. 1 omhandlede vurdering og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag."

141) Artikel 514 affattes således:

"*Artikel 514*
Metode til beregning af eksponeringsværdien af derivattransaktioner

1. EBA aflægger senest den … [fire år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] rapport til Kommissionen om indvirkningen og den relative kalibrering af de metoder, der er fastsat i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 og 5, til beregning af eksponeringsværdier af derivattransaktioner.

2. På grundlag af EBA's rapport forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag om ændring af de metoder, der er fastsat i tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, 4 og 5."

142) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 518a*
Gennemgang af bestemmelser vedrørende "cross-default"

Senest den … [tre år efter denne ændringsforordnings ikrafttræden] gennemgår og vurderer Kommissionen, om det er hensigtsmæssigt at kræve, at nedskrivningsrelevante passiver kan være omfattet af bail-in uden at udløse klausuler vedrørende "cross-default" i andre kontrakter, med henblik på i videst muligt omfang at styrke effektiviteten af bail-in-værktøjet og vurdere, hvorvidt der bør indgå en "no-cross-default"-bestemmelse med henblik på nedskrivningsrelevante passiver i vilkårene for eller kontrakterne vedrørende andre passiver. Om nødvendigt ledsages revisionen og vurderingen af et lovgivningsforslag."

143) Følgende artikel indsættes:

"*Artikel 519b*
Kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisici

1. Senest den 30. september 2019 aflægger EBA rapport om indvirkningen på institutter i Unionen af internationale standarder til beregning af kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko.

2. Senest den 30. juni 2020 forelægger Kommissionen under hensyntagen til resultaterne af den i stk. 1 omhandlede rapport og de internationale standarder og de metoder, der er omhandlet i tredje del, afsnit IV, kapitel 1a og 1b, en rapport sammen med et lovgivningsforslag, hvis det er relevant, for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan internationale standarder om passende kapitalgrundlagskrav vedrørende markedsrisiko skal gennemføres."

144) I tiende del indsættes følgende afsnit:

"Afsnit IIa
GENNEMFØRELSE AF REGLER

Artikel 519c
Overholdelsesværktøj

1. EBA udvikler et elektronisk værktøj, som kan lette institutternes overholdelse af denne forordning og direktiv 2013/36/EU samt af de reguleringsmæssige tekniske standarder, gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og skemaer, der er vedtaget med henblik på at gennemføre denne forordning og nævnte direktiv.

2. Værktøjet omhandlet i stk. 1 skal som minimum sætte hvert institut i stand til:

   a) hurtigt at finde frem til de relevante bestemmelser, det skal overholde i medfør af instituttets størrelse og forretningsmodel

   b) følge ændringerne i lovgivningsmæssige retsakter og de tilknyttede gennemførelsesbestemmelser, retningslinjer og skemaer."

145) Bilag II ændres som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Ændringer af forordning (EU) nr. 648/2012

I forordning (EU) nr. 648/2012 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 50a, stk. 2, affattes således:

"2. En CCP beregner den hypotetiske kapital på følgende måde:

$$K_{CCP} = \sum_{i} EAD_i \cdot RW \cdot \text{capital ratio}$$

hvor

K_{CCP} = den hypotetiske kapital

i = indekset for clearingmedlemmet

EAD_i = CCP'ens eksponering mod clearingmedlemmet i, herunder clearingmedlemmets egne transaktioner med CCP'en, kundens transaktioner garanteret af clearingmedlemmet og værdien af alle sikkerheder stillet over for CCP'en, herunder clearingmedlemmets indbetalte bidrag til misligholdelsesfonden, mod disse transaktioner, vedrørende værdiansættelsen ved afslutningen af den fastsatte indberetningsdato før udvekslingen af margin called on final margin call den pågældende dag

RW = en risikovægt på 20 %, og

kapitalprocent = 8 %."

2) Artikel 50b affattes således:

"*Artikel 50b*

Generelle regler for beregning af K_{CCP}

For beregningen af K_{CCP} omhandlet i artikel 50a, stk. 2, gælder følgende bestemmelser:

a) CCP'er beregner værdien af eksponeringer mod deres clearingmedlemmer som følger:

i) for eksponeringer, der opstår som følge af kontrakter og transaktioner opført i artikel 301, stk. 1, litra a) og c), i forordning (EU) nr. 575/2013, beregner CCP'erne værdien i overensstemmelse med den metode, der er fastsat i nævnte forordnings tredje del, afsnit II, kapitel 6, afdeling 3, med en margenrisikoperiode på ti arbejdsdage

ii) for eksponeringer, der opstår som følge af kontrakter og transaktioner opført i artikel 301, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, beregner CCP'erne værdien (EAD_i) efter følgende formel:

$$\mathrm{EAD_i} = \max\{\mathrm{EBRM_i} - \mathrm{IM_i} - \mathrm{DF_i}; 0\}$$

hvor

EAD_i = eksponeringsværdi

i = indekset for clearingmedlemmet

$EBRM_i$ = eksponeringens værdi inden risikoreduktion svarende til CCP'ens eksponeringsværdi i forhold til clearingmedlem i hidrørende fra alle kontrakter og transaktioner med det pågældende clearingmedlem beregnet uden at tage hensyn til nævnte clearingmedlems sikkerhedsstillelse

IM_i = den initialmargen, som clearingmedlemmet i stiller over for CCP'en

DF_i = det indbetalte bidrag til misligholdelsesfond fra clearingmedlem i.

Alle værdier i denne formel vedrører værdiansættelsen ved afslutningen af dagen før udvekslingen af margin called on final margen call den pågældende dag

iii) for situationer, der er omhandlet i artikel 301, stk. 1, andet afsnit, tredje punktum, i forordning (EU) nr. 575/2013 beregner CCP'erne værdien af de transaktioner, der er omhandlet i nævnte afsnits første punktum, efter formlen i nærværende artikels litra a), nr. ii), og bestemmer $EBRM_i$ i overensstemmelse med tredje del, afsnit V, i nævnte forordning

b) for institutter, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 575/2013, er nettinggrupperne de samme som dem, der er defineret i artikel 272, stk. 4, i nævnte forordning

c) hvis en CCP har eksponeringer mod en eller flere CCP'er, skal den behandle sådanne eksponeringer, som om de var eksponeringer mod clearingmedlemmer, og medtage eventuelle margener eller indbetalte bidrag fra nævnte CCP'er i beregningen af K_{CCP}

d) hvis en CCP har en bindende kontraktlig aftale med clearingmedlemmerne, som tillader denne CCP at anvende hele eller en del af initialmargenen fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag, behandler CCP'en nævnte initialmargen som indbetalte bidrag med henblik på beregningen i stk. 1 og ikke som initialmargen

e) hvis sikkerheden er stillet for en konto, der indeholder mere end en af de typer kontrakter og transaktioner, der er omhandlet i artikel 301, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, fordeler CCP'erne den initialmargen, der er stillet af deres clearingmedlemmer eller kunder, i forhold til EAD'erne for de forskellige typer kontrakter og transaktioner beregnet i overensstemmelse med nærværende stykkes litra a), uden at indregne initialmargenen

f) CCP'er, der har mere end én misligholdelsesfond, udfører beregningen separat for hver misligholdelsesfond

g) hvis et clearingmedlem leverer kundeclearingtjenester, og clearingmedlemmets kunders transaktioner og sikkerhed er indsat på underkonti, der er separate fra clearingmedlemmets egne aktiviteters underkonti, udfører CCP'erne beregningen af EAD_i separat for hver underkonto og beregner clearingmedlemmets samlede EAD_i som summen af EAD'erne for kundernes underkonti og EAD for clearingmedlemmets underkonto for egne aktiviteter

h) med henblik på litra f), såfremt DF_i ikke er opdelt mellem kunders underkonti og clearingmedlemmets underkonti for egne aktiviteter, fordeler CCP'erne DF_i for hver underkonto efter den respektive brøkdel, som initialmargenen for denne underkonto udgør af den samlede initialmargen stillet af clearingmedlemmet eller for clearingmedlemmets regning

i) CCP'erne udfører ikke beregningen i henhold til artikel 50a, stk. 2, hvis misligholdelsesfonden kun dækker kontanttransaktioner.

Med henblik på denne artikel, litra a), nr. ii), anvender CCP'erne den metode, der er anført i artikel 223 i forordning (EU) nr. 575/2013 med de tilsynsbaserede volatilitetsjusteringer, der er fastsat i artikel 224 i nævnte forordning, til beregning af eksponeringsværdien."

3) Artikel 50c, stk. 1, litra d) og e), udgår.

4) I artikel 50d udgår litra c).

5) Artikel 89, stk. 5a, affattes således:

"5a. I overgangsperioden, jf. artikel 497 i forordning (EU) nr. 575/2013, medtager en CCP som omhandlet i nævnte artikel i de oplysninger, den skal indberette i henhold til denne forordnings artikel 50c, stk. 1, den samlede initialmargen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 140), i forordning (EU) nr. 575/2013, som den har modtaget fra sine clearingmedlemmer, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

a) CCP'en har ikke en misligholdelsesfond

b) CCP'en har ikke en bindende aftale med sine clearingmedlemmer, der tillader den at anvende hele eller en del af initialmargenen fra clearingmedlemmerne, som om der var tale om indbetalte bidrag."

Artikel 3

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Denne forordning finder anvendelse fra den ... [to år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] med de undtagelser, der er anført i stk. 3-8.

3. Følgende numre i denne forordnings artikel 1 finder anvendelse fra ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]:

a) nr. 1), der indeholder bestemmelserne om anvendelsesområde og tilsynsbeføjelser

b) nr. 2), der indeholder definitionerne, medmindre de udelukkende vedrører bestemmelser, der i henhold til nærværende artikel finder anvendelse fra en anden dato, idet de i så fald finder anvendelse fra denne anden dato

c) nr. 3), litra b), nr. 6), litra c), nr. 8), nr. 9) for så vidt angår artikel 13 i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 12) for så vidt angår artikel 18, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 14)-17), nr. 19)-44), nr. 47), nr. 128) og 129), der indeholder bestemmelserne om kapitalgrundlag og bestemmelserne om indførelse af nye krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

d) nr. 9) for så vidt angår bestemmelserne om virkningen af de nye securitiseringsregler fastsat i artikel 14 i forordning (EU) nr. 575/2013

e) nr. 57), der indeholder bestemmelserne om risikovægtene for multilaterale udviklingsbanker, og nr. 58), der indeholder bestemmelserne om risikovægtene for internationale organisationer

f) nr. 53) for så vidt angår artikel 104b i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 89) og 90), nr. 118) for så vidt angår artikel 430b i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 124), der indeholder bestemmelserne om indberetningskrav vedrørende markedsrisiko

g) nr. 130), der indeholder bestemmelserne om kapitalgrundlagskrav for eksponeringer mod CCP'er,

h) nr. 133) for så vidt angår bestemmelserne om afhændelser i stort omfang i artikel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013

i) nr. 134) for så vidt angår artikel 501b i forordning (EU) nr. 575/2013, der indeholder bestemmelserne om fritagelse for indberetning

j) nr. 144), der indeholder bestemmelserne om overholdelsesværktøjet

k) bestemmelserne, som pålægger De Europæiske Tilsynsmyndigheder eller ESRB at forelægge Kommissionen udkast til reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder og rapporter, bestemmelserne, som pålægger Kommissionen at udarbejde rapporter, og bestemmelserne, som tillægger Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, bestemmelserne om revision og lovgivningsmæssige forslag og bestemmelserne, der pålægger De Europæiske Tilsynsmyndigheder at udstede retningslinjer, dvs. nr. 2), litra b), nr. 12) for så vidt angår artikel 18, stk. 9, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 18), litra b), nr. 31) for så vidt angår artikel 72b, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 38) for så vidt angår artikel 78a, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 57), litra b), nr. 60) for så vidt angår artikel 124, stk. 4 og 5, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 63) for så vidt angår artikel 132a, stk. 4, i forordning (EU) Nr. 575/2013, nr. 67) for så vidt angår artikel 164, stk. 8 og 9, i forordning (EU) Nr. 575/2013), nr. 74) for så vidt angår artikel 277, stk. 5, og 279a, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 89) for så vidt angår artikel 325, stk. 9, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 90) for så vidt angår artikel 325u, stk. 5, artikel 325w, stk. 8, artikel 325ap, stk. 3, artikel 325az, stk. 8 og 9, artikel 325bd, stk. 7, artikel 325be, stk. 3, artikel 325bf, stk. 9, artikel 325bg, stk. 4, artikel 325bh, stk. 3, artikel 325bk, stk. 3 og artikel 325bp, stk. 12, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 93) for så vidt angår artikel 390, stk. 9, i forordning (EU) nr. 575/2013,

nr. 94), nr. 96) for så vidt angår artikel 394, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 98), litra b), nr. 104) for så vidt angår artikel 403, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 109), litra b), nr. 111), litra b), nr. 118) for så vidt angår artikel 430, stk. 7 og 8, artikel 430b, stk. 6, og artikel 430c i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 119) for så vidt angår artikel 432, stk. 1, og 2, og artikel 434a i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 123), nr. 124), nr. 125), nr. 134) for så vidt angår artikel 501a, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 135), nr. 136), nr. 137), nr. 138), nr. 139), nr. 140), nr. 141), nr. 142) og nr. 143).

Uden at det berører første afsnit, litra f), finder bestemmelserne om offentliggørelse og om indberetning og rapportering anvendelse fra datoen for anvendelsen af det krav, som offentliggørelsen eller indberetningen eller rapporteringen vedrører.

4. Følgende numre i denne forordnings artikel 1 finder anvendelse fra ... [18 måneder efter denne ændringsforordnings ikrafttræden]:

a) nr. 6), litra a), b) og d), nr. 7) og nr. 12), for så vidt angår artikel 18, stk. 1, første afsnit, og artikel 18, stk. 2-8, i forordning (EU) nr. 575/2013, der indeholder bestemmelserne om tilsynsmæssig konsolidering

b) nr. 60), der indeholder bestemmelserne om eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom, nr. 67), der indeholder bestemmelserne om tab givet misligholdelse, og nr. 122), der indeholder bestemmelserne om makroprudentiel eller systemisk risiko identificeret på medlemsstatsplan.

5. Denne forordnings artikel 1, nr. 46), litra b), der indeholder bestemmelserne om indførelsen af nye krav til kapitalgrundlag for G-SII´er, finder anvendelse fra den 1. januar 2022.

6. Nærværende forordnings artikel 1, nr. 53), for så vidt angår artikel 104a i forordning (EU) nr. 575/2013, og nærværende forordnings artikel 1, nr. 55) og 69), der indeholder bestemmelserne om indførelsen af nye krav til kapitalgrundlag for markedsrisiko, finder anvendelse fra den ... [fire år efter datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden].

7. Denne forordnings artikel 1, nr. 18), for så vidt angår artikel 36, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, der indeholder bestemmelsen om undtagelsen fra fradrag af forsigtigt værdiansatte softwareaktiver, finder anvendelse fra 12 måneder efter datoen for ikrafttrædelsen af de reguleringsmæssige tekniske standarder, som er omhandlet i artikel 36, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013.

8. Denne forordnings artikel 1, nr. 126), der indeholder bestemmelserne om undtagelserne fra fradrag i aktiebeholdninger, finder anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den …

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

BILAG

Bilag II ændres således:

1) Punkt 1, litra e), affattes således:

"e) renteoptioner".

2) Punkt 2, litra d), affattes således:

"d) valutaoptioner".

3) Punkt 3 affattes således:

"3. Kontrakter af samme art som dem, der er nævnt i nærværende bilags punkt 1, litra a)-e), og punkt 2, litra a)-d), med andre underliggende instrumenter eller indekser. Disse omfatter som minimum alle instrumenter som omhandlet i afsnit C, punkt 4-7, 9, 10 og 11, i bilag I til direktiv 2014/65/EU, der ikke på anden måde er medtaget i nærværende bilags punkt 1 og 2."